

PAULUS. Oscines aves auspiciam ore facientes.
Oscinum augurium a cantu avium.

FESTUS. Oscinum tripudium est, quod oris cantu significat quid portendi, cum cecinit (1) corvus, cornix, noctua, parra, picus.

PAULUS. Oscum dicitur significare sacrum: unde leges oscitæ, id est sacratæ. Opicum quoque invenimus pro osco. Oscis enim frequentissimus fuit usus libidinum spurcarum, unde & verba impudentia appellantur obscena. Titinius. *Osee, & Volsce fabulantur, nam latine nesciunt.*

FESTUS. Oscum duas diversas, & contrarias significationes habet. Nam Cloatius putat eo vocabulo significari sacrum, quo etiam leges sacratæ oscæ (2) dicuntur: & in omnibus fere antiquis commentariis scribitur opicum pro osco, ut in Titinii fabula Quinta: *qui Osee, & Volsce fabulantur, nam latine nesciunt*: a quo etiam verba impudentia, & elata appellantur obscena, quia frequentissimus fuit usus Oscis libidinum spurcarum. Sed eodem etiam nomine appellatur locus in agro Vejenti, quo frui soliti produntur augures Romani. Oscos, quos dicimus, ait Verrius, Opicos antea dictos teste Ennio, cum dicat *De muris res gerit Opiscus*. Adicit etiam, quod supra inconcise libidinis obscæna dicantur ab ejus gentis consuetudine inducta. Quod verum esse non satis adducor, cum apud antiquos omnes fere obscæna dicta sint, quæ mali ominis habebantur: ut illa Vergilii testimonio sint, ut superiorum auctorum exempla referre non sit necesse, cum ait: *Harpyias, obscenas volucres, & obscenamque famem.*

Osculana pugna in proverbio quo significabatur, victos vincere, quia in eadem & Valerius Lævinus imperator Romanus a Pyrho erat victus, & brevi eundem regem devicerat. Sulpicius Item imperator noster: ejus rei meminit Titinius hoc modo: *hec quidem quasi osculana pugna est* secus, quia hinc fugere impulsus spolia colligunt: significat etiam osculum suavius: ut Plautus in Nervolaria: osculum: *sas est osculi mihi: qui ambo 3) mi pater?* quod inter cognatos propinquosque institutum ab antiquis est maximeque feminas.

Osi sunt, ab odio declinasse antiquos testis est C. Gracchus in ea, quæ est de lege Minucia, cum ait: *mirum siquid iis injuriæ fit, semper eos osi sunt*: quod nunc quoque cum præpositione elatum frequens est, cum dicimus perosi.

PAULUS. Osi sunt, ut perosi sunt, dicebatur.
Osorem dixerunt, qui aliquem odisset.

FESTUS. Ostentus, sæpe ostendis, gloriandi causa: sed & participialiter id etiam dici debet, & dictum est feminino genere.

PAULUS. Ostentum (a), ostentatum.

a Attii versus mendosus est.

b Vidend. Plin. lib. xv. cap. xxxix. Gell. lib. v. cap. vi. Vide etiam Myrtea.

c Plutar. in Marcello ab ove ducit nomen. Dionys. lib. v. ἀπό τῆς οὐάτης.

d Vide Gell. lib. xi. cap. i. & Festum verbo ovibus.

e Vide Multam, & Æstimata.

f Quod remediatis morbis, &c. mendosa verba, vel maxime inepta.

Ostentum non solum pro portento poni sole- FESTUS.
re, sed etiam participialiter..... testimonio est
Pacuvius in Medo.... atque eorum in ipso tem-
pore ostentum senem: & Attius in Bacchis: præ-
sens præsto irridetis (4) nobis stipe ultro
ostentum obtulit. Ostentum, quo nunc utimur
interdum prodigii vice, quin participialiter quo-
que dici solitum sit non dubium. Facit etiam C.
Gracchus de legibus a se promulgatis, cum ait:
quod unum nobis inostentum, ipsis in usum af-
portatur (5).

Ostiam urbem ad exitum Tiberis in mare
fluentis Ancus Marcius rex condidisse, & femi-
nino appellasse vocabulo fertur: quod sive ad
urbem, sive ad coloniam, quæ postea condita est,
refertur.

Ostia urbs ab exitu Tiberis appellata.

Ovalis (b) corona est myrtea, quam habebant,
qui ovantes introibant, cum bella non erant in-
dicta, aut sine sanguine confecta.

Ovantes (c), lætanres, ab eo clamore, quem
faciunt redeuntes ex pugna victores milites ge-
minata O littera.

Ovem (d) masculino genere dixerunt, ut ovi-
bus duobus, non duabus.

Oufentina tribus ab Oufente fluvio dicta.

Oufentina tribus initio causa fuit nomen flu-
minis Oufens, quod est in agro Privernate inter
mare, & Terracinam. Lucretius: *Priverno Ou-
fentina venit, fluvioque oufente*: postea deinde
a Censoribus aliis quoque diversarum civitatem
eidem tribui sunt adscripti.

Ovibus (e) duabus multabantur apud antiquos
in minoribus criminibus, in majoribus au-
tem (6) bubus: nec ultra hunc numerum excede-
bat multatio, quæ posteaquam ære signato uti
civitas cœpit, pecoraque multaticia incuria cor-
rumpebantur, unde etiam peculatus crimen usur-
pari cœptum est, facta est æstimatio pecoralis
multæ, & boves centenis assibus, oves denis æsti-
mata. Inde suprema multa, id est maxima, ap-
pellatur tria millia æris; Item vicefis minoribus
delictis.

Oxime, ocissime.

P.

PA, pro parte, & po, pro populo positum
est in saliarum carmine.

Pacem a pactione condicionum putat di-
ctam Sinius Capito, quæ utriusque inter se populo
sit observanda.

Pax dicta est a pactione.

Pacionem antiqui dicebant, quam nunc pa-
tionem dicimus: unde & pacisci adhuc, & pa-
ceo (7) in usu remanet.

Pæana (f) Apollinem vocaverunt, quod sa-
gi-

(4) Irri-
det.

(5) Ade-
ptatur.

PAULUS.

FESTUS.

(6) Tri-
ginta.

PAULUS.

FESTUS.

PAULUS.

FESTUS.

(7) Pæto,
paco.

PAULUS.

gittarum ictum eum nocere putabant: est enim πᾶσιν ferire. Alii quod remediis morbis finem faceret talis gravitatis.

Pædidos sordidos significat, atque obsoletos: tractum vocabulum a Græco, qui a πᾶιδες idest pueri, talis sint ætatis, ut a sordibus nesciant abstinere.

Pagani a pagis dicti.

[1] Fontes. Pagi dicti a fontibus, quod eadem aqua uterentur: aquæ (1) enim lingua Dorica πᾶγαί appellantur.

[2] Figantur. Paginæ dictæ, quod in libris suam quæque obtineat regionem, ut pagi: vel a pangendo, quod in illis versus pangantur, idest figuntur (2).

[3] Palatium a) mons Romæ appellatus est, quod ibi pascens pecus balare contueverit: vel quod palare, idest errare, ibi pecudes solerent:

[4] Palantem. alii (3) quod ibi Hyperborei filia Palanto (4) habitaverit, quæ ex Hercule (5) Latinum peperit: alii eundem, quod Pallas ibi sepultus sit, existimant appellari.

[5] Palatualis (b) Flamen ad sacrificandum ei deæ constitutus erat, in cujus tutela Palatium esse putabant.

FESTUS. Palatualis Flamen constitutus est, quod in tutela ejus deæ Palatium est.

PAULUS. Pales (c) dicebatur dea pastorum, cujus festa palilia dicebantur: vel, ut alii volunt, dicta parilia, quoniam pro partu pecoris eidem sacra fiebant.

Pallas Ninerva est dicta, quod Pallantem gigantem interfecerit; vel, sicut putabant, quod in Pallante palude nata est.

Palmites vitium sarmenta appellantur, quod in modum palmarum humanarum virgulas, quasi digitos edunt.

Palmulæ appellantur remi a similitudine manus humanæ.

Palpari, blandiri.

Paludati, armati, ornati: omnia enim militaria ornamenta, plaudimenta dicebant.

FESTUS. Paludati in libris auguralibus significat, ut ait Veranius: armati, ornati: omnia enim militaria ornamenta plaudimenta dici.

PAULUS. Pancarpia dicuntur coronæ ex vario genere florum factæ.

Pandana porta dicta est Romæ, quod semper pateret.

Pandiculari dicuntur, qui toto corpore oscitantes extenduntur: eo quod pandi fiunt

Pandicularis dicebatur dies, idem & communicarius, in quo omnibus diis communiter sacrificabatur.

Pangere, figere, unde plantæ pangi dicuntur, cum in terram demittuntur: inde etiam versus pangi, vel (6) figi in cera dicuntur.

(6) Idest. FESTUS.

Pangere significat figere: unde plantæ pangi dicuntur, cum in terram demittuntur

Panibus (d) redimibant caput equi immolati Idibus Octobris in campo Martio, quia sacrificium fiebat ob frugum eventum: & equus potius, quam bos immolabatur; quod hic bos frugibus pariendis est aptus.

PAULUS.

Pantices (e) frus (7) ventris.

(7) Fluxus.

..... frus ventris mi ag....

FESTUS.

Panus (f) facit deminutivum panicula (8).

PAULUS.

Papillæ capitula mammæ dictæ, quod papularum sunt similes.

(8) Panucula.

Papiria (g) tribus a Papirio vocata.

.. piria conju quod ind

FESTUS.

..... tur bellum tos ex er

..... discessera signum con

.... rem in ipsorum ar testate ac pote ...

..... exercitus suffrag.

Pappi (h) carduorum flores. Lucretius: *Vestem, nec plumas avium, papposque volantis.*

PAULUS.

..... o quoque rum ex

FESTUS.

... sulibus æ tque ex ea s ma-

gistra intra dies ncias inter se

pa vit civis aliter inter

.... lege primum factus (9) circo sunt

(9) Frs, v.c.

creati.

Pararium æs appellabatur id, quod equitibus duplex pro binis equis dabatur.

PAULUS.

Parasangæ apud Persas viarum mensuræ.

Parens vulgo pater, aut mater appellatur: sed juris prudentes avos, & proavos, avias, & proavias parentum nomine appellari dicunt.

Parere, obedire.

Paribus equis, idest duobus, Romani utebantur in prælio, ut sudante altero transfirent in siccum.

Parici quæstores appellabantur, qui solebant creari causa rerum capitalium quærendarum.

Nam paricida non utique is, qui parentem occidisset, dicebatur, sed qualemcumque hominem.

Id autem (10) fuisse indicat lex Numæ Pompilii Regis his composita verbis. *Si quis hominem liberum dolo sciens morti duit, paricida esto.*

(10) Indemnatum.

Parilibus (i) Romulus urbem condidit, quem

diem

a Vidend. Varro lib. iv. de ling. Lat.

b Palatea dea apud Varronem lib. vi. de ling. Lat. eadem fortasse Palatia Latini uxor, de qua idem lib. iv.

c Vide *Paribus*.

d Vide *October*.

e Plautus in *Pseud.*, „Vino modo cupidæ Estis; eo vos vestros panticesque adeo madefacitis, quom sim ego- hic sicus“. Martial. lib. vi. „Quid cum pantibus laxis, & compede grandi“.

f Nonius *Panuliam*.

g Interpretem desiderat.

h Fragmentum Festi pertinere arbitror ad verbum *parare* pro quo sæpius Livius *comparare* scribit: „Consoles aut fortiantur, aut inter se comparent“: quibus significatur: ut conveniat inter eos de provinciis, quam quisque habiturus sit; aut sortito eas assequantur. Liv. initio lib. xxx. „Contales cum de rep. belloque ad senatum rettulissent, censuerunt patres, ut Consules inter se comparent, sortirenturve: uter Bruttios adversus Hannibalem, uter Etruriam, ac Ligures provinciam haberet“; & lib. xxxii. „Decreverunt patres ut provincias Macedoniam, atque Italiam Consules comparent inter se, sortirenturve“: & lib. xxxvii. „Cum Senatus aut sortiri, aut comparare inter se provincias Consules iussisset“.

i Ita scriptum in fastis xi. kal. Majas. Alii palilia appellant a pale. Vidend. Varro lib. v. Ovid. lib. xv. *Fastor*. Vide *Pales*.

diem festum præcipue habebant juniores.
FESTUS. urbem condidit Rom habebant
 junio

Parmulis (a) pugnare milites soliti sunt, quorum usum substulit C. Marius datis in vicem earum Bruttianis.

PAULUS. Parones navium genus, ad cuius similitudinem myoparo vocatur.

[1] **Parret** (b) (1) significat apparebit.

FESTUS. Parret, quod est in formulis, debuit & producta priore syllaba pronuntiari, & non gemino R scribi, ut fieret *paret*, quod est inveniatur, ut *comparet*, *apparet*.

Parfi non peperci, ait Cato in eadem oratione (2): *Scio fortunas secundas negligentiam prendere solere; quod uti prohibitum irem, quod in me esset, meo labori non parsi.*

PAULUS. Parfi (idem) Cato dixit: *pro peperci.*

Partus & pro nascendo ponitur, & pro parato. Nævius (3): *Male parva male dilabuntur.*

FESTUS. Parum cavillè (4) videri pronuntiat magistratus, cum de consilii sententia capitisquem condemnaturus est.

PAULUS. Parumper significat paulisper, quasi perparum, hoc est valde parum; refertur autem ad tempus.

Pascales (e) oves Cato posuit pro pascales.

FESTUS. ciente Cato dixit in ea calis ovis vetuit appellat in ea ora cio Tarenti plus: c uam ignaro Terentino

PAULUS. Pascito linguam in sacrificiis dicebatur, id est coerceto [5] contineto, taceto.

[5] **Coercito.** Passales & oves, & gallinæ appellantur, quod passim pascuntur.

[6] **Strutho camelum.** Passer marius, quem vocat vulgus strutomelum (6).

FESTUS. Pastillum est in sacris libris genus rotundi.

PAULUS. Pastillus forma panis parvi, utique deminutivum est a pane.

Patagium est, quod ad summam tunicam affui solet, quæ & patagiata dicitur; & patagarii, qui ejusmodi opera faciunt.

Patagus morbi genus.

[7] **Patulum.** Patalem (7) bovem Plautus appellat, cujus cornua diversa sunt, ac late pateant.

Patellæ (d) vasa picata parve sacrificiis faciendis apta.

..... item sacris fa velat capi dul ...

[8] **Porpluv.** Pateram perplovere (8) in sacris cum dicitur, significat pertusam esse.

Tom. VII.

a Vide Bruttianæ.

b Cicero in Verrin. Divin. *Si paret eam se, & sua Veneris esse dixisse;* & lib. iv. *Si paret fundum Capenatem, quo de agitur, ex jure eum P. Servitii esse,* & lib. v. *si paret jugera fundi esse plura, & si paret adversus editum fecisse,* & pro Q. Roscio *si paret H-5 1000 dari.* Justin. lib. v. *Institut. Si apparet eum dare oportere: cui formulæ addit Theophilus, condemna eum iudex.*

c Postrema verba Festi videntur pertinere ad ludos sæculares, qui in Terentino agro centesimo quoque anno fiebant. Vide Terentium.

d Velut capidulæ, inquit Festus. Vide Capis. Cicero parad. I. *Quid Numa Pompilius? minus ne gratas diis immortalibus capides, ac fictiles urnas fuisse, quam licitas aliorum pateras arbitramur?* & lib. iii. de Nat. deor. *Capidunculis his, quas Numa nobis reliquit.* Varro lib. iv. & viii. de ling. Lat.

e Cincii opinio vera fortasse fuit tum, cum primam patricii a plebeis in ipso initio urbis Romæ fuere distincti.

f De his Dionys. lib. 11. Vide Patres.

g Titinius in Gemina apud Nonium: *postquam factus mativus hanc domum abhorres; Tuam etiam unorem paucens videbo.*

Pateram perplovere cum dicerent, significabant pertusam esse. **PAULUS.**

Pater patrimus dicebatur apud antiquos, qui cum jam ipse pater esset, habebat etiam tum patrem. **FESTUS.**

Patr fit manifestum, quia numerari inter do

Patres senatores ideo appellati sunt, quia agrorum partes attribuebant tenuioribus, ac liberis propriis. **PAULUS.**

..... llantur ex quibus Senatus conditæ Romulus C quorum consilio, atque ministraretur, atque agrorum partes at perinde ac liberis solebant jam inde a Ro argenti signati ul publicæ, & privatæ nt

Patrum comu

Patricios (e), Cincius ait libro de Comitibus, eos appellari solitos, qui nunc ingenui vocentur.

Patricius vicus Romæ dictus, eo quod ibi patricii habitaverunt jubente Servio Tullio, ut si quid molirentur adversus ipsam, ex locis superioribus opprimerentur. **PAULUS.**

Patrimi, & matrimi pueri tres adhibebantur in nuptiis: unus, qui facem præferret ex spina (9) alba, quia noctu nubebant; duo, qui nubentem tenebant. (9) **Pinn.**

Patrimi, & matrimi pueri prætextati tres nubentem deducunt, unus, qui facem præfert ex spina (10) alba, quia noctu nubebant; duo, qui tenent nubentem. (10) **Pinn.**

Patrocinia (f) appellari cœpta sunt, cum plebs distributa est inter patres, ut eorum opibus tuta esset.

Patr fit manifestum quia numerari inter de

Pauciens g dicebant pro raro. Titinius: *Uxorero pauciens videbo.* **PAULUS.**

Paveri frumenta dicebant antiqui, quæ de vagina non bene exibant. **FESTUS.**

Pavimenta Poenica marmore Numidico constructa significat Cato, cum ait in ea, quam habuit, ne quis consul bis fieret: *dicere possunt quibus vilis, atque ades edificata, atque expolita maximo opere, citro, atque ebore, atque pavimentis Poenicis stent.*

Pavimenta Poenica, hoc est marmore Numidico strata. **PAULUS.**

Pauperies damnum dicitur, quod quadrupes facit.

Ffff

Pe-

(1) *Pectinatium.* Pectinatium (1) testum dicitur a similitudine pectinis in duas partes devexum, ut testudinetum in quattuor.

FESTUS. Pectuscum (2) palati dicta est ea regio urbis, quam Romulus obversam posuit, ea parte, in qua plurimum erat agri Romani ad mare versus,

[3] *Qua.* & quia (3) mollissime adhibatur urbs: cum Etruscorum agrum a Romano Tiberis discluderet, ceteræ vicinæ civitates colles aliquos [4]

(4) *Aliquos.* haberent oppositos.

Peculatus (a) est nunc quidem quaecumque publicum furtum, sed inductum est a pecore, ut pecunia quoque ipsa. Jam etiam noxii (5) pecore multabantur, quod neque æris adhuc, neque argenti erat copia: itaque *suprema multa* etiam nunc appellatur.

PAULUS. Peculatus furtum publicum a pecore dictum, sicut & pecunia, eo quod antiqui Romani nihil præter pecora habebant.

Peculatus, idest furtum publicum dici coepit a pecore tunc, cum Romani præter pecudes nihil haberent.

FESTUS. Peculatus furtum publicum dici coeptus est a pecore, quia ab eo initium ejus fraudis esse coepit: siquidem ante æs, aut argentum signatum ob delicta poena gravissima erat duarum ovium, & triginta boum. Ea lege (6) sanxerunt T. Menenius Lanatus, & Sestius Capitolinus Consules, quæ pecudes, postquam ære signato uti coepit populus Romanus. Tarpeia lege cautum est, ut bos centussibus, ovis decussibus æstimaretur.

(6) *Eam legem.* Peculium fervorum a pecore item dictum est, ut pecunia patrum familiæ.

PAULUS. Peculium fervorum a pecore dictum, sicut & pecunia nobilium.

(7) *Pecunia.* Pecunia (7) sacrificium fieri dicebatur, cum fruges, fructusque offerebantur, quia ex his rebus constat, quam nunc pecuniam dicimus.

FESTUS. Pecunia sacrificium..... tumque causa mola pu..... cio: quia omnis res fam.....

.... dicimus, ex his rebus con..... appellatur, quæ fulg..... iecta depellendorum n.....

..... bonorum causa fiunt.

Pecuum cum dixit M. Cato per casum genitivum, a singulari casus recti formavit, quo utebantur antiqui, idest pecu, ac testu, tonitru, genu, veru, quorum omnium genitivus pluraliter geminat V litteram: nunc quia dicimus, ut pectus, eam, quæ in usu est, formam in declinationibus sequimur.

* Quod Paulus ait aliquando Romanos præter pecudes nihil habuisse, falsum est. Verum tamen est a pecoribus pecuniam appellatam: & eisdem esse primum æs a Servio Tullio signatum ovium boumque effigie: ut Varro ait lib. II. de re rust. & lib. IV. de ling. Lat. Plin. lib. XVIII. cap. III. Festus verbo *pecuniam*. Neque etiam verum est Menenio, & Sestio consulibus, aut etiam ante legem Tarpeiam æs non fuisse signatum. Argentum tamen signatum plures ferunt paucis annis ante bellum Punicum primum. Nonnulli ad Servium referunt tam argentum, quam æs signatum. Legem autem Tarpeiam constitutum est, ut duabus ovibus xxx. bouibus multa non excederet. Lege Menenia oves decussi, baves Centussi æstimata sunt. Festi autem verba ostendere videntur Menenium consulem ante Tarpeiam legem fuisse: medioque tempore æs, argentumque fuisse signatum. Vide *Multam*, & *Ovibus*, & *Æstimata*. Quæ omnia inter se, & cum his minime conveniunt. Vide etiam Gell. lib. XI. cap. I. *Peculatus autem nihil habet cum multa commune*. Ideo totum hoc caput & Verrius, & Festo indignum est.

^b Vide Gell. lib. III. cap. XVIII.

^c Plaut. in *Curcul.* Item genus est lenonum inter homines meo quidem animo; Ut muscæ, culices, pedesque pulicesque cimices.

^d Neque Græcum verbum extat, neque latinum quid significet constat.

^e Fulvio Ursino nostro magis placet: appellatus est Hippocrene, ut ad fontem referatur.

Pecuum Cato dixit genitivum pluralem ab eo quod est pecu. PAULUS.

Pedam vestigium humanum appellabant.

Pedam vestigium humani præcipue pedis appellasse antiquos in commentariis quibusdam inveniri solet. FESTUS.

Pedarium (b) senatorem significat Lucilius, cum ait: *agipes vocem mittere coepit*: qui ita appellatur, quia tacitus transeundo ad eum, cuius sententiam probat, quid sentiat, indicat.

Pedem struit in duodecim: significat, fugit, ut ait Ser. Sulpicius.

Pedem struit, dicebant pro eo, quod est, fugit. PAULUS.

Pedestria auspicia nominabantur (8), quæ dabantur a vulpe, lupo, serpente, equo, ceterisque animalibus quadrupedibus.

..... picia terisque.....

Pedibus (c) oblitum, idest pediculis. Titinius pedicosum appellat hoc modo: *Rus derruderur pedicosus, squalidus*. Pedes autem pro pediculis:

sic Plautus refert in *Curculione*: *Item genus inter homines meo quidem animo, ut muscæ, culices, cimices, pedesque pulicesque*; & Livius (9) in *gladiolo*: *pulices ne, an cimices, an pedes, responde mihi*; & Lucilius: *ubi me videt, caput scabit, pedes legit*.

Pedes dicuntur, quos deminutive dicimus pediculos: ab his pedicosi appellantur, ut est illud: *pedicosus squalidus, ubi me videt, caput scabit, pedes legit*. (9) *Navius Nonius.*

PAULUS. Pedes dicuntur, quos deminutive dicimus pediculos: ab his pedicosi appellantur, ut est illud: *pedicosus squalidus, ubi me videt, caput scabit, pedes legit*.

Pedulla (d), quæ dicimus, ΠΕΔ..... (10) Græcos appellare manifestum est.

Pedum est quidem baculum incurvum, quo pastores utuntur ad comprehendendas oves, aut capras, a pedibus: cuius meminit etiam Vergilius in *Bucolicis* cum ait: *At tu sume pedum*. Sed in eo versu, qui est in *Iphigenia Ennii*: *procedere gradum proferre pedum, nitere, cessas?* id ipsum jaculum significari cum ait Verrius: *mirari satis non possum: cum sit ordo talis, & per eum significatio aperta, gradum proferre pedum, cessas? nitere*.

Pedum baculi genus incurvum. Vergilius: *At tu sume pedum*. Pedum pastorale baculum incurvum dictum, quia illo oves a pedibus comprehenduntur.

Pegasides (e) (11) muscæ dictæ sunt a fonte, quem Pegasus icu unguis fingitur aperuisse: ob quam causam & Græce appellatæ sunt: *hippocrene*.

PAULUS. Pedum baculi genus incurvum. Vergilius: *At tu sume pedum*. Pedum pastorale baculum incurvum dictum, quia illo oves a pedibus comprehenduntur.

Pegasides (e) (11) muscæ dictæ sunt a fonte, quem Pegasus icu unguis fingitur aperuisse: ob quam causam & Græce appellatæ sunt: *hippocrene*. [11] *Pegides.*

.....

Pe-

Pelamys genus piscis dictum, quod in luto moretur, quod Græce dicitur πηλός.

(1) *Volsini.* Peligni (a) ex Illyrico orti: inde enim profecti ductu Volsini (1) regis, cui cognomen fuit Lucullo, partem Italiæ occuparunt. Hujus fuerunt nepotes Pacinus, a quo Pacinates (2), & Pelicus, a quo Peligni.

(2) *Pecinus, a quo Pacinates, v. c.* Pellem habere Hercules fingitur, ut homines cultus antiqui admoneantur: lugentes quoque diebus lustrus in pellibus sunt.

Pellexit, in fraudem induxit.

Pellicator, qui pellicit ad fraudem.

Pellices nuac quidem appellantur alienis succumbentes, non solum feminae, sed etiam mares antiqui eam proprie pellicem nominabant, quæ uxorem habenti nubebat: cui generi mulierum etiam poena constituta est a Numa Pompilio hac lege: *Pellex aram Junonis ne tengerit: si tangeret, Junoni crinibus demissis agnum feminam cædito.*

Pelliculationem Cato a pelliciendo dixit.

FESTUS. Pelliculatio ndo, quod inducen quam scripsit de.....

PAULUS. Pellicum (3) galerum, quia fiebat ex pelle.

(3) *Pellitum.* Pelluviæ, quibus pedes lavantur, ut malluviæ, quibus manus.

Pelta genus scuti.

Penates alii volunt, ut habeat nominativum singularem penas: alii penatis.

FESTUS. Penatis singulariter Labeo Antistius posse dici putat, quia pluraliter penates dicantur, cum patiatur proportio (4) etiam penas dici, ut optimas primas, Antias.

(4) *Portio, v. c.*

Penatores (b) qui penus gestant. Cato adversus M. Acilium quarta: *postquam nautas (5) ex navibus eduxi, non ex militibus, atque nautis piscatores penatores fisci sedarum (6) dedi.*

[5] *Nauticas, v. c.*

[6] *Fiscularum.* Pendere (c) poenas, solvere significat, ab eo quod ære gravi cum uterentur Romani, penso eo, non numerato, debitum solvebant: unde etiam pensiones dictæ. Poenas pendere proprie dicitur, qui ob delictum pecuniam solvit, quia penso ære utebantur.

FESTUS. oe ob ntur.

Penem (d) antiqui codam vocabant, a qua antiquitate etiam num offa porcina cum cauda in cenis puris offa penita vocatur: & peniculi, queis calciamenta tergentur, quod e codis extremis faciebant antiqui, qui tergerent ea: dictum est forsitan a pendendo. Nævius in Tunicularia (7): *Theodorum compellas, qui aras compitalibus sedens in cella circumtrectuas vegetibus Lares ludentes peni pinxit bubulo:* significat peniculo grandi id est coda.

[7] *Cunicularia.*

PAULUS. Penem caudam vocabant: unde & offam por-

cinam cum cauda, offam penitam dicebant: hinc & peniculos dicimus, quibus calciamenta tergentur, qui de caudarum extremitate fiunt. Penis denique a pendendo vocata est.

Penetrabile sacrificium dicitur, quod interiore parte sacrarii conficitur: unde & penetrabilia cuiusque dicuntur; & penes nos, quod in potestate nostra est.

Penetrabilia sunt penatium deorum sacraria. PAULUS.

Penetrare penitus intrare.

Peniculi spongiæ longæ propter similitudinem caudarum appellatæ. Penes enim vocabantur caudæ.

Penitam (e) (8) offam Nævius appellat ablegmen carnis cum coda: antiqui autem offam vocabant abscissum globi forma, ut manu glomeratam pultem.

Pennas (f) antiquos ferunt ex græco, quod illi πεννα ea, quæ sunt volucra dicant. Item eadem pennas, & cœlnas (9).

Pennatas, impennatasque agnas in saluari carmine spicas significat cum aristis; & alias sine aristis agnas novas volunt intelligi.

Penora dicuntur res necessariae ad victum cotidianum, & locus eorum (10) *penarius.*

Pentathlū antiqui quinquartiū (11) dixerunt: id autem genus exercitationis ex his quinque artibus constat, jactu disci, cursu, saltu, jaculatione, luctatione.

Penuria est id, quod pene minus sit, quam necesse est.

Penus (g) vocabatur locus inde æde Vestæ intimus.

..... oatur locus intimus in æde Vestæ segetibus. Sæpius qui certis diebus circa Vestalia aperitur, ii dies religiosi habentur.

Perbitere (h) (12) Plautus pro perire (13) posuit.

Percontatio videtur dicta ex usu nautico, quia aquæ altitudinem conto pertentant. Alii volunt percontationem dici, quod scilicet is, qui curiosus est, per cuncta interrogat.

Percontatio pro interrogatione dicta videtur ex nautico usu, quia conto pertentant, cognoscuntque navigantes aquæ altitudinem: ob quam causam ait Verrius etiam secundam syllabam per O solere scribi: mihi id falsum videtur: nam est illa percontatio, quod is, qui curiose quid interrogat, per cuncta visit (14), ut recte per V litteram scribarur.

Percontatum patris familiæ nomen nequis servum mitteret, lege sanctum fuisse ait Cato in ea, qua legem Orchiam dissuadet.

Perditum est, quod interit (15), ac recuperari non potest.

Ffff 2 Pe-

a Pacinus, a quo Pacinates; alii Pecinus, a quo Pecinates, nos Picinus, a quo Picentes, sed vide *Picens* Dionys. lib. 1. *Peucetius* (Enotrii frater *Peucetiam* condidit.

b Mendosum esse opinor.

c Vide Dispensatores.

d Codam pro Cauda usos veteres notat Marcellus Nonius. Vide *Orober*. Et de hoc verbo Cicero epist. xxii. lib. ix. Vide *Peniculi*, & *Penitam*.

e Vide *Penem*.

f Vide *Pennis*.

g Festus ait: *Penus* vocatur locus intimus, &c. Vestalia sunt V. Id. Jun. ex Fastis, & Ovidio, ac Varrone.

h Plaut. in *Pseud. Eum* cras cruciatus maximus se perbitere. Et in *Pœnulo*: *At ne inter vias Perbiteramus eas vitio*. Illic perire, hic præterire significat.

FESTUS.

PAULUS.

FESTUS.

[8] *Penitam, v. c.*

[9] *Ut cœlnas.*

PAULUS.

[10] *Earum.*

[11] *Quinquartius.*

FESTUS.

PAULUS.

[12] *Perbitere.*

[13] *Perire.*

FESTUS.

PAULUS.

[14] *Percun-*

tari sit, v.

c. percunclat

res is.

FESTUS.

PAULUS.

[15] *Interit.*

PEREDIAM, & **BIBESIAM** Plautus cum dixit, intelligi voluit cupiditatem edendi, & bibendi.

FESTUS. Perediam (a), & bibesiam Plautus finxit sua consuetudine, cum intelligi voluit cupiditatem edendi, & bibendi.

PAULUS. Peregere (1) dicebant expergefacere.

(1) **Peregre.** Peregrina (b) sacra sunt dicta, quæ ab aliis urbibus religionis gratia sunt advecta.

FESTUS. Peregrina sacra appellantur, quæ aut evocatis diis in oppugnandis urbibus Romam sunt conlata (2), aut quæ ob quasdam religiones per pacem sunt petita, ut ex Phrygia Matris Magnæ, ex Græcia Cereris, Epidauro Æsculapii; quoniam coluntur eorum more, a quibus sunt accepta.

[2] **Conata, v. c. Coacta.** Peregrinus ager est, qui neque Romanus, neque hostilis habetur.

PAULUS. Peremere alii posuere pro prohibere, alii pro vitare.

FESTUS. Peremere Cincius in libro de verbis prisca ait significare idem, quod prohibere: at Cato in libro, qui est de re militari, pro vitare usus est, cum ait: *cum magistratus nihil audent imperare, nequid Consul auspicii peremat.*

FESTUS. est cum ait: *cum magistratus nihil audent imperare, nequid Consul auspicii peremat.*

Peremne (c) dicitur auspicari, qui amnem, aut aquam, quæ ex sacro oritur, auspiciato transit.

(2) **Interfessis.** Perempta, & interempta pro imperfectis (3) poni solet a poetis. Lucretius: *Cum corpus simul, atque animi natura perempta.*

(4) **Gracchus.** Peremptalia (d) fulgura Gracchus (4) ait vocari, quæ superiora fulgura, ut (5) portenta, vi sua permant duobus modis, prioribus tollendis, aut majore manubia, ut tertia secundæ, secunda primæ cedat. Nam ut omnia (6) superantur fulgure, sic ietum fulgur manubiis vincit.

(5) **Aus.**

(6) **Omina.**

PAULUS. Perfacul, & perfefacul antiqui dicebant, quod nunc facile, & perfacile dicimus: inde permansit in consuetudine facultas.

FESTUS. Perfines, perstringas.

(7) Sna. Perfugam, Gallus Ælius ait, qui liber aut servus, aut hostis sui (7) voluntate ad hostes transferit, qui idem dicitur transfuga: quamquam sint, qui credant perfugam esse, non tam qui alios fugiat, quam qui ob spem commodorum ad quempiam perfugiat.

PAULUS. Perfuga, & transfuga dicitur, quod ad hostes perfugiat, & transfugiat.

Pergite (e), agite. Vergilius: *Pergite Pierides.*

Pergracari est epulis, & potationibus inservire. Titinius: *Hominem improbum, Nunc ruri pergracatur.*

Periculatus sum Cato est usus in dicendo. ulatus sum Cato ait in ea oratione, **FESTUS.** quam scripsit ad litis Censorias.

Perihodos dicitur & in carmine lyrico pars quædam, & in soluta oratione verbis circum scripta sententia & in gymniciis certaminibus perihodon vicisse dicitur, qui Pythia, Isthmia, Nemea, Olympia vicit a circumitu eorum spectaculorum.

Perimit (8), adimit, tollit: unde & peremptus, interfectus.

PAULUS. (8) *Peremit.*

FESTUS. P.... pellat: a quo etiam..... fus.

PAULUS. Permissus (f) appellatur aries [9], qui annis compluribus tonsus non est.

[9] **Agnus.**

FESTUS. Permutatur id proprie dici videtur, quod ex alio loco in alium transfertur: at commutatur, cum aliud pro alio substituitur, sed ea jam confuse in usu sunt.

Perpetem pro perpetuo dixerunt poetæ. Pacuvius in Iliona: *fac, ut cœpisti, hanc operam mihi desperpetem. Oculis traxerim.*

Perpetem pro perpetuo dixerunt poetæ.

PAULUS. Perpetrat (g)(10), peragit, perficit.

(10) **Perpetrat.**

Perpetrat (11), peragit, perficit. Pacuvius in Teucro: *neque perpetrare precibus imperia (12) qui decimus (13) patris spartam deponere (14) instat, id si perpetrat: quomodo etiam sine præpositione usi sunt, quod conversum jam.....*

(11) **Perpetrat.**

(12) **Inperit.** v. c.

(13) **Qui detinui.** v. c.

(14) **Reponere.** v. c.

Perpulis, persuasit, impulit.

..... impulit.....

PAULUS. Perficum (h) portum Plautus cum ait, mare Euboicum videtur significare, quod in eo classis Perfarum dicitur stetit non procul a Thebis.

FESTUS. Perficum portum, mare Euboicum, quod in eo steterit classis Perfarum.

PAULUS. Perficum Plautus dixit peracutum.

Perficus peracutum significare videtur, ut Plautus: *nihil de conciliare sibi (15), nisi qui persicus sapiens.* Nævius: *qui fuerit persicus carpenti est (16) ratio.*

(15) **Sibus.** v. c.

(16) **Adst.** v. c. *adeft.*

Perfillum (i) vocant sacerdotes rudiculum picatum, quo unguine flamen Portunalis [17] arma Quirini unguet (18).

[17] **Quirinalis.**

[18] **Unguit.**

PAULUS. Perfillum dicebant vas quoddam picatum, in quo erat unguentum, unde arma Quirini ungebantur.

FESTUS. Personata (k) fabula quædam Nævii inscribitur, quam putant quidam primum a (19) personatis histrionibus: sed cum post multos annos comædi, & tragædi personis uti cœperunt, verisimilius est eam fabulam propter inopiam comædorum actam novam per atellanos, qui proprie vocantur personati, quia jus est iis non cogi in sce-

a Plaut. in Cureul.
 b Vide Verrium ex Plinio lib. xxviii. cap. 11. de diis evocatis: de quibus plura Macrob. lib. 111. Satur.
 c Vide Peronia.
 d Vide Postularia, & Manubie. e Verg. Eclog. vi.
 f Vide Promissus, & Pro.
 g Mendosus locus, & in ipso veteri libro R littera notatus, ut error scriptoris significaretur. Pacuvii verba sunt valde mendosa.
 h Plaut. in Amph. *Cenavin ego in navi in portu Persico? & alibi.*
 i Quod Paulus ait apertum est, sed an idem Festum sensisse credendum sit, vehementer dubito. Rudiculum picatum esse vas, in quo sit unguentum querendum arbitror: flammis quoque nomen suspectum est. Rudiculum a rudere fortasse dictum, & globum piceum, vel picatum significat.
 k Videndus Livius initio lib. vii.

scena ponere personam, quod ceteris histrionibus pati necesse est.

PAULUS.
FESTUS.

Pertisum (a) pro pertesum dixerunt antiqui.
..... do me licet sum di...
..... qui paul

PAULUS.
[1] Cum dicitur.

Pertusum dolium dicitur, cum (1) ventrem significat.

FESTUS.

Pertu t dicitur deruit
..... L. I. An

Pescia in saluari carmine, Ælius Stilo dici ait, capita ex pellibus agninis facta, quod Græci vocent pelles πέτραν neutro genere pluraliter.

(2) Imprecatores.

Pesestas inter alia, quæ interpretatores (2) dicunt, cum fundus lustratur, significare videtur pestilentiam, ut intelligi ex ceteris (3) possint (4), cum dicitur. Avertas morbum, mortem, labem, nebulam, impetiginem.

(3) Aliis.
(4) Possit.

PAULUS.
(5) Pestitas.

Pesestas (5) dicebatur pestilentia.

FESTUS.

Pestifera auspicia esse dicebant, cum cor in extis, aut caput in jecinore non fuisset.

..... sunt, cum cor in in jecinore.

Pestiferum (b) fulgur dicitur, quo mors exiliumve significari solent.

Petauristas Lucilius a Petauro appellatos existimare videtur, cum ait: sicuti mechanici, cum alto exilueret Petauro: at Ælius Stilo quod in aere volent, cum ait: petaurista proprie Græce, quod ἰπὸς αἰῆρα [6] ΠΕΤΑΥΤΑ.

(6) πρὸς αἰῆρας.

Petilam suram significat ungulam equi albam.

PAULUS.

Petilam suram, siccam, & substrictam vulgo interpretatur (7): Scævola ait ungulam equi albam ita dici.

FESTUS.

(7) Interpretantur.

Petimina, in humeris jumentorum ulcera, & vulgus appellat, & Lucilius meminit, cum ait: ut perimen naso, aut lumbis cervicibus tangat: eo nomine autem, & inter duos arcos suis quod est, aut pectus, appellari solitum testatur Nævius in descriptione suillæ, cum ait: perimino piscino qui meruerat.

PAULUS.

Petimina, in humeris jumentorum ulcera.

FESTUS.

Petiffere, petere.

[8] Eo.

Petiffere antiqui pro petere dicebant, ea quidem forma verbi, qua sunt laceffere, & inceffere: sed, ut mihi videtur, tum [8] significabant sæpius petere, ut retiffant, sæpius petant.

Petoritum, & Gallicum vehiculum esse, & nomen ejus dictum existimant a numero quatuor rotarum: alii Osce, quod ἰπὸς αἰῆρα quoque petora quatuor vocent: alii Græce, sed αἰολικῶς dictum.

PAULUS.

Petoritum vehiculum Gallicum: alii Osce putant dictum, quod hi petora quatuor appellant, quatuor enim habet rotas.

FESTUS.

Petrarum genera sunt duo, quorum alterum naturale saxum prominens in mare, cujus Ennius meminit libro xi. alte delata, ceterisque (9) ingentibus telta: & Livius in centauris: ubi ego saepe petris: alterum manufactum, ut

(9) Petrifque.

a Vide Redarguisse. b Vide Postularia.

c Illa verba, & cornigeras norunt matres agnique petulli, ita scribenda sunt, ut post. Et relinquatur spatium aptum huic nomini Lucretius: deinde carmen scribatur, quod etiam refertur a Macrob. lib. vi. Satur. ex Lucret. lib. 11. Afranii quoque videtur esse in fine mendosum.

d Apud Hesichium. πέτρα, πέτρα, & σφίλα. Hesiodus in Theogonia φησὶ ὄλοισι. Lycophron in fine Alex.

docet Ælius Gallus: petra est, quæ Jovis [10] dextra, ac sinistra fornix expletura est ad libramentum summi fornix.

(10) Qui locus.

Petreja vocabatur, quæ pompam præcedens in coloniis, aut municipiis imitabatur animum ebriam ab agri vitio, scilicet petris, appellata.

PAULUS.

Petre s, aut agri vitio ve præcilli c ver-tar ad illam impudentior nter legationes test.

FESTUS.

Petronia amnis est in Tiberim profluens (11) quam magistratus auspiciato transeunt, cum in campo quid agere volunt: quod genus auspicii peremne vocatur: amnem autem feminine antiqui enuntiabant.

(11) Petronis, v. c.

Petronia nomen amnis in Tiberim defluentis.

PAULUS.
(12) Petronesi.

Petrones (12), rustici a petrarum asperitate, & durtia dicti.

FESTUS.

Petrones rustici fere dicuntur propter vetustatem & quod deterrima quæque ac prærupta jam agri petrae vocantur, ut rupices iidem

Petulantes (c), & petulci etiam appellantur, qui protervo impetu, & crebro petunt lædendi alterius gratia. Vergilius quarto Georgicorum: neque oves, hedique petulci Floribus insultent: & cornigeras norunt matres agnique petulci: & Afranius in Ida: nostrum in conventum, aut confessum ludum, lapsumque petulcum: interdum pro veloci usi videntur antiqui, ut hoc versu intelligi potest: exilivit (13), quasi petulcus quidem, pedicus convibravit.

(13) Exilivit.

Phascola (14) appellant Græci, quas vulgus pernas (15) vocant.

PAULUS.
(14) Phascola Phascola Phascola.

Piacularia auspicia appellabant, quæ sacrificantibus (16) tristitia portendebant: cum aut hostia ab ara profugisset, aut percussa rugitum dedisset, aut in aliam partem corporis, quam oporteret, decidisset (17).

(15) Pernas, v. c. peras.

(16) Cum sacrificabant.

(17) Cecidisset.

..... ria app quendi c fugit: aut oportuit pæ

FESTUS.

Piacularis Romæ porta appellatur propter aliqua piacula, quæ ibidem fiebant, vel, ut ait Cloatius (18) cum ex sacro (19) per aliquem piaculo solvitur, ut aliqua (20) piandi, propitiandique causa immolatur.

(18) Cluentius.

(19) Cum sacro.

(20) Alicujus.

Piacularis porta Romæ dicta propter aliqua piacula, quæ ibidem fiebant.

PAULUS.

Piari eos, veluti proprio verbo, ait Verrius, qui parum sint animati, cum mentis suæ non sint, & per quædam verba liberantur incommodo.

FESTUS.

Piatrix dicebatur sacerdos, quæ expiare erat solita, quam quidam simulatricem, alii sagam, alii expiatricem vocant: & piamenta etiam dicebantur, quibus in expiando utitur.

PAULUS.

Piatrix dicebatur sacerdos, quæ expiare erat solita, quam alii sagam vocabant. Piamenta quoque dicebantur, quibus utebantur in expiando.

FESTUS.

Picati (d) appellantur quidam, quorum pedes for-

FESTUS.

formati sunt in speciem sphingum, quod eas Do-
 ri phicas (1) vocant.
 [1] *Picas.* Picena regio, in qua est Asculum, dicta, quod
 PAULUS. Sabini, cum Asculum proficiscerentur, in vexillo eorum picus confederit.
 Picta quæ nunc toga dicitur, antea vocabatur
 purpurea, eaque erat sine pictura.
 FESTUS. Picta quæ nunc toga dicitur, purpurea antea
 vocitata est, eaque erat sine pictura: ejus rei argu-
 mentum est pictura in æde Vertumni,
 & Consi, quarum in altera M. Fulvius Flaccus,
 in altera T. (2) Papirius Cursor triumphantes
 (2) *L.* ita picti sunt. Tunica autem palmata a latitudine
 clavorum dicebatur, quæ nunc a genere picturæ
 appellatur.
 Pictor a) Zevis risu mortuus, dum ridet effuse
 pictam a se annum γράειν (3): cur hoc loco
 (3) *γράφειν.* relatum sit a Verrio, cum de significato verborum
 scribere propositum habuerit, equidem non video,
 cum versiculos quoque addere tulerit,
 & ineptos pati, sed nullius Prætoris (4) præ-
 (4) *Austrii,* vel *poetæ.* textu nomine, qui tamen sunt ii: *Nam quid
 modi facturis risu 5) denique? Nisi pictor fieri
 vult, qui risu mortuus est.*
 Picum (b) avem quidam dictum putant a Pico
 rege Aboriginum, quo dissolutus (6) sit.
 (6) *Quod is filius.* Pierides musæ propter amœnitatem, ac solitudinem
 Pierii montis dictæ videntur, quo (7) eæ
 (7) *Quod.* secretis locis propter studia liberalia delentur.
 PAULUS. Pierides musæ a Pierio monte dictæ sunt.
 Pietatem ut deos ceteros colebant Romani.
 FESTUS. Pietati (c) ædem ab Acilio consecratam ajunt,
 (8) *Quædam.* eo loco, quo quondam (8) mulier habitaverit,
 quæ patrem suum inclusum carcere mammis suis
 (9) *Impunitus.* clam aluerit, ob hoc factum impunitas (9) ei
 concessa (10) sit.
 (10) *Concessus.* Pigere, interdum pro tardari, interdum pro
 pœnitere poni solet.
 PAULUS. Pignora pignora eo modo, quo Valesii, &
 FESTUS. Aufelii, Pinosi pilei (11) dicebantur.
 [11] *Pinosi,* *Palisii,* *v. c. Pinosi,* *Papisii.* Pila, quæ parietem sustentat, ab opponendo
 dicta est.
 PAULUS. Pila (d), & effigies viriles, & muliebræ ex
 lana compitalibus suspendebantur in compitis,
 quod (hunc diem festum) esse deorum inferorum
 (12) (12) *Inferiorum.* (12), quos vocant lares, putarent, quibus
 tot pilæ, quot capita fervorum, tot effigies,
 quot essent liberi, ponebantur, ut vivis parcerent,
 & essent his pilis, & simulachris contenti.
 compitis deorum la
 quot ut li ocantur
 enti ipio fortu eris
 nit emu urbem an-
 nis quum pu n debebat
 Pilani, pilis pugnantes. PAULUS.
 Pilare, & compilare a Græco trahitur. Græci
 enim plures (13) piletas (14) dicunt. [13] *Fures.*
 Pilare, & compilare sunt, qui Græce origi- (14) *πει-
 nis Græci enim fares piletas* *ράτους.*
 Pilat, pilos habere incipit: alias pro detrahit
 pilos, a quo depilati. FESTUS.
 Pilates genus lapidis. Cato: *Lapis candidior,
 quam pilates.* PAULUS.
 Pilates lapidis genus, cujus meminit Cato ori-
 ginum libro quinto: *Lapis candidior, quam pi-
 lates* [15]. [15] *Pelagos, v. c.*
 Pilea Castori, & Polluci dederunt antiqui, quia
 Lacones fuerunt, quibus pileatis pugnare [16] mos est.
 PAULUS. (16) *Militare.*
 Pilentum, vehiculi genus, quo matronæ ferebantur.
 FESTUS. Pilentis (e), & carpentis per urbem vehi matronis
 concessum est, quod cum aurum non reperiretur,
 ex voto, quod Camillus voverat Apollini Delphico,
 contulerunt.
 Pilumnoe poploe in carmine saliare, Romani
 velut pilis uti assueti: vel quia præcipue pellant
 hostes (17). (17) *Hostis.*
 Pimpleides (18) musæ a fonte Macedoniæ dictæ,
 propter liquoris ejus unicam subtilitatem [19].
 PAULUS. (18) *Pimpleides, vel Pepsides, vel Pepsides.*
 Papatio clamor plorantis lingua Osorum.
 Piripit Osce quidquid. (19) *Felicitatem, vel facilitatem.*
 Pisatitem Nævius dixit e Pisis oriundum.
 Pisatitem appellat Nævius Pantaleontem e Pisis
 oriundum tyrannum: cum alioqui inde profecti
 nunc Pisani dicantur. FESTUS.
 Piscatorii (f) ludi vocantur, qui mense Junio
 fieri solent pro quæstu piscantium trans Tiberim.
 PAULUS. Piscatorii ludi vocantur, qui quotannis mense
 FESTUS. Junio trans Tiberim fieri solent a Præto-
 re Urbano pro piscatoribus Tiberinis, quorum quæstus
 non in macellum pervenit, sed fere in aream
 Volcani, quod id genus pisciculorum vivorum
 datur ei deo pro animis humanis.
 Piscatorii ludi dicebantur, qui fiebant pro
 quæstu piscantium. PAULUS.
 Piscal-
 xandra *Θίστρον πίκας.* Picas vero pro phicas dici, ut Pænos, & Alpes, & Philippum: & triumphum manifestum est. Hæc etiam Fulvius noster.
 a Sunt hic nonnulla mentio, quæ non facile emendari possunt.
 b De Pico rege in avem a Circe converso Verg. lib. vii. Æneid. lib. xiv. Metam. Hunc optimum augurem fuisse, & picum avem diligentius ceteris observasse, ait Servius ex libris Pontificalibus. Vidend. Plin. lib. x. cap. xviii. Ex his Festi verba, quæ desiderantur, suspicaberis.
 c Eam ædem vovit Manius Acilius Glabrio, qui Proconsule de rege Antiocho triumphavit, dedicavit filius in foro olitorio, & illic statuam auratam patris, quæ prima omnium in Italia statua aurata fuit, posuit. Liv. lib. xl. De filia, quæ matrem, & de altera, quæ patrem in carcere aluit. Valer. Max. lib. v. cap. iv. Hig. fabula ccliv.
 d Illa verba (hunc diem festum) in plerisque libris non sunt. De Compitalibus, & his pilis: vide Macrobi. lib. i. Saturn.
 e Vide Matronis.
 f Varro lib. v. de ling. Lat. scribit Volcanalibus populum animalia pro se in ignem mittere solitum. Ea autem non mense Junio sed x. kal. Sept. fiebant. Ovid. tamen lib. vi. Fastor. ludos Tiberinos, & piscatorum refert hoc mense fieri. Sunt qui scribant non a Præto Urbano, sed a populo Rom. urbano ludos fieri: quod mendum ab indocto librario, ad doctos quosdam viros penetravit. In veteri quidem libro, unde ceteri orti sunt, ita est, ut hic scripsimus: *Piscem vivum pro anima hominis in sacrificio oblatum, testis est Ovid. lib. iix. Fastor.*

FESTUS. Piscatorium æs vetusto more appellatur, quod in monte Albano datur pro piscibus.

Piscinæ publicæ hodieque nomen manet, ipsa non extat: ad quam & natatum, & exercitatio- nis alioqui causa veniebat populus: unde Luci- lius ait, *pro obuso ore pugil, pistimensis res est.*

Pistum (a) a pinfendo pro politum antiqui fre- quentius usurpabant, quam nunc nos dicimus.

PAULUS. Planæ tabulæ planæ, ob quam causam Plan- ci appellantur, qui supra modum pedibus plani sunt.

FESTUS. quam cebant dibus
..... colebant ever id
quod pidicus um perculi.

Planta oliaginea est virga foliata ex olea de- plantata.

PAULUS. Plantæ semina olerum [1], quod plana sunt: & appellantur etiam ex simili plantæ nostrorum pedum.

FESTUS. uni vi cis ...
..... esunt causa.

PAULUS. Plaudi (2) appellantur canes, quorum aures languidæ sunt, ac flaccidæ, & latius videntur patere.

FESTUS. ant rta in
..... ntur vz e.

Plebejæ (b) Pudicitæ facellum in vico Longo est, quod cum Verginia patricii generis femina convivio facto inter patres, & plebem sul qu bit
..... fere co ju

PAULUS. Plebejæ Pudicitæ facellum Romæ, ut sacra cetera, colebatur.

Plebei Ediles (c) dissidente plebe a patribus sunt creati.

FESTUS. q. plebei scito suffragium
tu sunt constitu unt, qui
una cum ente plebe a pa vas
vocant, nos as esse, & septem fe-
runt mus a genere magistratus: eas
enim faciendas curaverunt M. Junius Brutus,

Q. Oppius Ediles Plebis.

Plebejum magistratum neminem capere licet, nisi qui ex plebe est. **PAULUS.**

..... nem licet ca eneris est **FESTUS.**
..... sto nomine

Plema sue [d] tellu id genus cum se- retu in fodiendo corrum

Pleantur antiqui etiam sine præpositionibus dicebant.

Plera [e] dixisse antiquos, testis est Pacuvius, cum ait: *plera pars pessundatur.*

Plexa, colligata significat ex Græco, cui nos etiam præpositionem adicimus, cum dicimus perplexa. **PAULUS.**

Plexa, colligata: inde & perplexa.

Plissima (3) plurima.

(3) Plissi-
ma.

Plorare (f), flere, inclamare, nunc significat, & cum præpositione implorare, id est invocare: at apud antiquos plane inclamare: in Regis Romuli, & Latii (4) legibus: *si nurus sacra divis parentum esto*; & in Servii Tullii hæc est: *si parentem puer verberis, ab olle plorassit parentes, puer divis parentum sacer esto*, id est clamarit dixit. **FESTUS.**

(4) Tatii.

Ploti appellantur, qui sunt planis pedibus: unde & poeta Attius, quia UMBER Sarsinas erat, a pedum planicie initio Plotus, postea Plautus est dictus: soleas quoque dimidiatas, quibus utebantur in venando, quo planius pedem ponerent, semiplotia appellabant.

..... Umbri pedibus planis bus **PAULUS.**
utuntur in venando bant semiplotia,
& us poeta, quia UMBER Sarsinas
erat, a pedum planicia initio Plotus, postea
Plautus ceptus est dici.

Ploximum appellari ait Catullus, capsam incisio, capsave (5) cum ait: *gingivas vero ploxi- mi habet veteris.* **FESTUS.**

(5) Cap-
psamut.

Ploxinum (g) capsam dixerunt. **PAULUS.**
Plutei crates corio crudo intentæ, quæ sole-
bant apponi militibus opus facientibus, & appel-
la-

a Locus mendosus, & mancus.

b Pompeii verbis addi potest, quod Livius scribit lib. x. *Insignem supplicationem fecit certamen in sacello pudicæ patriciæ, quæ in foro Boario est: ad eadem rotundam Herculis, inter matronas ortum. Virginiam A. F. patriciam plebejo nuptam L. Volumnio Gossi matrone, quod a patribus enupisset, sacris arcuerant. Ea postea in vico Longo ubi habitabat, ex parte ædium quod satis esset loci modico sacello exclusit, aramque ibi posuit: & convocatis plebeis matronis conquesta injuriam patriciarum; hanc ego aram inquit Pudicitæ Plebeje dedico, &c. Eodem ferme ritu, & hæc ara, quo illa antiquior culta est, ut nulla nisi spectatæ pudicitæ matrona, & quæ uni viro nupta fuisset, jus sacrificandi haberet: vulgata dein religio a pollutis, nec matronis solum, sed omnis ordinis feminis, postremo in oblivionem venit: a Festo historia aliter paulo narrari videtur.*

c Quod Paulus in epitome scribit, verum esse constat ex Dionys. lib. vi. nam cum primum seditio inter plebem & patres sedata est; & Tribunos plebis, & Ediles tum primum a plebe creatos confirmarunt. Nomina tum Edilium non accipi; neque arbitror ea esse, quæ Festus refert: hæc enim scribit eorum fuisse, qui septem quasdam res faciendas curaverunt. Quænam vero hæc septem res fuerint, nondum divinare potuimus: arbitramur autem septem tabernas fuisse, quæ in foro fuerunt postea quinque appellatæ. De quibus Liv. lib. xxvi. *Interruptis hos sermones nocte, quæ pridie quinquatrus fuit, pluribus simul locis circa forum incendium ortum: eodem tempore septem taberne, quæ postea quinque, & argentaria, quæ nunc nova appellantur, arserunt.* De eisdem in lib. de regionibus urbis Sexti Rufi mentio fit.

d Telluri gravis sue sacrificari docet Ovid. lib. I. *Fastor. Placentur frugum matres Tellusque Ceresque Fovee suo gravidæ, visceribusque suis.* Item forda bove, Fordicidiis. Idem lib. iv. *Nunc gravidum pecus est gravidæ quoque: semine terræ Telluri plena victima plena datur.* Arnob. lib. vii. Ita emendandus Telluri matri scrophæ ingens imolatur forda, non feta. Cur sus imolaretur, videtur Festus reddere rationem; quia cum fereretur, rostro suo fata corrumpere: quod Ovid. etiam explicat lib. xv. *Metam.* & lib. I. *Fastor.*

e Pacuv. in Teucro apud Priscian. lib. v. *Periere Danaï, plera pars pessundata est.*

f Verba legis Romuli mendosa sunt: *Si nurus sacra divis parentum esto.* Et deesse arbitror aliquid hujusmodi: *Si nurus incestum passa, non plorassit, sacra divis parentum esto.*

g Catullus ploxinum circa Padum invenit, inquit Quintilian. lib. i. cap. x. *Capsam autem incisio, capsave, quid sit ignoro. Gifum vehiculi genus esse duarum rotarum scribit Nonius, quo verbo Cicero usus est in Orat.*

- labantur militares: nunc etiam tabulæ, quibus
(1) *Signifi-* quid præsepitur, eodem nomine dicuntur (1).
cantur. do intentæ..... opus facientibus ..
..... nunc etiam tabu..... nomine di-
cunt.....
Poënis, Pœnis, ut casmenas dicebant pro ca-
menis, & casnas pro cœnis.
Polet, pollet: quia nondum geminabant an-
tiqui consonanteis.
- PAULUS. Polimenta (a) testiculi porcorum dicuntur,
cum castrantur: a politione vestimentorum,
quod similiter, ut illa curantur.
- FESTUS. dicebant testiculos porcorum, cum eos
castrabant: a politione segetum, aut vestimen-
torum, quod similiter, atque illa, curentur.
- PAULUS. Pollit (2) pila ludit.
(2) *Polis.* in V..... dixit.....
- FESTUS. Pollubrum, pelluvium: vas, quod nos pelvim
voca mus.
- PAULUS. Pollucere (b) merces, liceat sunt far,
polenta, vinum, panis fermentatus, ficus, passa,
suilla, bubala, agnina, casei, ovilla, alica, sesa-
ma, & oleum, pisces, quibus est squama, præter
(3) *Searum.* squarum (3): *Herculi autem omnia esculenta,*
paculenta.
Poltejo pro ulteriore.
Pomonal est in agro Solonio via Ostiensi ad
duodecimum lapidem diverticulo (4) a miliario
octavo.
- (4) *Dever-* Pone gravi sono antiqui utebantur pro loci (5)
ticulum. significatione: sed præcipientes vocabu.....
[5] *Prolo-* Pone gravi sono ponitur pro loci significatione.
gæ, v. c.
- PAULUS. Pone gravi sono ponitur pro loci significatione.
Pontina rribus a Pontia urbe est dicta.
- FESTUS. tia ur..... tina.....
Popillia (c) tr..... buum: tot enim sue....
..... lici nomine a..... Pinaria a forori....
..... mine.
- Popillia tribus a progenitrice traxit vocabu- PAULUS.
lum.
Popularia sacra sunt, ut ait Labeo, quæ o- FESTUS.
mnes cives faciunt, nec certis familiis attribu-
ta sunt: fornacalia, parilia, laralia, porca præ-
cidania.
Populi (d) com..... cum plebe suffra-
gium..... ex patribus, & plebe..... cum
plebes sine patri..... quod plebes.....
.... scivit, pleb.... appellatur.
Porcæ appellantur rari sulci, qui dicuntur (6) (6) *Ducun-*
aquæ derivandæ gratia: dicti, quod porcant (7), *tur.*
idest prohibent aquam frumentis nocere: nam [7] *Por-*
crebriores sulci limi vocantur. *cent.*
- Porcæ in agris sunt dictæ, quod porcant (8), PAULUS.
idest prohibeant aquam frumentis nocere: nam (8) *Por-*
crebriores sulci lumi solent vocari. *cent.*
- Porcam auream, & argenteam dici ait Capi- FESTUS.
to Atejus, quæ & si numero hostiarum non sint,
nomen tamen earum habere, alteram, ex auro,
alteram ex argento factam adhiberi sacrificio
Ceriali.
Porcas (e), quæ inter duos [9] sulcos fiunt, (9) *Duci,*
ait Varro, dici, quod porrigant frumentum. *v. c.*
- Porcas, quæ in agris fiunt, ait Varro dici, PAULUS.
quod porrigant frumentum.
- Porci (f) effigies inter militaria signa quin-
tum locum obtinebat, quia confecto bello, inter
quos pax heret, cæla porca foedus firmari so-
lebat.
..... a signa quintum locum..... lo inter FESTUS.
quos populos..... ere firmari solet.
- Porigam dixisse antiqui videntur pro porri-
gam, propter morem non geminandarum littera-
rum, ducto verbo a porro regam: aut si id frivo-
lum viderur, cum aperte e rivo regam (10) tra-
ctum sit: sed antiqui etiam porgam dixerunt pro
porrigam. (10) *Civs*
regit, v. c.

Orat. pro Sex. Roscio, & Philipp. II. Si quis cantum, pro capsum scribat, existimans id esse ferrum, quo
ratæ vincuntur, ita enim Quirilianus verbum id a Persio usurpatum interpretatur: is quidem aliquid dixerit,
me tamen subscriptorem non habebit: id enim si Quirilianus sensisset, non usus fuisset verbo *inveniendi*, sed
appellandi, & addidisset *pro eadem re*, aut aliquid huiusmodi.

a In verbis Festi initio duo verba desiderantur: alterum est (*Polimenta*) alterum esse poterit (*veteres*)
b Utitur hoc verbo Cato in libro de re rustica. Plautus in Stichus, Cassius Hemina apud Plin. lib. xxxii.
cap. II. Est autem Festi locus lacer ita sarciendus; ut dicatur, *non licere omnia pollucere alicui deo, deave, sed*
Herculi licere omnia esculenta, & paculenta. Cato Jovi Dapali dapem polluceri scribit. Cassius Numam prohi-
buisse, ne non squamosi pisces pollucerentur. Nos igitur ita scriberemus, *Pollucere Mercurio, quæ liceat sunt:*
far, &c.

c Si extaret Varronis liber de tribubus non desiderarem Festi interpretationem, nunc quid reliquum est?
a progenitrice inquit Paulus traxit vocabulum: an tota tribus progenita est ab aliqua Popillia? hoc mihi non
fit verisimile, potius a familia dixerim appellatam tribum: vel familiam potius a tribu. Ex Festi vestigiis
quid assequimur? Popilliam unam fuisse ex xxxv. tot enim fuere: foederis publici nomine, vel quid simile: de
Pinaria sorore cur addatur, ignoro. Fuit quidem Pinaria familia antiquissima, quæ ab ipso Hercule dicitur sa-
cerdotium accepisse: ut Cicero pro Domo. Diod. lib. v. Verg. lib. viii. Liv. lib. I. & alii referunt. Sed Pi-
nariæ tribus nomen nusquam reperi: neque quid habeat eum Popillia commune. Popillii cognomento Lanætes
satis nobiles fuerunt Consulares, & triumphales viri, licet plebei. Pinarii patricii majorum, ut credendum
est, gentium. Vide *Positium*.

d Populi commune est in legibus ferendis cum plebe suffragium: nam comitia centuriata ex patribus, &
plebe constant in centurias divisas. Sed cum plebes sine patribus-tributis comitiis convenit; quod plebes sci-
vit, plebiscitum, vel plebiscitum ea de causa appellatur. Hæc Pompejus Festus fortasse scripsit, quod tamen
affirmare non audeo. Vidend. Gell. lib. x. cap. xx. & lib. xv. cap. xxvii. Cajus cap. ccxxxvii. de verbor.
sign. Justin. lib. I. Instit. titulo de jure nat. Boet. in topic. Isid. lib. v. etymol.

e Varro lib. I. cap. xxxi. de re rust.

f Plin. lib. x. cap. iv. Aquilam Romanis legionibus C. Marius in secundo Consulatu suo proprie dicavit:
erat & antea prima cum quatuor aliis: lupi, minotauri, equi, aprique singulos ordines anteabant. Paucis
ante annis sola in aciem portari coepit erat; reliqua in castris relinquebantur. Marius in totum ea abdicavit.
Vide *Minotauri*. De *caesa porca in foedere*. Vide Liv. lib. I. & Varron. lib. II. cap. iv. de re rust. & Virg. viii.
Æn. & Quintil. lib. viii. cap. II. Vide etiam *Foedus*, & *Feniales*.

PAULUS. Porriciam, porro jaciā.
FESTUS. iaciā, maxime.....

Portenta existimantur quidam gravia esse ostenta bona: alii portenta quaedam bona, ostenta quaedam tristia appellari: portenta, quæ quid porro tendatur indicent; ostenta, quæ tantummodo ostendant monstra, præcipiant quoque remedia.

PAULUS. Portenta rerum fieri dicuntur, cum solita (1) corpora raro se ostendunt, ut cometæ, turbines, barathra, sereno cælo facta tonitrua.

[2] Portifculus. Portifculus (a) (2) est, qui in portu modum dat classi: est autem malleus.

FESTUS. Portifculus est, ut scribit Ælius Stilo, qui in portu modum dat classi. Id autem est malleus, cujus meminit Cato in dissuasiōe de rege Attalo, & vectigalibus Asiæ: C. Licinio Prætorē, remiges scripti cives Romani sub portifculum sub flagrum conscripti venire passim.

Portum in duodecim pro domo positum omnes fere consentiunt: cui testimonium defuerit, iis tertiis diebus ob portum obvolutum ito.

PAULUS. Portū frequenter majores pro domo posuerunt.

Portumnus, qui & Palæmon, a Romanis inter deos colebatur.

FESTUS. Por.....te.....

Possessio est, ut dicitur Gallus Ælius, usus quidam agri, aut ædificii, non ipse fundus, aut ager: non enim possessio est.....de rebus, quæ tangi possunt.....qui dicit, se possidere, is vere potest dicere. Itaque in legitimis actionibus nemo ex his qui possessionem suam vocare audeat, sed ad interdictum venit, ut prætor his verbis utatur: *Uti nunc possidetis, eum fundum Q. D. A. quod nec vi, nec clam, nec precario alter ab altero possidetis, ita possideatis, adversus ea vim fieri, veto.*

PAULUS. Possessio (b) est usus quidam agri, aut ædificii, non ipse fundus aut ager.

FESTUS. Possessiones (c) appellantur agri late patentes publici, privati que, quia non mancipatione, sed usu tenebantur, & ut quisque occupaverat, collidebat (3).

[3] Colebat. Posticam lineam in agris dividendis Servius Sulpicius appellavit ab exori.....qua.....tur.....riq.....abd.....tab.....frum.....danti.....

PAULUS. Postica linea in agris dividendis ab oriente ad occasum spectat.

Posticum ostium dicitur in posteriore parte ædium: ceterum antiqui etiam vicinum habitantem ad posteriorem partem ædium sic appellaverunt: denique &, quæ ante nos sunt, antica; &

Tom. VII.

a Uritur hoc verbo Plautus in Agnaria.

b Aliqua sunt mendosa, & manca: ea nos ita scriberemus. Non enim possessio est, nisi in iis rebus, quæ tangi possunt. Auctore prætorē, qui dicit se possidere, is vere potest dicere, &c. Q. D. A. significat, quo de agitur. Illud nemo ex his, qui, deesse videtur verbum litigant, aut pro his qui, scribe reis.

c Videtur contradicere superscriptis. Possessio est usus agri, non ipse ager. Sed illic jus significat, quod ex possidendo oritur, quod in usu consistit: hic usurpationem nominis refert, ut minus proprie ad agros extendatur.

d Verbum profanasset est apud Catonem de re rustica: item quod ait: *ex familia numero duodecim*, suspectum est. Nam Livius lib. ix. scribit: *ex duodecim familiis triginta puberes fuisse*; & Val. Max. lib. 1. cap. 11. *ideo deleta ex scriberem: cum essent familie numero duodecim*. Vide Putitum.

e Interpretatio esse videtur horum verborum, *potitus servitute*, ut significet servire: item *potitus hostium* apud Plautum & juris consultos *captivum* significat. Plaut. in Capt. & in Epidico. Jurisc. sub titulo *de captivis*, & *de testamento militis*.

quæ post nos sunt, *postica* dicuntur: & dextram anticam, sinistram *posticam* dicimus: sic etiam ea cæli pars, quæ sole illustratur ad meridiem, antica utique nominatur; quæ ad septentrionem est, *postica*: rursusque dividuntur in duas partes orientem, atque occidentem.

Postliminium (4) receptus dicitur (5) is, qui extra limina, hoc est terminos, provinciæ captus fuerat, rursus ad propria revertitur.

Postliminium (6) receptum, Gallus Ælius in libro primo significationum, quæ ad jus pertinent, ait esse eum, qui liber, ex qua civitate in aliam civitatem abierat, in eandem civitatem redit eo jure, quod constitutum est de postliminiis. Item qui servus (7) a nobis in hostium potestatem pervenit, postea ad nos, redit in ejus potestatem, cujus antea fuit jure postliminii: equi, & muli, & navis eadem ratio est postliminium receptum is (8) quæ servi: quæ genera rerum ab hostibus ad nos postliminio redeunt, eadem genera rerum a nobis ad hostes redire possunt: cum populis liberis, & cum fœderatis, & cum regibus postliminium nobis est ita, uti cum hostibus, quæ nationes in opinione nostra sunt, cum his.....

Postularia fulgura, quæ votorum, aut [9] sacrificiorum spretam religionem designant (10): pestifera, quæ mortem, aut exilium ostendunt: peremptalia, quæ superiora fulgura, aut (11) portenta peremunt, id est tollunt (12).

Postumus cognominatur post patris mortem natus. Plautus in Aulularia: *Post mediam aetatem qui mediam ducit uxorem domum; Si eam senex anum prægnatam fortuito fecerit; Quid dubitas, quin sit paratum his nomen pueris Postumi?*

Potestur: Scipio Africanus in ea, quæ est de imperio D. Bruti: & poteratur C. Gracchus in ea, qua usus est, cum circum conciliabula iret.

Porcium (d), & Pinarium Hercules, cum ad aram, quæ hodieque maxima appellatur, decimam boum, quos a Geryone abductos abigebat Argos in patriam profanasset, genus sacrificii edocuit: quæ familia, & posterius ejus non defuerunt decumantibus usque ad Appium Claudium Censorem, qui quinquaginta millia æris gravis his dedit, ut servos publicos edocerent ritum sacrificandi: quo facto Potitii, cum essent ex familia (13) numero duodecim omnes interierunt (14) intra diem trigesimum. Pinarius, quod non adfuit sacrificio, postea cautum est, nequis Pinariorum ex eo sacrificio vesceretur.

Potitus (e) servitute..... qui, ut ait Labeo, fer-

G g g g

fer-

(4) Postliminio.

(5) Est.

FESTUS. (6) Postliminio.

(7) Item que servos, v. c.

(8) Iis.

(9) Ut, v. c. (10) Desiderant, v. c.

(11) Ut, v. c.

(12) Olunt, v. c.

(13) Familie.

(14) Intererant, v. c.

- servitu..... nes proxime Gracino..... dicebatur ab antiquis.....
- PAULUS. Præbia, remedia.
FESTUS. cau..... ivis..... bus P.
- R..... cere..... ebusle.....
- PAULUS. Præceptat, sæpe præcipit.
PAULUS. Præceptat, in saluari carmine est: *sæpe præcipit.*
- [1] Præclamitatores (a) [1] dicuntur qui Flamini-
[2] Antecedentes. nibus Diali, Quirinali, Martiali antecedent (2):
exclamant feris publicis, ut homines abstineant
se opere, quia his opus facientem videre religio-
sum est.
- PAULUS. Præclamitatores (3) dicebantur, qui Flamini
(3) Præ-
ciannuntia-
tores, vel
Præclamita-
tores. Diali, idest sacerdoti Jovis antecede-
bant claman-
tes, ut homines se ab opere abstinerent,
quia hunc opus facientem videre inreligiosum
erat.
- (4) Præcia dicebantur, vel Præcia dicebat. Præcia dicebant (4) qui a Flamini-
bus præmit-
tebantur, ut denunciarent opificibus, manus ab-
stinerent ab opere; ne, si vidisset sacerdos facien-
tem opus, sacra polluerentur.
- (5) Dicedebatur. Præcidanea agna vocabatur [5], quæ ante a-
lias cædebat: item porca, quæ Cereri mac-
tabatur ab eo, qui mortuo iusta non fecisset, idest
glebam non objecisset: quod mos erat eis facere
prius, quam novas fruges gustarent.
- Præcidaneam porcam dicebant, quam immo-
lare erant soliti ante, quam novam frugem præ-
ciderent.
- FESTUS. Præcidanea dicitur..... genus hostiæ,
quod arium appellabat..... atur
ex tribus pu..... is cum tribus li-
ba.....
- PAULUS. Præcidere, antecedere, idest ante immolare.
FESTUS. Prædia (6) rursus Verrius vocari ait ea reme-
(6) Præbia, dia quæ data (7) Cæcilia uxor Tarquini Prisci
vel Præbia. invenisse existimatur, & immiscuisse onus [8]
[7] Caja. suæ, qua præcincta statua ejus est in æde san-
(8) Zona. ctus (9), qui deus Dius Fidius vocatur; ex qua
(9) Sancti. zona periclitantes ramenta sumunt: ea vocari
ait prædia [10], quod mala prohibeant.
- [10] Præ-
bia, vel
Præbia. Prædonulos Cato ὑποκορυστικῶς dixit in Epi-
stularum: *Quia sæpe utiles videntur prædo-
nuli.*
- PAULUS. Prædonulos ὑποκορυστικῶς, idest deminutive,
idem Cato posuit pro prædonibus.
- FESTUS. Prædotiunt, præoptant.
Præfecturæ appellabatur in Italia, in qui-
bus & jus dicebatur, & nundinæ agebantur, &
erat quædam earum resp. neque tamen magistra-
tus suos habebant: in quas (11) legibus præfecti
mittebantur quotannis, qui jus dicerent, qua-
rum genera fuerunt duo: alterum, in quas sole-
bant ire præfecti quattuor sex virum (12) pro po-
puli suffragio creati erant in hæc oppida Capuam,
- [11] Qua-
lis, v. c.
- (12) Vigen-
ti sex virum
num, v. c.
- Comas, Casilinum, Vulturnum, Litemum,
Puteolos, Acerras, Suessulam, Atellam, Ca-
latiam (13): alterum in quas ibant, quos Præ- (13) Cala-
tor urbanus quotannis in quæque loca miserat sium, v. c.
legibus, ut Fundos, Formias, Cære, Vena-
frum, Allifas (14), Privernum, Anagninam, Fru- [14] Alli-
sinonem, Reate, Saturniam, Nursiam, Arpi- cas, v. c.
num, aliaque complura.
- Præfericulum (b) vas æneum sine ansa patens
summum, velut pelvis, quo ad sacrificia ute-
bantur.
- ... (c) ... æneum si..... lut pelvis .. FESTUS.
.... rio Opis Co
- Præficæ [d] dicuntur mulieres ad lamentan- PAULUS.
dum mortuum conductæ, quæ dant ceteris mo-
dum plangendi, quasi in hoc ipsum præfectæ.
Nævius: *Hæc quidem mehercle opinor, præ-
fica est, quæ sic mortuum collaudat.*
- Præjurationes facere dicuntur ii, qui ante a-
lios conceptis verbis jurant, postquos in eadem
verba jurantes tantummodo dicunt, idem in
me.
- Præliares dies appellantur, quibus fas est ho-
stem bello laceßere: erant enim quædam fe-
riæ publicæ, quibus nefas fuit id facere.
- Præmetium (e), quod prælibationis causa ante
præmetitur.
- ante metitur, qua..... FESTUS.
Præmiosæ, pecuniosæ. PAULUS.
..... Cato sæpe dicit, ut bo- FESTUS.
fes locor: dicebant properi e mari opus est
..... in orationem, quam scrib..... in-
pudentiam præmio
- Prænesti dicta est, quia is locus, quo condita PAULUS.
est, montibus præstet.
- Prænomibus feminas esse appellatas testimo-
nio sunt Cæcilia, & Tarratia, quæ ambæ Caje
solitæ sint (15) appellari: pari modo Lucia, & [15] Sunt.
Titia (16). (16) Tertia.
- Præpetes aves dicuntur, quæ se ante auspican-
tem ferunt: nam præpetere dicebant pro ante-
teire.
- Præp..... quidam putant, quia vo..... FESTUS.
..... re est avem auspica aves di-
cuntur, quæ f..... nam antiqui præpete-
re.....
- Præpetes aves quidam dici ajunt, quia secun-
dum auspiciam faciunt prætervolantes: alii quod
antea, quam petamus (17), indicent: aut quod (17) Quæ
prætervolent: aut ex Græco tractum putant, præpetamus,
quod ante conspectum volent nostrum: inepte vel quæ pe-
scilicet ex præpositione latina componentes, & tamus.
& Græco vocabulo: ceterum poetæ promiscue o-
mnes aves ita appellant.
- Prærogativæ (f) centuriæ dicuntur, ut docet FESTUS.
Varro rerum humanarum libro sexto, quæ rus-
...

a Macrob. lib. 1. Saturn. Regem sacror. Flaminesque non licebat videre feriis opus fieri: & ideo per præconem denunciabant ne quid tale ageretur; & præcepti negligens multabatur.

b In sacrario Opis Consue ut opinor scripsit Festus. De ea Varro, & Macrobius videndi. Vide Opima.

c Illa verba mendosa sunt: præfecti quattuor viginti sexvirum num pro populi suffragio. Fortasse scribendum est: præfecti quattuorviri & sexviri annui, qui populi suffragio, &c.

d Varro lib. vi. de ling. Lat. verum Nævii in Freto ita refert: *Hæc quidem Heracle opinor præfica est: nam mortuos collaudat*: & id magis placet Gab. Faerno optimo numerorum censori.

e Vide Sacrima.

f Explicat Festus cur introductæ fuerint, non quæ fuerint hæc centuriæ, neque cur ita appellatæ. Mendum au-

(1) *Quod rustici.* (1) Romani, qui ignorarent petitores, facilius eos animadvertere possent. Verrius probabilius iudicat esse, ut cum essent designari a prærogativis, in sermonem res veniret populi de dignis, indignisve, & fierent ceteri diligentiores ad suffragia de his ferenda.

PAULUS. Præs est is, qui populo se obligat, interrogatusque a magistratu, si præs sit, ille respondet præs.

Prælagire est prædivinare, præspicere: sagax enim est acutus, & solers.

Prælagitio dicta, quod prælagire est acute sentire: unde sagax dictæ anus, quæ multa sciunt: & sagaces canes, qui ferarum cubilia præsentiant.

PESTUS.tio..... quod..... dictæ.....
..... præ.....

PAULUS. Præsiderare dicitur, cum maturius hiberna tempestas movetur, quasi ante sideris tempus.

Præsidium est, quod pro utilitate & salute alicujus, auxilii gratia præponitur: subsidium, quod postpositum est ad subveniendum laborantibus.

Præstinare [a] apud Plautum emere est, id est emendo tenere.

Præstitem in eadem significatione dicebant antiqui, quæ (2) nunc dicimus antistitem.

[2] *Quem.*

Præstolari dicitur is, qui ante stando ibi, quo venturum excipere vult, moratur.

PESTUS. Præteriti (b) senatores quondam in opprobrio non erant, quod ut Reges sibi legebant, sublegebantque, quos in consilio publico haberent: ita post exactos eos, Consules quoque, & Tribunos (3) Militum Consulari potestate conjunctissimos sibi quosque (4) patriciorum, & deinde plebejorum legebant, donec Ovinia Tribunicia intervenit, qua sanctum est, ut Censores ex omni ordine optimum quemque curiatum (5) in senatu legerent: quo factum est, ut qui præteriti essent, & loco moti, haberentur ignominiosi.

[3] *Tribuni.*

(4) *Quoque, v. c.*

(5) *Curiatum, v. c.*

PAULUS. Prætexta (c) pulla nulli alii licebat uti, quam ei, qui funus faciebat.

PESTUS. alii licebat uti, qu..... ius magi-

gistratus h..... loco publico lud..... utitur, & scribam hab..... quos facit ludos..... libus, & Prætoribus vota..... rantiã sacra novorum..... tum est uti emit votum..... quod item Valerius vica..... ra ex senatu improba.....

Prætextæ (d) appellantur, quæ res gestas Romanorum continent scriptas (6).

PAULUS. (6) *Scriptæ.*

Prætextatis nefas erat obsceno verbo uti: id eoque prætextatum (7) appellabant sermonem, qui nihil obscenitatis haberet.

(7) *Prætextatum.*

Prætextum (8) sermonem quidam putant dici, quod prætextatis nefas sit obsceno verbo uti: alii quod nubentibus depositis prætextis a multitudine puerorum obscena clamentur.

(8) *Prætextatum.*

Prætor (e) ad portam nunc salutatur is, qui in provinciam Proprætor aut Proconsule exit, cuius rei morem ait fuisse Cincius in libro de Consulibus potestate talem. Albanos (9) rerum potitos usque ad Tullum Regem. Alba deinde diruta usque ad P. Decium (10) Murem Cos. populos Latinos ad caput Ærentinæ (11), quod est sub monte Albano consulere solitos, & imperium communi consilio administrare. Itaque quo anno Romanos imperatores ad exercitum mittere oporteret jussu nominis Latini, complures nostros in Capitolio a sole oriente auspiciis operam dare solitos. Ubi aves addixissent, militem illum, qui a communi Latio missus esset, illum, quem aves addixerant, Prætorem salutare solitum, qui eam provinciam optineret Prætoris nomine.

(9) *Albanos, v. c.*

(10) *At Pæstum, v. c.*

(11) *Ferentinae.*

Prætorica cohors est dicta, quod a Prætoribus non dicebatur. Scipio enim Africanus primus fortissimum quemque delegit, qui ab eo in bello non discederet, & cetero munere militiæ vacarent, & sesquiplerum stipendium acciperent.

PAULUS.

Prætorica porta in castris appellatur, qua exercitus in prælium educitur, quia initio Prætores erant, qui nunc Consules, & ii bella administrabant, quorum tabernaculum quoque dicebatur prætorium.

Prævaricatores a prætergrediendo (12) sunt vocati.

[12] *Gradiendo.*

G g g g 2

Præ-

autem est in illis verbis, quæ rus..... nos. quod rustici scriberemus: & utraque opinio Varronis, & Verrii vera est. Fuere autem ex centuriæ, quæ primæ suffragium ferebant centuriatis comitiis, ab eadem re ita appellatæ, quod prius rogarentur ab eo, qui comitia haberent, *Velis, jubetis hoc, aut illud.* Erat autem maximum prærogativarum beneficium, quod numquam ab eis dicitur ceteros discrepasse. Ut vero essent prærogativæ sortito eveniebat. Ceteræ appellabantur *jure vocatæ.* Videad. Afcon. lib. 11. in Verrem. Cicero pro Muræ, & Philipp. II. & lib. 1. & 11. de Divin. Livius sæpius.

a Plaut. in Capt. *Alium pisces præstinatum abire:* & in Pseud. *Ut piscium quidquid est, pretio præstinem.*

b Tribuni militum consulari potestate, & Censores eodem anno creati sunt, ut Livius scribit lib. 19. *Ita numquam lustrum Tribuni fecerunt, neque quumquam senatorem potuerunt præterire, neque crediderim Festo dicenti Consules in consilio publico habuisse sibi tantum conjunctissimos, ut Reges. Illud credam, cum lustrum facerent, suppleri senatum potuisse ex iis, qui ipsis forent conjunctissimi: item illud tunc præteritos nulla adjecta notæ causa, ignominia caruisse. Censores quoque idem initio fecisse mihi sit verisimile. At postquam causas enumerare ceperunt, minus honesta causa notam attulit gravem.* Vide Afcon. in Divin. & in Pison. Val. Max. lib. 11. cap. 19. Gell. lib. 19. cap. 22. & lib. 7. cap. ult. & lib. 17. cap. XIII.

c Verba Festi interpretem desiderant.

d Comædiarum nomen est ab argumento, vestibusque sumptum. Græcæ enim fabulæ a Latinis conversæ, quales omnes sunt Plauti, atque Terentii, *palliatæ* dicuntur: *togatæ* vero, & *prætextæ*, quæ argumento ab urbanis rebus sumpto, vel de togatis viris, vel de prætextatis pueris, & puellis compositæ fuerunt. De his Horatius in arte: *Vestigia Græca Ausi deserere, & celebrare domestica facta, Vel qui prætextas, vel qui docuere togatas.* Vide *Togatarum.*

e Totus hic locus in ceteris libris deerat: in quo illud ad caput Ærentinæ quid sit, ignoro. Sed ex Dionysio lib. 19. & v. constat Latinos populos conventus habuisse Ferentini, & Livius lib. 1. ad lucum Ferentinæ convenisse Latinos scribit, & paulo post ad caput aquæ Ferentinæ Turnam dejectum fuisse: Sic igitur scribendum est *ad caput Ferentinæ, vel ad caput aquæ Ferentinæ.*

- FESTUS.** Prandicula, jentacula.
PAULUS. Prandicula antiqui dicebant, quæ nunc jentacula.
 Prandium ex Græco est dictum: nam meridianum cibum cænam vocabant.
 Precem singulariter Cato dixit.
FESTUS. Precem (1) singulariter idem (Cato) in ea, quæ est de conjuratione.
 (1) *Prætem, v. c.*
 (2) *Præcidanea.*
 (3) *Pugnanda, v. c.*
 Præsan (a) (2) porca dicitur, ut ait Veranius, quæ familiæ purgandæ (3) causa Cæteri immolatur: quod pars quædam ejus sacrificii fit in conspectum mortui ejus, cujus funus instituitur.
 (4) *Diast.*
 Prima, aut secunda hora ducant (4) sponsalibus, omnis causa, ut optima, ac secundiissima eveniant.
PAULUS. Prima, aut secunda diei hora causa omnis sponsis tribuebatur.
 Primanus (b) Tribunus erat, qui primæ legionis tributum scribebat.
FESTUS. Primanus Tribunus apud Catonem in ea, quæ est contra Thermum de suis virtutibus....
 Prim condenda ta jumenti, velut exe utrimque media...
 lari judicio, qui & ip.....
PAULUS. Primigenius sulcus dicitur, qui in condenda nova urbe, tauro, & vacca designationis causa imprimitur.
 (5) *Primesius Prymnesius.*
 Primnesius (5), palus, ad quem funis nauticus religatur, quam alii tonsillam dicunt.
 Primordia, principia.
 Principalis castrorum porta nominatur, quod in eo loco est, in quo principes ordines tendunt.
FESTUS. Priscæ Latinæ coloniz appellatæ sunt, ut distinguerent a novis, quæ postea a populo dabantur.
PAULUS. Prisci Latini (c) proprie appellati sunt ii, qui prius, quam conderetur Roma, fuerunt.
 Priscus Tarquinius est dictus, quia prius fuit, quam Superbus Tarquinius.
 Pristina, velut priustina, dictum est.
FESTUS. Pristina, velut pris ejusmodi dicta
PAULUS. Pristinum ab eo venit, quod est prius: pari modo & prior.
 Privata vocabantur feriz sacrorum propriorum, velut dies natales.
FESTUS. Privata (d) feriz vocantur sacrorum propriorum, velut dies natales, operationis denecales.
PAULUS. Privato (e) sumptu se alebant milites Romani pene ad id tempus, quo Roma est capta a Gallis.
 se alebant mili mererentur, **FESTUS.**
 quod in tempus, quod fuit pau
 capta est a Gallis ilites non fiebant.
 Priveras, mulieres privatas. **PAULUS.**
 priu tur de
FESTUS.
PAULUS.
 Privignus dictus, quod ante, quam mater secundo nuberet, est progenitus: pri enim antiqui pro præ dixerunt.
 Privivio es (6) prius singulis. (6) *Es.*
 Privos (f), privataque antiqui dicebant pro singulis: ob quam causam, & privata dicuntur, quæ uniuscujusque sint. Hinc & privilegium, & privatus: dicimus tamen & privatum, cui quid est ademptum.
 Pro significat in, ut pro rostris, pro æde, pro tribunali. Pro ponitur etiam pro amplificando, ac palam faciendo, ut prodi, provoca, protrahe, propelle: alias pro privandi facultate, ut in propudio, prohibendo, quia utrumque abnuit in his esse pudorum, potestatemque alias aliud alii (7) ut pro pecunia, pro prædio, Proconsule: alias pro admiratione, ut pro Juppiter: alias pro ante, ut pro ostio: alias pro in, ut promittente barbam, & capillam. (7) *Pro alio.*
 tione plifi ca, pro **FESTUS.**
 tate nuit ud alio
 alias pro a in Melan mani ovin
 Plautus in con pro ostio, alia
 bam, & capillum.
 Pro censu classis Juniorum Ser. Tullius cum dixit in descriptione centuriarum, accipi debet in censu, ut ait M. Varro in libro sexto rerum humanarum: sicuti pro æde Castoris, pro tribuli, pro testimonio.
 Pro scapulis cum dicit Cato, significat pro injuria verberum: nam complures leges erant in cives rogatæ quibus fanciebat ur pœna verberum: his significat prohibuisse multos suos civis in ea oratione, quæ est contra M. Cælium: *si em percussi, sæpe incolumis abii: præterea pro republica, pro scapulis, atque arario multum Resp. profuit* (8). (8) *Frofu.*
PAULUS.
 Pro scapulis cum dixit Cato, significavit pro injuria verberum.
 Pro sententia, ac si dicatur in sententia, ut pro rostris, idest in rostris.
 Proædicatum dicitur, quod ex privato loco **PAULUS.**
 processit in publicum solum.
 Probi, velut prohibi, qui se a delinquendo prohibent.
 Probrum (g), stuprum, flagitium, ut Attius in

^a Non dubito, quin *Præcidanea* scribendum sit; ex iis, quæ idem Festus, & Paulus de præcidanea scribunt. Vidend. Cato de re rust. Gell. lib. iv. cap. vi.

^b Emendatiore, ut opinor, libro usus est Paulus: nam nos in veteri, neque Catonis verba, neque significationem habemus; cum tamen nihil in hac parte lacerum existat. Sed & interpretatio Pauli est consideranda: nam si de stipendio attributo primæ legionis intelligamus, hic erit non tribunus militum, neque tribunus ærarii, sed scribarum vel notariorum tribunus. Varro lib. iv. de ling. Lat. *Quibus attributa erat pecunia, ut militi reddant, tribuni ærarii disti.* Vide *Ærarii*.

^c Coloniz deductæ a Latino Silvio Albanorum Rege. Prisci latini appellati sunt, ut Livius scribit lib. i.

^d Macrob. lib. i. Saturn. Sunt præterea feriz propriæ familiarum. Sunt singulorum, ut natalium, fulgurumque susceptiones, item funerum, atque expiationum. Denecales feriz, quæ sint, vide in littera D.

^e Liv. lib. iv. scribit *XVII. anno ante captam urbem Decrevit Senatus, ut stipendium miles de publico acciperet: cum ante id tempus de suo quisque functus eo munere esset.*

^f Verba, & *privatus*, vel mendosa sunt, vel a Paulo detruncata: nam si addidisset, cum distinguitur ab eo, qui cum potestate est, tum recte cetera cohererent.

^g Quæ Festo desunt addi poterunt ex iis, quæ ab historicis dicuntur de pœna Vestalium corruptarum. Vide *sceleratus campus*.

in Helenibus: qui nisi probum, omnia alia indelicata æstimant. Cæcilius in Davo: *Ea sum compressa parit huic puerum, sibi probum.*

FESTUS.

Probrum, stuprum, flagitium.

Probrum virginis Vestalis, ut capite puniretur; vir, qui eam incestavisset, verberibus necaretur: lex fixa in atrio Libertatis cum multis aliis legibus incendio consumpta est, ut ait M. Cato in ea oratione, quæ de auguribus inscribitur. Adicit quoque virgines Vestales sacerdotio exauctorat..... cra..... ex..... tar.....

PAULUS.

Procalare, provocare, ex Græco κλέειν, idest vocare: unde Kalendæ, calumnia, calones, calculæ, & calatores.

(1) Procalatio, provocatio.

Procalato, provocato [1].

..... voca..... tiat..... procita...

FESTUS.

Procapis, progenies, quæ ab uno capite procedit.

PAULUS.

Procari, poscere: unde procaces meretrices ab assidue poscendo: & proci uxorem poscentes in matrimonium. Procari, poscere est: unde & proci, & meretrices procaces, & verbum procas, idest poscis.

Procat dicebant, pro poscit.

Procedere dicebant interdum pro succedere, interdum pro porro cedere.

FESTUS.

..... ce.....

PAULUS.

Procellum, procumbunt.

Procera proluxa, & in longum producta, quasi ex cera ob ejus facilitatem.

Procestria dicuntur, quo proceditur in muro, Ælius procestria ædificia dixit esse extra portam. Artorius procestria, quæ sunt ante castra, etiam qui non habent castra, propugnacula, quibus pro castris utuntur, ædificant.

Procineta classis dicebatur, cum exercitus cinctus erat Gabino cinctu confestim pugnaturus: vetustius enim fuit multitudinem hominum, quam navium classem appellari.

Procinctam a) classem, idest paratam ad bellum militum multitudinem, Diali Flaminii videre non licuit.

FESTUS.

Procinctam class..... prælium instructus, & par..... dere non licet: anti..... dixerunt, ut nunc quoque..... tus est: procinctam aut..... ad pugnam ire solit..... ta in procinctu fieri.....

PAULUS.

Prociatant, pro vocitant: citare enim vocitare est: unde prociat, & prociat.

(2) Pelligere.

Prociatant sæpe prolificere 2), idest producere.

Prociatant testamentum dicebatur, veluti prociatum, provocatum idest irritum, ac ruptum. Prociatum, cum prima syllaba corripitur, significat petiitum. Livius: *Marrem prociatum pærimis Venerunt.*

Procubitores dicuntur, qui noctu custodiæ

causa ante castra excubant: cum castra hostium in propinquo sunt.

Procubitores dicuntur fere velites (3), qui noctu custodiæ causa ante castra excubant, cum castra hostium in propinquo sunt: ut M. Cato in eo, quem de re militari scripsit.

FESTUS.

(3) Feri veteres, v.c.

Proculinat, promittunt ait significare Antistius de jure pontificali libro nono.

Proculiunt, promittunt.

PAULUS.

Proculum inter cognomina eum dicunt, qui natus est patre peregrinante a patria procul. Proculos sunt, qui credant ideo dictos, quia patribus senibus, quasi procul progressis ætate nati sunt.

PAULUS.

(4) Classium, quam.

Procum patricium in descriptione ceas si unquam (4) fecit Ser. Tullius, significat procurum, ii enim sunt principes: nam proci dicuntur, qui poscunt aliquam in matrimonium, græce *μνησῆρες*: est enim procare, poscere, ut cum dicitur: in iudice conlocando si alium procas, nive eum procas: hoc est poscis, unde meretrices procaces.

Prodegeris, consumpseris, prodideris, ut Cæcilius in Hymni (5). Prodigere est cum nihil habeas, te inridier: & Plautus in Nervolaria: *prodigere prodigium esse in (6) amatorem addecer.*

(5) Hymnide.

(6) In, v.c. me.

Prodigere est consumere, unde & prodigus fit.

Prodidiisse, tempus longius fecisse.

PAULUS.

Prodidiisse non solum in illis dicitur, qui patriam hostibus prodiderunt, sed etiam tempus longius fecisse: ut Cato: *Te C. Cæcili diem prodidisse (7) militibus legionis tertiæ, cum prodiditionem non haberent.*

(7) Prodidiisse.

Prodigia (b, quod prodicunt futura permutatione G litteræ, nam quæ C appellatur, ab antiquis G vocabatur.

Prodigiatores, haruspices prodigiorum interpretes.

Prodigiatores, prodigiorum interpretes.

PAULUS.

Prodigæ hostiæ vocabantur, quæ consumuntur: unde homines quoque luxuriosi prodigi.

Prodigæ hostiæ vocantur, ut ait Veranius, quæ consumuntur, unde homines quoque luxuriosi prodigi.

FESTUS.

Prodiunt, prodeunt, ut Ennius annalium lib. tertio, *prodiunt famuli, tum candida lumina lucent.*

Prodit, non solum in apertum exit, significat; sed etiam porro it.

PAULUS.

Prodit, memoriæ porro dat, & fallit: item ex interiore loco procedit: item perdit, ut Ennius: *Non in sperando cupidi rem prodere summam.*

Prodit (8), memoriæ porro dat, & fallit: item ex interiore loco procedit, item perdit, ut Ennius libro sextodecimo: *Non in sperando cupide [9] rem prodere summam.*

FESTUS.

(8) Proder.

(9) Cupidi.

Pro-

a Præter Pauli epitomen, Pompeius scripserat, cur procinctam diceretur, quod procincti ad pugnam ire soliti fuerint: unde testamenta in procinctu fieri dicta sunt, quæ a militibus fierent. Vide Gell. lib. 1. cap. xi. & lib. xv. cap. xvii. Cic. lib. 1. de Oratore. Plutarch. in Coriolani Justin. lib. 11. Instit. tit. de testamentis. Vide proximum superius caput.

b Minime crediderim, C. appellari ab antiquis, quæ postea, G. dicta est: licet maxima fuerit utriusque litteræ affinitas, uti apud Græcos media esse dicitur L inter K & X. Sed fortasse Festus significat, quæ nunc G littera prodigia dicuntur, ab antiquis C littera dicta esse prodicia. Sed si dicta sunt a predico non una littera, sed plures mutantur: quare puto esse dicta a prodico, & forte ita scribendum esset apud Festum.

Prodit (a), porro dederit, ut est in lege cenforia: *Porticum sartam, restamque habeto, prodito, alias prodiderit.*

Profanum (b) est, quod fani religione non tenetur.

PAULUS. Profanum quod non est fanum (1). Plautus: *Sacrum, an profanum habeas, parvipenditur.* (1) *Fandum.* *seudolo.* Atque in interea loci
FESTUS. isque quod consecran ntra it... consumi ut Verrius eo rum sint dicta libe arbitratur ob eam cau...
(2) *Consumens.* culo, quia prophana ea quoque, idest deo dicta, consume (2) est necesse. Cujus opinionem neque in hoc, neque in aliis compluribus refutare minime necesse est: cum propositum habeam ex tanto librorum ejus numero intermorta jam, & sepulta verba, atque ipso sæpe confitente nullius usus, aut auctoritatis præterire, & reliqua quam brevissime redigere in libros admodum paucos. Ea autem, de quibus dissentio, & aperte, & breviter, ut sciero, scripta in his libris meis inveniuntur: inscribuntur Priscorum Verborum cum Exemplis.

Profesti dies di divini: Cæcilius...
..... sti tantundem in Privigno ad
PAULUS. Profesti dies procul a religione numinis divini.
FESTUS. Profestum diem dicebant, qui festus non erat. Profestum est facere, tamquam profanum facere, idest, quod eo die, qui dies feriarum non est, facere, vel, ut quidam dixerunt, pro eo facere velut feriæ non sint; aut id facere, quod feriis fieri non liceat. Itaque diem profestum, diem sine feriis esse.

PAULUS. Profundum, quod longe habet fundum.
FESTUS. altum est, ac fund in Medo: neque

Profusus (c) superni Terentius in Ade at, nihil ad me & Pacuvius in Teu ro ocei stians rua
PAULUS. Profusus, supra modum sumptuosus. Terentius: *Profundat, perdat, pereat, nihil ad me attinet*; alias objectus, jacens. Pacuvius: *Profusus gemitu, murmuro* (3).

(3) *Murmure.* Progenerum appellat avus neptis suæ virum.
FESTUS. ap pell Livi
..... bea

Prohibere comitia dicitur vitare diem morbo, qui vulgo quidem major, ceterum ob id ipsum *comitialis* appellatur. Cato in oratione, quam scripsit de sacrilegio commisso: *domicum auspiciamus, honorem me dium* (4) *immortaliū velim habuisse, servi, ancillæ, si quis eorum sub centone crepuit, quod ego non sensi,*

nullum mihi vitium facit. Sicuti ibidem seruo, aut ancillæ dormienti evenit, quod comitia prohibere solet, ne is quidem mihi vitium facit.

Prolato ære astitit Ennius in Achille. Aristarchicum ait, significat clypeo ante se protento.

Prolato ære apud Ennium significat scuto ante se protento.

Proletarium (d) capite censum dictum, quod ex his civitas constet, quasi proles progenie. Idem (5) & proletanei (6).

Prologium, principium, proloquium. Pacuvius: *Quid est? nam me exanimasti prologio tuo?*

Prolugere dicuntur, qui solito diutius lugent. Promellere, litem promovere.

Prome rilutum provere
Promenervat item pro monet (in salari carmine.)

Promerion (7), præcipuum, præter ceteros meritum, aut pro medium (8) hoc est participat, ut pro indiviso dicimus.

Promiscam dicebant promiscue (9). Promissus capillus dicitur longus: item barba promissa, velut porro missa.

Promonstra, prodigia. Promulco agi dicitur navis, cum scaphæ (10) ducitur fune.

Promulgari (e) leges dicuntur, cum primum in vulgus eduntur, quasi provulgari.

Pronubæ adhibebantur nuptiis, quæ semel nupserunt, causa auspicii, ut singulare perseveret matrimonium.

Pronubæ adhibentur nuptis (11), quæ semel nupserunt, ut matrimonia paupertatem (12) auspiciantes.

Pronurus nepotis uxor. Prop sta dolia ait dici Labeo, quod r

Propages propagines (13) a propagando, ut faciunt rustici, cum vitem vetulam supprimunt, ut ex ea una plures faciant.

Propatulum, late patens, atque apertum: & patuli boves, quorum cornua in diversum supra (14) modum patent.

Properam pro celeri, ac strenua dixisse antiquos testimonio est Cato, cum ait in libro de re militari: *Tertia e castris eductio celeris, prope-raque est.*

Properam, celerem, strenuamque significat.

Properare (f), aliud est, aliud festinare, qui unum quodque mature transigit, is properat; qui multa simul incipit neque perficit, is festinat.

Pro-

a Hæc verba mendosa videntur: *habeto, prodito, alias prodiderit.* Fortasse significat, *Prodit* significare, aut porro dederit, aut prodiderit. Prioris significationis exemplum esse in lege Cenforia: ubi *prodito* significat porro dato.

b Hic locus totius libri argumentum est. Sed miror cur tantum numerum librorum Verrii dixerit, seque libros paucos fecisse, cum libro quinto Verrii initium P litteræ fuerit. At Festi quintus decimus. Inscriptio quoque non convenit libris Verrii, neque etiam libris Festi, qui de verborum significatione in antiquo libro inscribuntur.

c Versus Terentii, ut a Paulo refertur in Adelphis, quod Festi dimidiati versus significant. Pacuvii autem minus mendosus est.

d Vide Gell. lib. xvi. cap. x.

e Addendum esset, *ante quam accipiantur, vel ferantur.* Neque enim de legibus acceptis jam a populo id recte dicitur. Sed cum trinundino die propositæ sunt, totoque illo tempore antequam suffragatum sit.

f Vide Verrium in Incertis ex Gell. lib. xvi. cap. xiv.

PAULUS.

[5] *Item.*
[6] *Prole-*
ctanes.

FESTUS.

(7) *Proma-*
tion.
(8) *Medio.*

PAULUS.
(9) *Pro-*
missione.

(10) *Sea-*
pha.

FESTUS.
(11) *Nu-*
nptis.

[12] *Matri-*
monii perpe-
tuitatem.

PAULUS.

FESTUS.
PAULUS.
(13) *Proge-*
nes.

FESTUS.

(14) *Super,*
v. c.

PAULUS.

FESTUS.

Properus antiquos dixisse pro celer, testimonio est qualitatis adverbium, quod est propere.

PAULUS. Properus, celer: unde adverbium propere.

Propetrare, mandare, quod perficiatur: nam impetrare est exorare, & perpetrare perficere.

Prophetas dicebant veteres antistites sanorum, oraculorumque interpretes.

FESTUS. Prophetas in Adrasto Julius nominat antistites sanorum, oraculorumque interpretes: cum capita viridi lauro velare imperant prophetæ sancta ita caste qui purant (1) sacra.

(1) *Purgant, vel purant.*

(2) *Filius.*

PAULUS. Propius sobrino mihi est consobrini mei filius, & consobrinx meæ filia (2), & patris mei consobrini, & matris meæ consobrini.

PAULUS. Propius sobrino mihi est consobrini mei filius, & patris mei consobrini.

FESTUS. Propriassit, proprium fecerit.

(3) *Sango.*

Propter viam (b) fit sacrificium, quod est proficiscendi gratia Herculi, aut Sanco (3), qui scilicet idem est deus.

PAULUS. Profecturi viam Herculi aut Sanco (4), sacrificabant.

(4) *Sanio, vel Fauno, v. c. Sango, vel Sancto.*

Propudianus (5) porcus dicitur, ut ait Capito Atejus, qui in sacrificio gentis Claudix velut piamentum, & exsolutio omnis contractæ religionis est.

(5) *Propudii ait, v. c.*

PAULUS. Propudium dicebant, cum (6) maledicto (7) nudare turpitudinem volebant, quasi porro pudendum, quidam propudium putant dici, a quo pudor, & pudicitia procul sint (8).

(6) *Quum cum.*

(7) *Maledicti.*

(8) *Fuit.*

FESTUS. Prorsu limites appellantur in agrorum mensuris, qui ad orientem directi sunt.

PAULUS. Prorsu. rec. detur.

FESTUS. Prorsum ponebant pro recto.

PAULUS. Prorsus, porro versus.

FESTUS. Prorsus porro versus, nisi forte ex Græco *πρὸς* (9). Cato de feneratione legis Junix: *Camerini cives nostri oppidum pulchrum habuere, agrum optimum, atque pulcherrimum, rem fortunatissimam: cum Romam veniebant, prorsus devertebantur pro hospitibus ad amicos suos.*

(9) *πρὸς.*

PAULUS. Profapia, progenies, idest porro sparsis, & quasi jactis liberis, quia sipare (10) significat jacere, & difficere.

(10) *Sutare.*

Profedas (c) meretrices Plautus appellat, quod ante stabula sedeant: eadem, & *prostibule*.

Prosequium a prosequendo: obsequium ab obsequendo dicuntur.

Proficium, quod profecatum proiicitur.

Prosimurium (11) pontificale, pomerium, ubi pontifices auspicabantur: dictum autem pomerium, quasi promurum [12], idest proximum muro.

(11) *Postmurium.*

(12) *Postmurum.*

FESTUS. rium (d) esse ait Antistiu ficalis pomerium, idest Cato, olim quidem omn tinum, nunc etiam intra ad quasi promcerium solet rus (13) pomerii proferendi (13) *Jus.*

..... e vi sed ciat ad ne moe omus in se si tac ntifi agrumq a consti retur tum e solitos inus, majusve ibus effreatis veluti post moe tro muris urbis.

Profita, proposita. **PAULUS.**

Prospera (e) ne declina **FESTUS.**

..... sta syllaba ut ait L. Cinc ...

..... familiæ pur

Prospices, prospice.

Prosumia genus navigii speculatorium parvum. **PAULUS.**

Protelare, longe propellere: ex Græco videlicet *πῶλε*, quod significat *longe*.

..... lare dicitur longe pro est **FESTUS.**

πῶλε (14) & signi. (14) *Thē, v. c.*

Protinam (f) protinus. Terentius: *Protinam coniciam me in pedes.* **PAULUS.**

Provincia appellatur, quod populus Romanus eas provicit, idest ante vicit.

Provorsum fulgur appellatur, quod ignoratur noctis, an interdiu sit factum, itaque Jovi Fulguri (15), & Summano fit, quod diurna Jovis, nocturna Summani fulgura habentur. (15) *Fulguratori.*

Prox, bona vox, velut quidam putant, significato videtur, ut ait Labeo de jure pontificio libro undecimo.

Prox, bona vox, ut existimo, quasi proba vox. **PAULUS.**

Prugnum pro privignum (16).

(16) *Prugnum Pro-nium Tugnum.*

Pruina dicta, quod fruges, ac virgulta perurat.

Pube præsentem est populo præsentem, *σκαυηδο χικῶς* ab iis, qui puberes sunt, omnem populum significant.

a Frequentior usus jurisconsultorum patris vel matris consobrini ita appellat. Vide Cajum, & Paulum lib. xxxviii. Digestor. tit. de gradibus.

b Videndus locus Catonis apud Macrobi. lib. iii. Saturn. de eo, qui bona sua comedisset, & domum, quæ sibi reliqua erat, incendio amisisset: eum enim propterviam fecisse dicebat. In eo enim sacrificio mos fuit, ut si quid ex epulis superfuisset, igne consumeretur. Sed illic a Macrobio, *protervia* appellatur. Sic Laberius apud Nonium: *Visus hac nocte bidentis propterviam facere.*

c Plaut. in Pœnulo.

d Tacit. lib. xii. *Pomerium urbis auxit Cæsar [de Tib. Claudio intelligitur] more prisco, quo iis, qui protulere imperium, etiam terminos urbis propagare datur. Nec tamen duces Romani, quamquam magnis nationibus subactis usurpaverant, nisi L. Sylla, & Divus Augustus. Et postea: Quod pomerium Romulus posuerit, noscere haud absurdum reor &c. Hujus rei extat memoria Romæ in marmoreo cippo: Pomerium autem in eo scriptum est, non Pomærium, neque Pomærium. Vidend. Varro lib. xv. de ling. Lat. & Gell. lib. xiii. cap. xiv. Ex his Festi verba intelligere, & sarcire poteris aliqua ex parte.*

e Interpretem desiderat.

f Terent. in Phorm. *Aliquid convassassem, atque hinc me conicerem protinam in pedes.* Sic Nigidius, & Denatus, non protinus.

[1] *Punicum*. tripudium faceret, idest terripavium (1); pavire (2) enim ferire est: bonum enim augurium esse putabant, si pulli, per quos auspicabantur, comedissent, præsertim, si eis edentibus aliquid ab ore decidisset: sin autem omnino non edissent, arbitrabantur periculum imminere.

FESTUS. Puls potissimum datur pullis in auspiciis, quia ex e cesse idest t nem non qui pa tum ex

Punctatoriolas levis pugnæ appellat Cato in ea, quam dixit de re Historiæ militari.

PAULUS. (3) *Punctatoriolas*. Punctatoriolas (3) levis pugnæ identidem ipse (4) dixit.

(4) *Cato*. Punicum dicuntur non Pœni (a) quamvis a Phœnice sint oriundi.

FESTUS. tur, non Pœni, quamvis antur, & Punicum bell lantur: nam quæ soleb logam Ennius in Præ brariorum, qui eaque fe lino etiam ipsi Gr gos philargyros rius appellari mu vox explanata non nomina etiam in vi dicimus tam hic lapis, qu cipia appellantur, quæ nem rerum significant tempora personas recipi

Punicum quod appellatur genus latum quia i no sto

PAULUS. Punicum genus libi translatum a Pœnis: id etiam appellabant probum, quia erat ceteris suavissimum.

Pupina tribus ab agro Pupinio.

FESTUS. ab agri nomini Tusculum urbem minit invidium est.

PAULUS. Pura vestimenta sacerdotes ad sacrificium habebant, idest non obsita, non fulgurita, non suneffa, non maculam habentia.

FESTUS. fici sita ex h

PAULUS. Pure lautum, aqua pura lautum.

FESTUS. lau ite in

Puri, probi, profani, sui auri dicitur in manumissione sacrorum causa: ex quibus puri significat, quod in usu spurco (5) non fuerit: probi, quod recte excoctum, purgatumque sit: profani, quod sacrum non sit, & quod omni religione solutum sit: sui, quod alienum non sit.

(5) *Porco*, v. c.

PAULUS. Purime tetinero, purissime tenuero.

FESTUS. rissime tenuer publicus est: ut & jure augurum predictio namque prod sens valet.

Puri menstrio esse dicuntur, qui sacrorum causa toto mense in carimoniis sunt, idest puri sint certis rebus carendo.

PAULUS. (6) *Similitudine*. Puteolos (b) dictos putant ab aquæ calidæ putore: quidam a multitudine (c) puteorum earundem aquarum gratia factorum.

Tom. VII.

a Scriberem non Pœnici, ut Punicum bellum, non Pœnicum: licet Pœni, & Punicum a Phœnicibus dicantur aspiratione sublata. Quæ vero hic Festus multis verbis scripsit, nos assequi non potuimus; & fortasse non omnia ad idem verbum referenda sunt.

b Vidend. Varro lib. iv. de ling. Lat.

c Verba Festi faciri possunt ex iis, quæ Varro scribit de puticulis ultra Esquilias lib. iv. de ling. Lat. genere tantum differunt Varro, & Festus: ille enim puticulas, hic puticulos appellat.

d Plaut. in Bacchid. *Quem ego sapere nimio censui plus, quam Thalem; sed is stultior es barbaro Potitio.* Ex his verbis arbitrator hoc loco Festum non Putitum, neque Putitium, sed Potitium interpretari. Vocari autem stultum a Plauto, propterea quod cum ab Hercule ritum sacrificandi accepissent, quinquaginta millibus æris gravis edocuerint servos publicos populi Rom. sed intra dies tringinta familiæ duodecim interjerunt. Videt *Potitium*.

e Plaut. in Pseud. *Purus putus hic sycophanta est:* referri hoc videtur a Festo.

..... aldæ pu ndem uer cum FESTUS. autem is vio illus

Puteum in de

Puticuli (c) sunt appellati, quod vetustissimum genus sepultura in puteis (7) fuerit: & dicti puticuli, quia ibi cadavera putescerent.

PAULUS. (7) *Ue puteus.*

..... pellatos is fuerit extra p FESTUS.

..... inde p los Ælici familias

..... uilia proici eo putese

Potitum (d) 8) Plautus dixit pro stulto.

(8) *Potitium.*

..... tior est barbaro ait (9) Hercule rit millibus æris gr servos publicus (10) P R xxx. cum ejus famil

PAULUS. (9) *Ab.*

Putus (e) antiqui dicebant pro puro: unde putata (11) vites, & arbores; quod decisis impedimentis remanerent puræ: aurum quoque putatum dici solet, idest expurgatum: & ratio putata, idest pura facta.

(10) *Publicus.*

PAULUS. (11) *Putate.*

..... antiquos dicitum est nifici ait ne in Alexandr amidio purus p sycophanta est quo certior se putatum dici se ta, idest pura fact dibus rettulit

FESTUS.

..... alatum ulam su ditur sed ersus alia cina Juno formon ta re se oste tonit picia terisque

..... uanda judicant pri peræ administratis u stabiliantur Parilia se pa mu in

..... t suo videri ait po de cuius ære tute um triticum in commen quidam prolatum signifi omptum, sed proprium ait turum factum sit, cui re, cum præsertim aliud pantolejum appelletur no.

..... stinant, quam formulaque est istra, ut ejus signifi curibus plu go ve rtis tium in atæ rioalis ra ur es faci ecissi ait ob uum Faunum vit, & ex adfecit ut givos Æneam civitatem junxit.

P qu fusc dem deci con ager eadem tera loc fulgura quæ erogatur cari edictaque in eodem libro dixi existimat falla in explana ploratus sump scri viri con con in eo listo istim consu os au

H h h h

..... nemo dicant
 tribus xxx de capite ci
 uetant xii neficos quinq
 nant , quia ipsi ind

Q.

FESTUS. **Q**uadrantal (a) vocabant antiqui, quam ex Græco ἀμφορών dicunt, quod vas pedis quadrati octo & quadraginta capit sextarios. Plautus in Curcalione: *Anus hæc sitit, quantillum sitit? modica est, Quadrantal;* & Cato contra Oppium: *Vinum redemisti, prædia pro vini quadrantalibus sexaginta in publicum (1) dedisti, vinum non dedisti.*

(1) In pul-
 li, v. c.

Quadrata (b) Roma in Palatio ante templum Apollinis dicitur, ubi reposita sunt, quæ solent boni omnis gratia in urbe condenda adhiberi, quia saxo munitus est initio in speciem quadratam: ejus loci Ennius meminit, cum ait: *Quis extiterat (2) Romæ regnare quadrata.*

(2) Este-
 var, v. c.

PAULUS.

Quadruplatores [c] dicebantur, qui eo quæstu se tuebantur, ut eas res persequerentur, quarum ex legibus quadrupli erat actio.

FESTUS.

..... populo ia ca in legum populi do

Quadrurbem Athenas Attius appellavit, quod scilicet ex quattuor urbibus in unam domicilia contulerant, Braurone, Eleusine, Pireæo, Sunio.

Quæso ut, significat idem, quod rogo, ita quæserere ponitur ab antiquis pro quærere, ut est apud Ennium libro secundo: *Ostia munita est indem loca navibus pulchris Munda (3) facit, nautisque mari quæsentibus vitam;* & in Cresphonte: *ducit me uxorem liberorum sibi quæsendum gratia;* & in Andromeda: *liberum quæsendum causa familia matrem tua.*

(3) Mun-
 do, v. c.

PAULUS.

Quælo significat id, quod rogo: quæserere tamen Ennius pro quærere posuit.

FESTUS.

Quæstores (d) capitalibus unde cidi appellantur.

Quamde pro quam usos esse antiquos, cum multi veteres testimonio sunt, tum est Livius (4) in primo: *Juppiter, ut muro fretus magis quamde manus impe' secundo. Quamde tuas omnis legiones, ac popularis;* & Lucretius: *Clarus ob obscuram linguam magis inter inanes*

(4) Tamen
 bujus, v. c.

Quamde gravis tergaos (5) qui vera requirunt.

a Vide Publica pondera. Plaut. in Curc. *Anus hæc sitit,* &c.

b Dionys. lib. i. Plutarch. in Romuli, Solin. cap. ii. *Romam a Romulo quadratam conditam fuisse, & inde cognomen ductum fuisse scribunt: ut Quadrata Roma diceretur, urbs prima in Palatini montis radicibus pomerio ducto condita.* Vide Tacit. lib. xii. Ita Ennii carmen intelligerem, si per Pompejum liceret. Quod vero ait ante Apollinis, locum quendam ita appellari, id translaticio nomine dictum fuisse crediderim.

c Vidend. Alcon. in divinat. & lib. iv. Verrinar.

d De Quæstoribus paricis, sive paricidii vide *Parici.* Horum mentionem fieri in duodecim tabulis scribit Pomponius sub titulo de origine juris.

e Verbis Festi pauca defunt. Sed omnia exempla videntur ad tempus pertinere: ideo miror, unde Paulus epitomen confecerit, nisi meliorem librum, quod ex aliis cognosco, habuerit. Plauti versus refertur ex Menæchmis: *Ideo, quia mensam, quando edo, detergeo.*

f Bis notatur hic dies in fastis ix. kal. Apr. & ix. kal. Jun. licet Ovidius mense Martio illum ponere fuerit oblitus: de hoc vero libro quinto Fastorum ita scripserit: *Quattuor inde notis locus est: quibus ordine lectis vel mos sacrorum vel fuga Regis inest.* Ex quibus verbis ignorasse videtur, quid quattuor hæ notæ Q. R. C. F. significarent. Cum tamen Varro lib. v. de ling. Lat. hæc, & alia omnia, quæ in fastis erant, fuerit interpretatus. Nos vero quid Festi dimidiati versiculi significent ignoramus.

g XVIII. kal. Jul. in Fastis, habes eandem interpretationem apud Varronem, & Ovidium. Vide *Stercus.*

Quamde pro quam (6) dicebant antiqui. (6) *Quando.*
 Quam mox significat, quam cito; sed si per se ponas *mox*, significabit paulo post, vel postea.
 Quando (e) cum gravi voce pronunciatur, significat quod, quoniam, & est conjunctio, quando acuto accentu, est temporis adverbium.

..... nuntiatur, significat FESTUS.
 ut Plautus in Mæ mensam, quando edo, detergeo; & in Pseudolo: *Dabo, quando erit. Ducito, quando habebis;* & Ennius libro sextodecimo: *Nox quando mediis signis præcincla volabit.* In duodecimo quidem cum C [7] littera ultima scribitur, idemque significat. [7] E.

Quando Rex (f) comitiavit fas, in fastis notari solet, & hoc videtur significare, quando rex sacrificulus divinis rebus perfectis in comitium venit.

..... itia sic i honorem FESTUS.
 enstrai scrip. Rege dicuntur traditæ sunt
 pars ante posterior
 si quis alius pro Rege
 trefex tum his dies

Quando sterco (g) delatum fas, eodem modo in fastis notatur dies, quo sterco purgatur ab æde Vestæ.

..... rcus delatum fas, eo FESTUS.
 es, qui talis est, ut
 stercoque in alvum ca
 cum id factum sit
 a.

Quartarios appellabant antiqui muliones mercenarios, quod quartam partem quæstus capiebant. Lucilius: *porro homines nequam malus ut quartarius cippos colligere omnes.*

Quartarius appellabant muliones mercenarios, quod quartam partem capiebant quæstus.

Quatenus significat qua sine, ut hætenus hac sine: quatinus vero quoniam, sed antiqui quatenos dicebant.

Quatenus significat qua sine, ut hætenus, hac sine. At quatinus quoniam. Sed antiqui quatenos (8) dicebant, ut Scipio Africanus in ea oratione, quam scripsit, postquam ex Africa rediit: *Uti negotium natum erat, quatenos (9) castra nostra ita munita erant, ut posses partem exercitus abducere.*

Quatere, suspensum, & vicinum rei alicujus motum significat, non ut Verrius putat, ferire, cum

(8) Qua-
 tenoc.

(9) Quate-
 noc.

cum id ipsum verbum concutere ex præpositione, quæ est *con*, & *quætere* sit compositum: quassare autem est sæpe quætere.

PAULUS. Quætere, suspensum, & vicinum rei alicujus motum significat, & interdum concutere: quia & id ipsum verbum concutere ex quætere sit compositum, quassare autem est sæpe quætere.

[1] **Quo-**
axure. Quaxare (1) ranæ dicuntur cum vocem mittunt.

FESTUS. Quercus dicitur, quod id genus arboris grave sit, ac durum, tum etiam in iogentem evadat amplitudinem: querqueram enim gravem, & magnam quidam putant dici.

FESTUS. Querq... (a) nam quidam querc. arboris cum gra. iogentem evadat... Opilius frigidam a tem. Santra eam ex G rem ejusmodi xz etiam carcerem Plau erat bilis querque ja Etans me ut feb ret alibi querque

PAULUS. Querqueram (b), frigidam cum tremore a Græco *κάρκινος* certum est dici: unde & carcer [2]. Lucilius: *JaEtans me, ut febris querquera: & alibi: Querquera consequitur febris) capitisque dolores.* Item Plautus: *Is mihi (3) erat bilis querqueratus.*

[2] **Can-**
cer. Querquetulanæ dicebantur nymphæ querquetovirescenti præidentes.

[3] **Mei.** Querquetulanæ dicebantur nymphæ querquetovirescenti præidentes.

FESTUS. Querquetulanæ utræ (4) putantur significari nymphæ præidentes querqueto virescenti, quod genus silvæ indicant fuisse intra portam, quæ ab eo dicta sit *Querquetularia*. Sed feminas antiqui quas sciens (5) dicimus, viras appellabant: unde adhuc permanent virgines, & viragines.

[4] **Viræ.** Querquetulanæ utræ (4) putantur significari nymphæ præidentes querqueto virescenti, quod genus silvæ indicant fuisse intra portam, quæ ab eo dicta sit *Querquetularia*. Sed feminas antiqui quas sciens (5) dicimus, viras appellabant: unde adhuc permanent virgines, & viragines.

[5] **Sagas.** Querquetularia porta Romæ dicta, quod querquetum intra muros urbis juxta se habuerit.

PAULUS. Querquetularia porta Romæ dicta, quod querquetum intra muros urbis juxta se habuerit.

FESTUS. Ques antiqui dixerunt, inde declinatum remanet dativo casu, quibus, nam qui adhuc item

[6] **Qui,**
v. c. quis. quis (6) facit, ut *isti istis, illi illis*.

Quianam pro quare, & cur positum, & apud antiquos, ut Nævium in carmine Punici belli: *Summe deum regnator quia nam genus isti; & in satyra, Quianam Saturnium populum pepulisti; & Ennius in libro septimo: Quianam dictis nostris sententia flexa est.*

PAULUS. Quianam (e) pro quare, & cur ponitur. Ennius: *Quianam dictis nostris sententia flexa est.*

FESTUS. Quid nisi usurpavisse antiquos testis est Afranius in Epistula: *me autem mater abstinebis: quid nisi?*

PAULUS. Quianam (e) pro quare, & cur ponitur. Ennius: *Quianam dictis nostris sententia flexa est.*

FESTUS. Quid nisi usurpavisse antiquos testis est Afranius in Epistula: *me autem mater abstinebis: quid nisi?*

PAULUS. Quianam (e) pro quare, & cur ponitur. Ennius: *Quianam dictis nostris sententia flexa est.*

FESTUS. Quid nisi usurpavisse antiquos testis est Afranius in Epistula: *me autem mater abstinebis: quid nisi?*

Quietalus (7) ab antiquis dicebatur Orcus. (7) *Quietalis.*

Qui hoc cenletis (d), illuc transite, qui alia o. talis. moia in hanc partem: his verbis præit ominis videlicet causa, ne dicat, qui non cenletis.

Quincentum & producta prima syllaba, & per C litteram usurpant (8) antiqui, quod postea (8) *Usurpabant.* levius visum est, ita ut nunc dicimus pronuntiar.

Quinquatrus appellari quidam putant a numero dierum, qui fere his celebrantur: qui scilicet errant, tam Hercule, quam qui triduo Saturnalia, & totidem diebus Compitalia: nam omnibus his singulis diebus fiunt sacra: forma autem vocabuli ejus, exemplo multorum populorum Italicorum, enunciata est, quod post diem quintum Iduum est is dies festus: ut apud Tullianos Triatrus, & Sexatrus, & Septenatrus, & Faliscos Decimatrus. Minervæ autem dicatum eum diem existimant, quod eo die ædis ejus in Aventino consecrata est.

Quinquatrus (e) festivus dies dicitur, quod post diem quintam Iduum celebraretur, ut triatrus, & sexatrus, & septimatrus, & decimatrus.

Quinque genera signorum observant augures, ex cælo, ex avibus, ex tripadiis, ex quadrupedibus, ex diris.

Quinq augures publici: e ex quadrupedibus, ex d

Quinquertium vocabant antiqui, quem Græci *πένταθλον*, ut indicat versus hic: *Omnis equalis vincebat quinquertio.* Livius quoque ipsos athletas sic nominat: *Quinquertiones præco in medium vocat.*

Quinq bantur, qui lustrum con ari cœptos.

Quinquertium Græci vocant *πένταθλον*, quo die quinque genera artium ludo exercebantur, ipsos quoque athletas Livius quinquertiones appellat.

Quintana [f] appellabatur porta in castris post prætorium, ubi rerum attentilium forum fuit.

..... tanam classem Rex distributa fecit, cum eas or sam de capite nihil præter se h cilius sic meminuit, quod adeptus.

Quintia prata (g) trans Tiberim a Quintio Cincinato, cujus fuerant, dicta sunt.

H h h h 2 Qui

a Hæc videntur pertinere ad utrumque verbum: *Quercus*, & *Querqueram*.

b Priscian. lib. vi. refert Plautum in Frivolaria scripsisse: *Is mihi erat bilis, aqua intorcus, tussis febris querquera.*

c In versu Ennii deest monosyllabum verbum, quale est *ben*, vel *o*. Sic Verg. lib. iii. *Æn. Heu quianam tanti cinxerunt æquora nimbi.*

d Hæc verba dicebantur in Senatu ab eo magistratu, qui retulerat aliqua de re ad Senatum, ut per discessionem Senatus consultum faceret. Cic. lib. i. epist. ii. *de tribus legibus frequentes ferunt in alia omnia.* Vide Gell. lib. xiv. cap. vii.

e Pro qui fere his: scribe quibus feræ: vel qui feris. Vidend. Varro lib. v. Ovid. lib. iii. Macrobi. lib. i.

f Quintanam classem esse eam, in qua Ser. Tullius distribuit ultimæ classis viros; quinque enim fecit, cum eas ordinavit. Causam, cur capite centi dicantur, esse eam, quod nihil præter se haberent, suamque caput, quo conferentur. Refertur postea Lucilii, vel Cæciliæ carmen nobis ignotum. Hæc, vel his familia Pompeius. Vide Gell. lib. xvi. cap. x. præter Dionys. & Livium.

g Liv. lib. iii. *Spes unica imperii populi Rom. L. Quintius trans Tiberim contra eum ipsum locum, ubi nunc Navalia sunt, quattuor jugerum colebat agrum, quæ Prata Quintia vocantur, &c.* Quæ de Luperis Romuli tempore dicuntur ad Quinctilianos, & Fabianos ut arbitror, pertinent, de quibus idem Festus verbo *Fabiani*: & Ovid. lib. ii. *Fastor. qui eos Fabios, & Quinctilios Luperis appellat: Risti & in doluit Fabios potuisse, Remumque vincere: Quinctilios non potuisse suos.*

FESTUS. Qui (a) fil
 ag fen cin
 riu pec
 sis uos
 quod eo appel
 est li luperci
 Romuli &
 Quincti quorum nu
 noris gratia

Quintipor servile nomen frequens apud antiquos erat, a prænominis domini ductum, ut *Marcipor Gripor* (1), quamvis sint, qui a numero natorum ex ancilla quinto loco dictum putent.

PAULUS. Quintipor servile nomen frequens apud antiquos, a prænominis domini dictum, ut *Marcipor*, scilicet a Quinto, & Marco.

FESTUS. Qui patres (b) qui conscripti vocati sunt in curiam: quod tempore Regibus urbe expulsis, P. Valerius Consul propter inopiam patriciorum ex plebe adlegit in numerum senatorum centum & sexaginta & quattuor, ut expleret numerum senatorum trecentorum; & duo genera appellaret esse (2).

Quippe significare quid ni, testimonio est Ennius libro XL. (3) *Quippe solent reges omnes in rebus secundis.* Idem libro XVI. *Quippe veterum virum non est satis bella moveri.* Item alii complures.

PAULUS. Quippe significat quid ni.

FESTUS. Quirina tribus a Curenibus Sabinis appellationem videtur traxisse.

Quirinalia (c) mense Februario dies, quo Quirini sunt sacra: idem stultorum feriæ appellantur, (ante quam in eum commigrarent fere Sabini Curibus venientes post fœdus inter Romulum, & Tatium) quod quidem suorum fornacalium sacrorum cognominant, eo potissimum rem divinam faciunt.

PAULUS. Quirinalia dies, quo Quirino fiebant sacra: eadem & stultorum feriæ sunt appellata.

Quirinalis collis (d) dictus est, quia in eum commigraverunt Sabini Curibus venientes: quamvis alii a templo Quirini dictum putent.

FESTUS. Quirinalis collis, qui nunc dicitur, olim *Ægonus* (4) appellabatur ante, quam in eum commigrarent (fere) Sabini Curibus venientes post fœdus inter Romulum, & Tatium idum,

^a *Quirites*, ut opinor scribendum est, a Quirino, cui aqua, & vino in curiis sacra fiebant: vel Quirinus Romulus ab hasta, quod armis erat potens. Singulare & usurpatur *Quiris*: exemplo est præco, qui in funeris indictione dicit *Ollus Quiris leto datus*, &c. Hæc ad lectoris acumen potius excitandum dicta sunt, quam ut vera esse fateamur. Varro lib. VI. de ling. Lat. *Olli* valet dictum illi, ab *olla* & *ollus*: quod alterum comitiis cum recitatur a præcone dicitur *ollacenturia* non *illa*: alterum apparet in funeribus indictivis cum dicitur, *Ollus leto datus est*: & lib. V. *Quirites a Curenibus*, & ab *ijs qui cum Tatio rege in societatem venerunt, donati civitate sunt.* Ovid. lib. II. *Fastor. Sive quod hasta quiris prisca est dicta Sabinis; Bellicus a telo venit in astra deus: Sive suo regi nomen posuere Quirites: Seu quia Romanis junxerat ille Cures.*

^b Hæc sub littera P, scribi debuerunt. Vide *Adlecti*.

^c Semicirculis inclusa, sunt in veteri libro repetita ex eo capite, cujus initium est: *Quirinalis collis*: quæ vero de fornacalibus dicuntur, videntur esse mendosa. Ovidius ait: *Fornacalia non esse stata sacra, sed tamen eodie curiarum nomina in foro certis locis notantur, in quibus cum sepe stulte quidam nomina suarum curiarum ignorant, in alienis curiis sacra facerent; ideo stultorum feriæ dictas esse.* Varro lib. V. *Quirinalia a Quirino, quod ei deo feriæ, & eorum hominum, qui Fornacalibus suis non fuerunt feriati.* Adde Plutar. in problem. Emendandum igitur erit sic: *quod quidam suorum fornacalium sacrorum ignari, eo potissimum diem divinam faciunt.* Vide *Stultorum.*

^d Vide *Agonium*. Varro lib. IV. *Collis Quirinalis, ubi Quirini fanam, qui a Curetibus, qui cum T. Tatio Curibus venerunt Romam: quod ibi habuerunt castra: quod vocabulum junctarum regionum nomina obliteravit.*

a quo hanc appellationem sortitus est, quamvis existiment quidam, quod in eo factum sit templum Quirino ita dictum.

Quirinalis porta dicta, sive quod ea in collem Quirinalem itur, sive quod proxime eam est Quirini facellum. **PAULUS.**

. illa va **FESTUS.**
 eo Quiri
 aut le itum au-
 tem tio ita con

. ia, si id suffra
 in Santra pro Illis est, por-
 ta ellant, sive quod
 quod proxime eam facel
 usurpatione facta
 politum est, qui
 dere fertur.

Qui aqua & vino
 tamen quid in curiis
 his ei sacra fiant
 atur: ab ejusdem au-
 tem n Curres Sabinæ
 armis erat potens uli
 singulare usur o est præco,
 qui in funeris illius (5) *Qui-* (5) *Ollus.*
 ris leto datus. Quirites autem dicti post fœdus a
 Romulo & Tatio percussum, communionem, &
 societatem populi factam indicant.

Quiritium fossæ dicuntur, quibus Ancus Marcius circumdedit urbem, quam secundum ostium Tiberis posuit, ex quo etiam *Ostium*: & quia populi opera eas fecerat, appellavit *Quiritium*.

Quiritium fossæ dictæ, quod eas Ancus Marcius, cum urbem circumdedit, Quiritium opera fecit. **PAULUS.**

Quispiam significat aliquem: sed unde sequens pars ejus usurpari cœperit, inveniri non potest.

Quispiam quin significet aliquis, & quæpiam, aliquæ (6) similiter que (7) alia ejusdem generis, ut dubium non est, ita unde sequens pars ejus cœperit, inveniri non potest. **FESTUS.** (6) *Aliqua.* (7) *Qui.* v. c.

Quisquiliæ dici putantur, quidquid ex arboribus minutis sarcolorum, foliorumque cadit, velut quidquid cadit (8). *Cæcilius: Quisquilias volantis venti spolia memoranti modo; & Novius in Togularia: abi deturba te saxo, homo non, quisquilia: quid est?* [8] *Cæcilius.* v. c.

Quisquiliæ putantur dici quidquid ex arboribus **PAULUS.**

(1) *Cadid.* bus minutis furculorum foliorumve cadit, velut quidquid cadit (1).
 (2) *Quid.* Quod (2) significat etiam aliquid, præterquam quod in usu fere est, & Græci dicunt π (3).
 (3) *Quid.* etiam aliquid, præter dicunt π .
 FESTUS. Quoniam significat apud antiquos cet de causaq qui significationem
 PAULUS. Quoniam significat non solum id, quod quia sed etiam id, quod postquam, hac de causa, quod Græcum $\epsilon\pi\epsilon\iota$ (4) utriusque significationem optinet.
 [4] *Quid.* Quot servi (a), tot (5) hostes, in proverbio est, de quo Sinius Capito existimat errorem hominibus intervenisse præpostere plurimis enuntiantibus: vero enim similis esse dictum initio, Quot hostes, tot servi: tot captivi fere ad servitutem adducebantur: unde etiam mancipia, nec sanc fer epti ruti gia turbat rent uncia Sinni ut peri nifica omnibus cillæ omnis un me part gula sed u saltius fixa ferendum qui

R.

PAULUS. (6) *S. pro R.* pro S (6) littera sæpe antiqui posuerunt, ut majosibus, meliosibus, lasibus, fessis, pro majoribus, melioribus, laribus, feriis.
 FESTUS. (7) *Differ.* R duobus in compluribus orationibus, cum de actis differitur, etiam (7) perscribi solet, idest rationum relatarum, quod iis tabulis docentur iudices, quæ publice data, atque accepta sint.
 Rabidus (b) a rabie, qui morbus caninus est.
 PAULUS. R Catulla
 FESTUS. li rabidu
 PAULUS. Rabula dicitur in multis intentus negotiis, paratusque ad radendum quid, auferendumque vel quia est in negotiis agendis acrior, quasi rabiolus.
 FESTUS. dicitur in multis intus (8)
 [8] *Inten-* ne dendum quid, auferund
 quia acrior sit in nego
 Radere (c) g lege XII. idest unguib
 Rapi simulatur virgo ex gremio matris, aut

si ea non est, ex proxima necessitudine, cum ad virum trahitur (9), quod videlicet ea res feliciter Romulo cessit.
 Rapi solet fax, qua prælucente nova nupta deducta est, ab utrisque (10) amicis, ne aut uxor eam sub lecto vini ea nocte ponat, aut vir in sepulchro comburendam curet, quo utroque mors propinqua alterius utrius (11) captari putatur.
 Ratores fiducines dicti, quia videntur chordas ictu radere.
 abant FESTUS.
 dentur, quia
 artifi
 Rates vocant tigna (12) colligata, quæ per aquam aguntur, quo vocabulo interdum etiam naves significantur.
 Rate quæ per FESTUS.
 aquam agan interdum etiam
 na Afranius in Epistula culsam ratem: ite
 ficarint etiam re
 lemo: atque ego reper
 & alio loco. Sed jam pro tes salum.
 Ratissima quoque ab iis, quæ rata dicimus: unde etiam rationes dictæ. Cato in Q. Thermum: erga rempublicam multa beneficia ratissima, atque gratissima.
 Ratissima quoque ab iis, quæ dicimus rata: PAULUS. unde etiam rationes dictæ.
 Ratitum (d) quadrantem dictum putant, quod in eo, & triente ratis fuerit effigies, ut navis in asse.
 Tarqui & Oppius FESTUS.
 in eo & tri t navis in as
 quoque ratitum ratiti, Antonius trientes putat
 is assis sit, quin nulla sic, sed se tans, nec hac re ra
 na: ac legionum unam gnificat, quod hi pe ratio cum his putaretur flent.
 Ratumena porta a nomine ejus appellata est: qui ludicro certamine quadrigis victor Etrusci (13) generis juvenis Veis consternatis (14) equis excussus Romæ periit: qui equi feruntur non ante constitisse, quam pervenirent in Capitolium, conspectamque fidilium quadrigarum, quæ erant in fastigio Jovis templi, quas faciendas locaverant Romani Vejenti (15) cuidam artis figulinæ prudenti, quæ bello sunt recuperatæ: quia in fornace adeo creverant, ut eximi nequissent: idque prodigium portendere videbatur, in

a Quid Festus addiderit sententiæ relatæ Capitonis nobis non constat: tamen probabilis videtur id esse dictum, ut caveremus a servis, quos certam est hostes nobis fuisse. Hoc proverbium arrogantissimum appellat Macrob. lib. 1. Saturn. & addit: non habemus illos hostes, sed facimus, cum in illos superbissimi, consumatiosissimi, & crudelissimi sumus.

b Catullus in Attic. Abit inquiete molli rabidi furor animi. Credo Festum legisse rabidus furor animi.

c Cicero lib. 11. de Legibus refert in duodecim tabulis scriptum fuisse: Mulieres genas ne radunto: neve lessum funeris ergo habento. Idem lib. 11. Tuscul. Ejulatus ne mulieri quidem concessus est: & hic nimirum est fletus, quem XII. tabule in funeribus adhiberi veterunt. Ex his verbis apparet Festum hic interpretari, quid sit radere genas in lege XII. tab. idest unguibus genas ferire, & cruentare.

d In Festi verbis multa egent interpretatione. De Tarquinio, & Oppio nihil habeo, quod scribam. De Antonio possum referre, quod Plinius ait lib. xxxiii. cap. ix. Miscuit Antonius Triumvir ferrum argenteo denario, miscuit ari false moneta. Vidend. idem Plin. cap. 111. ejusdem libri.

(9) Traditur, v. c.

(10) Utriusque.

(11) Alterutrusque. PAULUS.

FESTUS.

PAULUS. (12) Ligna.

FESTUS.

PAULUS.

FESTUS.

(13) Clarusci, v. c.

(14) Veis consternate, v. c.

(15) Vegeti, v. c.

in qua civitate ex fuissent, omnium eam futuram potentissimam.

PAULUS. Ratumena porta a nomine cujusdam aurigæ sic appellata.

Ratus sum significat *putavi*; item *ratus*, *certus*, & *firmus*.

FESTUS. Ratus sum, significat *putavi*, sed alioqui pro *firmitate*, *certo* ponitur *ratus*, & *ratum*. Ennius: *Occiduntur, ubi ponitur ratus Romulus prædam*; & Attius in Menalippo: *neque ratum est, quod dicas, neque quæ agitas, dicendi est locus*.

PAULUS. Rava (a) vox rauca, & parum liquida, proxime canum latratum sonans: unde etiam caudicus pugnaciter loquens rabula.

FESTUS. vocem parum autem loquen Lucilium t ravi elli, nisi lautum, qui poscamus quod hî ex purga ravim.

PAULUS. Ravi (b) coloris appellantur, qui sunt inter flavos & castios, quos Plautus appellat *ravistellos*. Quis, inquit, hæc mulier, & ille *ravistellus*, qui venit?

FESTUS. appellant ravo sub con quod genus homin sed quis hæc est venit.

[1] Ra. Ravilæ [1] a ravis oculis; quemadmodum a *castris castris*.

Ravim (c) anti Plautus. Ubi si quid pos am item experiuravi (2) her em & in Artemone, & in Hypobolimæo. Prius ntam feceris.

PAULUS. Ravim dicebant pro raucitate: unde & verbum *ravio ravis* (3).

(2) Expurgavi. Raucos appella ab ariditate carum aristæ in sp menta rava appell docet.

Reapse est re ipsa. Pacuvius in Armorum indicio: *Si non est ingratum reapse, quid feci bene*.

Recellere, reclinare; & excellere, in altum extollere.

Recepticium (d) servum, Cato in suasionem le-

gis Voconia cum ait, significat, qui ob vitium redhibitus sit: *Ubi irata facta est, servum recepticium sectari, atque flagitare virum jubet*.

Recepticius servus est, qui ob vitium redhibitus est. PAULUS.

Receptus mos est, quem sua sponte civitas alienum adscivit. FESTUS.

Recinium omne vestimentum quadratum: ii, qui duodecim interpretati sunt, esse dixerunt virilem togam, qua (4) mulieres utebantur, prætextam (5) clavo purpureo: unde reciniati mimi planipedes: quam rem diligenter exsequitur Suetonius libro secundo de antiquitate verborum.

Recinium omne vestimentum quadratum: unde reciniati mimi. PAULUS.

Reciperatio est, cum inter civitates peregrinas lex convenit, ut res privatæ reddantur singulis, recuperenturque.

Reciperatio est, ut ait Gallus Ælius, cum inter populum, & reges, nationesque, & civitates peregrinas lex convenit: quomodo per recipiarios reddantur res, recipiarenturque, resque privatas inter se persequantur. FESTUS.

Recipie apud Catonem pro recipiam, ut alia ejusmodi complura.

Recipie, recipiam. PAULUS.

Reciprocare (e) pro ultro, citroque poscere: unde eque gremiis sublestante, ac figere.

Reciprocare pro ultro, citroque poscere usi sunt antiqui, quia *procare* est *poscere*. Pacuvius in Teucro: Rapido, reciproco, percito, augusto, citare, rectem, reciprocare, unde eque gremiis subjectare, adfigere. Plautus in Astraba: *quasi tollenono, aut pilum græcum reciproceis plana uta*.

Reconductæ (f) fecerit, & condere urbem, facere, ædificare, ut Cincius testatur in libro de verbis priscis.

Rectæ (g) appellantur vestimenta virilia, quæ patres liberis suis conficienda curant omnis causa: ita usurpata, quod a stantibus & in altitudinem texuntur.

Rectæ appellantur vestimenta virilia, quæ a stantibus, & in altitudinem texuntur. PAULUS.

Recto fronte (h) ceteros sequi si norit. Cato in dissertatione consulatus: antiquæ id consuetudinis fuit, ut cum ait Ennius quoque a stirpe supremo: & Ilia dia nepos: & lupus feta (6): & nulla metus: & jam in commentariis sacrorum pontificalium frequenter est hic ovis, & hæc agnus,

(6) Femina. PAULUS.

a Festus hic; & verbo *Ravim*, duos versus Plauti refert, quos etiam Nonius adfert. Alter est in Aulul. *Ubi si quid poscamus, ad ravim poscamus prius*. Alter in Cistellaria: *Expurgabo Hercle omnia ad raucam ravim*.

b Plaut. in Epidico: *Sed quis est hæc muliercula, & ille ravistellus qui venit?* Vide *Gravastellus*, & inconstantiam Festi nota.

c Plaut. in Aulul. *Ubi si quid poscamus, ad ravim poscamus prius, Quam quidquam detur*: ille etiam versus refertur, de quo verbo *Rava*. Citatur idem in Artemone, & Cæcilius in Hypobolimæo.

d Hæc est Verrii opinio, quam reprehendit Gell. lib. xvii. cap. vi.

e Verba Pacuvii sunt mendosa.

f Malim reconderit, fecerit.

g Vide *Regillis*.

h Ennii versus a Nonio referuntur sic lib. i. *Inde sustur ibi lupus femina conspicit amneis*: & lib. v. *Nomine: Pyrrus, uti memorant, a stirpe supremo, & incerto libro. Ilia dia nepos quas ærumnas retulisti*; item: *Ni metus ulla tenet teneri virtute quiescunt*; & alibi: *Vivam, an moriar, nulla in me est metus*. Quintil. lib. i. cap. x. *Quamquam Varro in eo libro, quo initia Romane urbis enarrat, lupum feminam dicit, Ennium, Pictoremque Fabium secutus*. Vide ante *Scirididum*: & *Specus*, & *Spicum*, & *Motus*.

agnus, ac porcus: quæ non ut vitia, sed ut antiquam consuetudinem testantia debemus accipere.

(1) *Redampirare.* Redamtruare (a) (1) dicitur in Saliorum exultationibus, cum præsul ampiruavit, quod est motus edidit, ei (2) referuntur invicem iidem motus. Lucilius: *præsul ut ampiruet, inde vulgus redampiravit* (3). At Pacuvius: *promerenda (4) gratia Simul, cum videam Grajos nihil mediocriter Redamtruare* (5): *opibusque summis persequi.*

(2) *Et.* Redarguisse per E litteram Scipio Africanus Paulli filius dicitur enuntiasse, ut idem etiam pertisum: *cujus meminit Lucilius cum ait: quo faceris videre, & scire plusquam ceteri, pertisum hominem, non pertasum dicere ferunt* (6), nam genus.

(3) *Redampiravit.* Redarguisse per E litteram Scipio Africanus Paulli filius dicitur enuntiasse, ut idem etiam pertisum: *cujus meminit Lucilius cum ait: quo faceris videre, & scire plusquam ceteri, pertisum hominem, non pertasum dicere ferunt* (6), nam genus.

(4) *Pro-drenda, v. c.* Redemptitavere item, ut clamitavere Cato (idem) in ea, qua egit de signis, & tabulis: *honorem temptavere ait, malefacta (7) benefactis non redemptitavere.*

(5) *Redampirare.* Redemptitavere, ut domitavere. Redemptores proprie, atque antiqua consuetudine dicebantur, qui eum quid publice faciendum, aut præbendum conduxerant (8), effecerantque; tum demum pecunias accipiebant: nam antiquitus *emere pro accipere* ponebatur. At ii nunc dicuntur *redemptores*, qui quid conduxerant præbendum, utendumque.

(6) *Fe-rum, v. c.* Redhostire (b), referre gratiam. Nævius (9) in Lupo: *vel Vejens regem salutat jube* (10)

(7) *L. efu-Elia, v. c.* *Albannum milium (11) comitem senem sapientem contra redhostis Menalus: & Attius in Amphitryone: Cedo equid te redhostitum, cum meassem (12) obiectet (13) facilius.* Nã & hostire pro æquare posuerunt. Ennius in Cresphonte: *audis, atque auditis hostimentum adjungito: & in Hectoris lytris: Quæ (14) mea cominus machera, atque hasta hospius (15) manu: & Pacuvius in Teucro: nisi coorceo protervitates, atque hostio ferociam.*

(8) *Condi-xerant, v. c.* Redhostire est gratiam referre: nam & hostire pro æquare posuerunt.

(9) *Na-vius, v. c.* Redibitur tũ (16) id proprie dicitur, quod red-ditum est, improbatumque, & (17) qui dedit, idemque rursus coactus est habere id, quod ante habuit.

(10) *Novius.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(11) *Salu-tant in hæ, v. c.* Capenam Cornifi propterea appel urbem Hannibal dam visis perterritus.

(12) *Mu-lium, v. c.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(13) *Cum ea se oble-ctet.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(14) *In hæ-toris lyris-que, v. c.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(15) *Hosti-riis.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(16) *Redi-bitum.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(17) *Ei.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(18) *Redi-bitum.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(19) *Redi-bitum.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(20) *Redi-bitum.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(21) *Redi-bitum.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(22) *Redi-bitum.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(23) *Redi-bitum.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(24) *Redi-bitum.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

(25) *Redi-bitum.* Rediculi fanum extra portam Capenam fuit, quia accedens ad urbem Hannibal ex eo loco redierit quibusdam perterritus visis.

Redimiculum vocant mulieres catellam, qua maxime utuntur ornatus causa.

Redinunt, redeunt. Ennius inunt eunt feri

Rediviam (c) quidam, alii reluvium appellant, cum circa unguis cutis se resolvit, quia luere (18) est solvere. Titinius in Setina: *lassitudo conservum redivia, flagri: & Livius: scabra in legendo, redivosave offendens.*

Redivia sive reluvium (19) dicitur, cum circa unguis cutis se solvit: quia reluere (20) est solvere.

Redivivum (d) est ex vetusto renovatum. Redivivum est ex vetusto renovatum. Cicero libro primo (21) in Verrem: *utrum existimatis minus operis esse unam columnam efficere ab integra novam nullo lapide redivivo.*

Referri diem proditam, idest anteferri religiosum est, ut ait Veranius in eo, qui est auspiorum de comitiis, idque exemplo comprobatur L. Julii, & P. Licinii Censorum, qui id fecerunt sine ullo decreto augurum, & ob id lustrum parum felix fuerit.

Refert cum dicimus, errare nos ait Verrius: esse enim rectum rei fert dativo scilicet, non ablativo casu: sed esse jam usu possessum.

Refriva (e) faba (22) dicitur, ut (23) ait Cincius quoque, quæ ad sacrificium referri solet donum ex segete auspicii causa, quasi revocent (24) fruges, ut domum datantes tevirico ad rem divinam faciendam. Ælius dobitat, an ea sit, quæ prolata in segetem, domum referatur, an quæ refrigatur, quod est torreatur: sed opinionem Cincii adjuvat, quod in sacrificiis publicis, cum puls fabara diis datur, nominatur refriva.

Refriva (25) dicebant, quæ (26) ex segete causa auspicii domum ad sacrificium referebant.

Refutare (f), redarguere, compositum a fando versa A littera in V.

R re. Pacuvius in Hemi quas gloria & ritas humanu littera in V tam recludere.

Regole est dignum rege. gnium Rege.

Regalia exta appellantur, quæ potentibus (27) insperatum honorem pollicentur, privatis & humilioribus hereditates, filiofamilie dominatione.

Regia, domus, ubi Rex habitat. aliquo regie se Regiescit cum dixit versu vix super e misero mihi, ac de etiam glires dicti videntur, quibus corpus pinguitudine adcrevit.

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

Re

PAULUS. FESTUS.

(18) Tue-re, v. c. duere.

PAULUS. (19) Redivivum. (20) Duere.

FESTUS. (21) Tertio.

[22] Fra-bra, v. c. [23] Via, v. c. [24] Revincant, v. c.

PAULUS. (25) Rafri-vam. (26) Quam.

FESTUS.

PAULUS. FESTUS.

(27) Peton-tibus.

PAULUS.

FESTUS.

a Pacuvii versus ex Nonio sunt ex fabula Chryse.
b Attii versus mendosus est: & a Nonio Marcello corruptissime is quoque refertur: *Quid hic redhostit viam cometet obiet facilius.*
c Verba Titinii mendis non carent.
d Cicero in Prætura urbana, qui liber est tertius Verrinar. sed primus eorum, quos conscripsit, non veso egit.
e Locus valde mendosus (ut domum datantes tevirico) cui quid substituam non habeo.
f In Festi verbis erat Pacuvii exemplum: & quod A in V verteretur, ostendebatur, cum a claudo recludere sit compositum. Sed hic A tollitur, non mutatur, vel non sola mutatur, sed AV in V. longam vertitur.

PAULUS. Regiescit apud Plautum significat crescit.
Regifugium (a) sacrum dicebant, quo die Rex
Tarquinius fugerit e Roma.

FESTUS. VI. Kal. . . . us, quia . . .
. . . . quod fal & Tul . . .
. . . . r Salios ficium in . . .
. . . . overit ales no . . .
. . . . ando Rex at: his . . .
. . . . nec in truria . . .
. . . . kal. Junius legi debet
cum nefasto fastus quod
in sanum a Pon ant, quod in ea
fa ita usurpari vae
fiunt fori co civitatem aliquem . .
. . . . iestate, sed non um, qui ho
mini rals prus fulguris fit.

(1) Re-
Etis.
(2) Virgi-
nos.
Regillis (b) tunicis albis, & reticulis luteis
utriusque Etis (r textis solum versum
a stantibus pridie nuptiarum diem virginis (2) in-
ducta cubitum ibant ominis causa, ut etiam in
togis virilibus dandis observari solet.

Regimen pro regimento usurpant poetae. En-
nius libro sextodecimo: *Primus senex Bradyn*
(m) regimen, bellique peritus.

Regium (c) est ut servus . . .
. . . . Numae Pompilii
. . . . gnum Rege
. . . . appellat Enni os
Graii memo ngua longos
per Hispani, non Ro
. . . . cum Romulus ur inae
locutus sit gentis fuerit no
ne mutata.

PAULUS. Regium est, quod aut est, aut fuit regis.

FESTUS. Relegati dicuntur proprie, quibus ignomi-
niae, aut poenae causa necesse est ab urbe Roma,
aliove quo loco abesse lege, Senatusque Consul-
to, aut edicto magistratus, ut etiam Aelius Gal-
lus indicat.

Religioni est quibusdam porta Carmentali
egredi, & in aede Jani, quae est extra eam, sena-
tum habere: quod ea egressi sex & trecenti Fabii
apud Cremeram omnes interfecti sunt, cum in
aede Jani Senatus consultum factum esset, uti
proficiscerentur.

Religionis [d] praecipuae habetur Censo . . .
. . . . Varro exc or
cum M admodum

a VI. Kal. Mart. Regifugium fuisse ex fastis, & Ovidio lib. II. Fast. constat. Macrobius tamen lib. I. Sa-
turn. refert quosdam extimasse Junium mensem dici, quod M. Junius Brutus exactis regibus Carnae deae sa-
crum in Caelio monte fecisset. Cetera verba Festi non assequimur, praeter ea, quae Paulus notat. In fastis au-
tem hic dies est totus nefastus. Videntur etiam nonnulla hic ad alia verba pertinere.

b Vide Reche.

c Existimo quaedam pertinere ad regiam Numae Pompilii: quaedam ad alia verba.

d Hic multa fuerunt a Festo scripta, quae divinare non potuimus. Videntur tamen omnia pertinuisse ad
Censores. In quibus unum est, quod Plinius tradit lib. XVII. cap. XXV. *Rome* (inquit) *in Capitolio in capite*
bis Jovis bello Persei enata palma, victoriam, triumphosque portendit: hac tempestatibus prostrata, eodem loco ficus
enata est M. Messalla C. Cassii Censorum lustro. A quo tempore pudicitiam subversam Piso gravis auctor prodi-
dit. M. Valerius Messalla. C. Cassius Longinus Censores fuerunt anno post R. C. fere sexcentesimo, lustrum-
que fecerunt LV. ut ex Capitolinis fastis constat.

e Non utique sacrum est, ut sepulcra, quod ea non sacra, sed religiosa sunt. Sic Festi verba sarciri pos-
sunt.

f Dies XXXVI. atri sunt terni singulis mensibus postridie kal. Nonas, Idus. De quibus alio loco Festus:
Mundus vero ter in anno patet, hoc est IX. kal. Sept. postridie Volcanalia, & III. Non. Octobr. & VI. Id. Novembr.
Alliensis dies postridie Idus Quinctiles. Vidend. Gell. lib. V. cap. XVII. Macr. lib. I. Saturn.

. dicia cum quae
in pr re homin
. iudicium fu mius
Q. F. amiserat bum
ocul libri Sybill bli-
cae supp Ti. Sempron
. fides labefa cum
esset Aed condempnat
. coerant conde L.
Aemili Paulli e fuit, labora-
vit amissionem capi
. & P. Corneli Sc opi-
lius post cons fuit, vadatus
. constat M. Val gi-
nus Censores tia fuerat famo-
si in capitolio in ara sico-
nata fuerat tam ficum, infamef-
que ullo pudicitiae resp L.
Corneli Lentuli, C Lentulus ju-
dicio pu fuerat: plurimi ita-
que Mummi æ
in agen soluta poe ve-
ritate & Q. Fulvi No ci
fuit no tribus noris cili
Metelli natus ad sum tres, &
eo lu claritatem

Religiosi dicuntur, qui faciendarum, praeter-
mittendarumque rerum divinarum secundum
morem civitatis dilectum habent, nec se super-
stitionibus implicant.

Religiosum (e), ac sacrum est, ut templa o-
mnia, atque aedes, quae etiam sacratae dicuntur:
ad 3 quod per se religiosum est, non uti (3) Ar.
. quod ea non

Religiosus (f) est non modo deorum sanctita-
tem magni aestimans, sed etiam officiosus adver-
sus homines. Dies autem religiosi, quibus, nisi
quod necesse est, nefas habetur facere: quales
sunt sex & triginta atri, qui appellantur, & Al-
liensis (4), atque ii, quibus mundus patet: *Es-
se, Gallos Aelius, quod homini ita facere non
liceat, ut si id faciat, contra deorum volunta-
tem videatur facere: quo in genere sunt haec:
in aedem Bonae deae virum introire: adversus
mystica (5) legem ad populum ferre: die ne-
festo apud Praetorem lege agere.* Inter sacrum
autem, & sanctum, & religiosum differentias
bellissime refert. Sacrum aedificium, consecra-
tum deo. Sanctum murum, qui sit circum oppi-
dum. Religiosum sepulcrum, ubi mortuus se-
pul-

(4) Alii
senes, v. c.

(5) Mysti-
cia, v. c.
auspicia.

pultus, aut humatus sit, satis constare ait. Sed ita portione quadam, & temporibus eadem videri posse. Si quidem quod sacrum est, idem lege, aut instituto majorum sanctum esse putant (1), violari id sine poena non possit: idem religiosum quoque esse, qui non jam sit aliquid, quod ibi homini facere non liceat; quod si faciat, adversus deorum voluntatem videatur facere. Similiter de muro, & sepulcro debere observari, ut eadem, & sacra, & sancta, & religiosa fiant, sed quo (3) modo, quod supra expositum est, cum de sacro diximus.

Reluere, resolvere, repignerare. Cæcilius in Carine: *ut aurum, & vestem, quod matris fuit, Reluat, quod viva ipsi* (4) *opposuit pignori.*

Reluere, solvere, repignerare. Remancipatam Gallus Ælius esse ait, quæ mancipata sit ab eo, cui in manum convenerit.

Remant (a) (5) repetant. Ennius libro primo: *desunt rivos, camposque remant* (6).

Remant, repetant. Ennius: *Rivos, camposque remant.*

Remeare (b) redire, ut commeare, ultro, citroque ire: unde commeatus dari dicitur, idest tempus, quo ire, & redire commode (7) possit.

Remeare, redire, ut commeare, ultro, citroque ire; unde commeatus dari dicitur, idest tempus, quo ire, redireque (8) possit. Afranius, *ut in sum paucius remeare in ludum.*

Remelignes (c) [10] & remoræ a morando dicitur sunt a Plauto in Patina (11): *Nam quid illæ nunc tam diu intus* (12) *remorantur remelignes.* Ab Afranio in Prodito: *Remeligo a lanibus missa sum, hanc, quæ cursum cobi.*

Remorantur remelignes? & Lucilius: *Quæ nam vox ex te resonans meo gradu remoram facit?*

Remillum dicitur, quasi repandum.

Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remillium dicitur, quasi repandum. Remissio . . . usus est in . . . jubetur, quod . . . tum est exer . . . ut cum opus sit . . . re possit, nam . . . in perpetuum . . . untur, ut ait . . . cio, quas po . . . cures habitæ . . . esse ait Antif . . .

Remorbecat, in morbum recidat. Remores aves in auspicio dicuntur, quæ acturum aliquid remorari compellunt. Remulco est, cum scaphæ remis navis magna . . . a tra . . . ficat . . . Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus. Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

Remurinus ager dicitur, quia possessus est a Remo: & habitatio Remi Remona: sed & locus in summo Aventino Remoria dicitur, ubi Remus de urbe condenda fuerat auspiciatus.

- scientiam meam abstinui, agro colendo, saxis Sabinis, silicibus repastinandis, atque consequendis.* Afranius in Repudiato: *Repastina serati senex fugis.*
- FESTUS.** Repastinari ager is dicitur, cujus natura fodiendo mutatur.
- PAULUS.** Repedare, recedere. Pacuvius: *Paulum repeda* (1) *gnate a vestibulo gradum.*
- FESTUS.** Repertum dicitur, quasi repartum, & reparatum.
- PAULUS.** Re quod amissum recipe reparatum.
- FESTUS.** Repotia (a) postridie nuptias apud novum maritum cenatur, quia quasi reficitur potatio. Pacuvius in Iliona: *abeo depulsum mamma paedagogandum accipit appottalis liber.*
- PAULUS.** Repotia postridie nuptias apud novum maritum cenatur, quia quasi reficitur potatio.
- Repodium, quod fit ob rem pudendam, appellatum.
- FESTUS.** Repodium Verrius ait dictum, quod fit ob rem pudendam. Attius: *Repudio ejecta ab Argis jamdudum exsulo.*
- Repulsior secunda conlatione dixit Cato in ea, quæ est contra Cornelium apud populum: *Nec* (2) *quis incultior, religiosior, desertior, publicis negotiis repulsior.*
- PAULUS.** Repulsior Cato dixit comparative a *repulso*.
- FESTUS.** Reque eapfe b], re ipsa.
- FESTUS.** Reque eapfe Scipio Africanus Pauli filius, cum pro æde Castoris dixit, hac compositione usus est: *quibus de hominibus ego sæpe, atque in multis locis opera, factis, consiliis, reque eapfe* (sæpe) *bene meritis spem* (3), *idest re ipsa.*
- PAULUS.** Res comperendinata [c] significat iudicium in diem tertium constitutum.
- FESTUS.** ut jure ut ica um ob ror is con dicitum.
- Resecrare (d) res c rens populum co ut eo periculo stratus eum rese se liberarent in innocensque esset cau est, ne eidem iterum animadvertisti cumque comitia esse
- PAULUS.** Resecrare, solvere religione: utique cum reus populum comitiis oraverat per deos, ut eo periculo liberaretur, jubebat magistratus eum resecrare. Plautus: *Resecroque mater, quod dudum obsecraveram.*
- Relerari a fera dictum est.
- FESTUS.** dici ab eo, quæ de ine patefiant & declusa sint re neque dicantur fustes foribus. Pacuvius in pandite valvas complectar.
- Reses ignavus, quia residet.
- residet. Atti residuos summ in rosa: præterea pa cujus in aram (4) tuque te desider nos hic esse in
- Residiare (5), sæpe resilire.
- sulta.
- Resignare antiqui pro rescribere ponebant, ut adhuc *subsignare* dicimus pro *subscribere*. Cato de spoliis, ne figerentur, nisi quæ de ho re nar requi alia a quod m reb in di tertium ranorum positi nisi a vocaba cretum
- Resignare antiqui dicebant pro rescribere, ut adhuc *subsignare* dicimus pro *subscribere*.
- Resignatum (e) æs dicitur militi, cum ob delictum aliquod jussu Tribuni militum (ne stipendium ei detur,) in tabulas refertur: *resignare* enim antiqui pro *scribere* interdum ponebant.
- Respersum vinum dixerunt, quia vino sepulcrum spargebatur.
- gnificat ovendia spar gebatur o.
- Respicere autem & (6) in auspicando, unde (6) *Avem* quis avem prospexit, cum eodem revertitur. *est.*
- Respici avis ficio, quasi finis imp comitia perfecta sumi dotes suo more, alifq nem luci, in quo sacra fa latoribus ingeniculato vinum in caput infu catione.
- Respublicas multarum civitatum pluraliter dixit C. Gracchus in ea, quam conscripsit de lege P. Ennii (7), & peregrinis, cum ait: *ea nationes, cum aliis rebus, per avaritiam, atque stultitiam, respublicas suas amiserunt.*
- Restat pro distat ait Ennius: *ponere, cum is dicat, impetus, aut longe mediis regionibus restat.*
- Restat Ennius posuit pro distat.
- Restibilis ager fit, qui biennio continuo fertur farreo spico, idest aristato: quod ne fiat, solent, qui prædia locant, excipere.
- dicitur qui bie co, idest arist cant excipe
- Retiario pugnanti adversus mirmillonem cantatur: *Non te peto, piscem peto: quid me fugis Galle?* quia mirmillonium genus armaturæ Gallicum est, ipsique mirmillones ante Galli appellabantur, in quorum galeis piscis effigies inerat. Hoc autem genus pugnae institutum videtur a Pittaco uno ex septem sapientibus, qui adversus Phrynonem dimicaturus propter controversias finium, quæ erant inter Atticos, & Mytilenæos

a Pacuvii verba mendosa sunt.

b Verbum sæpe bis est scriptum: mendosum autem esse arbitror spem.

c Vidend. Pædian. in Prætura Urbana. Cicero pro Muræna: *Tot homines tam ingeniosos per tot annos etiam nunc statuere non potuisse, utrum diem tertium, an perendinum, iudicem, an arbitrum; rem, an litem dici oporteret.*

d Relatum carmen Plauti reperies in Aulularia.

e Illa verba *ne stipendium ei detur* in Pauli libris extant, non in Festi.

naos rete occulto lato impedivit Phrynonem.

PAULUS.
FESTUS.

Retractare est rursus tractare.

Retricibus cum ait Cato in ea, quam scripsit, cum ediffertavit Fulvii Nobilioris Censuram, significat aquam eo nomine, quæ est supra viam Ardeatinam inter lapidem secundum, & tertium, qua irrigantur horti infra viam Ardeatinam, & Asinariam usque ad Latinam.

PAULUS.

Retricibus cum ait Cato, aquam eo nomine significat, qua horti irrigantur.

Reus dictus est a re, quam promissit, ac debet.

Reus stipulando est, qui stipulatur. Reus promittendo est, qui suo nomine alteri quid pro altero promissit.

FESTUS.

Reus nunc dicitur, qui causam dicit; & item qui quid promissit, sponditve, ac debet: at Gallus Ælius libro secundo significationum verborum, quæ ad jus pertinent, ait: *Reus est, qui cum altero litem contestatam habet, siue is egit, siue cum eo actum est.* Reus stipulando est idem qui stipulator dicitur, quippe suo nomine ab altero qui stipulatus (1) est, non is qui alteri adstipulatus est. Reus promittendo est, qui suo nomine alteri quid promissit, qui ve (2) pro altero quid promissit: at Capito Atejus (3) in eadem quidem opinione est; sed exemplo adjuvat interpretationem. Numa in secunda tabula secunda lege, in qua scriptum est: *Quid horum fuis unum iudici, arbitrove, reove, eo die dif-*

(1) *Qui- bus popula- sus, v. c.*
(2) *Qui, v. c.*
(3) *Na- tus, v. c.*

fenfus esto: nunc uterque actor, reusque (4) in iudicio me (5) vocatur: itemque accusator de vi, accitur more veteri, & consuetudine antiqua.

Reus cum pro u nius in eo qu cit pro se: a to tuo uti

PAULUS.

Rhegium (a) appellatur id municipium, quod in freto Siciliae est, quoniam id a rumpendo dictum est.

FESTUS.

are oportere, ait Verrius, id municipium, quod in freto e regione (6) Siciliae est: quoniam id dictum est a rumpendo, quod est Græce *ῥητάου* [7], eo quidem magis, quia in Gallia Cisalpina, ubi forum Lepidi fuerat, *Rhegium* vocatur.

(6) *Re- gno, v. c.*

(7) *ῥητάου.*

Rhinocerotem (b) quidam esse ajunt bovem Ægyptium.

Rhonde, Sicadionque cum dixit Lucilius, quo nomina riparum posuit, tam infestum sibi corpus, & validudinem referens, quam levis sed (8) saluti navigantium.

(8) *Quam illa essent.*

Rica est u fimbriatum, purp palliolo, mitrave existimat. Titi succida alba vestit triplex, quod con nuæ patrimæ tum lavetur aqua pe leum.

PAULUS.

Rica est vestimentum quadratum fimbriatum

purpureum, quo Flaminicæ pro palliolo utebantur. Alii dicunt, quod ex lana fiat succida alba, quod conficiunt virgines ingenuæ patrimæ, matrimæ cives, & inficiatur ceruleo colore.

Ricæ, & riculæ vocantur parva ricinia, ut (9) palliola ad usum capitis facta.

[9] *Vel.*
FESTUS.

Ricæ, & riculæ vocantur parva ricinia, ut palliola ad usum capitis facta. Granius quidem ait esse muliebri cingulum capitis, quo pro victa Flaminica redimiatur.

Rictus dici videntur, quia contrariaque sint regendo, ut commo dictum videri po

Rictus, rixæ, rixiosæ (10), ringitur, dici videntur, quia in diversum rumpantur, contrariaque sint recto, quod vocabulum dictum videtur a regendo.

PAULUS.
(10) *Rixe- se.*

Rideo (c), inquit Galba canterio, proverbium est, quod Sinnius Capito ita interpretatur, nisi (11) qui principio rei alicujus inchoatæ deficiunt animo. Sulpicius Galba, cum in provinciam exiens, ad portam ipsam canterium suum animadvertisset cecidisse, *video*, inquit, *canteri te jam lassum esse, cum tam longum iter iturus, vix id sis ingressus.*

FESTUS.
(11) *Deiis.*

Ridiculus proprie dicitur, qui in rebus turpibus ridetur.

Ridiculus, qui in rebus turpibus ridetur. Rienes (d) antiqui vocabant nefrundines, quia Græci eos *νεφροῦς* dicunt. Plautus: *Glaber erat, tamquam rien.*

PAULUS.

Rienes quos nunc vocamus; antiqui nefrundines appellabant: quia Græci *νεφροῦς* eos vocant. Plautus in Saryrione: *male tibi evenisse video, glaber erat tamquam rien.*

FESTUS.

Rigido [e] Ennius locatus (12) videtur u: est enim a manis no re usus est: & lib. II. I carula prata. Cæ & alibi inde parum ulabant Parum jusulam refert: item unum usurum (13) surus ferre tamen defendere possunt (14): suri autē sunt rustes [15], & *ὑποκοσίωνος* surculi.

(12) *Joci- tatus.*

Rigidum, & præter modum frigidum significat, & durum.

[13] *Su- rum;*
[14] *Pos- sent.*

(15) *Su- fles.*

. u gido u ri gido o ferro

PAULUS.
FESTUS.

Rimari est valde querere, ut in rimis quoque. ri, quæ qui te rima Ennius lib. XI. utrique.

PAULUS.
FESTUS.

Rituales nominantur Etruscorum libri, in quibus perscriptum est, quo ritu condantur urbes, aræ, ædes sacrentur, qua sanctitate muri, quo jure portæ, quo modo tribus, curiæ, centuriæ,

Iiii 2

riæ,

a Festi verbis pauca hæc aut his similia desiderantur: *Rhegium appellare oportere* &c.

b Vidend. Plin. lib. VIII. cap. xx.

c Hoc loco in antiquo libro est Sexti Pompei Festi lib. xviii.

d Vide *Nefrendes*.

e Multa interpretem desiderant. Vide Sarum. Ennii versus refertur a Macrobio: *Fert sese campi per cerula lætaque prata.*

riæ distribuuntur, exercitus constituuntur, ordinantur, ceteraque ejusmodi ad bellum, ac pacem pertinentia.

Ritus est mos comprobatus in administrandis sacrificiis.

PAULUS. Ritus est mos, vel consuetudo: rite autem significat bene, ac recte.

FESTUS. Rit ne
. istic te-
ri hon
. jua te-
lo alio tio-
nem lorum litum
est remo

Rivus vulgo appellatur tenuis fluoꝝ aquæ, non spe (1), consiliove factus, verum naturali suo impetu. Sed si rivi dicuntur, qui manufacti sunt, sive super terram fossa, sive super (2) specu, cujus vocabuli origo ex Græco pendet.

(1) Ope.
(2) Sul-
tor.
PAULUS. Robgalia (a) dies festus septimo Kalendas Majas, quo Robigo deo suo, quem putabant rubiginem avertere, sacrificabant.

Robum rubro colore, & quasi rufo significari, ut bovem quoque rustici appellant, manifestum est: unde & materia, quæ plurimas venas ejus coloris habet, dicta est *robur*: hinc & homines valentes, & boni coloris, *robusti*: robus quoque in carcere dicitur is locus, quo præcipitatur maleficorum genus, quod ante arcis robusteis includebatur.

(3) Ru-
dus.
Rodus (b) (3), vel raudus cum dicitur, res rudis, & imperfecta significatur. Hominem quoque imperitum rudem vocamus. Rudentes restes nauticæ, & asini, cum vocem mittunt.

FESTUS. Rodus, vel raudus significat rem rudem, & imperfectam: nam saxum quoque raudus appellant poetæ, ut Attius in Meaalippo: *Constituit 4, cognovit, sensit (5), conlocat sese in locum Celsum, hinc manibus repere raudus saxum grandem, & gravem*: & in Chryippo: *Neque quisquam a telis vacuus. Sed uticunque obviam (6) fuerat, ferrum, alius saxum raudum (7): vulgus quidem in usu habuit, non modo pro ære imperfecto, ut Lucilius, cum ait: plumbi paxillum (8) rodus linique materiam (9) sed etiam pro signato, quia in mancipando cum dicitur, rudusculo libram ferito: asse tangitur libra, Cincius de verbis priscis sic ait. Quemadmodum omnis fere materia non deformata rudis appellatur, sicut vestimentum ru-*

(4) Con-
stitit.

(5) Sen-
sim.

(6) Ob-
vium.

(7) Saxia
rudem, v. c.

(8) Pau-
xillum.

(9) Mo-
razam.

a Interpres Arati Latinus testatur hunc diem a Numa Rege anno undecimo regni sui constitutum fuisse.

b Attii verbi in Chryippo mendosa Faerno nostro videntur.

c Vidend. Varro lib. iv. Lat. qui Raudusculam appellat a raudo, idest ære. Vide Rodus. Rudusculana scriptum est in marmore quodam Capitolino.

d Rogationem appellat Sex. Pompeius, quod privilegium Cicero, eam legem, qua de uno pluribusve hominibus, aut de una pluribusve rebus constitutum est. Legis itaque genus esse, idest speciem quandam intelligemus, & ut Ælius Gallus, dicebat, non omnis lex rogatio est, omnis tamen rogatio justis comitiis rogata, lex est. Hæc est Festi sententia. In verbis autem est nonnihil mendosum. Namque ante illa verba [non potest non esse;] deest, ut arbitror, verbum (Rogatio.) Sed quamquam hæc sit Festi opinio, mihi rogationis verbum latius patere videtur; & omnes leges, de quibus ad populum feratur, comprehendere. Leges vero lætæ sunt, cum eas populus accepit, antea promulgatæ dicuntur, cum trinundino die sunt propositæ; rogatio vero fit, cum rogantur tribus, velitis jubeatis ita fieri: si uti rogatæ responderint, tum lex est. Ex verbis tamen Capitonis a Gellio relatis lib. x. cap. xx. & ex Gelliana interpretatione suspicor aliquos fuisse, quibus hujusmodi privilegia leges non viderentur: ideo credendum esse eis nomen generalis illius rogationis dedisse, conservato legis nomine generalibus legibus, quæ ad omnes homines, omnesque res pertinerent.

e Ceximparum viri mendosa verba sunt. Vidend. Dionys. lib. i. qui aliqua ex his refert, & alia aliter.

de, non perpolitum: sic æs infectum rudusculum apud ædem Apollinis æs conflatum jacuit, id ad rudus appellabant: in æstimatione censoria æs infectum rudus appellatur. Rudiarii ab eodem dicuntur, qui saga nova poliunt. Hominem imperitum rudem dicimus. Rudentes restes nauticæ, & asini, cum voces mittunt.

Redusculana (c) porta appellata, quod rudis, & impolita sit relicta, vel raudo, idest ære vincta.

. quod ære tatum
. ncipa eli genus . .
. enim vatq vene . .
. us. M erio

Rogat est consulit populum, vel petit ab eo, ut id sciscat, quod ferat: unde nos quoque in consuetudinem habemus pro *petere*, & *orare*. Cato in dissuasionem ne lex Bæbia derogaretur, ait: *hoc potius agam, quod hic rogat.*

Rogat est consulit populum, vel petit ab eo: PAULUS. ut id sciscat, quod ferat.

Rogatio (d) est, cum populus consulitur de uno, pluribusve hominibus, quod non ad omnes pertineat; & de una pluribusve rebus, de quibus, non de omnibus sancitur: nam, quod in omnes homines, resve populum scivit, lex appellatur.

Rogatio est, cum populus consulitur de uno, pluribusve hominibus, quod non ad omnes pertineat, & de una, pluribusve rebus, de quibus, non omnibus, sancitur. Nam quod in omnes homines, resve populus scivit, lex appellatur. Itaque Gallus Ælius ait: *inter legem, & rogationem hoc interest: rogatio est genus legis, quæ lex non continuo ea rogatio est (rogatio) non potest non esse lex, si modo justis comitiis rogata est.*

Romam [e] appellatam esse Cephalon Gergithius, qui de adventu Æneæ in Italiam videtur conscripisse, ait ab homine quodam comite Æneæ: eum enim occupato monte, qui nunc Palatinus (10) dicitur, urbem condidisse, atque eam Romam nominasse. Apollodorus in Euxenide ait: *Æneæ, & Lavinia natos Mayllem, Mulum, Romumque atque ab Romo urbi tractum nomen.* Alcimus ait Tyrrenia: *Æneæ natum filium Romulum fuisse, atque eo ortam Albam Æneæ neprem, cujus filius nomine Romus (11) condiderit urbem Romam.* Antigonus Italicæ historiæ scriptor ait, *Romum quendam*

(10) Pala-
tius, v. c.
Palatium.

(11) Rho-
diur, v. c.

no-

nomine, Jove conceptum, urbem condidisse in Palatio Romæ, eique dedisse nomen. Historiæ Cumanæ compositor: Athenis quosdam profectos Sicyonem, Thespiasque (1), ex quibus porro civitatibus, ob inopiam domiciliorum, compluris profectos in exteras regiones, delatos in Italiam, eosque multo errore nominatos Aborigines, quorum subiecti qui fuerint Cæsimparum viri, unicarumque virium imperio montem Palatium, in quo frequentissimi confederint, appellavisse a viribus regentis Valentiam, quod nomen adventu Evandri, Æneæque in Italiam cum magna Græce loquentium copia interpretatum, dici coepit Romam. Agathocles Cyzicenarum rerum conscriptor ait, vaticinis Heleni impulsam Æneam Italiam petivisse portantem suam secum neptem, Ascanii filiam nomine Rhamam, eamque ut Italia sint Phryges potiti, & iis regionibus maxime, quæ nunc sunt vicina urbi, primum (2) omnium consecrasset in Palatio fidei templum, in quo monte postea cum conderetur urbs, visam esse justam, vocabuli Romæ nominis causam, eamque (3) priore, unde ea locum dedicavisset fidei. Ait quidem Agathocles complures esse auctores, qui dicant Æneam sepultum in urbe Berecynthia proxime flumen Nolon, atque ex ejus progenie quendam nomine Romum venisse in Italiam, & urbem Romam nominatam condidisse. Callias Agathoclis (4) Siculi qui res gestas conscripsit, arbitratur e manu Trojanorum fugientium Ilio Capto cuidam fuisse nomen Latino, eumque habuisse conjugem Romam, a quo ut Italia sit potitus, urbem condiderit, quam Romam appellavisse. Lembus, qui appellatur. Heraclides existimat, revertentibus ab Ilio Achivis quosdam (5) tempestate dejectos in Italiæ regiones secutos Tiberis decursum pervenisse, ubi nunc sit Roma, ibique propter tædium navigationis impulsas captivas auctoritate virginis cujusdam tempestivæ nomine Romæ, incendisse classem, atque ab ea necessitate ibi manendi urbem conditam ab his, & potissimum ejus nomine eam appellatam, a cujus consilio eas sedes sibi firmavissent. Galatas (6) scribit, cum post obitum Æneæ imperium Italiæ pervenisset ad Latinum Telemachi, Circesque filium, isque ex Rome suscepisset filios, Romum, Romulumque, urbi conditæ in Palatio causam fuisse appellandæ potissimum.

Rom . . . is . . . ini . . . ex . . .
 . . . Rom . . . lac . . . tos . . .
 . . . pler . . . mito . . . pepe . . .
 . . . deni . . . atq . . . mam . . .
 . . . omnes p . . . nomin . . . com-

pressu positos in mam
 mont sunt educ minati
 pot essent procreati restituit-
 se reg per auguria decre na-
 retque ac deorum mulum urbem
 cond potius, quam Romu
 re vocabuli signi suæ omina-
 retur

Romam (7) Romulus de suo nomine appel-
 lavit, sed ideo Romam, non Romulam, ut am-
 pliore vocabuli significatu prosperiora patriæ
 suæ ominaretur.

Romanam portam vulgus appellat, ubi ex e-
 pistylio defluit aqua, qui locus ab antiquis ap-
 pellari solitus est *staturæ Cinciae*, quod in eo fuit
 sepulcrum ejus familiæ: sed porta Romana insti-
 tuta est a Romulo . . . infirmo clivo Victo-
 riæ, qui locus gradibus in quadram formatus est:
 appellata autem Romana a Sabinis præcipue,
 quod ea proximus aditus erat Romam.

Romana porta apud Romam a Sabinis appel-
 lata est, quod per eam proximus eis aditus
 esset.

Romanam portam ante tatam
 ferunt, quæ fuerit

Romani (a) artificium
 coeperunt is civitatibus
 omnes, qui nunc sunt
 institu manos, alii ajunt
 magnæ: ac po in conferen-
 dis ros Romanos, alii os
 equitando, jactu parilibus, paribus-
 que etiam ludentibus fierent.

Romulia (b) tribus dicta, quod ex eo agro
 censebatur, quem Romulus ceperat ex Vejentibus.

. latam Terentius quidem
 deinde detortam voc credibile:
 ceterum caus niffe ait Verrius

Romulum quidam a fico ruminali, alii quod
 lupæ ruma nutritus est, appellatum esse ineptis-
 sime dixerunt: quem credibile est a virium ma-
 gnitudine item fratrem ejus appellatos.

Romulus, & Remus a virtute, hoc est a robo-
 re appellati sunt.

Rorarios milites vocabant, qui levi armatu-
 ra primi prælium committebant, quod, ut ante
 imbrem fere rorare solet, sic illi, ante gravem ar-
 maturam quod prodibant, rorariis dicti.

Rorarium (c) vinum, quod rorariis dabatur.
 ubi incubare posset auspicii
 repetendi causa.

Roscii (d) appellabantur in omnibus perfecti
 artibus, quod Roscius quidam perfectus unus in
 arte sua, id est comœdia judicatus sit.

(1) The-
 spidasque,
 v. c.

(2) Pri-
 ma, v. c.
 primam.

(3) Eam,
 que, v. c.

(4) Cali-
 nur Agatho-
 clos, v. c.

(5) Quen-
 dam, v. c.

(6) Cali-
 tar, v. c.

PAULUS.
 [7] Roma-
 nos.

FESTUS.

PAULUS.

FESTUS.

PAULUS.

FESTUS.

PAULUS.

FESTUS.

^a Ad hunc locum pertinere arbitror, quod Dionysius scribit, Romanos cives agriculturam, & rem mili-
 tarem tantum exercuisse. Sedentarias vero artes servos, & advenas, qui intra urbem permulti erant. Hæc
 lib. II. & IX.

^b Quid Terentius, quid Verrius scripserint, incertum est. Sed Varro lib. IV. de ling. Lat. quinta inquit
 tribus, quod sub Roma Romilia. Hæc est fortasse Terentii opinio a Festo relata, illa Verrii, quam Paulus se-
 cutus est.

^c Verba Festi ad aliud verbum pertinent: & ut arbitror, scribenda sunt loco incertorum post R.

^d Reserebatur a Festo locus Ciceronis lib. I. de Oratore: Itaque hoc jamdiu est consecutus, ut in quo quisque
 artificio excelleret, is in suo genere Roscius diceretur. Quæ sequuntur fragmenta versuum, videntur pertinere ad
 Rustica vinalia.

ri solent in co-
mcedus in nihil deesset
. de oratore mense
Aug. quod eodem ill.
. est : jumenta omnes
horti in

PAULUS. Rosea (a) in campo Reatino campus appella-
tur, quod in eo arua rore humida semper ferun-
tur.

FESTUS. us appellatur ida
semper ferent.

(1) Ru- Rotundam (1) ædem Vestæ Numa Pompilius
cundum, v. Rex Romanorum consecrasset videretur, quod
eandem esse terram, qua vita hominum susten-
taretur, crediderit, eamque pilæ forma esse : ut
sui simili templo dea coleretur.

PAULUS. Rotundum faciebant ædem Vestæ ad pilæ si-
militudinem, quod eandem credebant terram
esse.

Rubidus (b) apud Plautum panis vocatur pa-
rum coctus : item scortæ ampullæ rugosæ rubi-
dæ dici solent.

FESTUS. tur parum coctus cum
[2] Cafi- Plautus in Catina (2) o
na. arque ibi torreto em scortæ am-
pullæ verustate rugosæ, & coloris ejusdem rubi-
dæ dici solent.

PAULUS. Ructare (c), non ructari dicendum est. Flac-
(3) Vide- cus : Videres 3) alios 4) ructare, ac respuere
tis. pulcherrima superbia. Cicero tamen ructaretur
(4) Alias dixit.

FESTUS. stare ut pro
. os igi scrib
. ceus re, ac
. M. Cice rupta

Rufuli (d) Tribuni milit. Con-
sul faciebat. Rutilius Ru-
fus leg modit sic enim eleva
. bant hi, qui populi suffr.
. cognomine Rutili a.

PAULUS. Rufuli appellabantur Tribuni militum a
Consule facti, non a populo, de quorum jure,
quod Rutilius Rufus legem tulerat, Rufuli, ac
post Rutili sunt appellati.

Rumen est pars colli, qua esca devoratur : un-
de rumare dicebatur, quod nunc ruminare.

FESTUS. qua esca devoratur
. quod nunc ruminare

PAULUS. Rumentum (e), abruptio.

. alibus significare vi OVE, FESTUS.
dum verba Anci. erimen vis cane-
rit o augurio rumentum
Rumex (f) genus teli simile spari Gallici. PAULUS.
Rumex meminit Lucili FESTUS.
. tragula
Ruminalis dicta est ficus, quod sub ea arbore PAULUS.
lupa mammam dedit Remo, & Romulo : mam- (5) Ru-
ma autem rumis (g) dicitur : unde & rustici ap- mus.
pellant hedos subrumos, qui adhuc sub mammis
habentur.

. latam ait Varro bus, FESTUS.
quod sub ea ar Remo, & Romu-
lo ma autem rumu di
. es sub rimios no alibi
autem sunt ruminari soli-
tum.

Rumitant, rumigerantur (6) Nævius : Simul PAULUS.
alius aliunde rumitans inter se [7]. [6] Rumi-
gerant.
. ntur : ut Næ itant (7) Sere.
inter FESTUS.

Runa genus teli significat. Ennius : runata PAULUS.
recedit, idest pilata.

. nas æ FESTUS.
. Nævi vit
. ad esen

Rupitias in duodecim significat, damnum de-
deris (8). (8) Deds-
Rupitia damnum dederit significat. rit, v. c.
Ruri (g) esse, non rure dicendum, testis est PAULUS.
Terentius in Phormione, cum ait : ruri se consi- FESTUS.
nebat, ibi agrum de nostro patre.

Ruscum est, ut ait Verrius, amplius paullo
herba, & exilius (9) virgultis, fruticibus-
que (10), non dissimile junco, cujus coloris re- (9) Exi-
bus uti mulieres solitæ (11), commemorat Cato rus, v. c.
originum libro septimo : Mulieres operæ auro, (10) Fru-
purpuraque, ars (12) inheret diadema, coro- tibusque,
nas aureas russea facie, galbeas (13) lineas, v. c.
pelles, redimicula. (11) Soli-
[12] Auri-
(13) Faci-
le galbeos,
v. c.

Ruspari (h) est quærere crebro, ut hoc versu
indicatur : Ego ibo, ut latebras rusparis ri-
mer amaprimas
Ruspari est crebro quærere. PAULUS.

Rustica (i) vinalia quartodecimo Kalendas
Septembris celebrabantur, quo die primum vi-
num in urbem deferebant.

Rustica vinalia appellantur, mense Augusto FESTUS.
quartodecimo kalendas Septembris Jovis dies fe-
stus,

a Cæsar Vopiscus cum causam apud Censores ageret, campos Roseæ dixit Italiæ sument esse, in quibus per-
ticas pridie relictas gramen aperiret. Sed non nisi ad pabulum probantur. Plin. lib. xvii. cap. iv.
b Plaut. in Casina : Una edopol opera in furnum calidum condito. Atque ibi torreto me pro pane rubido hera.
c Videndum est, an Cicero Philipp. ii. ructaretur scripserit, quo loco cui ructare turpe esset, habemus.
Posset enim ita legi, cui si ructaretur turpe esset.
d Liv. lib. vi. Cum eo anno placuisset Tribunos Militum ad legiones suffragio fieri : nam & antea sicut
nunc, quos Rufulos vocant, imperatores ipsi faciebant, secundum in sex locis tenuit T. Manlius L. F. Fuit
annus cccxci. ab U. C. si sequimur fastos Capitolinos. Idem lib. ix. Duo imperia eo anno dari cœpta per po-
pulum, utraque pertinentia ad rem militarem, unum ut Tribuni Militum senidemi in quatuor legiones a po-
pulo crearentur, quæ antea perquam paucis suffragio populi relictis locis Dictatorum, & Consulum ferme
suerant beneficia : tulere eam rogationem Trib. pl. L. Atilius, C. Marcius. Hæc illo anno cdxlii. Vidend.
Polyb. lib. vi.
e Eget interprete.
f Versus Lucilii refertur verbo Spara, Tum spara, tum rumices portantur tragula porro : licet illic murices scri-
ptum sit.
g Terentius addit fere : Ruri fere se consinebat, &c.
h In ultimis verbis mendum esse notatum est R littera adjecta in veteri libro. Vidend. Nonius Marcellus.
i Aliquid amplius Paulus notat, quam apud Festum reperitur. Vidend. Varro lib. v. de ling. Lat. &
Festus, Roscii.

stus, quia Latini bellum gerentes adversus Mezentium, omnis vini libationem & deo dedicaverunt: eodem autem die Veneri templa sunt consecrata, alterum ad Circum maximum, alterum in loco libitinenſi (1), quia in ipsius (2) deæ tutela sunt horri.

[1] *Luci libiti a lenſi, v. c.*

[2] *In pius, v. c.*

Rustum ex rubus

Rutabulum (a) est, quo rustici in prouendo igne panis coquendi gratia [utuntur.] Novius in Pico: *quid ego facerem, otiosi (3) rodebam rutabulum.* Nævius (4) obſcenam viri partem describens: *vel quæ sperat se nupturam iri (5) adulescentulo, ea licet senile tractet retritum rutabulum.*

[3] *Otiſus?*

[4] *Nævius, v. c.*

[5] *Viri, v. c. viro.*

PAULUS.

Rutabulum a prouendo igne vocatum, quo panes coquantur: invenitur tamen pestum & pro virili membro.

Ruta cæsa (b) dicuntur, quæ venditor possessionis, sui usus gratia, concidit, ruendoque contrahit (6).

(6) *Extrahit.*

FESTUS.

Rutilæ canes, idest non procul a rubro colore immolantur, ut ait Atejus Capito canario sacrificio pro frugibus depræcandæ sævitæ causa sideris caniculæ.

(7) *Rutilius, vel Rutilus.*

(8) *Rutilie, vel Rutile.*

PAULUS.

(9) *Rutilum, vel Rutilus.*

(10) *Rutilie.*

FESTUS.

Rutilium (7) rufum significat, cujus coloris studiosæ etiam antiquæ mulieres fuerunt: unde traxerunt cognomina *Rutilias* (8), ut indicat frequenter Afranius.

Rutilium (9) rufum significat, cujus coloris studiosæ etiam antiquæ mulieres fuerunt: unde & *rutilæ* (10) dictæ sunt.

Rutrum dictum, quod eo harena eruitur.

Rutrum tenentis juvenis est effigies in capitolio ephebi more Græcorum harenam ruentis exercitationis gratia: quod signum Pompejus Bithynicus ex Bithynia supellectilis regiæ Romam deportavit.

S.

PAULUS.

FESTUS.

Sabatina a locu Sabate dicta.

Sabina (c) dicti, ut ait Var quod ea gens PP. præcipuæ colat de

PAULUS.

FESTUS.

Sabini a cultura deorum dicti, idest ἀπό τῶν θεῶν.

Sabini quod proverbium e Sinius Capito. ficium propte Sabinum at nam his pr rum idem facien-

tibus in quiete vi fici religione in proverbium vellent foma tatem bibendi q id fomnia cap illud quoque anus niat: fere enim quo animo voluimus parere solet.

Saccor . . . (d) . . m Pomponius or, quod ficus ea nome per M ductum est Jo lem modo So tu es Apollo

Sacella (e) di a diis sacrata sine tecto.

Sacella dicuntur loca diis sacrata sine tecto.

PAULUS.

Sacer mons trans Anienem fluvium ultra tertium miliarium appellatur, quia Jovi fuerat consecratus.

Sacer mons appellatur trans Anienem paullo ultra tertium miliarium, quod eum plebes, cum secessisset a patribus creatis Tribunis plebis, qui sibi essent auxilio, discedentes Jovi consecraverunt. At homo sacer is est, quem populus iudicavit ob maleficium, neque fas est eum immolari; sed, qui occidit, parricidii non damnatur, nam lege tribunicia prima cavetur: *si quis eum, qui eo plebeisacro sacer sit, occiderit, parricidiane sit*: ex quo quivis homo malus atque improbus sacer appellari solet. Gallus Ælius ait sacrum esse quocumque modo, atque instituto civitatis consecratum sit, sive ædis, sive ara, sive signum, sive locus (11), sive pecunia, sive quid aliud, quod diis dedicatum, atque consecratum sit. Quod autem privati suæ religionis causa aliquid earum rerum deo dedicent, id Pontifices Romanos non existimare sacrum: at si qua sacra privata suscepta sunt, quæ ex instituto Pontificum statò die, aut certo loco facienda sint, ea sacra appellari, tamquam sacrificium. Ille locus, ubi ea sacra privata facienda sunt, vix videtur sacer esse.

FESTUS.

(11) *Locum, v. c.*

Sacram (f) viam quidam appellatam esse existimant, quod in ea foedus idum sit inter Romulum, ac Tatium: quidam, quod eo itinere utantur sacerdotes idulium (12) sacrorum faciendorum causa. Itaque ne eatenus quidem, ut vulgus opinatur, sacra appellanda est a regia ad domum regis sacrificuli, sed etiam a regis domo ad sacellum Sirenæ (13) & rursus a regia usque in arcem: nec (14) appellari debere ait Verrius, sed disjuncte, ut ceteras vias Flaminiam, Appiam, Latinam, ut ne *Novamviam* quidem, sed *Novamviam*.

(12) *Eduilium.*

(13) *Strenie.*

(14) *Nec ita.*

Sa-

a Verbum *utuntur* non est in veteri libro. Sed nos ut necessarium recipimus.
 b Nimis concisa sunt verba Festi, & mendum esse videtur in verbo *contrahit*. Cum vendebatur possessio, sive fundus, venditor excipiebat rata cæsa, hoc est quidquid cæsum erat, aut erutum. Cicero lib. ii. de Oratore: *te, cum ades venderes ne in ruis quidem, & cæsis, solum tibi paternum recepisti*; & in fine Topicor. *Fecique quod sepe liberalis venditores solent, ut cum ades fundumve vendiderint, ruis cæsis receptis, concedant tamen aliquid: emptori, quod orandi causa apte, & loco positum esse videtur.*
 c Saccorum fortasse: quid enim aliud dici possit mihi in mentem non venit.
 d Sabini interpretationem desiderat.
 e C. Trebatius lib. ii. de religionib. apud Gell. lib. vi. cap. xii. *Sacellum est locus parvus deo sacratum cum ara.*
 f Sunt quædam mendosa. Illud præsertim *nec appellari debere*: videtur desiderare *sacram viam*. Vide Ostober, quo loci *Sacravienſes* appellantur, qui in Sacra via habitant, & *Suburanſes*, qui in Subura. Verrii autem opinio mihi supervacanea videtur: si eos tantum reprehendit, qui conjuncte hæc enuntiarent. Quis enim ita locutus est? si vero existimat debere dici *sacram*, & *novam*, non *sacram viam*, & *novam viam*, tunc solus sine rivali se amet per me licet. Vidend. Varro lib. iv. de ling. Lat. de sacello Streniæ.

PAULUS. Sacra via in urbe appellatur, quod in ea fœdus iustum sit inter Romulum, & Tatium.

FESTUS. Sacramento dicitur quod æ interposita, actum to dicitur interrogari, quia in Q. Thermum de x arant, ne mala scelera nefaria fie nto traderetur; lege est

PAULUS. Sacramentum (a) dicitur, quod jurisjurandi sacratione interposita geritur.

Sacramentum æs significat, quod pœnæ nomine penditur.

FESTUS. Sacramentum æs significat, quod pœnæ nomine penditur, siue eo quis interrogatur, siue contenditur: id in aliis rebus quinquaginta asium est, in aliis rebus quingentorum inter eos, qui iudicio inter se contenderent: qua de re lege

- [1] *Militum.*
- (2) *Postbac.*
- (3) *Citi, v. c.*
- (4) *Exigunt.*
- (5) *Iudicariæque esse, esseque, v. c.*

L. Papirii Tribuni plebis (1) sanctum est his verbis: *Quicumque Prætor posthoc [2] fastus erit, qui inter cives jus dicet, tres viros (capitales) populum rogato itque tres viri quicumque facti (3) erunt sacramenta ex [4] iudicantque; eodemque jure sunt, uti ex legibus, plebeique scitis exigere, iudicare, esseque (5) oportet.* Sacramenti autem nomine id æs dici coeptum est, quod & propter ararii inopiam, & sacrorum publicorum multitudinem consumebatur id in rebus divinis.

Sacrami appellati sunt Reate orti, qui ex Septimontio Ligures, Siculoque exegerunt: nam vere sacro nati erant.

Sacratæ leges sunt, quibus sanctum est, quicquid adversus eas fecerit, sacer alicui deorum sicut [6] familia, pecuniaque. Sunt qui esse dicant sacratas, quas plebes jurata in monte sacro sciverit.

- [6] *Sit, ut.*

PAULUS. Sacratæ leges dicebantur, quibus sanctum erat, ut si quis adversus eas fecisset, sacer alicui deorum esset cum familia, pecuniaque.

FESTUS. Sacrem (b) us ubi jam ire appel ita id adi um sit voca lescens qui enunt sa nummum plari (7) de mea e: sunt do-

- (7) *Piari.*

^a Hic locus nunc primum recte editus est: in aliis vero libris in diversas partes distractus fuit propter ordinem immutatum quarundam paginarum exemplaris. De sacramento Varro lib. v. de ling. Lat. ita scribit: *Eu pecunia, que in iudicium venit in litibus, sacramentum a sacro. Qui petebat, & qui instiatur, de aliis rebus uterque quingentos æris apud Pontificem deponabant, de aliis rebus item certo alio legitimo numero assium. Qui iudicio vicerat, suam sacramentum a sacro auferebat; victi ad ærarium redibat.*

^b Plaut. in Menæ. *Adulescens quibus hic pretiis porci veneunt Sacres, sinceri? nummum unum en a me accipe. Jube te piari de mea pecunia.* Et in Rudente: *Sunt domi agni, & porci sacres.* Referuntur hæc a Festo, & alia quædam.

^c Post Reges exiit, ut Dionys. & Livius scribunt, qui pro Rege sacra faceret, Rex sacrificulus factus est Manius Papilius. Vidend. Plutarch. in Problem.

^d Vide Præmitium.

^e Verba Festi ita interpretor, ut prius dicat, quo pacto exactis regibus ager Tarquini Superbi Regis Marti consecratus sit, campusque Martius dictus, quem agrum populo R. diripiendum concesserant Consules ex S. C. Post hæc dicitur de ara reperta Diti, ac Proserpinæ consecrata in eodem extremo Martio campo, qui locus Terentum appellatur, demissa pedes viginti infra terram. Illic P. R. sacra fecit auctore P. Valerio Poplicola Consule: ut Valer. Max. lib. ii. cap. i. tradidit. Quod sequitur de Popillio Lenate, & anno nonagesimo, pertinet, ni fallor, ad eos ludos sæculares, qui primi M. Valerio Maximo Sp. Verginio Tricostio coacti sunt anno urbis cccxviii. Si fastos Capitolinos sequamur, si Varronem, cccxviii. Lenate Duumviro sacrorum faciendorum causa. De his ludis primis ex xv. virorum sententia Censorinus locuples testis est. Illa vero que sequuntur (his furulis) hostiis furvis interpretor, his enim Diti, & Proserpinæ faciebant tribus noctibus: idque centesimo quoque vel centesimo decimo anno; qua de causa sæculares ludi dicebantur, quod sæculum id temporis spatium appellarent. Vidend. Censorin. post Valer. Max. & Horat. in carmine & Zosimus apud Politian. & quæ Omphrius noster de ludis sæcularibus accuratissime scripsit. Vide Terentum.

^f Nec minus hæc animum cognoscere posse sagacem: sic Lucretius, ut arbitror, scripsit.

mi to adver mum post rem in sin uando pro me sacram

Sacrificulus qui ea sacra, quæ s lueverant, facit ur post Reges ex utus.

Sacrificulus (c) Rex appellatus est, qui ea sacra, quæ Reges facere assueverant, fecisset. **PAULUS.**

Sacrima (d) appellabant mustum, quod Libero sacrificabant pro vineis, & vasis, & ipso vino conservandis, sicut præmissum (8) despicio, quas primum melluissent, sacrificabant Cereri. **(8) Præmetium.**

. primis fiet crima est atius dicunt tum in amphoram ifici causa pro quæ quasi sacra ero fit, ut præ

Sacro sanctum dicitur, quod jurejurando interposito est institutum, si quis id violasset, ut morte pœnas penderet, cujus generis sunt Tribuni plebis, Ædilesque ejusdem ordinis: quod affirmat M. Cato, in ea, quam scripsit Ædilis plebis sacrosanctos esse.

Sacro sanctum dicebatur, quod jurejurando interposito erat institutum, ut qui violasset, morte pœnas penderet. **PAULUS.**

Sæculares (e) ludi apud Romanos post centum annos fiebant, quia sæculum in centum annos extendi existimabant.

. Tarquini Superbi Regis Marti consecravi

. Coss. quod populus Romanus in aram quoque Diti a extremo Mart. pellatur demissa

. viginti, in qua R. facere sac & nonagesi Popillio Lenate stis furulis (9) est quod noctibus, ac de tum post annos u cularret appell. sæculi habetur.

(9) Hostiis furvis.

Sagaces (f) appellantur multi, ac sollertis acumi-

minis. Afranius in Brundisina : *Quis tam sagaci corde, atque ingenio unico.* Lucretius libro secundo : *Nec minus hæc animum : cognoscere etiam canem inuictus ca ribus fretus mulier per sapiens pro forsitan prop. evitandam.*

PAULUS. Sagaces appellantur sollertis acuminis : unde etiam canes indagatores sagaces sunt appellati. Saga quoque dicitur mulier perita sacrorum, & vir sapiens producta prima syllaba propter ambiguitatem evitandam.

Sagmina dicebant herbas verbenas : quia ex loco sancto arcebantur legatis proficiscentibus ad fœdus faciendum, bellumque indicendum : vel a fanciendo, idest confirmando. Nævius : *Scabos (1), atque verbenas sagmina sumpserunt.*

(1) Scabos.

FESTUS. Sagmina vocantur verbenæ, idest herbæ puræ, quia ex loco sancto arcebantur a Consule, Prætoreve legatis proficiscentibus ad fœdus faciendum, bellumque indicendum : vel a fanciendo, idest confirmando. Nævius : *Jus sacratum Jovis jurandum sagmine.*

PAULUS. Salaciam (a) dicebant deam aquæ, quam putabant salum ciere, hoc est mare movere (unde Ovidius : *Nymphæque salaces*), quo vocabulo poetæ pro aqua usi sunt. Pacuvius : *Hinc sæviriam Salaciæ Fugimus.*

FESTUS. salum ciet, an vocabulo poe Pacuvius am Salaciæ vefcimur mo ut me um sæptam.

PAULUS. Salaria (b) via Romæ est appellata, quia per eam Sabini sal a mari deferebant.

FESTUS. iam viam a, quæ nunc Col li dicitur appellabatur ut ea liceret lem portari.

Salentinos a salo dictos, Cretas, & Illyrios, qui cum Locrensibus navigantes societatem fecerint ejus regionis Italiæ, quam o

FESTUS. Salentini a salo sint appellati.

PAULUS. Salias virginis Cincius ait esse conducticias, quæ ad Salios adhibeantur cum apicibus paludatæ, quas Ælius Stilo scripsit sacrificium facere in Regia cum Pontifice paludatas cum apicibus in modum Saliorum.

(2) Verrius. Salicem idem (2) virgulti genus, non arboris dicit, & ridicule interpretatur dictam, quod ea celeritate crescat, ut salire videatur.

(3) Ait Verrius. Salinum in mensa pro aquali solitum esse poni ait (3) cum patella, quia nihil aliud sit sal, quam aqua. Salinum cum sale in mensa ponere Tom. VII.

a Suspicio verba circumscripta semicirculis adjecta esse : neque in veteri libro est illis locus : neque ejus poetæ libros referre solet Festus.

b Eandem Collinam esse appellatam Festus, ut opinor, tradidit.

c Gabriele Faerno auctore scribendum est : *Salmaci das spolia sine sudore, & sanguine : ut sit senarius, Mibi, da spolia, non displicet.* Vidend. Strabo lib. xiv.

d Salva res est, cum saltat senex, scribendum est, ex Servio III. & VIII. Æn. De initio ludorum Apollinari Ap. Claudio. Q. Fulvio Flacco III. Cos. Liv. lib. xxv. & Macrobi. lib. I. Saturn. cum Capitone, & Verrius consentiunt. Quod vero dicitur factum C. Sulpicio, & C. Fulvio Cos. cum hi consules nusquam reperiuntur, emendandum est, ut existimo, P. Sulpicio, Cn. Fulvio, qui Consules proximi fuerunt post supra scriptos, & iisdem Consulibus Calpurnius Piso prætor Urbanus fuit, quem Livius Cajam prænomine, Verrius Marcum appellat.

figulis religioni habetur, quod quondam in Esquilina regione figulo, cum fornax plena vasorum coqueretur, atque ille proxime eam convivatus, super modum potus somno esset oppressus cum convivis suis, præteriens quidam petulans ostio patente ex mensa salinum conjecit in fornacem, atque ira incendio excitato figulus cum suis concrematus est.

Salios a saliendo, & saltando dictos esse, quamvis, dubitari non debeat, tamen Polemon ait Arcada quendam fuisse nomine Salium, quem Æneas a Mantinea in Italiam deduxerit, qui juvenes Italicos ἐνόπλιον saltationem docuerit. At Critolaus Saonem ex Samothrace cum Ænea deos penates, qui Lavinium transtulerit, saliare genus saltandi instituisse : a quo appellatos *Salios*, quibus per omnis dies, ubicumque manent, quia amplæ ponuntur cœnæ, si quæ aliæ magnæ sunt (4) *saliare* appellantur.

(4) Dum, v. c.

Salmacis (c) nomine nympha Cæli, & Terræ filia fertur causa fontis Halicarnasi aquæ appellandæ fuisse Salmacidis, quam qui bibisset, vitio impudiciæ mollesceret, ob eam rem, quod ejus aditus angustatus parietibus occasionem largitur juvenibus petulantibus antecedentium (5) puerorum, puellarumque violandarum, quia non patet refugium. Ennius : *Salmaci da spolia sine sanguine, & sudore.*

(5) Accedentium.

Saltum Gallus Ælius libro secundo significationum, quæ ad jus pertinent, ita definit. Saltus est, ubi silvæ, & pastiones sunt, quarum causa causæ quoque. Siqua particula in eo saltu pastorum, aut custodum causa aratur, ea res non peremit nomen saltui, non magis, quam fundi, qui est in agro culto, & ejus causa habet ædificium, siqua particula in eo habet silvam.

Salva res (d) enex, quare parasiti Apollinis in scena distitent, causam Verrius in libro quinto, quorum prima est P littera, reddidit : quod C. (6) Sulpicio, C. [7] Fulvio consulibus M. Calpurnio Pisonem Prætore Urbis [8] faciente ludos subito ad arma exierint, nuntiato adventu hostium, victoresque in theatrum redierint, solliciti, ne intermissi religionem adferrent, instaurati qui (9) essent, inventum esse seibi C. Pompinium (10) libertinum mimum magno natu, qui ad tibicinem saltaret. Itaque gaudio non interruptæ religionis editam vocem nunc quoque celebrari. At in hoc libro refert Sennii Capitonis verba, quibus eos ludos Apollinæ Claudio, & Fulvio Consulibus factos dicit ex libris Sibyllinis, & vaticinio Marcii vatis institutos, nec nominatur ullus Pomponius, ridiculeque de appellatione parasitorum Apollinis hic causam reddit, cum in eo præterisset. Ait

(6) P. (7) CN.

(8) PR. URB. v. c.

(9) Instaurandique.

(10) Pomponium.

K k k k enim

enim ita appellari, quod C. Volumnius, qui ad tibicinem saltarit, secundarum partium fuerit, qui fere omnibus mimis parasitus inducatur. Quam inconstantiam Verrii nostri non sine rubore retuli.

PAULUS. Salutaris (a) porta appellata est ab æde Salutis, quæ ei proxima fuit.

FESTUS. s porta ap luti-
tis, quod ei utationes vo
. unc ludi scenicos
. s primum fecisse C.
. lium M. Popillium, M.
. Ædiles memoriæ
. historici solebant

[1] Or-
chestra. ino hestra (1) dum
. bulæ componeren
. scenis.

PAULUS. Sambuca (2) organi genus, a quo sambuci-
[2] Sam-
bina. striæ dicuntur: machina quoque, qua urbs expugnatur, similiter vocatur. Nam, ut in organo chordæ, sic in machina intenduntur funes.

FESTUS. Sam. genus: a quo Samby
. dicuntur: per similitu
. eam machinam appella
. nt: nam ut in
. machina funes

[3] Sam-
vix. Samnites ab hastis appellati sunt, quas Græci
(4) Samo. adventantes confederunt.

. mnitibus nomen
. s propter genus a
appellent t Sabinis vere
. hominum comio
castronio collem, ubi nomen

Sanates (b) dicti sunt qui supra, infraque Romam habitaverunt: quod nomen his fuit, quia, cum defecissent a Romanis, brevi post redierunt in amicitiam, quasi sanata mente. Itaque in duodecim cautum est, ut idem juris esset Sanatibus, quod fortibus (5) idest bonis, & qui numquam defecerant a populo Romano.

(5) For-
tibus, v. c.

PAULUS. ti appella Sul-
picius & Opilliu
. dici inferio ut

a Quo primum anno, & a quibus ludi scenici primi, Megalesia appellati facti fuerint, incertum est. Livius duplicem opinionem tradit. Nam lib. xxxiv. P. Scipione Africano 11. Ti. Sempronio Longo Cos. anno Urbis DLVIII. Megalesia ludos scenicos C. Atilius Serranus, L. Scribonius Libo Ædiles Curules primi fecerunt. Horum Ædiliam ludos Romanos primum Senatus a populo secretus spectavit. Hoc idem Val. Max. scribit lib. 11. cap. 1. Locus senatorum fuit in Orchestra; ut alio loco scripsimus; & hujus rei vestigium extat hoc loco apud Festum, licet in nominibus Ædiliam a Livio, & Valerio dissentiat. Altera opinio fuit Valerii Antiatii, qui triennio post scribit P. Scipione Nasica, Manio Acilio Glabrione Cos. cum ædes Matris Magnæ Idæ a M. Bruto dedicata est, ludos scenicos primos Megalesia appellatos, factos fuisse, ut Livius lib. xxxvi. refert. Vidend. Afcon. pro Cornelio.

b Festus retulerat doctorum virorum opiniones de Sanatibus, quod verbum in XII. tabulis fuisse, refert etiam Gell. lib. xvi. cap. x.

c Sex. Pompejus docuerat, quid sanctum esset ex Ælii, & aliorum sententia: plerisque visum esse, cum poena, multave sit imposta id violanti: ita muros sanctos dici, & Tribunos plebis, hinc sanctiones legum, quod in his poenæ contra legum violatores sanciantur, ipsas quoque leges, aut rogationes sanctas dici, quod eas impune transgredi non licet. Hæc, & his similia Festus, ut arbitramur.

d Ex iis, quæ Paulus hic, & in Sanquali porta dicit, crederem Sanqualem avem fuisse in tutela Sangi, seu sancti, ut Picus Martis, aquila Jovis, corvus Apollinis, pavo Junonis, noctua Minervæ. De hac Plin. lib. x. cap. vii. Sangualem avem, atque immussum augures Romani in magna questione habent. Immussum aliqui vulturis pullum arbitrantur esse, & sangualem ossifrage. Massurius sangualem ossifragam esse dicit, immussum autem pullum aquila, priusquam albicet cauda. Quidam post Mucium augurum visos non esse Romæ confirmavere: ego quod verisimilius est, in desidia rerum omnium non arbitror agnitos. Vide Alites.

Tiburtes populo Tibur
. Tiburti ide riorisque loc. in XII. nex.
. forti sanati idest bonor qui & inf.
. que sunt cos Latinos egerit secundum

. fra Romam in c
. eos quæ sanati
. præter opinio
. fet sanavissetq.
. cisci potuisset no
. Cincius libro II. d.
. fulti ne Valerius

. in XII. explanati
. men in eo libro, quem
. volute inscribi forc
. duas gentis finitima
. gem hanc inscrip
. n uti dius man P. R. haberent Etos, & sana

. nificare exis tumulti sunt cuit displi
. sanct. forcti anati infani.

Sanctum (c) lius quod at Ælius videatur e. plerique autem q.
. poena sit multa se ponetur pro & sanctio dict.
. & rogatio qui con

Sandaraca genus coloris. Nævius: Merula sandaracino ore. **PAULUS.**

Sanderacam quo Græci
sa Nævius: Meru

Sanqualis avis (d), quæ ossifraga dicitur.

Sanqualis avis a menta-
riis augura ga dicitur, quia in tutela est.

Sanqualis porta oq. eodem est nomine

Sanqualis porta appellatur proxima ædibus Anci (6). **PAULUS.**

Saperda, genus pessimi piscis. (6) Ædi Sangi. **FESTUS.**

. genus pessimi pi significat

ficat C. saperda cu.
 Sarcito in duodecim Servius Sulpicius ait si-
 gnificare damnum solvito, praestato.
 PAULUS. Sarcito, damnum solvito.
 FESTUS. Sardanapalus rex Assyriorum fuit unica luxu-
 riae, inter mulieres, epulasque versatus semper,
 atque omni tempore.
 PAULUS. Sardare, intelligere. Nævius: *Quod bruti nec*
satis sardare queunt.
 FESTUS. intellegere
 vius belli Pu d
 bruti nec fatis
 (1) Vena- Sardi vernaes (a) (1). jor. ex
 los. hoc natum detur, quod lu-
 dis fiunt a vicinis
 (2) Uciem- Etio velentium (2) in
 tium. qua novissimus rimus produci-
 tur fenex cum toga paretex-
 (3) Prae- ta [3], bullaque aurea, quo cultu Reges soliti
 texta. sunt esse E. corum (4), quia Sardi ap-
 (4) Etru- pellantur, quia Etrusca gens orta est Sardibus ex
 scorum. Lydia. Tyrrenus enim inde profectus cum ma-
 gna manu eorum occupavit eam partem Italiae,
 quae nunc vocatur Etruria. At Sinnius Capito
 ait Ti. Gracchum Consulem collegam P. Valerii
 Faltonis Sardiniam, Corsicamque subegisse, nec
 praedae quidquam aliud, quam mancipia cap-
 tum, quorum vilissima multitudo fuerit.
 Sargus piscis genus, qui in Aegypto mari fe-
 re nascitur. Lucilius: *quem praclarus helops,*
quem Aegypto sargus movebit.
 PAULUS. Sargus piscis genus in mari Aegypto.
 Sarissa, hasta Macedonica.
 FESTUS. Sarissa est hastae Macedonicae genus.
 PAULUS. Sarpta vineta (5) putata, idest pura facta: un-
 (5) Sar- de & virgulae abscissae sarmenta: sarpere enim
 pa vinea. antiqui pro purgare dicebant.
 PAULUS. dest pura di-
 ctæ in pe. ent esse, quæ
 inde etiam res
 dici pu ntiqui pro pur
 Sarpuntur vineæ, idest putantur, ut in duode-
 cim: quandoque sarpta, donec dempta erunt.
 FESTUS. Sarra [b], Tyros (6) insula.
 PAULUS. væ nunc Epiros
 (6) Epi-
 ros, vel Py-
 los, v. c.

Sarte (c) ponebant pro integre, ob quam cau- PAULUS.
 sam opera publica, quæ locantur, ut integra
 praestentur, *sarta recta* vocantur (7): etenim (7) Lo-
 sarcire est integrum facere. cantur.
 rte in augu. gro FESTUS.
 ponitur audire vi
 opera pu. ntegra
 præf. cantur, &
 facere.
 Sas (d) Verrius putat significare eas teste En-
 nio, qui dicat in libro primo: *Virgines nam sibi*
quisque domi Romanus habet sas: cum suas
 magis videatur significare: sicuti ejusdem libro
 septimo, fatendum est eam significari, cum ait:
Nec (8) quisquam philosophia, (quam doctri- (8) Ne-
nam (9) latina lingua non habet sapientia, que. (9) Philo-
quæ peribetur) Insomnis vidit prius, quam sophilam,
sam discere cepit. Idem cum ait *sapsam pro* que doctrina,
ipsa, nec alia ponit in libro sextodecimo: *Quo* v. c.
res sapsa loco sese ostentatque, jubetque; &
Pacuvius in Teucro: Nam Teucrum regi sapsa
res restibiliber.
 Sas, suas. Ennius: *Virgines nam sibi quisque* PAULUS.
domi Romanus habet sas. Sam, eam. Idem En-
 nius: *Neque quisquam philosophiam Insomnis*
vidit prius, quam sam discere cepit. Sapsa, i-
 psa. Idem Ennius: *Quo res sapsa loco sese*
ostentat.
 Sati (e) um in Sannio ca- FESTUS.
 ptum est, quo eam deduxerunt,
 Triumviri M. Valerius Corvus, Junius Scævas
 P. Fulvius (10) Longus ex S. C. kal. Januarii (10) Flu-
 P. (11) Papirio Curfore, C. Junio II. Cos. vius, v. c.
 Satis (f) verbum Verrii melius fuit præterire, (11) L.
 ut mihi videtur, quam tam absurdas (12) opinio- (12) Absu-
 nes suas de eo recitare (13), quas sciens præterii, ri qui, v. c.
 tam Hercules, quam de Scabro, quod proxi- (13) Re-
 mum sequebatur. stare, v. c.
 Satur [g], & vir, & caro non habent (14). (14) Obli-
 Satura, & cibi genus ex variis rebus conditum qua.
 est, & lex multis (15) aliis legibus conferta. Ita (15) Tir,
 que in sanctione legum adscribitur: *neve per sa-* v. c.
turam abrogato, aut derogato. T. Annius Lu-
 scus in ea, quam dixit adversus Ti. Gracchum:
Imperium quod plebes per saturam dederat, id
 K k k k 2 abro-

a Vidend. Plutarch. in problem. utitur hoc proverbio Cicero in epist. ad Fabium Gallum: *Habes Sardos venales alium alio loco nequiores*: quibus verbis interpretatio Capitonis Ciceronis auctoritate confirmatur. Sed quod dicitur Gracchum Faltonis collegam fuisse, eumque de Sardis triumphasse falsum est. Hi enim Consules fuerunt anno DXXV. Is vero, qui triumphavit, collegas habuit, in primo consulatu C. Claudium Pulchrum, in secundo M. Juventium Thalmiam annis DLXXVI. & DXXC. e fastis Capitolinis. Plinius, sive quis alius, qui scripsit libellum de viris illustribus. Capitonis interpretationem sequi videtur in proverbio explicando. Licet nescio quos auctores secutus dicat Gracchum Praetorem Galliam obtinuisse, primo Consulata Hispaniam, altero Sardiniam.
 b Verg. lib. II. Georg. *ut gemma bibat, & Sarrano dormiat ostro.* Servius Tyriam purpuram interpreta- tur, quod Tyros Sarra dicta sit a pisce Sar appellato. Sic Sarranae tibiae dictæ, vel Tyriae, vel Africanæ. Probus Ennium ait dixisse Pœnos Sarra oriundos, idest Tyro.
 c Charif. lib. II. Porphyrio ex Verrii, & Festo, in auguralibus [inquit] libris ita est; *sane, sarteque.*
 d Ennii versus lib. VII. mendosi sunt: quamvis a Paulo non male referantur.
 e Saticulum deductam esse coloniam Paternalis scribit libro priore. Livius, quoque lib. XXVII. *Saticulanus inter colonos fideles XVII. coloniarum enumerat.* De hac igitur Festi verba intelligere possumus: *Saticula oppidum in Sannio captum est, quo postea coloniam deduxerunt,* &c. L. Papirio Curfore V. C. Junio Bruto II. Cos. anno post R. C. CDXL. ex fastis Capitolinis.
 f Inepte Festus neque Verrii opinionem recitat, neque suam explicat, de his duobus verbis: *satis, & scabrum.* Sunt quædam doctis viris condonanda, non enim omnia possumus omnes.
 g Desunt quædam in fine, pura obliqua proportione. Dicendum enim erat *Saturis, viris, caronis;* non: *saturis, viri, carnis.* Vide Charif. lib. II.

abrogatum est; & C. Lælius in ea, quam pro se dixit: dein postero die, quasi per saturam sententis exquisitis, in deditionem accipitur.

PAULUS. Saturam, & cibi genus dicitur ex variis rebus conditum, & lex multis aliis conferta legibus, & genus carminis, ubi de multis rebus disputatur.

FESTUS. Saturnia Italia, & mons, qui nunc est Capitolinus, Saturnius appellabatur, quod in tutela Saturni esse existimantur. Saturnii quoque dicebantur, qui castrum in imo clivo Capitolino incolebant, ubi ara dicata ei deo ante bellum Trojanum videtur; quia apud eam supplicat aperitis capitibus. Nam Italici auctore Ænea velant capita, quod is, cum rem divinam faceret in litore Laurentis agri Veneri matri, ne ab Ulyssæ cognitus interromperet sacrificium, caput adoperuit, atque ita conspectum hostis evitavit.

(1) Quo etiam, v. c. quoniam.

Saturno [a] dies festus celebratur mense Decembri, quod eo ædis est dedicata: & is culturæ agrorum præsidere videtur, quod etiam (1) falx est ei insigne: versus quoque antiquissimi, quibus Faunus fata cecinisse hominibus videtur, Saturnii appellantur: quibus, & a Nævio bellum Punicum scriptum est, & a multis aliis plura composita sunt: qui deus in salariis Saturnus (2, nominatur videlicet a sationibus.

[2] Satir-nus.

..... sacrificium fit cap.
 Metellus Pont. fet
 adesset, ut eum pici Ser. F.
 inaug. ret se sacra sibi
 fam. plicandum esse capite ..
 esset futurum, ut cum ap.
 facienda esset, Pont.
 Claudius provocavit
 tifici esset, Claudius f. Sa-
 turno sacra fecit re xum Tar-
 pejum appell. tis, qui ob sepul-
 tam Ta eum montem Sabinis ..
 nominatus est: vel
 L. Tarpejus Romulo
 tas virgines advers.
 xum est denoxi pœræ
 noluerunt funestum locum ..
 Capitolii congi.

PAULUS. Scævra res dicitur, mala quasi sinistra: *σκυδὸν* enim Græce *sinistrum* dicitur.

Scævani (b) volgus quidem & in bona, & in mala revocat, cum ajunt bonam, & malam
 in mala pone apud
 Græcos c. pro sinistro sca
 tius in belli Hi. fen-
 tit: scævi obit p-nitus

Scandulaca genus herbæ frugibus inimicæ, quod eas velut hedera implicando necat.

Scandu inimicæ, quod **FESTUS.**
 eas necat.

Scaptensula locus ubi argentum effoditur in Macedonia dictus a fodiendo: namque Græce *σκαπτειν* effodere dicitur. Lucretius: *Quales exspiret scaptensula subter odores.*

Scapten in Macedonia **FESTUS.**
 quod est Græce *σκαπ* lis exspi-
 ret Scap

Scaptia tribus a nomine urbis Scaptiæ appel-
 latur. **PAULUS.**

S mine urbis Scaptiæ **FESTUS.**
 incolebant.

Scelerata porta, quæ & Carmentalis dicitur **PAULUS.**
 vocata, quod per eam sex & trecenti Fabii cum
 clientium millibus quinque egressi adversus E-
 truscos ad amnem Cremeram omnes sunt inter-
 fekti.

Scelle ellatur a quibusdam **FESTUS.**
 orunt, quod ei proxima n Cir
 rata autem, quod per ea n clien-
 tium millibus truscos ad amnem ..
 festi: qua ex cau trare,
 egredive

Sceleratus (c) campus app linam,
 in quo virgine fecerunt, defossæ sunt.
 appellatur antea atria bo-
 nius, cui negotium da conquireret
 facella, at curavit: quia in eo lo-
 co facellam fuit: quod ignora ..
 ut quidam fulgur conditum
 fas est integri: semper forami to
 cælum patet.

Sceleratus campus appellatur proxime portam **PAULUS.**
 Collinam, in quo virgines Vestales, quæ ince-
 stum fecerunt, vivæ defossæ sunt.

Sceleratus vicus Romæ appellabatur, quod
 cum Tarquinius Superbus interficiendum curas-
 set Servium Regem socerum suum, corpus ejus
 jacens filia carpento supervecta sit properans in
 possessionem domus paternæ.

Sceleratus vi quod cum Tarqui-
 nius Superbus interficie fet Ser. Tul-
 lium Regem soce nto supervecta est
 pro domus paternæ. **FESTUS.**

Scena ab aliis, a quibusdam facena appellatur
 dolabra pontificalis.

Scena, sive facena, dolabra Pontificalis. **PAULUS.**

Scenam genus manifestum est, **FESTUS.**

sed futurum (3) securis, an dolabra sit, ambi-
 gitur: quam Cincius in libro, qui est ei (4) de (3) *Vivam.*
 verbis prisca, dolabram ait esse Pontificiam. Li-
 vius in Lydio: *corruit, quasi ictus scena, haud*
multo secus. [4] *Secun-*
du.

Scen-

^a Festi verba videntur pertinere ad Saturni sacrificia: quæ capite aperto fierent, ut verbo *Saturnia* dictum est, & Plurarch. in Problem. Macrobi. lib. 1. Saturn. Serv. lib. III. Æn. hoc idem scribunt, idemque Hono-
 noti fieri, propterea quod caput aperire honoris causa potentioribus soleat, ut Plin. tradit lib. xxviii. cap.
 vi. Addit Festus inter Metellum Pontificem Max. & Claudium contentione fuisse, eumque fortasse mul-
 tasse, quod Saturno capite aperto fecisset in Sulpicii Ser. F. in auguratione: Claudiumque provocasse, sed
 non obtinuisse. Hæc non dum reperimus apud alios scriptores.

^b Saxum Tarpejum, de quo Dionys. & Livius scripserunt, a Terpeja L. Tarpei filia, quam multi fe-
 runt, Sabinis Capitolii arcem prodidisse quod Dionysio non probatur. De saxo autem deiiciebantur insigni
 aliquo crimine damnati: eaque de causa, ut locus funestus cum reliqua parte capitoli non erat cen-
 junctus. Vide *Tarpeje*.

^c Sunt hic quædam quæ ad aliud verbum pertinent, quod adhuc quæro.

Scenfas nunc cenas ,
quæ autem habebant , & pro
ceni

PAULUS. Scenfas (1) Sabini cenas dicebant: quæ autem
(1) Scen- nunc prandia sunt, cenas habebant, & pro cenis
nas. *vespernas* appellabant.

Schedia genus navigii inconditum, idest trabi-
bus tantum inter se nexis factum: unde mala
poemata schedia appellantur.

FESTUS. a genus navigii
. se connexis fac fe-
runt: post amissam us quoque
poemata is perfectis, qui ef-
fent um dixit, qui schedium fa

Scheniculas (a) app. trices
Plautus propter usum ung.
. quod est pessimi generis: ita-
que iraculæ cum extri-
tis idem: pro sedas, pisto-
rum miseras schœno di-
li as.

PAULUS. Scheniculæ appellantur meretrices, propter
usum unguenti schœni, quod est pessimi generis.

Scholæ dictæ sunt ex Græco *σχολάζω*, a vaca-
tione, quod ceteris rebus omissis vacare liberali-
bus studiis pueri debent.

FESTUS. Scholæ dictæ sunt non ab otio, ac vacatione
omni, sed quod ceteris rebus omissis, vacare li-
beralibus studiis pueri debent, ut etiam ludi ap-
pellantur, in quibus minime luditur, ne tristi
aliquo nomine fug. nera.

(2) Scir- Scirpus (b) (2) est id, quod in palustribus locis
ptum, v. c. nascitur leve, & procerum, unde tegetes fiunt:
inde proverbium est in eas natum res, quæ nul-
lius impedimenti sunt, in scirpo nodum quærere.

Ennius: *Quærunt in scirpo, soliti quod dicere,
nodum*; & Plautus in Aulularia: *quasi pueri, qui
nare discunt, scirpo induetur ratis*. Novius in
Phœnissis: *sume arma, idest an* (3) *occidam cla-
va scirpia*.

PAULUS. Sciscito (4), sententiam dico.

FESTUS. Scita plebei appellantur ea, quæ plebs (5) suo
(4) Sci- suffragio sine patribus iussit plebejo magistratu
sco. rogante.

(5) Pleps, Scitum populi (c) tus
v. c. patricius fragiis iussit ex
patribus, & am leges scrib
. tum est, quod TR.
. gavit: idest consu
. plebes autem est
. præter patricos bona

a Plautus in Nervalia apud Varronem lib. vi. de ling. Lat. Diobolares, schœnicule, miraculæ. Schœ-
niculæ (inquit) ab schœno nucario unguento. Ira enim arbitror illic scribendum esse. Miraculæ autem a
miris, idest monstris interpretatur. Credendum est hæc Plauti verba Festum etiam retulisse; & postea ex
Pœnulo ejusdem: *Profedas, pictorum amicas velliqias halicarias, Miseras, schœno delibutas, servilicolas sor-
didas*.

b In veteri libro est hoc loco. Sex. Pompei Festi de verborum significat. lib. xviii. Incipit lib. xix.
scriptum est &c. alias Scirpus Plaut. Scirpea induitur ratis: vel ut velut Faernus, *induitur*, propter versum.

c Pro plebiscito, vel potius pro lege dictum esse verisimile est: nam plebis appellatione neque patricii,
neque senatores continentur: cum ii in populo sint. Quod igitur patricio interrogante populus suis suffra-
giis iussit: *scitum* populi dicitur: quod vero Trib. pl. rogavit plebem, id *plebiscitum* est. Scitus etiam pe-
ritus a poetis dictus est, & bona facie puer, & puella scita. Terent. in Andria: *Perecastor scitus est
puer natus Pamphilo*. Idem in Phor. *Satis*, inquit, *scita est*; & in Heautont. *At si scias, quam scite in
mentem venerit*. Hæc, vel his similia Festus scribit.

d Vidend. Varro lib. vi. de ling. Lat.

facie: alias bonis poetis usur-
pantur. Te. fatis, inquit, sci-
ta, & menon. At si scias, quam
scite (6) ut Ennius in libro
sexto. Lumen scitus agaso. (6) Sci-
to.

Scorta (d) appel etudine rusti-
corum quos solebant di
. delicularum, omnia appellan-
tur tenorum ab isdem ef-
se ait.

Scorta appellantur meretrices: quia ut pelli-
culæ, subigantur: omnia namque ex pellibus
facta *scortea* appellantur. Scortes, idest pelles
testium arietinorum ab eisdem pellibus di-
ctæ (7).

Scortum (8) pellicum, in quo sagittæ re-
conduntur, appellatum ab eadem causa, qua
scortum: *σκύτος* enim Græci pellis dicitur: unde
scutica, & *scuta*, quia non sine pellibus sunt.

. tum vocabatur recon-
duntur, ab ea quia pellibus nomen
a Scyticæ, & scuta

Scruptæ dicebantur nugatoriæ, ac despicien-
dæ mulieres, ut ait Verrius (9) ab iis, quæ *screea*
iidem appellabant, idest quæ quis excreare so-
let, quatenus id faciendo se pargaret. Titinius in
Prilla: *rectius mecastor, Piculetæ Postumæ Le-
ctum hodie stratum vidi scriptæ muli*

Scruptæ nugatoriæ, ac despiciendæ mulieres.

Scribas proprio nomine antiqui, & librarios,
& poetas vocabant: at nunc dicuntur scribæ qui-
dem librarii, qui rationes publicas scribunt in ta-
bulis: itaque, cum Livius Andronicus bello Pu-
nico secundo scripsisset carmen, quod a virgini-
bus est cantatum, quia prosperius respublica po-
puli Romani geri cœpta est, publice adtributa
est (&) in Aventino ædis Minervæ, in qua lice-
ret scribis, histrionibusque consistere, ac dona
ponere in honorem Livii, quia is, & scribebat
fabulas, & agebat.

Scriptum (10) lapidem esse ait, & ita voca-
ri, Antistius Labeo in agro Menullino, ubi (11)
divinam rem facerent (12).

Scripturarius ager publicus appellatur, in
quo, ut pecora pascantur, certum æs est, quia
publicanus scribendo conficit rationem cum pa-
store.

Scrupi dicuntur aspera faxa, & difficilia attre-
tatu: unde scrupulosam rem dicimus, quæ ali-
quid in se habet asperi.

. faxa, & difficil ri infue-
tæ,

(6) Sci-

PAULUS.

(7) Disti.

(8) Scrant-
eum.

FESTUS.

(9) Unus,
v. c.

PAULUS.

FESTUS.

(10) Scri-
brum, v. c.

(11) Ubi
scriba in
v. c. utrum-
que deest.

(12) Fac-
ret, v. c.

PAULUS.

FESTUS.

tæ, aut Iere. Ennius in Ar
 . . . tita saxa, atque hof unde scrupulofam in fe aspera. Corne
 . . . IV. Histum injectus et quædam dubitatio
 Scurræ vocabulum Verrius ineptissime aut ex Græco tractum ait, quod est *σχυροζών*, aut a sequendo, cui magis adlentitur, quod & tenuioris fortunæ homines, & ceteri alioqui, qui honoris gratia prosequerentur quempiam, non antecedere, sed sequi sint soliti, quia videlicet dicat Lucilius. Cornelius Publius noster Scipiadas dicto, tempusque intorquet in ipsum Oti, & deliciis, luci effectæ, atque cinædo. Et sectatori adeo ipsi suo, quo rectius dicas. Ibat forte domum, sequimur multi, atque frequentes. Cum secutos videri velit, ob eorum jurgia, non ob aduetum officium.

PAULUS. Scutilum tenue, & macrum, & in quo tantum exilis pellicula cernitur.

FESTUS. Scut Græco: ut cum dicim lem aliquem dem pompa aliud d. tilum de scruti qui virtute p scuti locum co

PAULUS. Sed (1) pro sine inveniuntur posuisse antiqui. [1] Se. Secespita cultrum ferreum oblongum manubrio eburneo rotundo solido victo ad capulum auro, argentoque, fixo (2) clavis æneis ære cyprio quo Flamines, Flaminicæ virgines, Pontificesque ad sacrificia utebantur: dicta autem est secespita a secando.

[2] Fixum. FESTUS. Secespitam esse Antisti ferreum oblongum mani o solido victo ad ca fixum clavis æneis æ nes, Flaminicæ virgi crificia, utuntur, ea a in sacrario utuntur rediculo æneo olim nubæ relicte sunt tangere licet est sed & aliis in locis, et quædam ira secespitæ di

PAULUS. Secespitam alii securim, alii dolabrum æneam, alii cultellum putant. Seceffiones, narrationes.

FESTUS. Secium libum est, quod secespita secabatur. est, quod secespita secatur æ soleat necessariis sa.

PAULUS. Seclusa sacra dicebantur, quæ Græci mysteria appellant.

PAULUS. Secordiam quidam pro ignavia posuerunt. Cato pro stultitia posuit: compositum autem videtur ex se, quod est sine, & corde.

FESTUS. am quidam M.

Cato pro VII. cum ait mensam t ne quid neg retur compos. quod est sine
 Sectarius vervex, qui gregem agnorum præcedens ducit. PAULUS.
 Sectio (a), persecutio juris.
 Sectores, & qui secant, dicuntur; & qui emptæ sua persequuntur.
 Secundæ res non a numero dicuntur, sed quia, ut velimus, sequuntur.
 Secus [b], aliter: haud fecus, non aliter.
 Secus Valgius putat ex Græco, quod est *ἐκχῆς*, dictum, absurde scilicet: significat enim aperte aliter exemplis omnium fere, qui eam vocem usurpant. FESTUS.
 Sediculum (3), sedile. PAULUS.
 Sedum, alii sadum, appellant herbam, quam Opilius Aurelius sesuvium vocari ait, eamque in tegulis seri, nec quamobrem id fiat, indicat. (3) Sediculam. FESTUS.
 Seges dicitur ea pars agri, quæ arata, & conlita est: a ferendo videlicet.
 Segesta (c), quæ nunc appellatur, oppidum in Sicilia est, quod videtur Æneas condidisse præposito ibi Egesto, qui eam Egestam nominavit. Sed præposita est ei S littera; ne obsceno nomine appellaretur, ut factum est in Malevento, quod Beneventum dictum est, & in Epidamno, quod usurparunt Dyrrachium.
 Segnitia [d] honestum. Terentius segnitæ: neque socor
 Segnitia dicitur, quod sine nitendo quid utile, aut honestum. Terentius: *Enimvero Dave nihil loci est segnitæ, neque socordia.* PAULUS.
 Seliquastra genus fedilium.
 Seliquastra fedilia antiqui generis appellantur D littera in L conversa, ut etiam in sella factum est, & sub sellio, & folio, quæ non minus a sedendo dicta sunt. FESTUS.
 Sellæ curulis (e) locus ictori posteriusq. xime facellum Mer ciebant spectæ
 Sementinæ feriæ fuerunt institutæ quasi ex iis fruges grandescere possint (4). PAULUS.
 Semis, semodius, semuncia ex Græco trahuntur, sicut & alia nonnulla, quæ S litteram pro aspiratione eorum habent, ut *ἑπτὰ* septem, *ὑλη* silva: sic ista ab eo, quod illi dicunt *ἡμισυ* declinata sunt. (4) Post sent.
 Semis, semodi tione ex Græ litteram pro

a Ascon. lib. III. Verrin. Sectorem dicit estimatorem, redemptoremque bonorum damnati, atque proscripti, qui spem sectans lucri sui bona omnia auctione vendit, & semel infert pecuniam vel ærario, vel fociis. Sectio autem est ea redemptio. Cicero Philipp. II. *Hasta posita pro æde Jovis Statoris bona Cn. Pompei Magni voci acerbissime subiecta præconis. Qui ad illud scelus sectionis audeat accedere, inventus est nemo præter Antonium; & postea: Cum sector sis isto loco natus, deinde cum Cn. Pompei sector: non execrandum populo Rom. &c.* Ex his vides Pauli epitomen nimis concisam esse in horum verborum interpretatione.
 b Vide Sexus. Charif. lib. I. ait *secus* pro *sexu* dici, & adverbium significare aliter. Ceterum quod vulgus usurpat *secus illum sedi*, hoc est *secundum illum*, & fatuum, & fordidum est. Hæc ille.
 c Vide Beneventum.
 d Terent. in Andria.
 e Hæc ignoramus.

..... habent, ut
 silvæ: sic *σν* dicunt.....
 Sempronia (a) horrea, qui locus dicitur, in eo fuerunt lege Gracchi, ad custodiam frumenti publici.

(1) *Rodidit*, v. c.

Senacula tria fuisse Romæ, in quibus Senatus haberi solitus sit, memorie prodidit 1) Nicoftratus in libro, qui inscribitur de Senatu habendo: unum, ubi nunc est ædis Concordiæ inter Capitolium & forum, in quo solebant magistratus D. T. (2) cum senioribus deliberare: alterum ad portam Capenam. Tertium citra ædem Bellonæ, in quo exterarum nationum legatis, quos in urbem admittere nolebant, senatus dabatur.

PAULUS.
 FESTUS.

Senaculum locus Senatorum.
 Senatores a senectute dici satis constat, quos initio Romulus elegit centum, quorum consilio Rempubliam administraret. Itaque etiam patres appellati sunt, & nunc cum senatores, adesse jubentur, quibusque in senatu sententiam dicere licet: quia ii, qui post lustrum conditum ex junioribus magistratum ceperunt, & in senatu sententiam dicunt, & non vocantur senatores ante, quam in senioribus sunt censi.

Senatus decretum a consulto Ælius Gallus sic distinguit, ut id dicat particulam quandam esse senatus consulti, ut cum provincia alicui decernitur, quod tamen ipsum senatus consulti est.

(3) *Spondeant*.

Senis crinibus nubentes ornantur, quod is ornatus vetustissimus fuit: quidam quod eo Vestales virgines ornentur, quarum castitatem viris suis sponcæ (3) a ceteris.

Senium (b) a senili acerbitate, & vitii dictum: posuit Cæcilius in Hymnide: *Sine suam senectutem ducat utique ad senium sorbitio.*

Senonas, Gallos, Verrius ait, existimari appellari, quia novi venerint ex transalpina regione *Ξένους*, postea Seno

(4) *Lupa*.

Sentes (c), cum constet esse spinas, & Afranius in Abducta dixerit: quam senticosa verba per torquet turba (4): pro spinosis accipi debet.

(5) *Quam multe aque*, v. c.

Sentinare, fatagere, dictum, a sentina, quia multam aquam (5) navis cum recipit, periclitatur. Cæcilius in Æthrione: *cum Mercurio capit consilium, postquam sentinat satis.*

PAULUS.

Sentinare, fatagere, dictum a sentina navis,

quam quis ut aqua liberet, evacuare contendit. Itaque sentinare subtiliter periculum vitare. Cæcilius: *Capit consilium, postquam sentinat satis.*

Seplasia (d) vo plurimi unguenta cujus meminit Cicero. Seplasiam audiebam te, ut primum aspe Consulem repudiavit.

FESTUS.

..... (e) septem stellæ appel bus junctis, quos trio appellant, quod junc quasi teriones quod id astrum Græ partem quandam Ennius: supera et physici eum sum contem ajunt, quod ita sunt ut ternæ proxim trigona.

Septimontio, ut ait Antistius Labeo hisce montibus feriæ Palatio, cui sacrificium, quod fit, Palatuar dicitur. Velia (6), cui item sacrificium. Faguali (7), Suburæ, Cermallo (8), Oppio, Cælio monti, Cispio monti. Oppius autem appellatus est, ut ait Varro Rerum humanarum libro octavo, ab Opita (9) Oppio Tusculano, qui cum præsidio Tusculanorum missus ad Roman tuendam, dum Tullus Hostilius Vejos oppugnaret, confederat in cariois, & ibi castra habuerat, similiter Cispus (10) e Lævo Cispio Anagnino, qui ejusdem rei causa eam partem Esquiliarum, quæ jacet ad vicum patricium versus, in qua regione est ædis Mefitis tuitus est.

(6) *Vil-*

la, v. c.

(7) *Fagu-*

tali.

(8) *Ger-*

malo.

(9) *Opi-*

tre.

(10) *Cisi-*

tion, v. c.

Sacrificium, quod fiebat Romæ in monte Palatino, Palatuar dicebatur.

PAULUS.

Septimontium (f) appellabant diem festum, quod in septem locis faciebant sacrificium, Palatio, Velia, Faguali, Subura, Cermallo (11), Cælio, Oppio, & Cispio.

(11) *Ger-*

malo.

..... pellatur mense astis agonalia ntibus fiunt fa Fagutali, Subura Cispio.

FESTUS.

..... chrum est, ut ait Gallus Æl mortuus sepultus est: quod ant labant: hisque cippis, aut aliq tui causa designatus est intra pultura est facta.

Se quamque (g), seorsum quamque.

a Videtur repetendum esse verbum *horrea* post verbum *fuerunt*. Loquitur autem de lege Frumentaria C. Gracchi de qua Cicero Tusc. lib. III. & Flor. epit. LX.

b Cæcilius versus mendo non caret.

c Verbum turba mendosum esse ait Faernus, ratio enim carminis jambum, vel pyrrichium postulat.

d Platea Capuæ ita appellabatur, in qua unguentarii negotiari erant soliti. Pedian. in Pison. Verba autem Ciceronis a Festo relata sunt eadem illa, quæ Asconius interpretatur: *Seplasia mebereule, ut dici audiebam, te ut primum aspexit, Campanum Consulem repudiavit.*

e De Septentrionibus hæc intelligenda sunt: de quibus Varro lib. VI. de ling. Lat. Has septem stellas Græci, ut Homerus vocat *ἀμάρτυρες*, & propinquam ejus lignum *βωρίων*: nostri eas septem stellas boves, & triones, & prope eas axem. Triones enim & boves appellantur a bubulcis etiam nunc, maxime cum arant terram: e queis ut dicti valentes glebarii, qui facile proscindunt glebas, sic omnes qui terram arant, a terra teriones, unde Heriones ut dicerentur E detrito; & postea: Possunt triones dici septem, quod ita sitæ stellæ, ut ternæ trigona faciant. Hæc Varro, & Gell. lib. XII. cap. XXI. eadem Festus hoc loco scripserat: tantum addit Ennii versus, qui non extant. Pro his substituam denarii mentionem L. Lucretii Trionis, in quo septem stellæ videntur.

f Varro lib. V. de ling. Lat. Dies septimontium nominatus ab iis septem montibus, in queis sita urbs est: feriæ non populi, sed montanorum modo, ut Paganalibus, qui sunt alicuius pagi. Mirum autem est hoc loco, & proximo pro septem montibus, octo loca urbis enumerari. Palatium, Velias, Fagutal, Suburam, Cermalum, Oppium, Cælium, Cispium montes. Vide Plutarch. in Problem.

g Sepulchrum est, ut ait Gallus Ælius, ubi mortuus sepultus est: quod antiqui bustum appellabant; isque cip-

cip-

... (a) ... is dicitur, qui inter aliquos . . .
 . . . inter eos convenerit quid ut ei
 reddat, qui id stiterit. Cato in ea
 ora de indigitibus: sinunt
 . . . ut bona rapiant, aut sequestro
 dent, & Pla sic sequestro mihi
 data

Serilla (b) Verrius appellari putat navigia I-
 (1) Hi- strica (1), ac Liburnica, quæ lino, ac sparto
 stricia, v. c. condensantur: conserendo, & contextendo di-
 cta: quia dicat Pacuvius in Niptris: *nec ulla*

(2) Sub- subcus (2) *cohibet compagem alvei; Sed sutu*
 scus. lino, & sparteis serillibus: cum περυστι-
 (3) περυστι- κῶν (3), & ficto vocabulo usus sit pro funicu-
 φρυστικῶν, lis, quis sparto conferuntur.

Serilla navigia Istrica, quæ lino, ac sparto
 V. C. condensantur: a conserendo, & contextendo di-
 PAULUS. cta.

Serius Attius a fero comparavit: ait enim:
Ne, si forte paulo, quam tu veniam serius.

FESTUS. Serius (4) a fero videtur dictum. Attius in
 (4) Se- Amphitryone: *Ne, si forte paulo, quam tu ve-*
 tius, v. c. *niam serius* (5).

(5) Se- Sero sapiunt Phryges, proverbium est natum
 tius, v. c. a Trojanis, qui decimo denique anno velle cœ-
 perant Helenam, quæque cum ea erant rapta,
 reddere Achivis.

PAULUS. Serpsit antiqui pro serpsit, usi sunt: unde
 serpulæ dictæ, quas nunc serpentes dicimus, ex
 græco, quod illi ἐρπετῶν, nos pro aspiratione eo-
 rum S littera posita ut ἕξ, sex, ἑπτὰ, septem.

FESTUS. antiqui pro serpsit ulæ
 dictæ, quas nunc ser e co, quia illi
 ἐρπετῶν, nos S littera posita, ut . . .

Serpula serpsit, ait [idem] Messalla, ser-
 pens inrepsit.

Serra præliari dicitur, cum assidue acceditur,
 recediturque, neque ullo consistitur tempore.

(6) Sum, Cato de re militari: *sive* (6) *forte opus sit cu-*
 v. c. *neo, aut globo, aut forcipe, aut turribus, aut*
serra, uti adoriare.

PAULUS. Serra præliari dicitur, cum assidue accedi-
 tur, recediturque, neque ullo tempore consi-
 stitur.

FESTUS. Sertorem quidam putant dictum a prendendo,
 (7) Adse- quia cum cupiam afferat (7) manum educendi
 v. c. ejus gratia ex servitute in libertatem, vocetur

adsertor: cum verisimilius sit dictum, qui sere-
 ret quid, ac potius *adsertorem* a serendo cepisse
 nomen, cum aliquem serat petendo in liberta-
 tem eandem, qua ipse sit, idest jungat, quia fru-
 ges cum servatur, terræ jungit, quod totum
 Verrius ἀπιδῶνος introduxit.

Servilius lacus appellabatur eo (8), qui eum
 (8) Ab faciendum curaverat in principio vici jugari con-
 tinens basilicæ Juliæ, in quo loco fuit effigies hy-
 dræ posita a M. Agrippa.

Servilius lacus Romæ a conditore vocatus.

Servorum (c) dies festus erat Idibus Augusti:
 quia eo die Rex Tullius filius ancillæ natus
 est (9).

Servorum dies festus vulgo existimatur Idi-
 bus (10) Augusti, quod eo die Ser. Tullius natus
 serva (11) ædem Dianæ dedicaverit in Aventino,
 cujus tutelæ sint cervi a quorum (12) celeritate
 fugitivos vocent servos [13].

. in carmine ap esopia
 pro sedilibus di dhuc in consue-
 tu

Sestertius (d) dicitur quarta pars denarii, quo
 tempore is decussis valebat, idest dupondius . . .

Sestertius dicitur quarta pars denarii, quo
 tempore is decussis valebat, idest dupondius, &
 semis.

Sestertii (e) no dupondii, &
 semissis tertius, sed auctos esse . . .

. apud antiquos autem rant,
 & valebant ti, bigati, quinqueffis . . .

. est numerum æris perduct
 . . . minia, minus solvendi cur P. R.

Sex millium, & ducentorum hominum pri-
 mus C. Marius conscripsit legionem, cum antea
 quattuor millium fuisset: unde etiam appella-
 batur *quadrata*.

Sex suffragia appellantur in equitum centu-
 riis, quæ sunt adjectæ (14) ei numero centuria-
 rum, quas Priscus Tarquinus Rex constituit.

Sex Vestæ sacerdotes constitutæ sunt, ut po-
 pulus pro sua quaque parte haberet ministram sa-
 crorum: quia civitas Romana in sex est distribu-
 ta partis: in primos, secundosque Titientes,
 Ramnes, Luceres.

Sexagenarios [f] cujus cau-
 sam Mani qui incoluerint

cippis, aut aliqua alia re mortui causa designatus est, intra quos sepultura est facta. Hæc est Sex. Pompei sententia.

a Sequester is dicitur, qui inter aliquos placuit, ut quod inter eos convenerit, teneat, idque ut ei reddat, cum id sibi deberi constiterit. Cato in ea oratione, quæ inscribitur de indigitibus: *Sinunt perire, ut bona rapiant, aut si petantur, ut Sequestro dent; & Plautus in Mercatore: Immo sic sequestro mihi data est.* Hæc vel hujuscemodi Festus. Vide Gell. lib. xx. cap. ult.

b Paulus in epitome id posuit, quod a Festo reprehenditur.

c Sopia, vel Sesopia pro sedilibus vox ni fallor inaudita. *Solia* potius scriberem. Plaut. in Trucul. *esopitius*, nisi mendum sit.

d Hic semper fuit quarta pars denarii. Sed quo tempore denarius decussis, idest decem assibus æstimabatur, tum sestertius dupondio, & semisse permutabatur. At cum sexdecim assibus denarius æstimatus est; sestertius quattuor asses valuit. Vidend. Plin. lib. xxxiii. cap. iii. Vitruv. lib. iii. cap. i. Mæcian. in libro de asse.

e Vide Sestertius, & quæ illic adscriptimus. Cur vero sestertius dicatur, quasi semis tertius. Varro lib. v. de ling. Lat. & Mæcian. de asse scripserunt. Vide Trientem. De bigatis, & quadrigatis. Plin. lib. xxxiii. cap. iii. *Nota argenti fuere bige, atque quadrigæ: & inde bigati quadrigatique dicti. Quinqueffis autem, quinarius, sive victoriatas dictus est, quod initio quinque assibus æstimaretur, postea octo valuit: ejusque nota erat victoria, ut idem Plinius scribit.*

f Hoc a multis traditum est, & quæ reliqua sunt, satis ostendant, qua de re agatur. Cicero pro Sex. Roscio: *Habeo etiam dicere, quem contra morem majorum minorum annis lx. de ponte in Tiberim deiecerit.* Varro lib. vi. de ling. Lat. Ovid. lib. v. Fast. Macrob. lib. i. Saturn. Plutarch. in probl. & Non. Marc. Vide Depontani.

(8) Ab eo.

PAULUS.

(9) Ædem dedicavit Dianæ.

FESTUS.

[10] Idus, v. c.

[11] Ser- vus, v. c.

[12] Quo, v. c.

(13) Cer- vos, v. c.

PAULUS.

FESTUS.

PAULUS.

FESTUS.

(14) Adse- ritæ, v. c.

... hominem sexaginta editi patri, quot q. facere eos de ulis, sed religio cirpeas hominum est modo mittere t, morante in Italia ius comitum habitave am haberi, atque Arga averiat arvi, quorum pro am redintegrari eo ge a legatum quendam Arga is Romæ moratum esse, his, ut t: institutum a sacerdotibus, ut scirpea ex omnibus, cumque publicæ ntiavisset, per flumen, ac mare, in patriam remitteretur. Sunt, qui dicant, post urbem a Gallis liberatam ob inopiam cibatus cœptos sexaginta annorum homines jaci in Tiberim, ex quo numero unus filii pietate occultatus sæpe profuerit patriæ consilio sub persona filii: id ut sit cognitum, ei juveni esse ignotum, & sexagenariis vita concessa: latebras autem ejus (1), quibus arguerit (2) fenem, id est cohibuerit, & cælaverit, sanctitate dignas esse visas, ideoque *Arcaea* appellata. Sed exploratissimum illud est causæ, quo tempore primum per pontem cœperunt comitiis suffragium ferre, juniores conclamaverunt, ut de ponte deicerentur sexagenarii, qui jam nullo publico munere fungerentur ut ipsi potius sibi, quam illi deligerent imperatorem. Cujus sententiæ est etiam Sinius Capito. Vanam autem opinionem de ponte Tiberino, confirmavit Afranius in Repudiato.

[3] Quo. Sextantarii (a) asses in usu esse cœperunt ex eo tempore quod (3) propter bellum Punicum secundum, quod cum Hannibale gestum est, decreverunt patres, ut ex assibus, qui tum erant librarii, fierent sextantarii, per quos cum solvi cœptum esset, & populus ære alieno liberaretur, & privati, quibus debitum publice solvi oportebat, non magno detrimento adficerentur. Septuennio quoque (anno) usus est, ut priore numero, sed id non permansit in usu, nec amplius processit in majorem.

(4) Secus, v. c. Sexus b) (4) aliter significat sexu, natura, habituque ex Græco, quam illi vocant *ἕξις*. (5) Ait. Afranius in Privigno: sic agit [5] *orbis virili sexu adoptavit sibi*. Pacuvius in *Atalanta*: *Triplitem virili sexu partum procreat*.

PAULUS. Sexus, natura, vel habitus, ex Græco *ἕξις* vocatur.

Tom. VII.

a Plin. lib. xxxiii. cap. iii. *Populus Rom. ne argento quidem signato ante Pyrrhum regem devictum usus est. Libralis; unde etiam nunc libella dicitur, & dipondius; appendebatur assis. Et postea: Librae autem pondus æris imminutum bello Punico Primo, cum impensis resp. non sufficeret; constitutumque, ut asses sextantario pondere feriretur, &c. Postea Hannibale urgente Q. Fabio Max. Dict. asses unciales facti, &c. Mox lege Papiria semunciales asses facti. Ex his verbis apparet Festum aliud dicere, quam Plinium: nam sextantarios alter bello Punico primo, alter bello secundo factos scribit: item hic noster septennio durasse, & non amplius processisse in majorem numerum: ille durasse ad Dictaturam Q. Fabii, quæ a fine belli Punico primi fuit xxv. annis posterior. & unciales, atque semiunciales postea asses factos esse. Mihi quod Plinius scribit verisimilius videtur: & in verbis Festi videntur esse quædam mendosa. Vide *Grave as*.*

b In veteri libro est secus initio, tamen in exemplis *sexus*. Charif. lib. i. scribit: *Secus neutri generis nomen*, unde & Sallustius *virile secus* dixit, hoc est *virilis sexus*; quod per omnes casus integra forma declinatur. Fit *secus*, & adverbium, quod significat *alter*.

c De *sica* fortasse verba Festi intelligenda sunt, item de *dolone*. Dolonis mentio fit apud Vergilium lib. vii. Æn. Suet. in Claudian. & sub titulo ad L. Aquil. in Digestis. De *Sica*, & *Sicariis* omnibus libris agitur. Sed non facile est verba Festi farcire: etenim exempla referuntur eorum librorum, qui non extant.

d Locus difficilis interpretem desiderat.

e Locus difficilis, qui lucem desiderat.

f Cicero lib. ii. de Divin. Peritum esse necesse est eum, qui, silentium quid sit, intelligat: id enim silentium

Sibinam appellant Illyrici telum venabuli simile. Ennius: *Illyrici restant sicis, sibinisque fodentes*.

Sibus, callidus, vel acutus.

Sic versantur. . . (c) fune voluit eodem nom

[d] pellant dolonem cation majus Capito velut se lone interioris orte moroque cum ait L. Terentio Tuscivi ivum de saxo Tarpejo venisset commisitatum, quod et coactus.

Sicilices hastarum spicula lata. Ennius: *Incedit veles vulgo sicilibus (6) latis*. PAULUS. [6] Sicilibus.

Sicilicum dictum, quod semunciam fecet.

Sicyonia genus calciamenti. Lucilius: *Et pedibus læva sicyonia demit honesta*.

Si fus. . . (e) is ipsis id quod Græce gerivalicia sic est e populum. Ser. Sulpi tani, paganive si donec eam inter se s judicatio esto. FESTUS.

Signa, ut rerum, ita aut lapides, aut f adhuc aliqua: et pantur etiam, sed po simulacra ad effi

Signare significat modo scribere, modo anulo signa imprimere, modo pecora signis notare. PAULUS.

. ri dicitur signis notare fed antiqui eo pro scribe re, & consignare ere, & conscri

Silatium antiqui pro eo, quod nunc jentaculum dicimus, appellabant, quia jejuni vinum sili conditum ante meridiem absorbebant. PAULUS.

. pro eo, quod nunc jentaculum dicimus quia jejuni vinum soli con obforbebant. FESTUS.

Silere tacere significare fito verbo ab S littera, quæ nota silentii est. PAULUS.

Silere, tangere [7] a S littera, quæ ini dici, ubi qui post mediam candi causa ex lectulo suo si et liberatus a lecto in folido letque ne quid eo tempore deiciat le in lectum reposuit, hoc enim est entium, omnis vitii in auspiciis vacuitas. Veranius ait: *non utique ex lecto, sed ex cubili, ne* (8) rursus (8) *in lectum reponere necesse esse*. (7) Tacere. (8) Nec.

Silicernium f) erat genus farciminis, quo festu familia purgabatur: dictum autem silicernium, PAULUS.

LIII

niun,

(1) *Silentium*, v. c. solum. nium, quia, cujus nomine ea res instituebatur, is jam silicem (1) cerneret. Cæcilius: *credidi silicernium ejus me esse esurum.*

FESTUS. . . . (a) . . . nebris, quam
 ocant, sed errius existi . . .
 uod nos farci letum familia
 omine ea ref. s jam silentium
 olostate. Cre me esse esurum

Silvii sunt appellati Albani Reges, a Lavinia filio, quem post excessum Æneæ gravida relicta timens periculum, & suæ vitæ, & ejus, quem utero gerebat, in silvis latens enixa est: qui restitutus in regnum est post mortem Ascanii prælati Julio (2) fratris filio, cum inter eos de regno ambigeretur.

(2) *Julio*, v. c.

Silus appellatur naso solum versus repando: unde galeæ quoque a similitudine silæ dicebantur.

Simpludiarea [b] funera sunt, quibus adhibentur D. T. ludi, corbitoresque quidam ea dixerunt esse, quibus neutrum genus interesset ludorum: nam indistincta sunt, quibus adhibentur non ludi modo, sed etiam desultores, quæ sunt amplissima.

PAULUS. Simpludiarea (3) funera, quibus ludos adhibebant.

(3) *Simpludiaria*.

Simplum vas parvum, non dissimile cyatho, quo vinum in sacrificiis libabatur: unde & mulieres rebus divinis deditæ simpulatrices dicuntur.

Simultas, id est odium, dicta ex contrario, quia minime sint simul; potest, & a simulatione dicta existimari, quia simulate loquantur ad invicem.

Sinciniam (c), cationem solitariam.

FESTUS. in proverbio dici solet sine ulla incommoda appendice, quod olim sacra non solum publica curiosissimi ne administrabant, sed etiam privata: relictusque heres sic (4) pecuniæ, etiam sacrorum erat; ut ea diligentissime administrare esset necessarium.

(4) *Sicut*.

Sinistræ aves, sinistrumque est sinistimum, auspiciam, id est, quod sinat fieri. Varro libro quinto Epistolicarum quaestionum ait: *a deorum sede cum in meridiem spectes, ad sinistram sunt*

partes mundi exorientes, ad dexteram occidentes; factum arbitror, ut sinistra meliora auspicia, quam dextra esse existimantur; idem fere sentiunt Sennius Capito, & Cincius.

Sinistrum (d) in auspicando significare ait Atejus Capito latum, & prosperum auspiciam, at (5) silentium (6) dubii dantaxat vacat vitio: igitur *silentio surgere* cum dicitur, significat *non interpellari, quo minus rem gerat*, ad (7) sinistrum hortari quoque auspiciam ad agendum, quod animo quis proposuerit.

Siparium genus veli mimicum (8).

Si utuntur, dictum ait
 mento quod vocetur.

Siremps (e) dicitur, quasi similis (9) res ipsa: habetur hoc in libris Catonis.

. ponitur pro eadem, vel proinde
 Cato in dissuadendo le lecta est, & præterea rogas ea si populus condemnare fiet, quasi adversus le

Sispitem Junonem, quam vulgo Sospitem appellant, antiqui usurpabant, cum ea vox ex Græco videtur sumpta, quod est *σώζειν*.

Sistere fana cum in urbe condenda dicitur, significat loca in oppido futurorum fanorum constituere, quod [10] Antistius Labeo ait in commentario quintodécimo Juris Pontificii fana sistere esse *lestisterna* certis locis & diis habere.

Sistere fana cum dicerent, significabatur *lestisterna* certis in fano locis componere.

Sobrinus est patris mei consobrini filius, & matris consobrini filius.

Sobrinus est ut ait Gallus Ælius, patris mei consobrini filius, & matris meæ consobrini filius: femina iisdem de causis appellat fratrem, & fratrem petrualem, & consobrinum, & propius consobrino (11), & sobrina: iidem gradus in sobrina quoque sunt.

Sobrium vicum er Ælius quod locus, neque caut ali- quod in eo n uino solitum

Sobrium vicum Romæ dictum putant, vel quod in eo taberna nulla fuerit, vel quod in eo Mercurio lacte, non vino supplicabatur.

Sodales dicti quod una sederent, & essent; vel

tium dicimus in auspiciis, quod omni vitio caret: hoc intelligere perfecti auguris est. Ille autem, qui in auspicio adhibetur, cum ita imperavit is, qui auspicatur; Dicitur, silentium esse videtur? nec suspicit, nec circumspicit, statim responder; Silentium esse videtur. Verba Festi ita scribi possunt: *silentio surgere* dici, ubi qui post mediam noctem surgit auspicandi causa ex lectulo suo: sive alieno, & liberatus a lecto in solido solo sedet, siletque nequid eo tempore deiciat sputi auspicatus recte, inde se in lectum reposuit. *Hoc enim est silentium, &c.* Vide *Sinistrum*, & *Solida sella*.

a Cæcilius obelostate. Vide de hoc verbo Donat. in Adolph. Nonium, & Placiadem.

b Hæc verba mendosa sunt [D. T. ludi, corbitoresque] quod notatum est in veteri libro R. littera. Crederem scribi posse *ludi, desultoresque*. Vide *Senacula*.

c Verba Festi desiderant hæc, aut his similia. Sine sacris hereditas in proverbio dici solet: cum aliquid obvenerit sine ulla incommoda appendice. Plautus hoc proverbio utitur in *Captivis*: *Sine sacris hereditatem sum apus offertissimam*; & in *Trinum*: *Cena hac annona est sine sacris hereditas*.

d Vide Ante *Silicernium*.

e Charif. lib. 1. tradit Si remps nominativo tantum casu dici, & ablativo, ab hac *Sirempse* significare autem *Similiter* lex esto. Extant aliquot tabulæ legum; in quibus ita scriptum est: *DE. EO. AGRO. SIREMPS LEX ESTO*; & in altera: *SIREMPS QVE. EIS. VIATORIBVS. DE, QVE. EIS. VIATORIBVS. Q. OMNIVM. RERV. IVVS. LEX QVE. ESTO. QVASEI. SEI. EI. VIATORES. IN. EAM. DECVRIAM. IN. TRIBVS. VIATORIBVS. ANTEA. LECTEI. SVBLECTEI. ESSENT. QVAM. IN. QVISQVE. DECVRIAM. EORVM. EX. HAC. LEGE. VIATOR. LECTVS. ERIT. SIREMPSQVE. EIS. PRAECONIBVS. DEQVE. EIS. PRAECONIBVS. QVAESTORI. OMNIVM. RERV. IVVS. LEXQVE. ESTO, &c.* In his omnibus similem significat, aut simile: tria autem verba copulata sunt *siremps*, hoc est similis res ipsa.

PAULUS. FESTUS. (8) *Mimicum*. PAULUS. (9) *Similiter*. FESTUS.

(10) *Quam*, v. c. Q.

PAULUS.

FESTUS.

(11) *Sobri-*
no.

PAULUS.

(1) *Datis*. vel quod ex suo dapibus (1) vesci soliti sint, vel quod inter se invicem suaderent, quod utile esset.

FESTUS. Sodalis tant, quod una alii, quod ex suo alii, quod inter se rent, quod utile est. crebro congre vocan vocabulo, quod est

Sodes [a] si audes, uti si pro in loco. Terentius sodes quis heri Chry

PAULUS. Sodes, si audes; uti sis, pro si vis; & illico pro in loco. Terentius in Andria: *Dic, sodes, quis heri chrysidem habuit.*

FESTUS. Solari sine præpositione dixisse antiquos, testis est Pacuvius, cum ait: *solatur, auxiliatur, hortaturque me.*

Solatum (b) genus morbi, maxime a rusticantibus dicitur, cujus meminit etiam Afran. arquato Medo tigne.

PAULUS. Solatum genus morbi. Solea, vel ea dicitur, quæ solo pedis subiicitur, vel genus piscis, vel materia robustea, super quam paries craticius extruitur.

FESTUS. Solea, ut ait Verrius, est non solum ea, quæ solo pedis subiicitur, sed etiam pro (2) materia robusta (3), super quam paries craticius extruitur.

(2) *Per*, solo pedis subiicitur, sed etiam pro (2) materia robusta (3), super quam paries craticius extruitur. (3) *Robustia*, v. c. (4) *Solicitare*, v. c. Solicitare (4) quidam dictum putant vel ex suo loco, ac sententia quin significet locum, quis quoque dicantur loco pa

PAULUS. Solicitare est solo citare, idest ex suo loco movere, solum autem quin significet locum, quis dubitet? cum exsules quoque dicantur loco patriæ suæ pulsi.

FESTUS. Solida sella (c) at. jubetur, cum mane sur. lavit, quod antiqui expressere riore parte excavat. ciebant sedes, quas s. in his nihil erat con bant, inquit Verrius, quod absurde, ut mihi videtur fit totum ait dictum solidum

(5) *Mes-sulla*. Solino idem [5] ait esse consulo. Solino intelligitur consulo.

PAULUS. Solipunga (d) (6) genus bestiolæ maleficæ (7), quod acrius, concitatusque fit fervore solis: unde etiam nomen traxit.

Soli maleficæ, qu fit fervore s. traxit.

FESTUS. Solitaurilia (e) hostiarum trium diversi gene-

ris immolationem significant, tauri, arietis, verris, quod omnes ea solidi, integrique sunt corporis, contra Aci. verveces [8] majales, qui quia solum, Ofce totum, & solidum significat: unde tela quædam soliferrea vocantur tota ferrea, & homo bonarum artium sollers, & quæ nulla parte laxata, cavaque sunt, solida nominantur: atque harum hostiarum omnium involati sunt tauri, quæ pars scilicet cæditur (9) in castratione: sunt quidem qui putent (10), ex tribus hostiis præcipue nomen inclusum cum solido tauri, quod amplissima sit earum: quidam dixerunt omnium trium vocabula confusa (11) suis, ovis, tauri ad effectum id, quod uno modo appellarentur universæ: quod sit a follo, & tauris earum hostiarum ductum (est) nomen, antiquæ consuetudinis (12) per unum L enuntiarum non est mirum, quia nulla tunc geminabatur littera in scribendo: quam consuetudinem Ennius mutavisse fertur, utpote Græcus Græco more usus, quod illi æque scribentes, ac legentes duplicabant mutas Sem.

Solitaurilia hostiarum trium diversi generis immolationem significant tauri, arietis, verris: quod omnes hi solidi, integrique sint corporis. Solum enim lingua Oscurum significat totum, & solidum: unde tela quædam soliferrea vocantur, tota ferrea; & homo bonarum artium sollers; & quæ nulla parte laxata, cavaque solida nominantur.

Solla (13) appellantur sedilia, in quibus non plures singulis possint sedere, ideoque solla (14) sternere dicuntur, qui sellisternium habent, & solaria vocantur, Babylonica, quibus eadem sternuntur: quæ ut ait Verrius, omnia ducta sunt solo (15) alvei quoque lavandi (16) gratia instituti, quo singuli descendunt, solla dicuntur: quæ a sedendo (17) potius dicta videntur, quam a sollo [18].

Solla (19) sedilia, in quibus singuli tantum possunt sedere: ideoque solia (20) sternere dicuntur, qui solisternium (21): habent, & solaria vocantur Babylonica, quibus eadem sternuntur.

Sollemnia (f) sacra dicuntur, quæ certis temporibus fiunt.

Sollemnia sacra dicuntur, quæ certis temporibus, annisque fieri solent.

Solistimum Ap. Pulcher in Auguralis disciplina libro primo ait esse tripodium, quod avi (22) excidit ex eo, quod illa fert: saxumve solidum, aut arbos vivradix ruit, quæ nec præ vitio, humani (23) cædanturve, jaciunturve, pellanturve.

(8) *Verveces*, v. c.

(9) *Creditor*, v. c.

(10) *Portent*, v. c.

(11) *Confusa*, v. c.

(12) *Antiqua consuetudine*.

(13) *Solia*, vel *solia*.

(14) *Solliar*, v. c.

(15) *Afollo*.

(16) *Cavandi*, v. c.

(17) *Ascendo*, v. c.

(18) *Solo*, v. c.

(19) *Solla*, vel *Solia*.

(20) *Sollare*, vel *sol-la*.

(21) *Selli*, st.

PAULUS.

FESTUS.

(22) *Aut*, v. c.

(23) *Humane vi*, vel *humani cadans*.

a Vide Sultis.

b Solatos appellat Plin. lib. xxix. cap. vi. hoc morbo laborantes. A Sole fortasse infesto ductum est nomen. c Festus videtur Verrium reprehendere in huius rei interpretatione: & ostendit religioni fuisse aliquibus non solida sella sedere: quod essent aliqua ex parte excavata. Reprehendit autem quod solidum dixerit totum. Cetera incerta sunt. Vide *Ante Silicernium*.

d Plin. lib. xxix. cap. iv. Est & formicarum genus venenatum, non fere in Italia, *solipugas* Cicero appellat, *Salpugas* Bætica. Lucan. lib. ix. *Quis calcare tuas metuat Solpunga latèbras*: alii *Salpunga*: alii *Solpuga* legunt.

e Contra Aci. verveces majales qui. Hæc mendosa sunt aut delenda, aut emendanda: contra *Acilieis verveces majales*: quia, &c. vel contra *accidit verveci majali*, quia, sed neutrum placet. Videndum etiam, an mendose scribatur involati sunt tauri, & in fine videtur posse scribi mutas sensitivales.

f Vide Sollo.

(1) *Vasa*. Sollo osce dicitur id, quod nos totum vocamus. Lucilius: *suasa* [1] quoque omnino dirimit non *solla* (2) *dupondi*: idest non tota. Item Livius: *Sollicuria*, in omni re curiosa (3): *Solliferreū genus teli totum ferreum*: sollers etiam in omni re prudens, & sollempne, quod omnibus annis præstari debet.

PAULUS. Sollo osce dicitur id, quod nos totum vocamus. Livius (4): *Solliferreum genus teli, idest totum ferreum*. Sollers etiam in omni re prudens; & sollempne, quod in omnibus annis præstari debet.

(5) *Hirso*, v. c. Solox lana crassa, vel pecus lana contentum. Titinius: *Lana soloci ad purpuram data*; & Lucilius: *Pascali pecore, & montano hirco* (5), atque (6) *soloce*.

FESTUS. Solox lana crassa, & pecus, quod passim passitur non rectum. Titinius in Barathro (7): *ego ablana soloci ad purpuram data*; & Lucilius: *Pascali* (8) *pecore, ac montano, hirco* (9), atque *soloce*.

(9) *Hirco*, v. c. Solum, terram. Ennius libro tertio: *Tarquinius dedit imperium, simul & sola regni*; & Alibi (10): *sed sola terrarum postquam permensa parumper*.

PAULUS. Solum, terram.

FESTUS. Sonivio (x) sonanti. nivio significat in car augurali sonanti vium tripu. Pulcher, quod dit plus quadr.

PAULUS. Sons nocens, Insons innocens nocens, ut ex nocens.

FESTUS. Sonticum morbum in duodecim significare ait Ælius Stilo certum cum iusta causa: quem nonnulli putant esse, qui nocent, quod fontes significet nocentes. Nævius ait: *sonticam esse oportet causam, quamobrem perdas mulierem*.

PAULUS. Sonticum, iustum. Nævius: *Sonticam esse oportet causam, quamobrem perdas mulierem*.

FESTUS. aulā dicitur a morbo erendum agere lato de re A. Atili tisse, timidus ne ubi causam sonticam

PAULUS. Soracum (b) (11) est, quo ornamenta portantur scenicorum.

[11] *Soracum*, vel *Soracum*. quo orname corum.

FESTUS. Pla rumicillum Sororiare (c) (12) mamma dicuntur puellarum, cum primum tumescunt, ut fraterculare puerorum. Plautus in Fribolaria [13]. papillæ pr volui dicere opus est verb.

Sororiare (14) mamma dicuntur puellarum, cum primum tumescunt. PAULUS. (14) *Sororia*.

Sororium tigillum appellabatur locus sacer in honorem Junonis, quem Horatius quidam statuerat causa sororis a se interfectæ ob suam expiationem.

Sororium tigillum appellatur hac de causa: ex conventionem Tulli Hostilii Regis, & Metri Suffetii [15] ducis Albanorum, Trigemini Horatii, & Curiatii (16) cum dimicassent, ut victores sequeretur imperium, & Horatius noster exsuperasset, victorque domum reverteretur, obvia soror cognita morte spongi, sui fratris manu occisi, averata est ejus osculum, quo nomine Horatius interfecit eam, & quamquam a patre absolutus sceleris erat, accusatus tamen parricidii apud Duumviros, damnatusque provocavit ad populum, cujus iudicio victor duo tigilla tertio superjecto, quæ pater ejus constituerat, velut sub jugum missus subit, consecratisque ibi aris Junoni Sororiæ, & Jano Curiatio, liberatus omni noxia sceleris est auguriis adprobantibus: ex quo sororium id tigillum est appellatum.

Sors & patrimonium significat, unde confortes dicimus, & dei responsum, & quod cuique accidit in sortiando. PAULUS.

Sors et cat, unde con & deis (17) resp accidit in so

Sortutillus (18) venter suillus condito farre expletus. PAULUS. (18) *Sortutillus Sartutillus*.

. labatur venter suillus co. Plautus: venter sullus (19) di in illum ego me hodie esa farte biberem

Sos, pro eos antiqui dicebant, ut Ennius libro primo: *Constitit inde loci propter sos dea dearum* (20); & libro tertio: *Circum sosque sunt magnæ gentes opulentiæ*. Libro septimo: *Dum censent terrere minis, hortanturve sos*. Libro undecimo: *Contendunt Grajos Græcos me morare solens sos*: interdum pro suos ponebant, ut cum per dativum casum, idem Ennius effert: *Postquam lumina sis oculis bonus Ancus reliquit*.

Sos, pro eos antiqui dicebant, ut Ennius: *Constitit inde loci propter sos dea* (21) *dearum*. PAULUS. (21) *Dia*.

Sos interdum pro suos ponebant, per dativum casum idem Ennius effert: *Postquam lumina sis oculis, pro suis*.

Sospes salvus. Ennius tamen *sospitem* pro servatore posuit.

Sos omnis ferre au.

* Utitur hoc verbo Cicero in epist. ad Cæcinam lib. vi. epist.

b Refertur, ut opinor, a Festo versus Plauti in Persa: *Librorum enim ecce illum plenum sorracum habeo*. Sed verbum enim non agnoscit Festus, & pro *ecce illum*, sive *ecillum icillum* scripsit librarius; quod in margine notatum esse video littera R. Varie hoc nomen scriptum reperi. Nam Quintilian. lib. viii. cap. iii. refert Ciceronem in Pisonem scripsisse: *cum tibi tota cognatio in serraco advehatur*, & Vitruv. lib. x. cap. 1. *Portationes eorum non essent, nisi plastrorum, aut sarracorum per terram, navicularum per aquam inventæ essent machinationes*. Juven. Satyr. iii. *Longa coruscant Sarraca veniente abies, atque altera pinum plaustra vehunt*; & Satyr. v. *Frigida circum agunt pigri Sarraca Bootæ*. Ulpian. sub titulo ad L. Aquil. cap. xxix. *Quia parvi refert navem immittendo, aut serraculum ad navem ducendo, an tua manu damnatum dederis*. Quem locum non intelligentes pro serraculo servaculum, vel verriculum, vel gubernaculum, vel feraculum ediderunt.

c Sunt qui Plauti versus ita legant: *Tunc papille primum sororiabant*: illud volui dicere fraterculabant: alii ut Faernus legunt *primulum* propter versus penarium qui in eo verbo desinit. Vide Fratrare.

..... Afranius in Ep fervent
tuis maxime Teu num-
quam. En parentem, & p.
..... sospitem. Att. rite ad patr.
..... fet. Ennius: vid

PAULUS. Sospitare est bona spe afficere, aut bonam
spem non fallere.

FESTUS. ficare cum dix.
..... liber ceterum ait
esse bona spe spem non falle

PAULUS. Spara minimi generis jacula a spargendo dicta.
[1] Rumi- Lucilius: *Tum spara, tum murices* (1) *portan-*
cer. *tur tragula porro.*

FESTUS. ba parvissimi
..... pargantur dicta
..... tum spara, tum mu
..... orro.

(2) An. in M. (2) Coelium, si se appellavisset: *In colo-*
v. c. *niam mehercules scribere nolim, si Triumvi-*
[3] Trium- *rum* (3) *sim, spatiatorem, atque fesceninum.*
vir. Spatiatorem pro errorem Cato posuit.

PAULUS. (a) quam nos dicimus,
FESTUS. *ēd̄* ton quidem ideam, n.
..... nitur.

(4) *lit,* Spectio (b) in auguralibus ponitur pro aspe-
qui. ctione, & nuntiatio: quia 4) omne jus sacrorum
habent, auguribus spectio dumtaxat, quorum
consilio rem gerent magistratus, non ut pos-
sent impedire nuntiando, quæ cum vidissent sa-
tis, spectio sine nuntiatione data est, ut ipsi au-
spicio rem gererent, non ut alios impedirent
nuntiando.

Spectu sine præpositione Pacuvius in Dulore-
ste usus est, cum ait: *amplus, rubicundo colore,*
& *specu pro servo serora.*

PAULUS. Spectu 5) sine præpositione Pacuvius posuit.
FESTUS. Specus (c) feminino genere pronuntiabant an-

(5) *Spe-* tiqui, ut metus, & nepos: tam Hercules, quam
cto. masculino stirps, aut (6) frons, ut Ennius: *Tum*
(6) *Stir-* *casu* (7) *sub monte alta* (8) *specus intus pate-*
pis, ut, v. c. *bant* 9), & Pacuvius in Chryse: *Est ibi sub eo*
(7) *Cau-* *saxo penitus strata harena ingens specus.*
sa, v. c. ca-
va.

(8) *Alie,* a Crederem deesse verbum *speciem*, ut sit. *Speciem* quam nos dicimus, *ēd̄* Græci appellant. Plato qui-
v. c. *mon-* dem ideam, nobis species pro eadem ponitur. Hæc fortasse Festus. Cicero lib. 1. Academic. *Mentem volebant*
tes lato. (9) *Inius* rerum esse *judicem: solum consuebant idoneam cui crederetur, quia sola cernebat id, quod esset simplex, & uniusmodi,*
(9) *Inius* *patebat, v. c. & tale, quale esset.* Hunc illi ideam appellabant jam a Platone ita nominatam: nos recte *speciem* possumus di-
c. *intus pa-* cere. Idem lib. 1. Tuscul. & in Topic.

b Locus difficilis, & fortasse mendosus. Sciendum est augures alios habere aspectionem, & nuntiationem; alios aspectionem tantum. Magistratus autem habere auspicia, inspectionem sive aspectionem, & obnuntiationem. Cicero Philipp. 11. *Quod te sacerdotii jure facere posse dixisti; si Augur non esses, & Consul essis minus facere potuisses? vide ne etiam facilius: nos enim nuntiationem solum habemus; Consules & reliqui magistratus etiam aspectionem.* Idem lib. 111. de Legib. *Omnes magistratus auspicia, judiciumque habent.* M. Messalla apud Gell. lib. XIII. cap. XIV. & XV. *Patriciorum auspicia in duas sunt potestates divisa: maxima sunt Consulium, Prætorum, Censorum. Reliquorum magistratum minorum sunt auspicia. Consul ab omnibus magistratibus & comitiis, & concionem advocare potest.* Et in edicto Consulium, quo edicunt, quis dies comitiis centuriatis futurus est, scribitur ex veteri forma perpetua: *ne quis magistratus minor de celo servasse velit.* Ex his igitur dicendum est hoc loco Festum voluisse, non posse augures impedire nuntiando magistratus, sed habere aspectionem, hoc est aspectionem augurii, & nuntiationem, hoc est renuntiationem ejus augurii, tunc pertinet ad magistratum, qui habet auspicia ut videat, an iis auspiciis rem gerere velit. Vidend. Cicero lib. 1. & 11. de Divin. Varro lib. v. de ling. Lat.

c Ennii versus fuit lib. XVI. Annal. ut refert Priscian. lib. VI. *Tum cava sub monte late specus intus patebat.* Sed melius refertur a Nonio: *Concava sub montes lato specus intus patebat.*

d *Sueres* quid sit ignoro. Scribendum fortasse *sumenque Verris.*

e Plaut. in Milite: *Elapitium est, si nil mittetur, quo supercilio spicit.*

f Plaut. in Menech. *Jubeasque Spinther novum reconcinnari.*

g Desideratur nomen Poetæ, cuius verba referuntur. Plaut. autem in Milite hoc verbo utitur: *Pithecium hæc est præ illa, & Spinturnicium.* Plin. lib. X. cap. XIII. Incendiariam avem alii spinturnicem vocant, sed hæc ipsa, quæ esset inter aves, qui se scire diceret, non inveni.

Speres antiqui pluraliter dicebant, ut Ennius libro secundo: *Et semel effuzit speres ita funditus nostras;* & libro sextodecimo: *Spero, si speres quicquam prodesse potis sunt.*

Spetile (d) (10) vocatur infra umbilicum suis, quod est carnis, proprii cujusdam habitus, exos, qua etiam antiqui per se utebantur. Plautus enumerandis villibus (11) obsoniis in Carbonaria sic meminit: *Ego pernam, sumen, sueres, spetile* (12), *callum* (13), *glandia.*

Spetile (14) caro quædam proprii cujusdam habitus infra umbilicum suis.

Spicit (e) quoque sine præpositione dixerunt antiqui. Plautus: *flagitium est si nihil mittetur, quem supercilio* [15] *spicit, & spexit.* Ennius libro sextodecimo: *quem* (16) *ubi rex paulo spexit de contibus* (17) *celsis.*

Spiciunt antiquos di. tione
ne testis est Cato in ea, quam se-
ptem hominibus, ut solent ivios,
nisi qui sempiterni sunt, quos
..... cant, ne spiciunt, neque ratos.

Spicum masculine antiqui dicebant, ut hunc stirpem, & hanc annem versus est antiquus: quasi messi n per missi n una nqueque spicum collegit.

Spinther (f) vocabatur res
antiquæ ger sinistro. Plau-
tus reconcinnari.

Spinther armillæ genus, quo mulieres utebantur brachio summo sinistro.

Spintyrnix (g) genus avis turpis figuræ: ea Græce *σπινθυρνίξ* dicitur.

Spintyrnix est avis genus turpis figuræ: *oc-* *curfærix artificum, perdita spinturnix:* ea Græce dicitur, ut ait Santra, *σπινθυρνίξ.*

Spira dicitur, & basis columnæ unius tori, aut duorum, & genus operis pictorii, & funis nauticus in orbem convolutus, ab eadem omnes similitudine. Pacuvius: *Quid cessatis socii eicere spiras sparteas?* Ennius quidem hominum multitudinem ita appellat, cum ait: *Spiras legionibus nexunt.*

Spi-

[10] *Spe-*
Etile.

[11] *Vil-*
lis, v. c.

[12] *Spe-*
Etile.

[13] *Ga-*
lium, v. c.

PAULUS.
[14] *Spe-*
cile.

FESTUS.
[15] *Super-*
clio, v. c.

[16]
dulo, v. c.

[17] *Pan-*
tibus.

PAULUS.

FESTUS.

PAULUS.

FESTUS.

PAULUS.

FESTUS.

PAULUS.

FESTUS.

PAULUS. Spirillum vocari ait Opillius Aurelius capræ barbam.

Spirillum barba capræ appellatur.

Spondere putatur dictum, quod sponte sua, idest voluntate, promittatur.

FESTUS. Spondere Verrius putat dictum, quod sponte sua, idest voluntate, promittatur: deinde oblitus inferiore capite sponsum, & sponsam, ex Græco dictam ait, quod ii *σπονδῆς* interpositis rebus divinis faciant. Spondere antea ponebatur pro dicere: unde & respondere adh.
. usurpari cœptum est.
. ne alterius.

PAULUS. Spondere ponebatur pro dicere, unde & respondere adhuc manet, sed postea usurpari cœptum est in promisso.

FESTUS. Sponsis bene (1), beneque volueris in precatione augurali Messalla augur ait significare sponderis, volueris.

PAULUS. Spurcum vinum dicebant, cum aqua admixta, aut igne tactum erat, mustumve antequam deservescat.

FESTUS. Spurcum vinum est, quod sacris adhiberi non licet, ut ait Labeo Antistius libro decimo commentarii juris pontificii, cui aqua admixta est, deservitumve, aut igne tactum est, mustumve ante, quam deservescat.

PAULUS. Squalidum incultum, & sordidum, quod proxime similitudinem habeat squamæ piscium, sic appellatum.

FESTUS. . . . cultum, & ford tum quod proxime scium accedit, it
. diti paludum squ in Telepho. Quam ve stola.

PAULUS. Squarrosi ab eadem squamarum similitudine dicti, quorum cutis exurgit ob assiduam illuviem. Lucilius: *Varronum, ac rupicum* (2) *squarrosa incondita rostra.*

Squarrosos similitudine ait dic gat ob assiduam inlu
. num, ac rupicum squar rostra.

FESTUS. Stagnum (a) quidam dici putant, quod in eo aqua perpetuo stet: alii, quod is locus a Græcis *στυγνός* (3) dicitur, quia bene contineat aquam.

[4] Tum. Stalagmium genus inaurium videtur significare. Cæcilius in Karine, cum ait: *ium* (4) *en aure ejus stalagmium Domi habeo.*

FESTUS. Stalagmium genus inaurium. Cæcilius: *En aure ejus stalagmium Domi habeo.*

FESTUS. Stata sacrificia sunt, quæ certis diebus fieri debent. Cato in ea, quam scribit de L. Veturio,

de sacrificio (5) commisso, cum ei equum ademit: *quod tu, quod in te fuit, sacra stata sollempnia, capite sancta deseruisti.*

Stata dicebantur sacrificia, quæ certis diebus fiebant. Cato: *Sacra, stata, sollempnia, sancta deseruisti.*

Statæ Matris simulacrum in foro colebatur. Statæ Matris simulacrum in foro colebatur, postquam id collustravit, ne lapides igne corrumperentur, qui plurimus ibi fiebat nocturno tempore, magna pars populi in suos quisque vicinos rettulerunt ejus deæ cultum.

Statua est ludii ejus, qui quondam fulmine ictus in circo sepultus est in Janiculo: cujus ossa postea ex prodigiis, oraculorumque responsis senatus decreto intra urbem relata in Volcanali, quod est supra comitium obruta sunt, superque ea columna cum ipsius effigie posita est.

Statuliber est, qui testamento certa conditione proposita jubetur esse liber: & si per heredem est, quo minus statuliber præstare possit, quod præstare debet: nihilominus liber esse videtur.

Status (b) dies vocatur, qui iudicii causa est constitutus cum peregrino: ejus enim generis ab antiquis hostes appellabantur, quod erant pari jure cum populo Romano, atque hostire ponebatur pro æquare. Plautus in Curculione: *Si status condictus cum hoste intercedit dies tamen est eundum, quo imperant ingratis.*

Status dies vocatur, iudicii causa constitutus. Stellam significare ait Atejus Capito lætum, & prosperum, auctoritatem secutus P. Servilii auguris, quæ ex lamella (6) ærea ad similes stellæ locis inauguratis infigatur.

Stellati . . . (c) eo, qui in Campania est, sed eo, qui pena: ex quo Tusci profecti su campum appellaverunt.

Stellionem (d) (7) g Verrius dic stillet cibo p bi stellarum uarium est.

Stercus ex æde Vestæ xvii. kalendas Julias defertur in angiportum medium fere clivi Capitolini, qui locus clauditur porta stercoraria, tantæ sanctitatis majores nostri esse judicaverunt.

Sterilam, sterilem. Sterilam, sterilem. Ste bant, quam g
. . . que non cip lasi, aut f.
. . . memorab in Adelph
. . . feri Anti tum sit
. . . unde ung est.

Stipatores (e) ait (8) dictos a stipe, quam mer-

a Vidend. Varro lib. iv. de ling. Lat.

b Plautus in Bœotiis. Cujus verba ad legem xii. tab. alludunt, ut arbitror; de quibus Cicero lib. i. Officior. Aut status dies cum hoste.

c Stellatina tribus non a Stellate campo eo, qui in Campania est, sed eo, qui est miliario a porta Capenâ: ex quo Tusci eum campum ita appellaverunt. Hæc, vel his similia Festus. Liv. lib. v. Tribus quattuor ex novis civibus abditæ Stellatina, Tromentina, Sabatina, Arniensis, sive ut alii reposuerunt Narniensis, anno urbis ccclxvi. ex Fastis Capitolinis.

d Existimo Festum referre, placuisse Verrio Stellionem, quod stillet cibo dici: at ipsum magis probare ab stellarum similitudine, quod ejus cutis varia sit, esse appellatum. Plin. lib. xxx. cap. x. Nullum animal fraudulentius invidere homini tradunt: inde stellionum nomen ajunt in maledictum translatum. Tuniculam exiit eodem modo ut anguis, sed eam ipse devorat. Ab hoc crimen stellionatus dici certum est. De stellione Verg. Georg. lib. iv.

e Deesse mihi videntur aliquot verba, quibus dicat [vel ab stipo, quod est firmo] unde & stipam &c. Justinian. lib. iii. Institut. Stipulum apud veteres firmum appellabatur, forte a stipite descendens. Hinc stipulatio dicta est.

(5) Sacri-legio.

PAULUS.

FESTUS.

PAULUS, FESTUS.

(6) Stellam, quæ ex lamella, v. c.

[7] Stellionem, v. c.

PAULUS, FESTUS.

(8) Ais Verrius.

mercedis nomine accipiant custodes cujusque corporis : unde & stipam , qua (1) amphoræ cum extruuntur , firmari solent ; etiam stipites , qui ob eandem causam destituuntur (2) .
 (1) *Quam* v. c.
 (2) *Constituuntur* , vel *destinantur* .
 Stipatores , idest custodes cujusque corporis , dicti sunt a stipe , quam accipiebant mercedis nomine .
 PAULUS . Stipatores corporis custodes , quos antiqui latrones vocabant , stipati enim ferro circumdant corpora regum .
 FESTUS atores appel ustodes , quos bant , idest mer m ferrove t regum cor Stipem esse nummum signatum , testimonio [3] *Et* est & id , quod 3) datur stipendium militi , & cum spondetur pecunia , quod stipulari dicitur cuniam signat ideo stipular terrogat æs .
 PAULUS . Stipes (a) fustis terræ defixus .
 FESTUS defixus . Afra orro honeste ite hostium pro fidem qui am silvam , et stili in mela tus ut revolvo qui jactu vali parmam nisi si volvit pro in Bacchi sec egum aut al us Ennius ites abjegno e stipitem mit eum , qua rripit .
 Sti re antiqu mina met quæ nunc in re Livius tr rundam Rom conditam Romam vius Ostrymon Grajo stirpe ex Namine Pyrrh a stirpe supremo est revocata fratre plaudite , quam Gallu finit stirpe est geni quia quoque est progr dicuntur ab imis arbori
 PAULUS . Stricidium [b] , quasi stillicidum , cum stillæ concretæ frigore cadunt . Stiria enim principale est , stilla deminutivum .
 FESTUS ali stillicidium , cum stel adunt . Cato pro C nihilominus voluit semper re præfenti cognosce e .
 PAULUS . Stlata genus navigii latum magis , quam altum , & a latitudine sic appellatum , sed (4) ea consuetudine , qua stlocum pro locum , & stlittem pro lite dicebant .
 (4) *Sci-* *licet* .
 FESTUS . Stla latum mag appellatum consuetudin tem antiq
 PAULUS . Stlembus , gravis , tardus , sicut Lucilius pe-

dibus stlembum dixit , equum pigrum , & tardum .
 gravis , tar Apulidæ pe FESTUS .
 eum refert
 Stolidus , stultus . Ennius libro primo : *Nam vidi* (5) , *pugnare suos stolidi , solidi sunt* : & in Alexandro : *Hominem appellat , quia* (6) *lascivi stolide non intelligit* : & Cæcilius in Hypobolimo : *Abi hinc tu stolide , illi* [7] *ut tibi sit pater ?* & in Andronico (8) : *Sed ego stolidus , gratulatum me oportuit* (9) *prius* .
 (5) *Vide* , v. c.
 (6) *Quid* , v. c.
 (7) *Illic* , (8) *Androgyno* .
 (9) *Oporteat* , v. c. *oportebat* .
 PAULUS .
 FESTUS .
 Stolidus , stultus .
 Strebula (c) lingua Umbrorum appellabant partes carniū sacrificatarum .
 Strebula Umbrico nomine Plautus appellat coxendices hostiarum , quas G in altaria in tus ait in Fri agnina tene bulis .
 Strenam [d] vocamus , quæ datur die religioso , ominis boni gratia , a numero , quo significatur alterum , tertiumque (10) venturum similis commodi veluti trenam , præposita S littera , ut in loco , & lite solebant antiqui .
 (10) *Ini-* *tiumque* , v. c.
 Strigæ appellabantur ordines rerum inter se conjuncte (11) collocatarum , a stringendo dictæ .
 PAULUS .
 (11) *Con-* *tinuate* .
 FESTUS .
 Stri ordines rerum varæ conlocata ndo dictæ .
 Stri ius Græci *σύριξ* ap maleficis mulieribus nomen inditum est : quas volaticas etiam vocant . Itaque solent his verbis eas veluti avertere Græci *συρίην ταπόμπεην νυκτιόμην σφιντατόλον τέρνιν ἀγωνύμιον κόρυπρους ἐπὶ νήσῃ* .
 Strigores (e) in ne rigosis positum rum virium ha ores exerciti .
 Strigores denlarum virium homines .
 PAULUS .
 Stritavum antiqui dicebant pro tritavo .
 Strit ant pro trita avi , & atavia
 STROPPUS est , ut Atejus Philologus existimat , quod Græce *σρόφιον* [12] vocatur , & quod sacerdotum pro insigni habent in capite : quidam coronam esse dicunt , aut quod pro corona insigni in caput imponatur , quale sit strophium . Itaque apud Faliscos diem (13) festum esse , qui vocatur Struppearia , quia coronati ambulent , & a Tusculanis , quod in pulvinari imponatur Castoris , struppum vocari .
 (12) *σ-* *ρόφιον* , v. c.
 (13) *Si-* *dem* , v. c.
 STROPPUS quod Græce dicitur *σρόφιον* , pro insigni ponebatur in capitibus sacerdotum : alii id coronam esse dixerunt .
 PAULUS .
 Struere antiqui dicebant pro augere , unde instruere (14) .
 (14) *Indu-* *stria* .
 Strue-

a Multa omisit Paulus , ut ex Festi reliquiis apparet .
 b De Stirpe Festum scripsisse aperte intelligitur , eam masculine quoque dici , vide *Spicum* , & *Specus* , & *Recta* .
 c Locus Plauti fuit in Frivolaria , quæ non extat .
 d In loco & lite non solum S littera præponitur , sed S & T . Dicitur enim a veteribus *stlocus* , & *stlit* . Vide *Stlata* , & *Stlembus* . Sic Decemviri stlitibus judicandis dicebantur , pro litibus , qui Centumvirorum primi fuerunt . Vidend. Quintilian , lib. 1. cap. vi. potuisset Festus *stritavum* , pro *tritavo* dictum referre .
 e Duo versus græci sunt in veteri libro , quorum alterum mendosum Aldus , & Alciatus in Parergis ita emendarunt : *σύριξ πομπόειν νυκτιόμην σρόφιον δόλον* : Alterum versum , qui recte hic scriptus est , male referunt : in priore autem *σρόφιον δόλον* scriptum est in veteri libro ; sed neutrum esse sine mendo Fulvio Ursino nostro videtur . De strigibus autem latina quoque Festi verba esse intelligenda nemo ignorare potest .

PAULUS. Struere antiqui dicebant pro adiacere, augere, unde industrios quoque M. Cato: *jure, lege, libertate, Republica communiter uti oportet: gloria, atque honore, quomodo sibi quisque struxit aut (1) in duodecim, quod est. Si caluitur, pedemus struit: manum endojacito: alii putant significare retrorsus ire, alii in aliam partem: alii furere (2): alii gradum augere; alii minuere; ac vix pedem pæi præfert, oriose it, remoratur.*

Strues genera liborum sunt, digitorum conjunctorum non dissimilia, qui superjecta panicula in transversum continentur.

PAULUS. Strufertarios (a) (3) dicebant, qui quædam sacrificia ad arbores fulguritas faciebant, a ferto scilicet quodam sacrificii genere.

FESTUS. antiqui mines con arbores ful. mif farum struæ, & aciunt & uti mihi ullo etiam fertario ex qua cortex Lucilius ti hibernacul.

Struices (b) antiqui dicebant extrusionem omnium rerum. Plautus: *Cerialiscenas dat: ita mentas extruit, Tantas struices concinnat patinarias; & Livius: quo Castalia, per struices faxeas lapsu accidit.*

PAULUS. Struices dicebant omnium rerum instructiones. [4] Struppi (4) vocabantur in pulvinaribus fasciculi de verbenis facti, qui pro deorum capitibus ponebantur.

FESTUS. Struppi vocantur in pulvinaribus. rum capitibus ponuntur. bem calo Antistius gistratum publicum

Strutheum in mimis præcipue vocant obscenam partem virilem, a salacitate videlicet passeris, qui Græce *σπίθος* dicitur.

PAULUS. Stultorum (c) feriæ appellabantur Quirinalia, quo eo die sacrificabant ii, qui sollempni die, aut non potuerunt rem divinam facere, aut ignoraverunt.

FESTUS. Stult. tur Quirina. qui priniqu. sacrificant ii non potuer. re, aut ign. fornacaliu. commissum more, at quibus p.

Stuppam linum impolitum appellant Græci Dorii.

Stuprum pro turpitudine antiquos dixisse apparet in Nelei carmine: *scæde, stupreque castigor cotidie; & in Appi sententiis: qui animi. compotem esse, nequid fraudis, stuprique ferocia pariat.* Nævius: *Seseque ii perire mavolunt ibidem, quam cum stupro redire ad*

suos popularis; item: sin illos deserant fortissimos viros, magnum stuprum populo fieri pergeris (5).

Stuprum pro turpitudine antiqui dixerunt: unde est in carmine: *Fæde, stupreque castigor cotidie.*

Stura flumen in agro Laurenti est. Stura flumen in agro Laurenti est, quod quidam Astruram vo. ac tuberiefque Thermi.

Suadted, idem (6) ait esse, sic te.

Suasum [d], colos appellatur, qui fit ex stillicidio fumoso in vestimento albo. Plautus: *quia tibi suaso infecisti propudiosa pallulam.* Quidam autem legunt *insuasum*: nec defunt, qui dicant omnem colorem, qui fiat inficiendo, *suasum* vocari, quod quasi persuadetur in alium ex albo transire.

Sub corona (e) venire dicuntur, quia captivi coronati solent venire, ut ait Cato in eo, qui est de re militari: *ut populus suos sua opera potius ob rem bene gestam coronatus supplicatum ear, quam re male gesta coronatus veneat (7).* Id autem signum est nihil præstari a populo: quod etiam Plautus significat in Hortulo: *præco ibi adsit cum corona, cuique liceat veneat (8).*

Sub jugum mitti dicuntur hostes victi, ereptis omnibus armis, telisque, cum hastis defixis duabus in terra, tertiaque ad summum earum deligata, ipsi eam (9) jubentur subeuntes transire.

Sub jugum mitti dicuntur hostes, cum duabus hastis in terra defixis; tertiaque superligata inermes sub eas coguntur transire.

Sub vineam jacere dicuntur milites, cum astantibus centurionibus jacere coguntur fudes.

. tur milites. jo nibus ja.

Sub vitem hastas jacere dicitur veles, cum eas sub manu sorsum mittit. Lucilius: *ut veles bonus sub vitem, qui summisit (10) hastas.* Veles autem velitis facit.

Sub vitem ha. manu t Lucilius: ut. m qui subit (11) has

Sub vitem præliari dicuntur milites, cum sub vinea militari pugnant. Lucilius: *Neque prodire in altum, præliari procul sub vite.*

. militari pug. q. prodire ul sub vite.

Sub vos placo, in precibus fere cum dicitur, significat id, quod supplico (12) ut in legibus: transque dato, edendoque (13) plorato.

Sub vos placo, supplico.

Subactus modo significat mollitus; modo victus; modo compulsus, ut cum dicimus: *pecus sub arbore subactum: modo coactus.*

. molliti, alia ut cum di-

^a Cato in libro de re rustica ita scribit: priusquam messim facias, porcæ præcidantem hoc modo fieri oportet; & postea: Priusquam porcæ feminam immolabis, Jano struem commoveto sic. Jane pater te hac strue commovenda bonas preces precor, &c. Fertum Iovi moveto, & mactato sic. Juppiter te hoc fertu obmovendo bonas preces precor, uti sis volens propitius mihi, liberisque meis, domo, familieque meæ: mactus hoc fertu, &c.

^b Plaut. in Menæch. Tantas struices concinnat patinarias.

^c Vide Quirinalia.

^d Versus Plauti est in Truculento; in quo legitur insuasum. Vide Insuasum.

^e Vidend. Gell. lib. vii.

[5] Per-gentis, v. c. PAULUS.

FESTUS.

(6) Mes-salla.

(7) Veniat, v. c.

(8) Veniat, v. c.

(9) Specie jam, v. c. Speciem eam.

PAULUS.

FESTUS.

PAULUS.

[10] Subicit.

FESTUS.

(11) Subicit.

FESTUS.

(12) Supplicio, v. c.

(13) Et endoque.

PAULUS.

FESTUS.

cim

PAULUS. cim subactum
 Subditus dicitur iudex, qui loco mortui datur
 iis, qui eum habuerant iudicem in aliqua re, vel
 lite.

FESTUS. Subdit tui in demortuis ju. . .
 datur his, qui eum hab xat
 in eandem rem.

(1) Inde, v. c. Subices (a) Ennius in Achille pro subiectis
 posuit, cum dixit: *Nubes per ego deum subice-
 ces humidas.* Unde (1) oritur imber tonitus
 ærio (2) Ipiritu.

(2) Ævo, v. c. sonitu Subices Ennius pro subiectis posuit.

PAULUS. Subici ar quod fit, ut ait Cin-
 cius consulti exemplo, at. . .

FESTUS. explandi (3) gratia aries int. . .
 [3] Ex- lus admisit pene p.
 piandi.

(4) Subi- Subigere (4) arietem in eodem libro (5) An-
 cere. tistius esse ait dare arietem, qui pro se agatur,
 cædatur.

[5] XV. in dicebant infir Plau-
 Juris Pont. tus in Persa: *Ad paupertatem si immigrant in-
 famiæ, gravior paupertas fit, fides sublestior:*
id est infirmior. Idem in Nervolaria vinum ait
*sublestissimum, quia infirmos faciat, vel cor-
 pore, vel animo.*

PAULUS. Sublesta (b), infirma, & tenuja. Plautus:
Gravior paupertas fit, fides sublestior; id est in-
 firmior. Idem ait *vinum sublestissimum, quia*
infirmos faciat vel corpore, vel animo.

FESTUS. Sublicium [c] po (d) appellatum
 a cabulo Volsc in
 latitudinem liter Formian
 librorum: qu sublices
 vocan aqua liquens in
 qua opinio et meminit
 qui ait in belli quam li-
 quidum annem, & alii tab.
 men retinet Sallustius
 libro qu ne inrumiendi p.
 sublicibus cavata sent.

(6) Dixit Sublimavit dixit (6), id est in altum extulit,
 Cato. origiam libro secundo: *In maximum decus,*
atque in excelssissimam claritudinem sublima-
vit: id autem dicitur a limiæ superiore, quia
supra nos est.

Sublimem est in altitudinem elatum: ut En-
 nius in Thyeste: *Aspice hoc sublime candens,*
Tom. VII.

a Gell. lib. iv. cap. xvii. versus Ennii refert: *Ergo deum sublimes subices, humidus. Unde oritur imber soni-
 tu seuo, & strepitu.* Nonius vero: *Per ego deum sublimes subices humidus, Unde oritur imber.* Faernus noster No-
 nii scripturam probat, & verbum *nubes Festi* esse arbitratur.

b Festi verbis pauca desunt in hanc sententiam. Sublestum dicebant infirmum, & tenue. Plaut. &c. Verba
 Plauti hæc sunt: *Nam ad paupertatem si admigrant infamiæ, Gravior paupertas fit, fides sublestior.* Idem in Bac-
 chid. *Lingua factiosi, inertes opera, sublesta fide.*

c Livius sub Anco Rege Janiculum adjectum esse scribit, & quod commoditatem itineris ponte sublicio tum
 primum in Tiberi factio conjungi urbi placuisset. Eiusdem pontis defensio ab Horatio Coclite narratur ab eo-
 dem Livio lib. 11. *Sine ferro clavo fuisse ita disposita contignatione, ut eximerentur trabes, seu sublice, ac sine sul-*
turis reponerentur. Plinius auctor est lib. xxxvi. cap. xv. *Ab hoc ponte sepius a pontificibus refectio, ut eis & ult,*
Tiberim sacra fierent, pontifices dictos esse. Varro existimat lib. iv. de ling. Lat. Idem lib. vi. ait *ab hoc*
ponte Argeorum simulacra quotannis a sacerdotibus jaci solere. Pons dictus est a sublicis subliciois. Subliciarum mentio
 fit a Cæsare lib. iv. de bello Gall. Livio lib. xxiii. Vitruvio lib. iii. cap. iii. Festus tamen sublices ap-
 pellasse videtur, ut elices quoque dicuntur, & aquæ licium vocatur ab elicienda aqua, vel, ut aliis videtur,
 a liquenti aqua. Utitur exemplo Sallustii in historiis, qui *sublicibus cavata* dixit.

d Vide Endoitium.

e Verg. Eclog. iv.

f Vide Serilla.

g Verba Festi ad subsidium pertinent: id vero maxime a triariis, qui subsidere solebant, dum principes,
 & hastati pugnarent, dictum est. Plaut. in *Agite nunc subsidite omnes, quasi solent triarii.* Liv. lib.
 viii. *Ad triarios cum ventum erat, qui ceteris essent subsidio, res in extremum periculum perducta esse dicebatur.*

quem vocant omnes Jovem. Vergilius in Geor-
 gicis libro primo: *Hic vertex nobis semper*
sublimis.

Sublimem est in altitudinem elatum: id au- PAULUS.
 tem dicitur a limine superiore, quia supra nos
 est.

Sublucare arbores est ramos earum supputa- FESTUS.
 re, & veluti luptus lucem mittere; conlucare
 autem succisis arboribus locum implere luce.

Suboles (e) ab olefendo, id est crescendo, ut
 adolescentibus quoque & adultæ [7], & indoles di- (7) Adul-
 citur. Lucretius libro quinto: *Sive virum subo-*
les, sive est muliebris origo. Vergilius: *Cara*
deum suboles, magnum Jovis incrementum.

Subrumari dicuntur hædi, cum ad mammam
 admoventur, quia ea his vocabantur (8) vel quia (8) Ru-
 rumine trahunt lacte fugentes. mis vocaba-
 tur.

Subrumari dicuntur hædi, cum ad mammam
 admoventur, quia ea rumis vocatur, vel quia PAULUS.
 rumine trahunt lac (9) fugentes. [9] Lacte.

Sublucodes (f) appellantur tabellæ, quibus ta-
 bulæ inter se configuntur, quia quo immittuntur
 succiditur. Pacuvius: *Nec ulla subscus cohibet*
compagem.

. ellantur cunetæ ta tabu- FESTUS.
 læ inter se con a quo eæ immittan-
 tur vius in Niptris. *Nec ulla sub-*
scus cohibet compage alvei. Plautus in Astraba:
Terebratus multum fit, & subscudes addite.

. bsidium dice lites subfi-
 de entique aciei genus
 militum emeruerant
 amen retine quæerat ter
 m, ut Plautus gite nunc
 subf t triario si fi-
 diari ante eos rant, aut in
 alio nti.

Subsilles (g) dicebantur quædam lamellæ fa- PAULUS.
 crificiis necessariae.

. li ipsiles vo s, quæ ad rem FESTUS.
 ur maxime rum

Subsolaneæ s appellan-
 tur rei solum conferunt
 ui infimum in terram su-
 per lum imum s ia-
 nititur.

Substillum it tempus an-
 te

M m m m

te

a Gell. lib. iv. cap. xvii. versus Ennii refert: Ergo deum sublimes subices, humidus. Unde oritur imber soni-
 tu seuo, & strepitu. Nonius vero: Per ego deum sublimes subices humidus, Unde oritur imber. Faernus noster No-
 nii scripturam probat, & verbum *nubes Festi* esse arbitratur.

b Festi verbis pauca desunt in hanc sententiam. Sublestum dicebant infirmum, & tenue. Plaut. &c. Verba
 Plauti hæc sunt: *Nam ad paupertatem si admigrant infamiæ, Gravior paupertas fit, fides sublestior.* Idem in Bac-
 chid. *Lingua factiosi, inertes opera, sublesta fide.*

c Livius sub Anco Rege Janiculum adjectum esse scribit, & quod commoditatem itineris ponte sublicio tum
 primum in Tiberi factio conjungi urbi placuisset. Eiusdem pontis defensio ab Horatio Coclite narratur ab eo-
 dem Livio lib. 11. *Sine ferro clavo fuisse ita disposita contignatione, ut eximerentur trabes, seu sublice, ac sine sul-*
turis reponerentur. Plinius auctor est lib. xxxvi. cap. xv. *Ab hoc ponte sepius a pontificibus refectio, ut eis & ult,*
Tiberim sacra fierent, pontifices dictos esse. Varro existimat lib. iv. de ling. Lat. Idem lib. vi. ait *ab hoc*
ponte Argeorum simulacra quotannis a sacerdotibus jaci solere. Pons dictus est a sublicis subliciois. Subliciarum mentio
 fit a Cæsare lib. iv. de bello Gall. Livio lib. xxiii. Vitruvio lib. iii. cap. iii. Festus tamen sublices ap-
 pellasse videtur, ut elices quoque dicuntur, & aquæ licium vocatur ab elicienda aqua, vel, ut aliis videtur,
 a liquenti aqua. Utitur exemplo Sallustii in historiis, qui *sublicibus cavata* dixit.

d Vide Endoitium.

e Verg. Eclog. iv.

f Vide Serilla.

g Verba Festi ad subsidium pertinent: id vero maxime a triariis, qui subsidere solebant, dum principes,
 & hastati pugnarent, dictum est. Plaut. in *Agite nunc subsidite omnes, quasi solent triarii.* Liv. lib.
 viii. *Ad triarios cum ventum erat, qui ceteris essent subsidio, res in extremum periculum perducta esse dicebatur.*

te pene uvidum dum
 m non perficcum, quod aut
 non dum defisset.

PAULUS. Substillum tempus ante pluviam jam pene uvidum, & post pluviam non perficcum, quod jam stillaret, aut non dum defisset.

Subucula genus libidicitur, ex halica, & oleo, & melle, & genus vestimenti.

FESTUS. Subuculam Ælius Stilo, & Cloatius iisdem fere verbis demonstrant vocari, quod diis detur ex halica & oleo, & melle; nam de tunicæ genere notum est omnibus.

Subverbustam, veribus ustam significat Plautus cum ait: *Ulcerosam* (1), *compeditam*, *subverbustam*, *sordidam*.

(1) *Vicerosam*, v. c.

PAULUS. Subverbustam, veribus ustam significat.

Subulo (a) Tusce tibicen dicitur.

FESTUS. Subulo Tusce tibicen dicitur: itaque Ennius: *Subulo quondam marinas propter adstabat plagas*.

Suboram (b) Verrius alio libro a pago Succufano dictam ait: hoc vero maxime probat eorum auctoritate, qui ajunt ita appellatam & regionem urbis, & tribum a stativo præsidio, quod solitum sit succurrere Esquilii infestantibus eam partem urbis Gabinis: indicioque esse, quod adhuc ea tribus per C litteram, non B scribatur.

PAULUS. Subura regio Romæ a pago Succufano vocabulum traxit, quod ei vicinum fuit.

FESTUS. Suburanam Succufanam nt ex nomine umam illam quoq. cufanam dictam iratum esse pagi succufa xercenterentur.

Succenturiare est explendæ centuriæ gratia supplere, subiicere. Plautus in Saturione: *Succenturia centum, require, qui te delectet domi*; & Cæcilius in Triumpho: *nunc meæ malitiæ* (2) *astutia opus est succenturia* (3).

(2) *Malitia*, v. a.

(3) *Succenturiata*.

PAULUS. Succenturiare est explendæ centuriæ gratia supplere. Cæcilius: *Nunc meæ malitiæ astutia opus est succenturia* (4).

(4) *Succenturiata*.

Succerda stercus suillum. Titinius: *Quid habes, nisi unam arcam sine clavi; eo condis Succerdas*.

FESTUS. est stercus su. us. Simus uid habes nisi ui, eo condis e succerda homo opicer nem, quem fol it.

PAULUS. Succidanea hostia dicebatur, quæ secundo loco cædebatur: sic appellata est a succedendo (5). (5) *Succidendo*, FESTUS.

. ppellatur, quæ ur, quod quasi quidam a suc. dendo dictam.

Succingulum (c) balteum. PAULUS.

. ingulum ap. lteum. Plautus um Herculis ti, quam abstu

Succrotilla (d) (6), vox tenuis, & alta. Titinius: *Feminea* (7) *fabula succrotilla vocula*. (6) *Succrotilla*, FESTUS.

. tenuis diceba Titinius in fabulare succer. nius in Epistul. tilla voce ferio. (7) *Femina*, FESTUS.

. scribendis muli gracilibus in Syr. talis cum fodellis (8) cr le, quæ non pedibus cula est machinæ materiæ, & foratæ quam ut uber scrof. stant. (8) *Todellis*.

. stellas ruitque a hyadas Græ. stimantes a subus uenti dixerint

Sudiculum (e) (9), genus flagelli dictum, quod vapulantes sudantes facit. PAULUS.

(9) *Sudiculum*.

Sudum, siccum, quasi seudum, idest sine udo. Securus, sine cura. FESTUS.

. significare sub um omnium ferre us siccum significet est sine udo, ut se

Sufes dic. gistratus, ut oscor Calidius in Oration lium. Nonne vobis l et fumus profequi videtur: Senatus cens. Sufetis.

Sufes Consul lingua Pœnorum. Calidius: *Senatus, (inquit) censuit referentibus sufetis*. PAULUS.

Suffibulum vestimentum album prætextum quadrangulum oblongum, quod in capite Vestales virgines sacrificantes habebant, idque fibula comprehendebatur.

Suffibulum est vestimentum al. drangulum oblongum, quod in ca estales cum sacrificant, semper que fibula comprehenditur. FESTUS.

Suffimenta sunt quæ molito mulso spar. re, quo uvæ calcatæ Suffimenta dicebant, quæ faciebant ex faba, milioque molito, mulso sparso: ea diis (10) eo tempore dabantur, quo uvæ calcatæ prælo (11) premebantur. PAULUS.

(10) *Bis*.

(11) *Pile*.

Suffiscus (f) folliculus testium arietinorum, quo utebantur pro massupio, a fisci similitudine dictus.

a Varro lib. vi. de ling. Lat. versum Ennii ita refert: *Subulo finitimas propter astabat aquas*, versus corruptus.

b Vidend. Varro lib. iv. de ling. Lat. & Quintilian. lib. i. In veterum monumentis extat hic usus C. litteræ pro B. M. Cæcilio Sp. F. Suc. Rufo, & T. Ælio T. F. Suc. Aciliano: & curatores trib. Suc. Junior. Reperitur etiam B. Littera. C. Attio. T. F. Sub. Vitaliano.

c Plaut. in Menæch. *Ab Hyppolita succingulum Haud Hercules æque magno unquam abstulit periculo*.

d Difficile est reperire, quid Festus voluerit. Agnoscitur tamen versus Plauti: *Cum extortis talis, cum rodillis crusculis*. Vide *Todi*.

e De Succulis loqui Festum non dubito, quas Græci *hyadas* appellant: licet quædam mendosa sint in his dimidiatis verbis. Cicero lib. ii. de nat. deor. *Has Græci stellas hyadas vocitare fuerunt, A pluendo, ðey enim est plueret*. Nostri imperite *succulas*, quasi a subibus essent, non ab imbris nominatæ. Vide Gell. lib. xiii. c. ix.

f Pedian. lib. ii. Verrin. *Sportæ, Sportulæ, Sportellæ, nummum sunt receptacula, & sacci, sacculi, & saccelli; & crumena, & vellera, & scoteæ; & mantica, & marsupia*. Ita *fisci, fiscinæ, fiscellæ sparteæ sunt utensilia* ad

FESTUS. Sufficus dicebatur folliculus testium arietinorum, qui celebris u pio forsitan d fisci similitu

Suffragat . . . (a) . . . majores hi, qui vulgo in usu us apparerent juncta suffrag. quem quisque fieri vellet, notabat to scriptis candidatorum hominu Varro in libro vii. Rerum humanarum.

Suffuerat, sub eodem tecto fuerat.

PAULUS. Sugillatum dicitur ex græco, quod ea pars, (1) κυλόν. quæ est sub collo κούλον (1) ab eis dicitur.

FESTUS. dici existimant quod ea pars, quæ υλον ab iis dicitur.

Suillum genus inuisum Veneri prodiderunt poetæ, ob interfectum ab apro Adonim, quem diligebat dea. Quidam autem, quod immundissimi sint fues ex omni manlueto pecore, & ardentissima libidinis: ita, ut opprobrium mulieribus inde tractum sit, cum subare, & subire dicuntur.

Sulci appellantur, qua aratrum ducitur, vel fationis faciendæ causa, vel urbis condendæ, vel fossura rectis lateribus, ubi arbores serantur: fulmen quoque, qua ejus vestigium, similiter appellatur: quod vocabulum quidam ex Græco fectum, quia illi dicant ἄλκον.

PAULUS. Sulcus dictus a Græco, qui ab illis ἄλκον appellatur.

Sultis (b), pro si vultis. Plautus: *Sequimini me hac, sultis*; & Cato, *Audire, sultis, milites.*

FESTUS. Sultis, si voltis. Plautus in *Friularia*: *Sequimini me hac sultis legiones; omnes laverna*; & in *Rudente*: *Curate hæc sultis magna diligentia.* M. Cato pro L. Cæsetio: *audite sultis milites, si quis vestram in bello superferit, si quis non invenerit pecuniam, egebit.*

Sultis, si voltis significat composito vocabulo, ita ut alia sunt, sodes (2), sis sivis, plicet (3) in loco, scis licet [4] scias licet, equidem ego quidem. Ennius: *pandite sulti genas,*

Sultis, si vultis. Ennius: *Pandite sulti genas, & corde relinquite somnum.*

Sum pro eum usus est Ennius.

PAULUS. Sum pro eum usus est Ennius libro primo: *At tu non ut sum sum nam* (5) *servare decet rem*; **FESTUS.** & libro secundo: *At sese sum quæ dederat in luminis oras.*

Summanalia liba farinacea in modum rotæ facta (6).

ad majoris summæ pecunias capiendas. Unde quia major summa est pecunie publicæ, quam privata: ut pro censu P. R. *avarium* dicitur: pro loculis, & arca thesauri; pro sacculo *fiscus*: unde *fiscus* pecunia publica (& confiscare) dicitur solet. In quibus verbis pro censu populi Rom. scribimus, non privato, ut editum est. Illa etiam verba & confiscare delenda esse putamus.

a Quod dicam asserere non possum; sed ut aliquid dicam, ita scribi hæc posse putarem. Suffragatores dicuntur natu majores hi, qui vulgo in usu erant, & ut minus apparerent juncta suffragia, suffragator, quam quisque fieri vellet, notabat privatim scriptis candidatorum hominum nominibus.

b Mendose scripta ita emendavimus, ut licet Festus id non scripserit, quod eum fecisse aliquibus indicibus existimamus; tamen id ipsum, quod scripsimus, lector non aspernetur. Cicero in Oratore. Libenter etiam copulando verba iungebant, ut sodes pro si audes, sis pro si vis. Jam in uno capsis tria verba sunt. Vide Sodes.

c Carmen Terentii a Paulo relatum non reperio. Sed videtur esse alterius poetæ ex Festi reliquiis. In Adelphis tamen ille ait: *Accipiunda, & mustitanda injuria adolescentium est.*

d Vide *Inspare*, & *Inspere*.

e Senex senis nullam syllabam accipit: supellex supellestilis duas recipit. Vide *Charif.* lib. 1.

f Varro lib. iv. de ling. Lat. eadem scribit. Sed Plin. lib. xvi. cap. xliv. a luco Lucinam dictam esse existimat. Fuisse autem lucum eo loci, Varro eodem libro quarto affirmat.

g Verba Attii mendosa sunt.

Summissiorem aliis ædem Honoris, & Virtutis C. Marius fecit, ne si forte officeret auspiciis publicis, augures eam demoliri cogerent.

Summuffi (c) [7], murmuratores. Nævius: *Odi*, [inquit] *summuffos, proinde aperte dice, quid sit* (8). Terentius *muffare* pro *tacere* posuit, cum ait: *Sile, cela, occulta, tege, tace, muffa.*

. ssi dicebantur Nævius: *Odi*, (inquit) *inde aperte dice*, *times.* Ennius in sexto ntus in occulto *muffa* in *Andromacha* di m est: nam *muffare* si s in *Agnorizomene* (9): *Quod potes, sile, cela, occulta, tege, tace, muffa, mane.*

Suopte, (suo) ipsius; ut meopte, meo ipsius; tuopte, tuo ipsius.

Supa disicit in insipit iniicit farinulam.

Supat (d) (10) jacit, unde dissipat disicit, & obcipat, obicit, & insipat (11), hoc est iniicit

Supellestilis (e) recto casu, & senis ratione dicebantur, quæ nunc contraria videntur esse finitioni proportionis (12), qua omnia vocabula X littera finita, per declinationes obliquorum casuum syllabam accipiunt. Hæc autem duo desceverunt ab ea, ut alia complura (13), quæ non id eo infirmare debent præceptum.

Supercilia (f) in Junonis tutela esse putabant, quod iis protegantur oculi, per quos luce fruimur (14), quam tribuere putabant Junonem: unde & Lucina dicta est.

. Junonis tu tur muliere tur oculi, per q. quam tribuat Lucina quoque

Supercilium dicitur, quod supra cilium sit, id est integumentum oculi superius.

Superescit (g) significat supererit. Ennius: *dum quidem unus homo Romæ* (15) *toga superescit*; & Attius (16) in Chryippo: *Quin hinc* (17) *superescit, Spartam, atque Amyclas trado.* Sed per se *super* significat quidem *supra*, ut cum dicimus *superillum* sedit (18), verum ponitur etiam pro de Græca consuetudine, ut illi dicunt, ὑπέρ. Plautus in Milite glorioso, *Mea opera super hac vicina, quam ego nunc concilio tibi.* In Phasmate: *Ebe. . . . tandem percipio, super rebus nostris loqui te.* Pacuvius in Medo: *Qua*

M m m 2

su-

PAULUS. [7] *Summissi.* (8) *Sier.*

FESTUS.

(9) *Anagnorizomene.*

PAULUS. (10) *Si pat.*

[11] *Inspit.*

FESTUS. (12) *Portionis*, v. c. (13) *Alta compium*, v. c.

PAULUS.

(14) *Fruatur.*

FESTUS.

[15] *Romanus*, v. c. (16) *Acer*, v. c. (17) *Si.*

[18] *Cedit*, v. c.

[2] *Si audes*, v. c. *sodes*, si audes.

(3) *Ilicet*, *ive licet*, illico.

(4) *Scilicet*.

PAULUS. **FESTUS.** (5) *Summa*, v. c.

[6] *Finæ*, v. c. *vel facta.*

- super re interfectum esse Hippotem dixisti? Cato contra Annium: Nemo antea fecit super tali re cum hoc magistratu utique rem. Afranius in Virgine: Aliis de rebus in qua cepisti super re.*
- PAULUS.** Superescit, supererit. Ennius: *Dum quidem unus homo Romae superescit.*
- FESTUS.** Superstites (a) antiquitus appellati sunt testes. Superstites testes praesentes significat, cujus rei testimonium est, quod superstitibus praenunciis, ii, inter quos controversia est, vindicias sumere jubentur. Plautus in Artemone: *Nunc mihi licet quidvis loqui, nemo hic adest superstes.* Volgari quidem consuetudine poni. superq. sint liberi parentib. quamobrem. do quamquam o. velim.
- Supervacaneum u. cludit Verrius ab u. antum modo. sit fami. vacaneum.
- PAULUS.** Supervacaneum, supervacuum. Supervaganea dicebatur ab auguribus avis, quae ex summo cacumine vocem emisisset: dicta ita, quia super omnia vagatur, aut canit.
- FESTUS.** Su. catur ab au. mo cacumin. quasi in altis. vagatur, a. Supparus [b]. vestimen. ubucula ap. n Fullo-
nia. omne quod. parum Puni. cat Nevi de. o; & in Nautis. estem confec. nunc supparos. nam jam crucem. detur puella. jus ait. Puella. duta sum.
- PAULUS.** Supparus (c) vestimentum puellarum lineum, quod & subucula, (idest camisia) dicitur. Afranius: *Puella non sum, supparo si induta sum.*
- Suppernati [d] dicuntur, quibus femina sunt succisa in modum suillarum pernarum. Ennius: *His pernas succidit iniqua superbia Pœni.*
- a Cicero lib. 11. de nat. deor. Qui totos dies precabantur, & immolabant, ut sui liberi sibi superstites essent, superstitiosi sunt appellati. Hæc vulgaris interpretatio: illa prior reperitur in formulis, quas irridet Cicero in oratione pro L. Muræna: *Urisque superstitibus praesentibus istam viam dico.* Quo loco vereor, ne pro *utrisque virisque* scribendum sit.
- b Utitur hoc verbo Plautus in Epidico. Sed a Festo alia multa poetarum exempla afferuntur in quibus Afranius in Epistula ex Nonio Marcello.
- c Camisiam dixisse Festum non arbitror, ut nec minare: licet utroque verbo Paulus utatur.
- d Præter Pauli epitomen referebat Festus Catulli versum ad Coloniam, ut Politianus olim animadvertit. Sed in duobus verbis ut arbitror, aliter scripsit Festus, atque hodie librarii edere soliti sunt: *In fossa Ligari jacet suppernata securi.* Politianus *expennata* maluit: quod Marullus irrisit: alii *separata* scripserunt. Pro *Ligari* autem *Liguri*, & *Ligeris* alii immutarunt: Nos quid opinamur Festum scripsisse tradere contenti sumus: contentiones grammaticis relinquimus. Est etiam *adamas supernas* scriptum in Augusti ad Mæcenatem epistula apud Macrobi. lib. 11. Saturn.
- e Hic multa Festus, quæ interpretem desiderant, vel potius librum emendatiorem.
- f Tria significare hoc nomen Festus exemplis docuerat, quæ a Paulo omissa sunt. *Summum*, ut cum Plautus ait: *Me supremum habuisti semper.* *Extremum*, cum lex duodecim tabularum, *Solis*, inquit, *occasus suprema tempestas esto.* Vidend. Varro lib. v. de ling. Lat. Gell. lib. xvii. cap. 11. & Censorin. de die natali, item Plin. lib. vii. cap. lx. Tertiæ significationis exemplum est *suprema multa*, idest maxima: de qua Sex. Pompejus sæpius scribit.
- g Græci ὑπέρτοι dicunt *supinum*: *silvas* autem veteres scripsisse, non *sylvas*: omnia antiqua monumenta testantur.
- pernati dicu. na **FESTUS.**
sunt succisa. rum perna-
ru. is pernas suc.
. Pœni, & Catu.
. fossa ligari in. curi.
Supplicia (e) veteres quædam sacrificia a sup- **PAULUS.**
plicando vocabant.
Supplic. res portant **FESTUS.**
. verbena falic. alia sup-
plicia bonis sumi: sin.
. is necaretur Semoniæ re.
. ce bidente na salutis
. nati patrim id fieret sa.
. solitum ut candi causa
. rum ut id vo ro semper
ela plo docet supol. nunc
fere suppl. tur cium a
supp guit, quod hæc
deorum matur supp.
. idest dep. credi.
Supremum (f) modo significat summum, **PAULUS.**
modo extremum, modo maximum.
Supp. summum ut **FESTUS.**
. supreme bel. potens. Plautus
. mum habuisti se. tuis: a-
lias extre. in legibus xii. Solis
. ma tempestas esto. crimine
neste tuo ab illo sepeliri die.
. et quasi supremo-l. tem-
pora voltu. Cato d. lentis num-
quam cuiq. premam advoca.
. maximo eum duas s sup-
premam mul.
- Suppum (g) antiqui dicebant, quem nunc
supinum dicimus ex Græco, videlicet pro adspi-
ratione ponentes litteram, ut cum iidem ὑλκς,
dicunt, & nos silvas: item ἔξ, sex, & ἑπτα, se-
ptem ejus vocabuli meminit etiam Lucilius: *Si
vero das, quod rogat, & si suggeri (i) suppus.* (1) Sug-
gevis. **PAULUS.**
- Suppum antiqui dicebant, quem nunc supi-
num dicimus.
- Surregit, & sortus pro surrexit, & quasi pos-
sit fieri surrectus, frequenter posuit Livius.
. & sortus an. et ejus part. **FESTUS.**
. bus L. Livill. est.
- Sur-

PAULUS. Surremit, sumpfit: inque manu (1) surremit
(1) *Ma-* hastam. manum su.
num.
FESTUS. Surrempfit (a), substulerit.
PAULUS. Surempfit
FESTUS. pue. sustule.
. cum dixit
. est, quod cura
. nio nobilissi. atque ob
eam istimus semper.
. nstituit, com imus sume-
re ipso dignior καὶ οὐκέτι
ov. t, quod si mon.
. tem nonnum Socratem
quæ rat in librum in-
scripserat Scy. gratia id
appel.

Surum (b) dicebant, ex qu. est
Plaut. on est tibi um
item nam qui cus furculis
. m: tum poli. aut afulæ
. rus surum re possent.

PAULUS. Surum dicebant, ex quo per deminationem
fit furculus. Ennius: *Unus surus surum fer-*
[2] *Ferre.* *ret* (2), *tamen defendere possent.*

FESTUS. Sus Minervam in proverbio est, ubi quis id
docet alterum, cujus ipse inscius est: quam rem
in medio, quod ajunt, positam, Varro & Eue-
merus ineptis mythis involvere maluerunt,
quam simpliciter referre.

PAULUS. Suspectus a suspicor venit, & a suspicio.
FESTUS. Sus. significationis
. & suspicio parti e:
non mirum si. o dari po-
test.

PAULUS. Susque, deque (c), significat plus minusve.
FESTUS. ens est pro plus, minus ve
. uod antiquis usque dice

PAULUS. Sutelæ (d) dolosæ astutiæ a similitudine fuen-
tium dictæ.
FESTUS. stutiæ a simili di-
ctæ sunt.

Su. tique in proverbium
. causa Gallico tu dam
edictum est legiones Sutrii, ut præsto essent cum
cibo suo: quod usurpari ceptum est in iis, qui
suis rebus, opibusque officii id præstarent, qui-
bus deberent. Plautus: *Sed facito dum meru-*
(3) *Me-* *la per* (3) *versus, quod* (4) *cantat colas* (5), *cum*
mineri. *suo cuique* [6] *facito veniant, quasi eant Su-*
(4) *Quor.* *trium.*
(5) *Colax.*

PAULUS. Sycophantas (e) appellatos hac de causa di-
(6) *Cum* *cunt.* Atticos quosdam (7) juvenes solitos ajunt
cibo tu quo-
que eos.

(7) *Quon-* *dam.*
a Verba Festi interpretem desiderant, & videntur ad alia verba etiam pertinere, præter surrempfit.
b Vide Rigido, & Crebrisuro. Versus Ennii mendosus est.
c Plaut. in Amphit. *Atque id mesusque deque esse habituram putat.* Vide Gell. lib. xvi. cap. ix. Non placet
interpretatio, ut sit idem, quod plus minusve; neque etiam idem quod usque; malim pro *nibilo*, aliudve si-
mile.
d Fulgentius quasi subtiles telas dici existimat, refertque Plautum in Casina hoc verbo uti, sed & in Ca-
pivis quoque reperies.
e Plaut. in Casina: „Sed facito dum memineras aper versus, quos cantat colax. Cum cibo tum quiqui facito,
„ ut veniant, quasi eant Sutrium“. Liv. lib. vi. scribit Camillum Sutrium quam citissime recuperasse. Festum
igitur opinamur, hoc proverbium hoc loco fuisse interpretatum Sutrium ire, ejusque originem tradidisse ex
Gallico tumultu, cum edictum est a Camillo, ut legiones cum cibo suo Sutrii præsto essent.

in hortos irrumperere, ficosque deligere, quam ob
causam lege est constitutum, ut qui id fecisset,
capite truncaretur, quam pœnam qui persequerentur
ob parvula detrimenta sycophantas ap-
pellatos.
. idam ex hac causa FESTUS.
. Atticos quondam
. sajunt in hortos in-
rumperere, ficosque b causam
lege factam, qui id fecisset, capite (8) esset ei: (8) *Capi-*
tal.
quam pœnam qui persequerentur ob parvula de-
trimenta, sycophantas appellatos.

T.

TAbellis pro chartis utebantur antiqui,
quibus ultro, citrove (9), sive priva-
tim, sive publice opus erat, certiores
absentes faciebant: unde adhuc *tabellarii* dicun-
tur, & tabellæ missæ ab imperatoribus. FESTUS.
(9) *Ci-*
troque.

Tabem eam, quæ faceret tabescere, apud anti-
quos usurpatum. Salustius quoque frequenter,
ut in Catilina, cum ait: *uti tabes plerosque ci-*
vium animos invaserat; & in libro quarto hi-
storiarum, *qui quidem mos, ut tabes in urbem*
conjectus; & Corvinus pro Liburnia: *propter*
hanc tabem, atque perniciem domus totius.

Tabernacula dicuntur a similitudine taberna-
rum, quæ ipsæ, quod ex tabulis olim fiebant, di-
ctæ sunt, non, ut quidam putant, quod tabulis
cludantur.

Tablinum (10) proxime atrium locus dicitur; [10] *Tabii-*
quod antiqui magistratus in suo imperio tabu-
num, v. c.
lis

Tablinum proxime atrium locus dicitur,
quod antiqui magistratus, in suo imperio tabulas
rationum ibi habebant publicarum rationum
causa factum locum.

Tablinum, locus proximus atrio, a tabulis
appellatus. PAULUS.

Taciturnus, qui facile tacet: tacitus, argu-
tusetiam, qui potest aliquando tacere.

Tædulum, fastidiosum, sive quod est omni-
bus tædio (11).

Tædulum antiqui interdum pro fastidioso: in-
terdum, quod omnibus tædio esset, ponere soliti
sunt. [11] *Tæ-*
diun.
FESTUS.

Tænia Græcam vocem sic interpretatur Ver-
rius, ut dicat ornamentum esse laneum capitis ho-
norati, ut sit apud Cæcilium in Androgyno: *se-*
pulchrum plenum tæniarum, ita ut soles; &
alias: *Dum tæniam, qui vulnus vinceret, perit.*
Ennius in Alexandro: *volans de caelo cum coro-*
na,

na, & tæniis. Attius in Neoptolemo: *Decorare est satius, quam urbem tæniis.*

PAULUS. (1) *Tampercon* Tæpocon (a) (1) appellarunt Græci genus scribendi deorsū versus, ut nunc dextrorsū scribimus. Tæpocon [2] soliti sunt appellare Græci genus scribendi deorsum versus, ut nunc dextrorsum scribimus. Tagax furunculus a tangendo dictus, cujus vocabuli Lucilius meminit: *Et mutonis manum perscribere posse tagacem.*

FESTUS. (2) *Tampercon*, v. c. Tages (b) nomine, Genii filius, nepos Jovis, puer dicitur disciplinam aruspicii dedisse duodecim populis Etruriæ.

PAULUS. Tagit Pacuvius in Teucro: *Ut ego, si quisquam me tagit & tagam.* Idem in Hermiona: *Aut non cernam, nisi tagam.* Sine dubio antiqua consuetudine usurpavit: nam nunc ea sine præpositionibus non dicuntur, ut *contigit, attigit.*

PAULUS. Tagit simpliciter dicitur: quod *attigit, contigit* facit compositum.

FESTUS. Talassionem (c) in nuptiis Varro ait signum esse lanificii. Talassionem enim vocabant quasi lulum, qui alio modo appellatur calathus, vas utique lanificiis (3) aptum.

[3] *Sacri-ficiis.* Talassionem in nuptiis Varro ait fici τάλανον, idest quasi lulum litum appellari talassionem at historiarum scriptor Talassium virum rapta virgine unica pu dinis, quod ei id conjugium fuerit se omnis gratia nunc redintegrari.

(4) *Septem millium.* Talentorum (d) non unum genus. Atticum est sex millium denarium. Rhodium & (4) cistophorum, quattuor millium quingentorum (5) denarium. Alexandrinum duodecim millium denarium. Neapolitanum sex (6) denarium. Syracusanum trium (7) denarium. Reginum victoriatum.

(5) *Quadringentorum.* Taliam (8) Cornificius posuit, unde & Talassus. Taliam alii folliculum cepe.

(6) *Sex millium.* Talia, folliculum cepe.

(7) *Trium millium.* Talionis (e) mentionem fieri in duodecim ait Verrius, hoc modo: *si membrum rapserit (9), ni cum eo pacit, talio esto*: neque id, quid signi-

(8) *Talam.*

(9) *Rupit*, vel *rupis*.

ficet, indicat, puto quia notum est: permittit enim lex parem vindictam.

Talipedare (f) antiqui dicebant pro vacillare pedibus lassitudine, quasi trahat pedes, ut talis videatur insistere, aut identidem tollere pedes.

Talipedare est vacillare pedibus, & quasi talis insistere.

Talus prænomen erat Sabinorum.

Talus in Sabinorum nominibus prænominis loco videtur fuisse.

Tam significationem habet, cum ponimus præpositivam (10) quandam, cui subjungimus quam, ut cum dicimus, *tam egregium opus tam parvo pretio venisse*, idest sic: ita ut apud Græcos quoque οὐτως ἀγαθόν: item ex contrario ei dicimus, *quam bonus Homerus, tam malus Cherylus poeta est*. At antiqui *tam etiam* pro *tamen* usi sunt: ut Novius [11]. *Qui, si taceat, dum videat, tam etiam sciat, quid scriptum sit* (12). Ennius: *illæ meæ tam potis pacis potiri*. Titinius: *Bene cum facimus, tam male subimus, ut quidam perhibent viri*. Item: *Quamquam* (13) *estis nihili, tam escator* (14) *simul vobis consului*.

Tam significationem habet præpositivam (15), cui subjungimus *quam*: ut *tam malus* (16) *Cherylus, quam bonus* (17) *Homerus, tam etiam* pro *tamen* usi sunt.

Tam modo (g) antiqui dicebant pro modo.

Tam modo antiqui ponebant pro modo, ut Attius: *Tam modo* inquit *Prænestinus*.

Tam perit, quam extrema faba: in proverbio est; quod ea plerumque aut proteritur, aut decerpitur a prætereuntibus.

Tama dicitur, cum labore viæ sanguis in crura descendit, & tumorem facit. Lucilius [18]: *Inguemne existat, papula, tama, neboa noxat*.

Tame in carmine positum est pro *tam*.

Taminia vua (h) (19) silvestris dicta, quod tam mira sit, quam minium.

Taminia vua (20) silvestris generis videtur Verrio dicta, quæ tam mira sit, quam minium.

Tamne, eousque ut Ælius Stilo, & Opilius Aurelius interpretantur: itaque Afranius: *Tamne arcula tua plena est araneorum*.

Ta-

a Varietatem librorum in margine scribi curavimus, Sed cui adhæreamus, non habemus. Quod vero Cicero lib. 11. de Divin. asserit sibyllam quædam verba ita reliquisse scripta, quæ ex primis singulorum verbum litteris conficerentur; quæ ab eodem ἀποσιχησιν appellantur: habet aliquid cum hoc scribendi genere commune.

b Vidend. Cicero lib. 11. de Divin.

c Multa hac de re Dionys. Liv. & Plutarch. ex quibus facile intelligitur, quod Pompejus scribit: sub Romulo Sabinam raptam fuisse virginem unicæ pulchritudinis a Talassione, & quod ei id conjugium fuerit felix, in nuptiis omnis gratia redintegrari, idest identidem dici, ac repeti id nomen. Sunt qui *Talassionem* appellant, sunt qui *Talassium*, vel *Tthalassium*.

d Mendosus locus, & qui non patitur emendationem. Hoc unum recte est. Talentorum non unum esse genus: & Atticum esse sex millium denarium. Cetera incerta sunt. Plin. lib. xxxv. cap. xi. Talentum Atticum denariorum sex millibus taxat M. Varro, ita enim scribendum est. Pollux lib. ix. Talentum Atticum sex millium drachmar. Atticarum, Babylonicum septem millium, Æginæum decem millium, Syrium mille & quingentarum drachmarum, item Atticarum. De talento Attico idem elicitur ex Livio lib. xxxiv. Athen. lib. iv. cap. vi. & aliis. Sed Babylonicum esse septuaginta duarum minarum Atticarum scribit Ælianus lib. i. cap. xxii. de varia hist. idest septem millium & ducentarum drachmarum. Vide *Euboicum*.

e Vidend. Gell. lib. xx. cap. 1. sed hic melius verba legis xii. tab. referuntur.

f Vide Taurii.

g Locus Attii non est L. Attii, sed M. Attii Plauti in Triummo.

h Vidend. Plin. lib. xxiii. cap. 1.

PAULUS.

FESTUS.

[10] *Præpositivam*.

(11) *Nævius.*

(12) *Quod scriptum est.*

(13) *Quam.*

(14) *Ecastrus.*

PAULUS.

(15) *Præpositivam.*

(16) *Bonus.*

(17) *Malus.*

FESTUS.

PAULUS.

[18] *Lucretius.*

FESTUS.

PAULUS.

(19) *Via.*

FESTUS.

(20) *Via.*

PAULUS. Tamne: eousque. Afranius: *Tamne arcala sua plena est araneorum.*

Tandem (a) cum significet aliquando, interdum tamen ex supervacuo ponitur: ut apud Terentium in Phormione, cum ait: *Itane tandem uxorem duxit Antipho injussu meo?* non enim hic tempus ullum significat: at Cicero etiam duplicat temporalem significationem, cum ait, *tandem aliquando.*

FESTUS. Tappete (b) ex Græco sum. tā. Ennius eum ait. T. lius in Demetrio. Le veterem dic tappet.

PAULUS. Tapula [1] dicta est lex quadam de conviviiis.

(1) Tapula. Tapullam (c) (2) legem convivalem fisto nomine conscripsit jocosio carmine Valerius Valentinus, cujus meminit Lucilius hoc modo: *Tapulla* (3) *vident legem contere opimi.*

FESTUS. Tarmes genus vermiculi carnem exedens.

PAULUS. Tarpejæ etiam effigiem ita appellari putant quidam in æde Jovis Metellina: ejus videlicet in memoriam virginis, quæ pæcta a Sabinis hostibus, quæ in sinistris manibus haberent, ut sibi darent, intromiserit eos cum Rege Tatius, qui postea in pace faciendâ caverit a Romulo, ut ea Sabinis semper pateret.

(4) Tarquinias. Tarquitas (4) scalas, quas Rex Tarquinius Superbus fecerit, abominandi ejus nominis gratia ita appellatas [5] esse ait vulgo existimari Verrius.

(5) Diſtas. Tartarino (d) cum dixit Ennius, horrendo, & terribili Verrius vult accipi, a Tartaro, qui locus apud inferos.

PAULUS. Tartarino, horrendo, & terribili.

FESTUS. Tatium occisum ait Lavinii ab amicis eorum legatorum, quos interfecerant Tatiani (6) latrones, sed sepultum in Aventino laureto: quod ad significationem verborum non magis pertinet, quam multa alia præterita deinceps, quæ referantur.

PAULUS. Taurus (e) vaccas steriles dici existimabant hac de causa, quod non magis, quam tauri, pariant.

FESTUS. uras vaccas steriles ap. quæ non magis rapiant (7) similius sit ex Græco dic. *ρατ* appellant.

PAULUS. Tauri, verbenæque in commentario sacrorum significat ficta farinacea.

Taurii (f) appellabantur ludi in honorem deorum inferorum facti. Instituti autem videntur hac de causa. Regnante Superbo Tarquinio cum magna incidisset pestilentia in mulieres gravi-

das, quæ fuerat facta ex carne diu vendita (8) [8] *Diverſa* populo taurorum, ab hoc diis inferis instituti ludi, & taurii vocati sunt.

Tau. stituti diis inferis FESTUS. ex l. Tarquinio regnante cum pestilentia in mulieres fetu si facti sunt ex carn. taurorum immolatorum: ob appellati sunt, & fiunt intra muros evocentur di. ludos Varro ait vocari, quod lus pendens a doctore iner. solitus sit impelli, atque usque docere, quoad consisteret te talorum constaret pedu.

Taurium æs dicunt, quod in ludos tauricos (9) consummitur.

Taurorum specie simulacra fluminum, idest cum cornibus, quod sunt atrociora, ut tauri.

Taxat verbum ponitur in iis, quæ finiuntur, quoad tangi liceat, in litibus quoque, arbitrove (10) cum proſcribitur, quoad ei jussit statuendi. Taxatio dicitur, quæ sit certæ summæ: a tangendo autem dici etiam scænicis testimonio sunt, qui taxatores dicuntur, quod alter alterum maledictis tangit.

Taxat, & taxatio a verbo *tango* dicuntur: unde & taxatores a scænicis dicuntur, qui ad alterutrum maledictis tangunt.

Tegillum (g) cucullionculum (11) ex scirpo factum. Plautus: *Tegillum mihi ariet, id si vis, dabo.*

Tela (h) proprie dici videntur ea, quæ missilia sunt, ex Græco videlicet eorum nomine, quia illi *ταλόθεν* missa dicunt, quæ nos eminus: sicut arma ea, quæ ab humeris dependentia retinentur manibus, quandoquidem non minus in nobis eam partem corporis armum vocari existimandum est (12).

Temerare, violare sacra, & contaminare, dictum videlicet a temeritate.

Temetum, vinum: unde temulentus, & temulentia.

Temetum, vinum. Plautus in Aulularia: *Qui? quia temeti nihil allatum.* Pomponius in Decima: *Non multi temeti, sed plurimi.* Novius in duobus doſſenis: *Sequimini præminate, sequere temeti timor.* Idem in Funere: *Agite, exire, temulentiamque (13) tollite;* & in Surdo: *Filias habeo temulentas, sed eccas video, incedere.* Afranius in Consobriniis: *Pol magis istius temulentæ futilis.*

Tempeſta, tempeſtiva.

Tem-

a Cicero initio orat. 11. in Catilin. *Tandem aliquando Quirites* &c.

b Tappete scribendum est, & fortasse Tapete, quod & masculini, & neutri generis esse apud poetas Nonius ostendit.

c Tappula cognomen Villiorum, ex qua familia P. Villius Ti. F. Ti. N. Tappula cos. fuit cum L. Cornelio Lentulo anno DLIV. ex fastis capitolinis, & Livio in extremo libro xxxi.

d Ennius, ut arbitror, scripsit: *corpore Tartarino prognata Paluda virago.* Vidend. Varro lib. vi. de ling. Lat. & Probus Eclog. vi.

e Paulus originem ex Græco omisit, quæ verisimilior visa est Festo.

f Maxima pars verborum Festi ex epitome Pauli recte intelligitur. Cetera, quæ ex Varrone referuntur, mihi valde obscura sunt: affinia autem sunt verbo *Talipedare*, de quo supra.

g Plaut. in Ruden. *Tegillum ebo illud mihi unum areſcit, id si vis, dabo.* Eodem amictus, rectus eodem esse soleo, si pluit.

h Vide Arma.

Tempestatem pro tempore frequenter dixerunt antiqui.

Templum (a) significat, & ædificium deo sacrum, & tignum, quod in ædificio transversum ponitur.

(1) *Temis-* Tenitæ (1) credebantur esse sortium deæ di-
re. etæ quod tenendi haberent potestatem.

(2) *Then-* Tensæ (2) vehiculum argenteum, quo exu-
sa. viæ deorum ludis circensibus in circum ad pulvina-
nar vehebantur.

FESTUS. Tensam ait vocari Sinius Capito vehicu-
lum, quo exuviæ deorum ludicris circensibus in
circum ad pulvina-
nar vehuntur: fuit & ex ebore,
ut apud Titinium in Barbato, & ex argento.

PAULUS. Tentipellium genus calciamenti ferratum,
quo pelles extenduntur.

FESTUS. Tentipellium Artorius putat esse calciamen-
tum ferratum, quo pelles extenduntur: idem

(3) *Primo.* Afranium dixisse in Promo (3). *Pro manibus*
credo habere ego illos tentipellium. Titinium
ait Verrius existimare, id medicamentum esse,
quo rugæ extenduntur, cum dicat: *Tentipel-*

[4] *Indu-* *lium inducis* (4) *rugæ in ore extenduntur:*
titur. cum ille τενίπῆλος dixerit.

PAULUS. Tenus significat finem, ut cum dicimus *hæcte-*
nus.

Terentum (b) locus in campo Martio dictus,
quod eo loco ara Ditis patris in terra occultaretur.

FESTUS. in campo Martio loc.
. dicendum fuisse, quod Te.
. sæcularis Ditis patris
. tur ab equis quadrigari
. tilitas æquiperet mo.
. næ, quod quam aniliter relat.
. vis manifestum est.

PAULUS. Teres, rotundus in longitudine.

FESTUS. Teres in longitudine rotundatum: quales asse-
res natura ministrat.

Teretinatibus, qui a flumine Terede dicti
existimantur, & syllaba ejus tertia mutata, &
pro *Terede Teram* scribi debuisse.

Termentum pro eo, quod nunc dicitur detri-
mentum, utitur Plautus in Bacchidibus.

PAULUS. Termentum apud Plautum detrimentum.

(5) *Minus.* Termes ramus direptus ex arbore, nec foliis
repletus, nec nimis (5) glaber.

(6) *Sacra* Termino sacrificabant (6), quod in ejus tu-
faciebant tela fines agrorum esse putabant: denique Nu-
vel fiebant. ma Pompilius statuit eum, qui terminum ex-
arasset, & ipsum, & boves sacros esse.

Terminus, quo loco colebatur, super eum fo-
ramen patebat in tecto, quod nefas esse putarent
terminum intra tectum consistere.

Termonem Ennius terminum dixit.

FESTUS. Termonem Ennius Græca consuetudine dixit
quem nos nunc terminum hoc modo: *Ingenti*

vadit cursu, qua redditus termo est: & idem:
Hortatore bono prius, quam jam finibus ter-
mo est.

Tersum diem pro sereno dictum ab antiquis;
nec se habere rei auctorem ait.

Tersum diem, serenum.

Tertium, quartum differre ait a tertio, quar-
to, quintus (7): quod, quid factum sit, signi-
ficat.

Tesca (c) (8) loca augurio designata. Cicero
aspera ait esse, & difficilia.

. t loca augurio desig.
. no finis in terra auguri op.
. us loca consecrata ad sit,
sed sancta loca undiq. ut Ponti-
ficis libri, in quibus q. sedem-
q. tescumq. dedicaverit,
ubi eos ac s, propitiolque Ho-
stius belli pergentis alter æthe-
rias, atq. violabis templa
antiqua vere aspera, difficilia
aditu ca aspera saxa tesca
tuor octeta. Quis tu es mor-
talis a, & tesqua te adportas loca.

Testiculari est jumentis maribus feminas, vel
mares feminis admovere: licet alii dicant *testi-*
lari.

Tetini pro tenui.

Thalææ (9) nomen dictum, alii ab ætatis flo-
re ajunt, alii quod carmina semper floreat.

Themis deam putabant esse, quæ præciperet
hominibus id petere, quod fas esset: eamque id
esse existimabant, quod & fas est.

Thiasitas, sodalitas.

Thomices Græco nomine appellantur canabi
impolito, & sparto leviter tortæ [10] restes, ex
quibus funes fiunt: pulvilli quoque quos in col-
lo habent, ne a restibus lædantur, *thomices* vo-
cantur.

. nomine appellantur FESTUS.
. & sparto leviter tortæ
. fiunt. Lucilius. Vidimus
. abina. Opillius Aure.
. pulvillum, quem in
. ædat tomicem vo.

Thracæ gladiatores a similitudine palmula-
rum (11) Thraciarum.

Throcum (12) genus fellæ habetur apud Plau-
tum.

Thymbræus Apollo a monte Tymbræo di-
ctus, qui est in agro Trojano.

Thymbræum Apollinem Vergilius a monte
Thymbræo appellavit, qui est in agro Trojano.

Tiberis fluvius dictus a Tiberino Rege Alba-
norum, quod in eo cecidisset, vel Tiberis a Ti-
beri (13) Rege Tuscorum.

Tibicines in ædificiis dici existimantur a simili-
tu-

a De templo multa Varro lib. vi. de ling. Lat.

b Vide *Sæculares*, & *Pascales*. Aufon. in Ternario: *Trina Terentino celebrata trinoclia ludo*. Quæ de equis
quadrigariis hic dicuntur, aliena sunt a ludis sæcularibus, & fortasse ideo acerbe reprehensa a Festo: ita enim
ait adversus Verrium, ut opinor: quod quam aniliter relatum sit, cuius manifestum est.

c Varro lib. vi. de ling. Lat. Loca quedam agrestia, quod alicujus dei sunt, dicuntur *tesca*, nam apud At-
tium in Philoctete, Lemnia: *quis tu es mortalis, qui in deserta, & tesca te apportes loca?* & postea: *quare heic*
qui tesca dixit non erravit: neque ideo quod sancta, sed quod ibi mysteria sunt, ac tuentur, tesca dicta, post tesca
& postea: quare a tuendo & templa, & tesca dicta. Ex his magnam partem verborum Festi intelliges.

PAULUS.
FESTUS.

(7) *Cof.*

PAULUS.
[8] *Tes-*
qua.
FESTUS.

PAULUS.

FESTUS.
[9] *Tha-*
lie.

PAULUS.

FESTUS.

(10) *Torro.*

FESTUS.

PAULUS.
(11) *Par-*
mularum,
parvularum,
v. c.

(12) *Tra-*
chum, v. c.
Thronus.

FESTUS.

PAULUS.

(13) *Ti-*
bris a Tibri.

tudine tibijs canentium, qui ut canentes sustineant, ita illi ædificia (1).
 Tifata iliceta, Romæ autem Tifata curia, Tifata etiam locus (2) juxta Capuam.
 Tigillum sororium.
 Tignum non solum in ædificiis, quo utuntur, appellatur, sed etiam in vineis, ut est in duodecim tignum junctum ædibus, vineæque, & concapu (3), ne solvito.
 Tinta vasa vinaria.
 Tippula (a) bestiolæ genus sex pedes habentis, sed tantæ levitatis, ut super aquam currens non desinat (4). Plautus: *Neque tippulæ levius pondus est, quam fides lenonia.*
 Titienensis tribus a prænomine Tatii Regis appellata videtur. Titia quoque curia ab eodem Rege est dicta.
 Titionire (b), & titinnabunt (5) Nævius dixit pro sonitu tintinabuli.
 Titinnire (6) est apud Nævium hoc modo: *Tantum ubi molle (7) crepitum faciebant, titinnabant (8) compedes; & apud Afranium: Ostiarii impedimenta titinnire audio.*
 Titivillitium (c) nullius significationis est, ut apud Græcos βλίττιον, & σκινδαψός. Plautus: *non ego istud verbum empfitem tivillitio.*
 Tituli milites appellantur, quasi tutuli, quod patriam tuerentur: unde & Titi prænomen ortum est.
 Todi genus avium parvarum. Plautus: *Cum extortis talis, cum todillis crusculis.*
 Todi sunt quarum meminit Plautus in Sy. tis talis, cum todillis crus.
 Togatarum (d). minum fastigi, quæ quod togis prætextis rem. tabernariarum, quia cellentibus etiam humiles lagiari servi denique et. ernis honeste prodeant
 Tolerare, patienter ferre. Attius in Neoptolemo: *Aut (9) quisquam potis est tolerare acritudinem.* Equius libro secundo: *Ferro succedere (10), quam dictis his toleraret.*
 Toles, tumor in faucibus, quæ per deminutionem tonsillæ dicuntur.
 Tollenno (e) (11) est genus machinæ, quo trahitur aqua, alteram partem prægravante pondere, dictus a tollendo.
 Tongere (f) nosse est, nam Prænestini tongere.
 Tom. VII.
 a Plaut. in Persa: *Neque levius tippulæ, &c.*
 b Afranii versus refertur a Nonio, ex Vopisco: *Titinnire janitoris impedimenta audio.*
 c Græca verba ex Ammonio restituit Fulvius noster. Plaut. in Casina. Vide Fulgent. Placiad.
 d Videtur ostendere Festus differentiam inter prætextatas, togatas, & tabernarias comædias: nisi forte velimus dicere, togatas esse dictas, ut differant a palliatis, quæ sint ex argumentis urbanis; nam palliatae sunt Græcarum fabularum. Togatarum autem alias esse prætextatas ingenuarum personarum; alias vero tabernarias vilium personarum; togis enim prætextis utebantur ingenui pueri, ac puellæ: in tabernis vero versabantur servi plagiarii, ut Festus ait, & alii humilis conditionis viri, ac mulieres. Vide *Prætextæ*.
 e Vide *Reciprocare*.
 f Tongere Ælius Stilo ait noscere esse; cum & Prænestini tongitionem dicant pro notione: significat etiam latius dominari. Ennius: *Alii rhetorica tongent: & vincere quandoque videtur significare.* Hæc fortasse Festus.
 g Attii carmen mendosum est.
 h Illa videtur mendosa. Ennius vero sic, & in veteri libro habent notam R litteræ. In Afranii carmine mutat Faernus noster: *patri te eiecit foras.* Ex Odyssia veteri versus relati senarii sunt magis, quam heroici, ideo suspecti sunt.

gitionem (12) dicunt notionem. Ennius: *Alii (12) Tongitionem.*
 rhetorica tongent.
 lo ait noscere esse FESTUS.
 tionem dicat pro no.
 tius dominari. Ennius
 tongent: & vincere
 videtur significare.
 Tonsa, remus, quod quasi tondeatur ferro. PAULUS.
 Ennius: *Pone petunt, exim referunt ad pectora tonsas.*
 Tonsam Ennius significat remum, quod quasi tondeatur ferro, cum ait libro septimo: *Poste recumbite, vestraque pectora pellite tonsas; item: Pone petunt, exim referunt ad pectora tonsas; & in Afota: Alius in mari vult magno tenere tonsam.*
 Tonsilla (g) palus delatus in acumen, & cuspide præferratus, qui navis religandæ causa in littore figitur. Attius: *Tacete, & tonsillas littore in lada edite (13).*
 esse Verrius palum dolatum
 cuspide præferratum, ut existi.
 m cum figi in littore navis re.
 causa. Pacuvius in Medio (14): *Acces (14) Medo. eam, & tonsillam pegi lato in littore*
 in Phinidis (15): *Tacete, & tonsillas (15) Phœnissis. litro. lada edite.*
 Topper (h) significare ait Artorius cito, fortasse, celeriter, temere: cito, sic in Nelei carmine: *Topper fortuna commutantur hominibus: citius, sic C. Nævius: Capesset flammam Vulcani topper (16): sic in eodem: Namque nulum pejus macerat humanum, quam de mare sævum: viret (17) cui sunt magnæ topper confringent importunæ unde (18): fortasse, sic Cælius libro septimo: ita uti sese quisque vobis studeat emulari in statu fortuna reipublicæ, eadem re gesta, topper nihilo minore negotio actis, gratia minor esset: fortasse, sic Attius in Io: *Topper, ut sit, patris tunc (19) Te. eiicit iras.* (Ennius vero sic:) *topper fortasse valet in Enaii & Pacuvii scriptis: apud Ennium est: Topper, quam nemo melius scit. Pacuvius: Topper tecum sit potestas faxit si mecum velit.* At in antiquissimis scriptis *celeriter*, ac *maturre*: in Odyssia veteri: *Topper facit homines urrius fuerint. Topper citi ad ædis venimus Circa, simul duona eorum portant ad navis millia: alia in iisdem inveniuntur (20).*
 Topper, cito: ut illud Nelei: *Topper fortunæ commutantur hominibus.*
 N n n n
 Tor- PAULUS.*

FESTUS. Torrens est participium, & nomen est. Torrens participialiter pro exurens ponitur, ut est apud Pacuvium in Antiopa: *flammeo vapore torrens terra fetum exusserit*: significat etiam fluvium subitis imbris concitatum, qui alioqui siccitatibus exarescit: quamvis (1) aquam ipsam, quæ fluit, flumen recte dici ait Ælius Gallus libro secundo, quæ ad jus pertinent. Ceterum volgi consuetudine utrumque jam dici flumen, & perennem fluvium, & torrentem.

(1) *Quius*, v. c.

(2) *Torrevi a torro*, v. c.

(3) *Edet*, v. c. *adepol.*

PAULUS. Torrere (4) a torreo deductum proprie significat siccare, atque arefacere: sed usurpatum est etiam pro eo, quod sit *ignescere*.

Torvitas a ferocia taurorum, quasi tauri acerbitas est vocata.

FESTUS. Torvitas a ferocia taurorum dicta est. Pacuvius in Armorum judicio: *feroci ingenio torvus, prægrandi gradu*; &: *cum recordor ejus ferocem, & torvam confidentiam*.

Torum, ut significet torridum, aridum, per unum quidem R antiqua consuetudine scribitur. Sed quasi per duo R scribatur, pronuntiari oportet: nam antiqui nec mutas, nec semivocales litteras geminabant, ut fit in *Ennio*, *Arrio*, *Annio*.

PAULUS. Torum, torridum, aridum.

FESTUS. Toxicum [b] dicitur cervarum. quidam perungere sagitta Cæcilius in Gamo: *Ut hom. toxico transfegerit*. *Afra. uxorium istud toxicum mitt.*

PAULUS. Trabica navis, quod sit trabibus confixa. Pacuvius: *labitur trabica in alveos*. Trabs proprie dicitur duo ligna compacta. Trachali appellantur muricum ac purpuræ superiores partes: unde Ariminenses maritimi homines cognomen traxerunt *Trachali*. Tragula genus teli dicta, quod scuto infixam trahatur. Tragus genus conchæ mali saporis. Transtra, & tabulæ navium dicuntur, & tigna, quæ pro pariete (5) in parietem porriguntur.

(5) *Perparietem*, vel ex pariete.

(6) *Trepit*, vel *Tropit*.

FESTUS. (7) *Trepidatione*.

a Plant. in Casina: *Una adepol opera in furnum, &c.*
 b Toxicum dicitur cervarum venenum, quo quidam perungere sagittas solent. Hoc exemplis Cæcili, & Afranii confirmat Festus.
 c Lævino 11. Marcello 14. Cof. ex Livio & ceteris, anno DLIII. in capitolinis fastis.
 d Liv. lib. vi. T. Quinctius semel acie victor binis castris hostium novem oppidis vi captis, Præneste in deditionem accepto, Romam revertit: triumphansque signum Præneste devedum Jovis Imperatoris in Capitolium tulit. Dedicatum est inter cællam Jovis, ac Minervæ; tabulaque sub eo fixa, monumentum rerum gestarum his ferme incisa litteris fuit, *Juppiter, atque divi omnes hoc dederunt, ut T. Quinctius Dictator oppida novem caperet: die xx. quam creatus erat, Dictatura se abdicavit*. Omisit Livius, quæ de corona Festus scripsit. Vide Sestertii. Postrema verba ita scriberem: si tres asses sunt, & quadrans, quartus quadrans dicitur. Vide Mæcian. de asse. Aruntium, & Didymum apud Priscianum, sive quem alium de ponderibus.
 e Trifolcum fulgur fuit dictum, quia id aut incendit, aut findit, aut terebrat. Hæc est Festi, ut arbitror, sententia. Vide Manubiæ. Servius lib. 11. Æn. Fulminum tria genera esse dicit; quod afflat, quod incendit, quod findit.
 f Vide Junium Gracchanum apud Plin. lib. xxxiii. cap. 11.
 g De onocrotalo. Vidend. Plin. lib. x. cap. xlvi.
 h Varro lib. v. de ling. Lat. Tubilustrium appellatur, quod eo die in atrio sutorio sacrorum tubæ lustrantur.

Tributorum (c) conlationem cum sit alia in capite, alia ex censu, dicitur etiam quoddam temerarium, ut post urbem a Gallis captam conlatum est, quia proximis quindecim (8) annis census (8) *Quinquæ*. alius non erat. Item bello Punico secundo M. Valerio Lævino, M. Claudio Marcello cof. cum & senatus, & populus in ærarium, quod habuit, detulit.

Tributum dictum, quia ex privato in publicum tribuitur. **PAULUS.**

Trientem (d) tertium pondo coronam auream dedisse Jovi donum scripsit T. Quinctius Dictator, cum per novem dies totidem urbes, & decimam Præneste cepisset: id significare ait Cincius Mythagogicon libro secundo, duas libras pondo & trientem: qua consuetudine hodieque utimur, cum lignum bes alterum dicimus, id est pedē, & bessem latitudinis habens, & sestertium, id est duos asses, & semissem tertium: item si tres asses sunt, & quartus quadrans

Trifax telum longitudinis trium cubitorum, quod catapultam mittitur. Ennius: *aut permaceret paries percussus trifaci*. **PAULUS.**

Trifolcum [e] fulgur (9) fu. a, id aut incendit, a. rebrat. **FESTUS.** [9] *Fulmen*.

Tritonia (10) Minerva a ripa Tritonis (11) fluminis dicta, quod ibi primitus sit visa. **PAULUS.** (10) *Tritogenia Trogenia*. (11) *Trogeon*.

Triumphales coronæ sunt, quæ imperatori victori aureæ præferuntur, quæ temporibus antiquis propter paupertatem laureæ fuerunt. Troja, & regio Priami, & lusus puerorum equestris dicitur, & locus in agro Laurente, quo primum in Italia Æneas cum suis consistit. (12) *Tromen*.

Tromentina tribus a campo Tromento (12) dicta. Trofuli (f) equites dicti, quod oppidum Tuscorum Trofulum sine opera peditum ceperint. Truo (g) avis onocrotalus. Cæcilius irridens magnitudinem nasi: *Pro di immortales, unde prorepsit truo*.

Tryga (13) antiqui vinum (14) appellabant: unde trygetus adhuc dicitur. (13) *Trygon*. (14) *Hummum*. **FESTUS.**

Tubicines etiam ii appellantur, qui sacerdotes viri speciosi publice sacra faciunt tubarum lustrandarum gratia. **PAULUS.**

Tubilustria (h) dies appellabant, in quibus agna tubas lustrabant.

FESTUS. quibus diebus adscriptum in
 rio futorio agna tubæ
 is tubos appellant, quod genus
 Arcadia, Pallanteo transf.
 Tuditantes, tundentes entes si-
 gnificare ait Cincius nius libro
 secundo: *Hæc inter se totum ntes*;
 & Lucretius item lib. II. *Nec rem
 cessant extrinsecus ullam.*

PAULUS. Tuditantes significat negotium tundentes, id-
 est agentes. Lucretius: *Nec tuditantia rem ces-
 sant extrinsecus ullam.*

Tudites (a) mallei a tundendo dicti: inde &
 cuidam cognomen *Tuditano* fuit, quod caput
 malleo simile habuerit.

FESTUS. alleos appellant antiqui a tunden.
 is, alii cruribus tudites inde Atejus
 is existimat Tuditano cognomen
 caput malleoli simile habuerit.

PAULUS. **FESTUS.**
 (1) *Tu-* video, tueor defendo.
 sed jam promiscue utuntur.
 (2) *Tuor.* or provideo, & contueo.
 ria a testeo appellantur.
 fordida. Afranius in V.
 tugurium est turpe.
 bolimæo. Habitab.
 perculo, quo nomin.
 tione XII. ait etia.
 cari.

Tullianum (b) quod dicitur, pars quædam car-
 ceris, Ser. Tullium Regem ædificasse ajunt.

(3) *Tul-* lii (3) dixerunt esse silanos, alii ri-
liosalii. vos, alii vehementes projectiones sanguinis ar-
 cuatim fluentis, quales sunt Tiburi in Aniene.
 Ennius in Ajace: *Ajax, misso sanguine tepido
 tullii (4) efflantes volans.*

[4] *Tulli.* Tumu. (c) milites dicuntur
 lecti ob subitum ti. de etiam tumul-
 tum dici ait Verrius, qui. is orna-
 tur (5), quam ab Italicis, & Gallicis h.
 [5] *Oria-* t Italiæ: itaq. nullum.
tur.

. quam Gallicum, aut domest.
 Ælius sic definit: rumulus est.
 nec editus secundum mare fluctibus u.
 varas: unde similiter & manu fac.
 turalis proprie dici potest.

Turbellas (d) [6] dixisse antiquos, quas nunc
 turbas appellamus testis est Plautus in Pseudolo:
quales [7], & quantas soleam turbellas (8) da-
re.

Turbellas [e] apud Plautum turbas significat.

Turmam equitum dictam esse ait Curatius,
 quasi terimam, quod terdeni equites ex tribus
 tribubus Titienensium, Ramoniam, Lucerum fie-
 bant: itaque primi singularum decuriarum decu-
 riones dicti, qui ex eo in singulis turmis sunt et-
 iam nunc terni.

Turrhenos (9) Etruscos appellari solitos ait
 Verrius, a Turrheno duce Lydorum, a cujus
 gentis præcipua crudelitate etiam tyrannos di-
 ctos.

Tusci a Tusco rege filio Herculis sunt dicti,
 vel a sacrificando studiose ex Græco *θυσιόοι*; vel
 ut Tusculum dictum, quod aditum difficilem
 habet, idest *δύσκολον* IO).

. quidam dictos ajunt a Tusco
 lis filio: alii quod unci studisi (11) ita.
 ex Græco velat *θυσιόοι*. Tu.
 ab eadem causa sacrificiorum, u.
 ficilem habeat, idest *δύσκολον*.

Tuscum vicum (f) co.
 tores dictum ajunt a.
 descendente (12) ab obs. (12) *Disce-*
 Romæ locoque his dato *dente.*
 entes fratres Cæles, & Vibenn.
 Tarquinium Romam secum ma.
 rint. M. Varro quod ex Cæ.
 sint.

Tuscus vicus Romæ est dictus, quod ibi habi-
 taverunt Tusci, qui recedente ab obsidione Por-
 fena remanserunt.

Tutulum (g) dicebant Flaminicarum capitis
 ornamentum vitta purpurea innexa crinibus, &

(6) *Tur-*
bellas, v. c.
 [7] *Quo*
alto, v. c.
quo pacto.
 [8] *Tur-*
bellas, v. c.
PAULUS.
FESTUS.
 (9) *Turan-*
nos, v. c.
PAULUS.
 (10) *Θύ-*
σκολον.
FESTUS.
 (11) *Unice*
studiosi.
 (12) *Disce-*
dente.
PAULUS.

tur. Bis autem id fieri docent fasti, x. kal. April. & x. kal. Jun. in quibus Tub. vel Tubil. adscriptum est; & Ovid. lib. III. Fastor. Summa dies e quinque tubas lustrare canoras Admonet, & forti sacrificare dez. Loquitur autem de quinto die post quinquatrus, quæ dies Minervæ sacræ dicebantur: & lib. v. Proxima Vulcani lux est, quam lustraria dicunt: Lustrantur puræ, quas facit ille tubæ. Ex his verba Festi intelliguntur excepto, quod de Arcadia dicit. Tubi vero quid sint omnibus notum est.

a Tuditani Sempronii dicti, quorum primus, ut arbitror M. Sempronius Tuditanus Cos. fuit cum C. Claudio Centhone anno R. R. C. DCLIII. ex fastis capitolinis.

b Tuguria a testeo appellantur vilia & fordida. Hæc exemplis Afranii, & Cæcili in Hypobolimæo Festus confirmabat. Quod Verg. Eclog. ait: *Pauperis & tuguri congestum cespite culmen.* Servius tugurium a tегendo dictum interpretatur.

c Tumultus causa milites dicuntur lecti ob subitum timorem: unde etiam tumultum dici ait Verrius, qui ab aliis oriatur, quam ab Italicis, & Gallicis hostibus. Alii tantum bellum Galliæ, & Italiæ. Itaque nullum alium præter, quam Gallicum, aut domesticum ita appellant. Hæc vel his similia Festus. Cicero Philipp. VIII. *Quid est enim tumultus, nisi perturbatio tanta, ut major timor oriatur; unde etiam nomen ductum est tumultus? Itaque majores nostri tumultum Italicum, quod erat domesticum; tumultum Gallicum, quod erat Italiæ finitimus, præterea nullum tumultum nominabant.*

d Tumulum Ælius sic definit: *Tumulus est cumulus harenæ editus secundum mare, fluctibus, ventisque cumula-
 tus: unde similiter, & manufactus, & naturalis proprie dici potest.* Sic fortasse Festus.

e Plaut. in Pseud. *Quo pacto, & quantas soleam turbellas dare.*

f Varro lib. IV. de ling. Lat. ait Cœlium montem a Cœle Vibenna Tusco dictum, qui Romulo auxilio fuit contra Sabinum regem. Hi qui cum eo venerunt, post ejus obitum, quod nimis munita loca tenere dicerentur, deducti esse dicuntur in planum, & ab eis esse dictum vicum Tuscum idem scribit. Livius, & Dionysius videntur id sequi, quod a Paulo in epitome scriptum est. Festus autem id ipsum initio dicit duosque fratres nominat Cœlem, & Vibennum, postea opinionem Varronis paucis attingit.

g Varro lib. VI. de ling. Lat. Ennii versum refert, qui ad Numam referuntur: *Menses constituit, idemque ancilia. Libaque fictores, Argios, & Tutulatos.*

N n n n 2 in

in altitudinem extractum. Ennius: *Fictores, Argeos, & tutulatos.*

FESTUS. Tutulum vocari ajunt Flaminicarum capitis ornamentum, quod fiat vitta purpurea innexa crinibus, & extractum in altitudinem: quidam pileum lanatum forma e tali figuratum, quo Flamines, ac Pontifices utantur, eodem nomine vocari. Ennius: *Libaque, fictores, Argeos.*

Tutum frequenter dicitur *maxime*. Varro in Europa: *Tutum sub sede fuissent.*

Tyria (a) maria in proverbium deductum est; quod Tyro oriundi Pœni^a adeo potentes maris fuerunt, ut omnibus mortalibus navigatio esset periculosa. Afranius in Epistula: *Hunc serivium autem maria Tyria conciet.*

. x curiata fertur, quo Hanni Romæ cum esset, nec ex præfidi Q. Fabius Maximus Verru. arcellus Cos. facere in vit Ælius in XII. fig.

V.

PAULUS. **V**Acerram dicunt stipitem, ad quem equos soleant religare: alii dicunt maledictum hoc nomine significari magnæ acerbitalis, ut sit vecors, & vesanus.

FESTUS. Vacerram Verrius (1), & alii complures vocari dicunt stipitem, ad quem equos solebant religare. Atejus vero Philologus maledictum hoc nomine significari magnæ acerbitalis, ut sit vecors, & vesanus teste Livio, qui dicat: *vecorde, & malefica vecordia.*

PAULUS. Vadem sponsores significat datum in re capitali.

FESTUS. Vagorem pro vagitu Ennius posuit. Vagorem pro vagitu Ennius libro sextodecimo: *Qui clamor (2) oppugnantis vagore volanti.* Lucretius libro secundo: *Et superantur, item miscetur funere vagor.*

(3) *Valgulatione.* Vagulatione (b) (3) in lege (4) duodecim tabularum significat quæstionem cum convicio: *Cui testimonium defuerit (5) is tertiis (6) diebus ob portum obvagulationem (7) ito.*

(6) *Cervis.* Valgos [c] Opilius Aurelius, aliique complures ajunt dici, qui diversas furas habeant. Plautus in Milite glorioso, qui talos vitiosos habeat: *Majorem partem videas valgis talis (8); & in Sitelitergo: Sit (9) ea mihi insignitos pueros pariat postea, Aut varum, aut valgum, aut compernem, aut pærum, aut brocchum (10) (filium:) e contrario vari dicuntur incurva crura habentes.*

PAULUS. Valgos Aurelius intelligi voluit, qui diversas

^a Locus dignus interprete, sed mihi adhuc obscurus.

^b Ex verbo *Portum* verba XII. tab. emendata sunt: interpretatio Festi mihi non placet. Crederem significare ad quærendum testimonium licere tertio die ante domum paulisper vagari. Sed non facile antiquorum interpretationes sunt rejiciendæ.

^c Plaut. in Mil. utrumque horum exemplum ponit: initium secundi est: *Ea mihi, &c.* Ideo titulus ille in Sitelitergo falsus est.

^d Pacuvius in Teucro apud Nonium: *Quæ desideria alumnorum? pœnitudines Quales, Scapresque incurva vastitudine?*

furas habent: sicut e contrario vari dicuntur incurva crura habentes.

Vallescit, perierit, a vallo militari, quod fit circa castra; quod qui eo eiiciuntur, pro perditis habentur.

Valvoli folliculi fabæ.

Valvoli folliculi fabæ appellati sunt, quasi vallivoli, quia vallo facti (11) excutiantur.

Vapula Papiria, in proverbio antiquis fuit, de quo Sannius Capito sic refert: *tum dici solitum esse, cum vellent minantibus significare se eos negligere, & non curare fretos jure libertatis.* Plautus in Feneratrice: *Heus tu in barbaria quod dixisse dicitur liberta suæ patronæ, ideo dico, liberta salve, vapula Papiria.* In barbaria est, in Italia. Ælius hoc loco vapula positum esse ait pro *dole*. Varro properi; teste Terentio in Phormione; *Num tu & Plauto in Curculione: Reddin, an non mulierem prius quam te huic meæ macheræ obiicio mastigia? vapula ergo te (12) vehementer jubeo ne me territes.*

Vastum [d] pro magnum: ponitur tamen & pro inani. Attius: *Jam hanc urbem ferro vastam faciet Peleus.* Pacuvius: *Quales, scabres, quod (13) inculta vastitudine? unde vastitas, & vastitudo.*

Vastum pro magnum: ponitur tamen & pro inani. Attius: *Hanc urbem ferro vastam faciet: unde vastitas, & vastitudo.*

Vaticanus collis appellatus est, quod eo potius sit populus Romanus vatum responso expulsus Etruscis.

Ve victis in proverbium venisse existimatur, cum Roma capta a Senonibus Gallis aurum ex conventionem, & pacto adpenderetur, ut recederent, quod iniquis ponderibus exigi a barbaris querente Ap. Claudio Brennus Rex Gallorum ad pondera adjecit gladium, & dixit: *ve victis:* quem postea persecutus Furius Camillus cum insidiis circumventum concideret, & quereretur contra fœdus fieri, eadem voce remuneratse dicitur.

Ve vobis dicebatur ab antiquis, & *ve nobis (14).*

Vecors est turbati, ac mali cordis.

Vesticularia vita dicitur eorum qui vicibus parietes alienos perfodiunt furandi gratia. Cato: *vesticulariam vitam vivere, repente largiter habere, repente nihil.*

Vestigal, æs dicitur, quod ob tributum, & stipendium, & equestre, & ordinarium populo debetur.

Vegrande significari alii ajunt male grande; ut *vecors, vesanus, mali cordis, maleque sanus:* alii *parvum, sive minutum,* ut cum dicimus:

FESTUS. (11) *Fustibus.*

(12) *Vapulare ergo.*

(13) *Quam, quo.*

FESTUS.

PAULUS. (14) *Vi nobis, vel vi vobis.*

FESTUS.

ve-

vegrande frumentum; & Plautus in Cistellaria: *qui nisi iteres nimium is vegrandi gradu.*

PAULUS.

Vegrande significat male grande, ut: *vecors, vesanus mali cordis, male sanus*: alii *parvum* sive *minutum* intelligunt, ut *vegranda frumentum*.

FESTUS.

Vehere, portare, vel trahere.

PAULUS.

Veja (a) (1) apud Oscos dicebatur plaustrum: unde vejarii (2) stipites in plauastro, & vectura veitura [3].

[1] *Veba.*
[2] *Veja-ri.*

(3) *Velatura.*

[4] *Con-junctio.*

(5) *Sed non.*

Vel conligatio [4] quidem est disjunctiva, scilicet (5) earum rerum, quæ natura disjunctæ sunt, in quibus aut conjunctione rectius utimur, ut aut dies, aut nox: sed earum, quæ non sunt contrariæ, quæ eligatur, nihil interest, ut Ennius: *vel tu Dictator, vel equorum, equitumque Magister Esto, vel Consul.*

(6) *Velites, quasi velati.*

Velati (6) appellabantur vestiti, & inermes, qui exercitum sequebantur, quippe in mortuorum militum loco substituebantur: ipsi sunt & ferentarii, qui fundis, ac lapidibus pugnabant, quæ tela feruntur, non tenentur. Cato eos ferentarios dixit, qui tela, ac pationes militibus pugnantibus ministrabant.

Velitatio (b) dicta est ultra, citroque probro- rum objectio, ab exemplo velitaris pugnae. Plautus: *Nescio quid velitati estis inter vos.*

FESTUS.

Venditiones olim dicebantur Censorum loca- tiones, quod velut fructus publicorum locorum venibant.

PAULUS.

Venerari verbum compositum ex venia, & orando.

Ventabant dicebant antiqui: unde præpositio- ne adjecta fit *adventabant*.

FESTUS.

Ventabant antiqui dicebant sine præpositione pro *adventabant*.

PAULUS.

Ver sacrum vovendi mos fuit Italis, magnis enim periculis adducti vovebant, quæcumque proximo vere nata essent apud se animalia, im- molaturos. Sed cum crudele videretur pueros, ac puellas innocentes interficere, perductos in adul- tam ætatem velabant, atque ita extra fines suos exigebant.

Verberitare idem Cato frequentative ab eo, quod est *verbero* dixit.

FESTUS.

Veredis (7) antiqui dixerunt, quod veherent rhedas, idest ducerent.

[7] *Ve-vedas.*

(8) *Virgilia.*

Vergiliæ (8) dictæ, quia earum ortu ver fini- tur, & aestas incipit.

PAULUS.

Vergiliæ dictæ, quod earum ortu ver finem facit.

Vermina dicuntur dolores corporis cum quo- dam minuto motu, quasi a vermibus scindatur: hic dolor Græce *σποδος* dicitur.

Vernæ appellantur ex ancillis civium Roma- norum vere nati, quod tempus anni maxime na- turale feturæ est.

Vernæ, qui in villis vere nati, quod tempus **FESTUS.** duce natura feturæ est: & tunc rem divinam insti- tuerit Marti Numa Pompilius pacis, concordia- ve obtinendæ gratia inter Sabinos, Romanos- que, ut vernæ vincerent. Romanos enim ver- nas appellabant, idest ibidem natos, quos vin- cere perniciosum arbitrium Sabinis, qui conjun- cti erant cum populo Romano.

Vernifera mensalia (9) auguria.

PAULUS.

Versuram facere, mutuum pecuniam sumere, ex eo dictum est, quod initio, qui mutuaban- tur ab aliis, non ut domum ferrent, sed ut aliis solverent, velut verterent creditorem.

(9) *Mes- fallæ.*

Versuti dicuntur, quorum mentes crebro ad malitiam vertuntur.

Verticulas cum dixit Lucilius, articulos intel- ligi voluit.

Veruncent (c), vertant. Pacuvius: *Dii mo- nuerint meliora, atque amentiam averuncas- sent tuam, idest averisissent.*

Verata, pila dicuntur, quod veluti verua ha- bent præfixa.

Velcor, pascor.

Vesculi male curati, & graciles homines: *ve* enim syllabam rei parvæ præponebant: unde *Ve- jovem parvum Jovem, & vegrandem, fabam mi- nutam* dicebant.

Vescus fastidiosus, *ve* enim pro *pusillo* ute- bantur. Lucretius vescum dixit edacem, cum ait: *Nec mare quæ impendent vesco sale sana peresa.*

Vespæ (d), & vespiliones (10) dicuntur, qui (10) *Ve- spilones.* funerandis corporibus officium gerunt, non a minutis illis volucris, sed quia vespertino tem- pore eos efferunt, qui funebri pompa duci pro- pter inopiam nequeunt: hi etiam *vespilones* (11) (11) *Vespu- vocantur.* (Martialis: *Qui fuerat medicus, nunc est Vespilo Diaulus.*)

Vesperna (e) apud Plautum cena intelligitur.

Vesperugo (f), vesper stella. Plautus: *Nec vesperugo, nec vergilia occidunt.*

Vespices fruteta densa dicta a similitudine vestis.

Vespiceps puer, qui jam vestitus est puberta- te; e contra investis, qui necdum pubertate ve- stitus est.

Vestis generaliter dicitur, ut stragula, foren- sis, muliebris: vestimentum pars aliqua, ut pal- lium, tunica, penula.

Veteratores callidi dicti a multa rerum geren- darum vetustate. Cannius (12): *mulieri non a- stuta facile veterator persuasit.*

Veterinam bestiam jumentum Cato appella- vit a vehendo. Opilius veterinam dici putat, quasi venterinam, vel uterinam, quod ad ven- trem onus religatum gerat.

(12) *Gan- nius San- nius Gra- nius C. An- nius T. An- nius Canis.*

Veternofus dicitur, qui gravi premitur so- mo.

a Varro lib. iv. de ling. Lat. *Veba brevis vehiculum est*: & alio loco velabrum dicitur a vehendo, velatu- ram facere etiam nunc dicuntur, qui id mercede faciunt: hinc *vehura*.

b Plaut. in Menæch. *Nescio quid vos velitati estis inter vos duos.*

c Pacuvius in Chryse ex Nonio: *Dimonerint meliora: atque amentiam averuncassint tuam.* Vide Varr. lib. vi.

d Suspectus locus, quo refertur Martialis, quem non alio loco nominaverat, & Festo fuit, ut arbitror, posterior.

e Vide Scenfas.

f Plaut. in Amph. *Nec jugula, nec vesperugo, neque Vergilie occidunt.*

mo. Cato veterosum hydropicum intelligi voluit, cum ait: *Veterosum quam plurimum bibit, tam maxime sinit.*

Vexillum deminutivum est a velo.

Viatores appellabantur, qui magistratibus parebant, eo quod plerumque ex agris homines evocabantur a magistratibus, & frequens erat eorum ab agris ad urbem via.

FESTUS. Viatores appellantur, qui magistratibus apparent, eo quia initio omnium tribuum cum agri in propinquo erant urbis, atque assidue homines rusticabantur, crebrior opera eorum erat in via, quam urbe; quod ex agris plerumque homines vocabantur a magistratibus, & frequens eorum erat ab agris ad urbem via.

PAULUS. Vibices plagæ verberum in corpore humano dictæ, quod vi fiunt.

Vibrissæ pili in naribus hominum dicti, quod his evulsis caput vibratur.

Vibrissæ est vocem in cantando crispare. Titinius: *Si eris tibi cantandum, facito, usque exvibrisses.*

FESTUS. Vici (a) appellari incipiunt ex agris, qui ibi villas non habent, ut Marfi, aut Peligni. Sed ex vicis partim habent rempublicam, & jus dicitur; partim nihil eorum, & tamen ibi nundinæ aguntur negotii gerendi causa, & magistri vici, item magistri, paucique (1) annis fuerit. Altero cum id genus ædificii, quæ continentia sunt iis, oppidisque, itineribus, regionibusque distributa distant, nominibusque dissimilibus discriminis causa sunt dispartita. Tertio cum id genus ædificiorum definitur, quæ in oppido prave in suo quisque loco proprie ita ædificat, ut in eo ædificio pervium sit, quo itinere habitatores ad suam quisque habitationem habeat accessum, qui non dicuntur vicarii (2), sicut ii, qui aut in oppido vias (3), aut hi, qui in agris sunt, vicarii (4) appellantur.

(1) *Pagi.* Vicinia vicinorum conversatio.
 (2) *Vicani.* Vicinia vicinorum conversatio.
 (3) *Oppidi civis.* Vicinia vicinorum conversatio.
 (4) *Vicani.* Vicinia vicinorum conversatio.

FESTUS. Victimam Ælius Stilo ait esse vitulum ob ejus vigorem: alii autem quæ vincita adducatur ad altare: aut quæ ad hostis victos (5) immoletur.

PAULUS. Viduertas calamitas dicta, quod viduet bonis. Viere alligare, unde vimina, & vasa viminea.

Vietus (b) languidus, sine vi, & naturalibus privatus viribus.

(6) *Non.* Viget dictum a vi agendo: sed (6) in agendis hostilibus rebus: verum iis, qui (7) concitato animo ad bonum tendunt.

FESTUS. Viget dictum videtur a vi agendo: sed non in agendis, hostilibus rebus, verum his quæ celerissimo, concitatoque animo ad bonam tendunt frugem.

Viginti quinque pœnæ significat viginti quinque asses.

Viminalis porta, & collis appellabantur, quod

ibi viminum silva fuisse videtur, ubi est & ara Jovi Viminio consecrata.

Viminalis porta, & collis appellabantur, quod **PAULUS.** ibi viminum fuisse silva videtur.

Vinalia diem festum habebant, quo die vinum novum Jovi libabant.

Vinciam (8) dicebant continentem.

Vindex ab eo quod vindicat, quo minus is, qui pressus est, ab aliquo teneatur. **(8) Vi-**

Vindiciæ appellantur res eæ, de quibus controversia est, quod potius dicitur jus, quia fit inter eos, qui contendunt. M. Cato in ea, quam scripsit L. Furio: *De aqua Prætores secundum populum vindicias dicunt; & Lucilius: Nemo hic vindicias, neque sacra, neque numen veretur.* De quo verbo Cincius sic ait: *Vindiciæ olim dicebantur illæ, quæ ex fundo sumptæ in jus adlatæ erant.* At Ser. Sulpicius jam singulariter formato vindiciam esse ait qua de re controversia est, ab eo quod vindicatur, & in duodecim: *Si vindiciam falsam tulit si velit is, arbitros tres (9) dato: eorum arbitrii fructus (10) duplione damnatum decidito.*

Vinæ, ut Verrius præcipit, quod vini feraces sint: etiam militares quædam machinationes a similitudine appellantur.

Vinulus (c) dicitur molliter se gerens, & minime quid viriliter faciens. (Plautus: *Oratione vinula, ac venustula.*) **FESTUS.**

Viritanus ager dicitur, qui viritim [11] populo distribuitur. **(11) Vi-**

Viritim dicitur dari, quod datur per singulos viros. Cato: *præda, quæ capta est, viritim divisa.*

Vitiligo in corpore hominis macula alba, quam Græci ἀλφον vocant, a quo nos album: sive a vitio dicta, etiam si non lædet: sive a vitulo propter ejus membranæ candorem, qua nascitur involutus. Lucilius: *Hæc odiosa mihi vitiligo est: non (12) dolet, (inquit.)* **(12) Num.**

Vitulans lætans gaudio, ut prato vitulus (13). Ennius: *Habet is coronam vitulans victoria.* **(13) Ut partu.**

Vivatus, & vividus a vi magna dicuntur.

Vivatus & vividus a poetis dicuntur a vi magna. **FESTUS.**

Vivissimus superlativus a vivo [14]. **PAULUS: [14] Vno.**

Uls Cato pro ultra posuit.

Umbræ vocabantur Neptunalibus casæ frondæ pro tabernaculis. **FESTUS.**

Umciaria lex dici cœpta est, quam L. Sulla, & Q. Pompejus tulerunt, qua sanctum est, ut debitores decimam partem **PAULUS.**

Ungulatos ungues magnos, atque asperos Cato appellavit.

Ungulum Oscorum lingua significat anulum. **FES**

^a Uritur hoc proverbio Plaut. in Psend. & Liv. lib. v. pro Ap. Claudio P. Sulpicium tunc Tr. Mil. quod verisimilius est, cum Brenno de fœdere egisse scribit.

^b Terent. in Eun. *Hic est vietus, vetus, veterosus senex.* Plaut. in Mercat. *Acheronticus, senex, vietus, decrepitus.*

^c Plaut. in Afin. *Oratione vinula, venustula.*

..... si quid monumenti nacta est, qui eorum requireret, est unguis, quem ei detraxit e Lirio. Pacuvius in Iliona: *Repugnanti ego porro hunc vi detraxi unguis*; & in Atalanta: *Suspensum in levo brachio ostendo unguis*.

PAULUS. Unguis fustis uncus.
 FESTUS. Voisgram avem, quæ se vellit, augures hanc eandem *fecilivram* (1) appellant.
 (1) *Fucilivram*.
 Vola vestigium medii pedis concavum: sed & palma manus vola dicitur.
 Volones dicti sunt milites qui post Cannensem cladem (2) usque ad octo millia, cum essent servi, voluntarie se ad militiam obtulerunt.
 (2) *Plagam*.

Volturnalia Volturmo deo sua sacra faciebant, cujus sacerdotem Volturnaem vocabant. Vopte pro vos ipsi Cato posuit.

Urbanas tribus appellabant, in quas urbs erat dispartita a Ser. Tullio rege, idest Suburana, Palatina, Esquilina, Collina.

Urvat Eonius in Andromeda significat circumdat ab eo sulco, qui fit in urbe condenda urvo aratri, quæ sit (3) forma simillima uncini curvatione buris, & dentis, cui præfigitur vomer, ait autem: *circum sese urvat ad pedesterra occ.* [4] caput.

Uxorium pependisse dicitur, qui, quod uxorem non habuerit, æs populo dedit.

FESTUS.

(3) *Fit.*

(4) *Occul-*
tat.

PAULUS.

Scriptorum, qui a Festo citantur nomina.

Aelius. 551. 1: 573. 1: 583. 2: 584. 2: 589. 2: 605. 1: 609. 2: 615. 2: 626. 2: 634. 2: 651. 2: 652. 1: & 2.

Sex. Aelius. 652. 1.

Aelius Gallus. 575. 2: 579. 2: 581. 2: 596. 1: 597. 2: 601. 1: 614. 2: 616. 1. & 2: 617. 1: 620. 2: 623. 2: 631. 1. & 2: 634. 2.

-- Idem libro I. *significationum verborum, quæ ad jus pertinent.* 601. 2. Libro II. 619. 1: 625. 2: 650. 1.

L. Aelius Stilo. 569. 2: 574. 2: 578. 2: 579. 2: 585. 1: 586. 1: 590. 1: 597. 1: 601. 1: 625. 1: 636. 1: 642. 1: 646. 2.

-- Idem in *explanatione carminum Salariorum.* 569. 2: 574. 1: 597. 1.

L. Afranius. 548. 2: 576. 2: 585. 2: 617. 1: 623. 1: 635. 1: 639. 1: 646. 2: 647. 1: 649. 1: 650. 1.

-- In *Abducta.* 631. 1.

-- In *Brundisina.* 625. 1.

-- In *Consobrinis.* 647. 2.

-- In *Emancipato.* 589. 2: 617. 1.

-- In *Epistula.* 611. 1: 613. 2: 637. 1: 644. 1: 645. 1: 652. 1.

-- In *Ida.* 595. 1.

-- In *Privigno.* 633. 1.

-- In *Prodito.* 617. 1.

-- In *Promo, vel primo.* 647. 2.

-- In *Repudiato.* 618. 1: 633. 2.

-- In *Simulante.* 584. 1.

-- In *Suspecta.* Ibid.

-- In *V.* 651. 1.

-- In *Virgine.* 574. 1: 644. 1.

-- In *Vopisco.* 649. 1.

Agathocles *Cyzicenarum rerum conscriptor.* 621. 1.

Alcimus. 620. 2.

Alfius libro I. *belli Carthaginensis.* 568. 2.

M. Annaeus Lucanus. 542. 1.

T. Annius Luscus *adversus Ti. Gracchum.* 627. 2: 654. 1.

Antigonus *Italicæ historiæ scriptor.* 620. 2.

Q. Antistius Labeo. 574. 2: 588. 1: 595. 1: 600. 2: 601. 2: 606. 2: 607. 2: 608. 2: 617. 1: 629. 2: 630. 1: 631. 2.

-- Idem libro IX. *commentarii juris pontificii.* 605. 2. Libro X. 638. 1. Libro XI. 607. 2. Libro XV. 634. 2: 641. 1.

Apollodorus in *Euxenide.* 620. 2.

Aristophanes. 572. 2.

Artorius. 605. 1: 648. 1: 649. 2.

Atejus. 568. 1: 569. 2: 580. 1: 651. 1.

C. Atejus Capito. 600. 2: 607. 1: 619. 1: 623. 1: 633. 2: 634. 2: 638. 2.

-- Idem libro VI. *Pontificali.* 575. 1.

Atejus *Prætextatus Philologus.* 578. 2: 584. 2: 590. 1: 639. 2: 652. 1.

-- Idem in *libro glossematorum.* 587. 1.

L. Attius. 610. 1: 618. 1, & 2: 637. 1: 652. 2.

-- In *Amphitryone.* 586. 1: 615. 1: 632. 1.

-- In *Bacchis.* 591. 2.

-- In *Chrysippe.* 620. 1: 643. 2.

-- In *Dromede.* 582. 1: 588. 1.

-- In *Helenibus.* 574. 1: 605. 1.

-- In *Io.* 649. 2.

-- In *Menalippo.* 583. 2: 614. 1: 644. 2.

-- In *Neoptolemo.* 646. 1: 649. 1.

-- In *Ænomao.* 584. 1.

-- In *Phinidis, sive Phænissis.* 649. 2.

-- Idem *Annali XXVII.* 572. 2.

M. Attius Plautus, *sive Plorus Sarsinas* umber. 599. 2.

-- Idem in *incerta Comædia.* 536. 1. & 2:

542. 2: 543. 2: 544. 2: 546. 2: 547.

2: 548. 2. & seqq. 553. 1: 554. 1:

557. 1: 561. 1: 562. 1: 563. 2: 570.

1: 575. 2. & seqq. 581. 1: 586. 2:

587. 2: 593. 1: 594. 1: 608. 2: 616.

1: 636. 2: 641. 2. & seqq. 645. 1:

648. 2: 649. 1.

-- In *Amphitryone.* 594. 1: 653. 2.

-- In *Artemone.* 579. 1: 614. 1: 644. 1.

-- In *Asinaria.* 564. 1: 589. 1: 652. 2.

-- In *Astraba.* 614. 2: 642. 1.

-- In *Aulularia.* 584. 2: 601. 2: 614. 1:

618. 1: 629. 1: 647. 2.

-- In

- In *Bacchidibus*. 542. 2: 549. 2: 609. 2: 648. 1.
- In *Carbonaria*. 637. 2.
- In *Casina*. 544. 2: 547. 1: 552. 1: 580. 2: 581. 2: 617. 1: 622. 1.
- In *Cistellaria*. 614. 1: 653. 1.
- In *Condalio*. 604. 2.
- In *Curculione*. 548. 2: 563. 1: 587. 2: 594. 2: 596. 1: 610. 1: 652. 2.
- In *Dyscolo*. 584. 2.
- In *Epidico*. 555. 2: 603. 1: 614. 1.
- In *Feneratrice*. 652. 2.
- In *Friularia*. 636. 1: 639. 2: 643. 1.
- In *Hortulo*. 640. 2.
- In *Menachmis*. 541. 1: 610. 2: 637. 2: 640. 1: 642. 2.
- In *Mercatore*. 632. 1: 643. 1.
- In *Milite glorioso*. 542. 1: 546. 2: 548. 1: 637. 2: 644. 1: 652. 1.
- In *Mostellaria*. 538. 2: 564. 1: 578. 2.
- In *Nervolaria*. 574. 1: 587. 1: 591. 1: 605. 2: 629. 1: 641. 1.
- In *Parasito pigro*. 554. 2.
- In *Persa*. 636. 1: 641. 1: 649. 1.
- In *Phasmate*. 555. 2: 643. 2.
- In *Pænulo*. 555. 2: 607. 1: 629. 2.
- In *Pseudolo*. 582. 1: 587. 2: 595. 2: 606. 1: 610. 2: 651. 2.
- In *Rudente*. 569. 2: 643. 1: 647. 2.
- In *Saturione, vel Satyrione*. 545. 1: 581. 1: 619. 2: 642. 1.
- In *Sitelitergo*. 652. 1.
- In *Syro*. 449. 2: 642. 2: 649. 1.
- In *Trinummo*. 543. 2: 646. 2.
- In *Truculento*. 578. 2: 587. 2: 640. 2.
- Aufufius*. 559. 2.
- P. Aurelius Opilius*. 551. 1: 557. 2: 569. 2: 574. 1: 579. 1. & 2: 585. 1: 611. 1: 626. 1: 630. 2: 638. 1: 646. 2: 648. 2: 652. 1.
- Cacilius Statius*. 542. 1: 612. 2: 619. 2: 650. 2.
- In *Æthrione*. 584. 1: 589. 2: 631. 2.
- In *Androgyno*. 639. 2: 645. 2.
- In *Carine*. 617. 1: 638. 1.
- In *Davo*. 605. 1.
- In *Epistula*. 570. 1.
- In *Gamo*. 650. 1.
- In *Hymnide*. 581. 2: 605. 2: 631. 1.
- In *Hypobolimæo*. 583. 2: 614. 1: 639. 1: 651. 1.
- In *Obelofate*. 634. 1.
- In *Pugile*. 581. 2.
- In *Triumpho*. 642. 1.
- M. Calidius*. *Ibid.* 2.
- Callias, qui res gestas Agathoclis scripsit*. 621. 1.
- Cannius*. 653. 2.
- Cephalon Gergithius*. 620. 2.
- Cherylus*. 646. 2.
- L. Cincius Alimentus*. 559. 2: 577. 1: 578. 2: 584. 2: 586. 1: 607. 2: 615. 2: 625. 1: 634. 2: 641. 1: 651. 1: 654. 2.
- *Idem de comitiis*. 593. 2.
- *Idem de consulum potestate*. 603. 2.
- *Idem lib. II. de* 626. 2.
- *Idem lib. Mystagogicon*. 650. 2.
- *Idem lib. de Officio jurisconsulti*. 584. 2.
- *Idem lib. II. de verbis priscis*. 628. 2.
- In libro incerto de verbis priscis. 596. 1: 614. 2: 620. 1.
- Cloarius Verus*. 586. 1: 591. 1: 597. 2: 642. 1.
- In libris sacrorum. 574. 1.
- Ap. Claudius Cæcus in sententiis*. 640. 1.
- Ap. Claudius Pulcher*. 590. 2: 636. 1.
- *Idem lib. I. auguralis disciplinæ*. 635. 2.
- L. Cælius Antipater, lib. VII.* 649. 2.
- M. Cælius pro se apud populum*. 614. 2.
- Cornelius lib. IV.* 630. 1.
- P. Cornelius Paulli F. Scipio Africanus Æmilianus*. 615. 1.
- *Ad populum*. 573. 1.
- *Pro æde Castoris*. 618. 1.
- *De imperio D. Bruti*. 601. 2.
- *Postquam ex Africa rediit*. 610. 2.
- Cornificius*. 573. 1: 584. 2: 589. 2: 590. 2: 646. 1.
- Critolaus*. 625. 2.
- Curvatus*. 577. 1: 584. 2: 651. 2.
- Q. Ennius*. 534. 2: 537. 2: 540. 1: 542. 2: 548. 2: 549. 2: 551. 1: 564. 1: 565. 2: 572. 2: 615. 2. & seqq. 631. 2: 635. 2: 636. 2. & seqq. 639. 1: 647. 1.
- *Idem lib. I. annalium*. 589. 2: 614. 2: 619. 1: 627. 2: 636. 2: 639. 2: 643. 1.
- Lib. II.* 566. 2: 581. 2: 586. 2: 610. 1: 619. 2: 637. 2: 643. 1: 649. 1. *Lib. III.* 605. 2: 636. 1. & 2. *Lib. V.* 586. 2: 614. 2: 639. 1. *Lib. VI.* 579. 1: 629. 2: 643. 2. *Lib. VII.* 611. 1: 627. 2: 649. 2. *Lib. VIII.* 586. 2. *Lib. X.* 581. 2. *Lib. XI.* 597. 1: 612. 1: 619. 2. *Lib. XII.* 610. 2. *Lib. XIV.* 585. 1. *Lib. XVI.* 605. 2: 610. 2: 612. 1: 616. 1: 627. 2: 637. 2: 652. 1. *Lib. XVIII. vel XVI.* 586. 1.
- *Libro incerto Annalium*. 539. 1: 549. 2: 559. 1: 566. 2: 571. 2: 573. 1: 585. 1: 591. 1: 608. 2: 610. 1: 614. 1. & 2: 618. 2: 619. 2: 629. 1: 633. 2: 636. 2: 637. 2: 643. 1. & seqq. 647. 1: 648. 1: 649. 2. & seqq. 652. 1: 653. 1.
- *Idem in Achille Aristarchi*. 606. 2: 639. 1.
- In *Aiace*. 651. 1.
- In *Alexandro*. 639. 2: 647. 1.
- In *Andromacha*. 643. 2.
- In *Andromeda*. 610. 1: 655. 2.
- In *Ar forte Armorum judicio*. 630. 1.
- In *Afona*. 649. 2.
- In *Cresphonte*. 610. 1: 615. 1.
- In *Hæctoris lytris*. 615. 1.
- In *Iphigenia*. 585. 1: 594. 2.

- In *Præ.* forte *præceptis.* 609. 1.
 -- In *Telamone.* 586. 1.
 -- In *Telepho.* 576. 2.
 -- In *Thyeste.* 641. 1.
 -- *Incerta tragædia, vel comædia.* 573. 1.
 & seqq. 586. 1: 593. 1: 625. 2: 642.
 1: 646. 2: 650. 2: 653. 1.
 -- *Idem Sotadico versu.* 574. 2.
Euhemerus. 645. 1.
Q. Fabius Pictor. 608. 2.
Galatas. 621. 1.
Granius Flaccus Licinianus. 596. 1: 619. 2.
Heraclides Lembus. 621. 1.
Hesiodus. 546. 1.
Hippocrates. 541. 2.
Hostius bello forte *Historico.* 648. 2.
C. Julius Cæsar Strabo in Adraſto. 607. 1.
L. Julius Cæsar. 568. 1.
Junius Gracchanus. 608. 1.
C. Lælius pro se apud populum. 586. 1:
 628. 1.
C. Licinius Imbrex. 562. 1: 586. 1.
L. Livius Andronicus. 534. 2: 539. 2: 551.
 1: 552. 1: 553. 2: 560. 1: 580. 1: 587.
 1: 605. 1: 606. 1: 611. 2: 629. 2: 636.
 1: 639. 1: 640. 1: 644. 2: 652. 1.
 -- In *Odyſſea veteri.* 581. 1: 582. 1: 588.
 1: 649. 2.
 -- *Idem lib. I. (Annalium forte.)* 610. 1. *Lib.*
II. Ibid. In centauris. 597. 1. *In Gladiolo.*
 594. 2. *In Lydio.* 628. 2. *In Virgine.*
 584. 2.
C. Lucilius. 543. 1: 544. 2: 549. 2: 552. 1:
 569. 1: 571. 2: 573. 1: 581. 1: 582. 2:
 594. 2: 597. 1: 599. 1: 608. 2: 610. 2.
 & seq. 614. 1: 615. 1: 617. 1: 619. 1:
 620. 1: 622. 2: 627. 1: 630. 1: 633. 2:
 635. 2. & seqq. 644. 2: 646. 1. & seqq.
 648. 2: 653. 2: 654. 2. *Lib. II. Satyrarum.*
 582. 1. *Lib. XXV.* 559. 1.
T. Lucretius. 551. 1: 586. 1: 591. 2: 592.
 2: 596. 1: 610. 1: 628. 2: 646. 2:
 653. 2. *Lib. II.* 580. 1: 625. 1: 651. 1.
Lib. IV. 581. 2. *Lib. V.* 641. 2.
Cn. Marcus vates. 580. 2: 581. 2.
Manilius. 632. 2.
Q. Mucius Scaevola. 580. 1.
C. Nevius. 536. 2: 639. 1: 642. 1. & 2:
 643. 2: 548. 1: 649. 1: 566. 1: 584. 1:
 593. 1: 595. 2: 596. 2: 597. 1: 598. 2:
 622. 2: 626. 2: 636. 1: 640. 1: 643. 2:
 644. 1: 646. 2: 649. 1. & 2.
 -- In *freto.* 602. 2.
 -- In *Gladiolo.* 594. 2.
 -- In *Hariolo.* 590. 1.
 -- In *Lycurgo.* 586. 1.
 -- In *Nautis.* 644. 1.
 -- In *Personata.* 596. 2.
 -- In *Satyræ.* 611. 1.
 -- In *Tarentilla.* 534. 2.
 -- In *Tunicularia.* 578. 2: 595. 1.
 -- *Idem in carmine Punici belli.* 611. 1:
 627. 1: 628. 1.
Nicostratus de Senatu habendo. 631. 1.
 Tom. VII.
Novius. 623. 1: 646. 2.
 -- In *duobus doſſenis.* 647. 2.
 -- In *funere.* *ibid.*
 -- In *Lupo.* 615. 1.
 -- In *Maccho copone.* 581. 2.
 -- In *Phœniſſis.* 629. 1.
 -- In *Pico.* 623. 1.
 -- In *Surdo.* 647. 2.
 -- In *Togularia.* 612. 2.
Oppius. 590. 1: 613. 2.
P. Ovidius Nafſo. 625. 1.
M. Pacuvius. 559. 1: 563. 1: 570. 1: 575.
 1: 581. 1: 586. 1: 606. 2: 618. 1: 625.
 1: 635. 1: 637. 2: 649. 2: 650. 1.
 -- In *Antiopa.* 650. 1.
 -- In *Armorum judicio.* 614. 1: 618. 2:
 650. 1.
 -- In *Atalanta.* 633. 1: 655. 1.
 -- In *Chryſe.* 615. 1: 637. 1: 653. 2.
 -- In *Duloreſte.* 637. 1.
 -- In *Hermiona.* 615. 2: 646. 1.
 -- In *Iliona.* 596. 2: 618. 1: 655. 1.
 -- In *Medæ.* 591. 2: 643. 2: 649. 2.
 -- In *Niperis.* 632. 1: 641. 2.
 -- In *Teucro.* 556. 1: 594. 1: 599. 2: 606.
 1: 614. 2: 615. 1: 646. 1: 652. 2.
Paulus Apoſtolus. 542. 1.
Polemon. 625. 2.
Sex. Pompejus. 584. 1.
L. Pomponius. 623. 2.
 -- In *Decima.* 647. 2.
M. Porcius Cato. 536. 1. & 2: 541. 1: 543.
 2: 547. 1. & seqq. 550. 1: 556. 2. &
 seqq. 579. 1: 580. 2: 585. 1: 593. 1. &
 seqq. 602. 2: 605. 2: 607. 2: 614. 2:
 640. 1: 644. 2: 652. 2. & seqq.
 -- *Idem libro I. Originum.* 581. 1: 589. 2:
 590. 2. *Lib. II.* 641. 1. *Lib. III.* 590. 1.
Lib. IV. 570. 2. *Lib. V.* 598. 2. *Lib.*
VII. 575. 1: 622. 2.
 -- *Idem libro IV. enorum.* 572. 2.
 -- *Idem in epistulis.* 570. 1: 602. 1.
 -- *Idem de re militari.* 596. 1: 605. 2:
 606. 2: 653. 1.
 -- *Idem in Commentariis juris civilis.*
 575. 2.
 -- *Idem in M. Acilium quarta.* 595. 1.
 -- In *Anniun.* 644. 1.
 -- In *M. Cæcilium.* 546. 2.
 -- In *M. Cælium.* 543. 2: 604. 2.
 -- In *M. Cælium ſi ſe appellaviſſet.* 577.
 2: 637. 1.
 -- In *Cornelium apud populum.* 618. 1.
 -- In *M. Fulvium Nobiliorem, cum edifer-*
tavit ejuſ cenſuram. 619. 1.
 -- In *L. Furium.* 632. 1.
 -- In *Q. Minucium Thermum.* 613. 2.
 -- *De ſuis virtutibus.* 589. 2: 590. 1: 604.
 1: 617. 2.
 -- *De decem hominibus.* 586. 1: 624. 1.
 -- In *Oppium.* 610. 1.
 -- In *L. Verurium de ſacrilegio commiſſo.*
 606. 1: 638. 1.
 -- *Pro L. Cæſetio.* 643. 1.
 O o o o -- Pro

- Pro C. 639. 1.
 -- Pro VII. 630. 1. & 2.
 -- De septem hominibus. 637. 2.
 -- In dissuasionē ne lex Bæbia derogaretur.
 620. 2.
 -- De feneratione legis Junia. 607. 1.
 -- In suasionē ne legi Orchia derogaretur.
 586. 1: 595. 2.
 -- In suasionē legis Voconia. 614. 1. & 2.
 -- In dissuasionē de rege Attalo, & vecti-
 galibus Asia. 601. 1.
 -- In dissuadendo 634. 2.
 -- Ne quis Coss. bis fieret. 593. 2.
 -- Ædiles plebis sacrosanctos esse. 624. 2.
 -- De spoliis ne figerentur, nisi quæ de ho-
 stibus. 618. 2.
 -- De Auguribus. 605. 1.
 -- De Indigitibus. 632. 1.
 -- Ad lites Censorias. 593. 1: 596. 2.
 -- De conjuratione. 604. 1.
 -- In disertatione Consulatus. 614. 2.
 -- In Consulatu. 571. 2.
 -- De fundo oleario. 608. 2.
 -- De re Histria militari. 609. 1.
 -- De signis & tabulis. 615. 1.
 -- Apud equites. 589. 1.
 M. Porcius Cato Nepos. 568. 1.
 L. Quinctilius Varus. 542. 1.
 Quinctius Atta. 540. 2: 608. 2.
 T. Quinctius Dictator. 650. 2.
 C. Sallustius Crispus lib. I. *historiarum*.
 586. 1.
 -- Libro qu. 641. 1.
 -- In Catilina. 645. 2.
 Santra. 551. 1: 584. 2: 590. 2: 611. 1:
 612. 2.
 -- Lib. II. de verborum antiquitate. 584. 2:
 614. 2.
 C. Sempronius Gracchus. 596. 1.
 -- De lege P. Ennii, & peregrinis. 618. 2.
 -- De lege Minucia. 591. 1.
 -- De legibus a se promulgatis. Ibid. 2.
 -- Cum circum conciliabula iret. 601. 2.
 -- In P. Popillium pro rostris. 586. 2.
 -- In P. Popillium, & Marthonem. 570. 2.
 -- In P. Popillium posterior. Ibid.
 P. Servilius augur. 638. 2.
 Sinius Capito. 537. 1: 569. 2: 574. 2: 579.
 2: 581. 1: 584. 1: 591. 2: 613. 1: 619.
 2: 623. 1: 625. 2: 627. 1: 633. 1: 634.
 2: 648. 1.
 L. Sisenna. 571. 2.
 Ser. Sulpicius Rufus. 583. 2: 591. 1: 594. 2:
 601. 1: 626. 1: 627. 1: 633. 2: 654. 2.
 -- Pro Aufidia. 577. 1.
 Ser. Sulpicius filius. 575. 2.
 P. Terentius. 534. 2: 538. 2.
 -- In Adelpis. 559. 1: 606. 1: 638. 2.
 -- In Agnorizomene. 643. 2.
 -- In Andria. 630. 2: 635. 1.
 -- In Hecyra. 589. 2.
 -- In Heautontim. 629. 2.
 -- In Phormione. 548. 1: 607. 2: 622. 2:
 629. 2: 647. 1.
 M. Terentius Varro. 548. 1: 554. 2: 588. 2:
 600. 2: 616. 1: 621. 2: 622. 2: 623. 1:
 645. 1: 646. 1: 647. 2.
 -- Idem lib. I. *antiquitatum*. 576. 2.
 -- Lib. VI. *rerum humanarum*. 602. 2: 604.
 2. Libro VII. 643. 1.
 -- Lib. I. *epistolicarum questionum*. 575. 1.
 Libro V. 634. 1.
 -- Lib. III. *rerum rusticarum*. 534. 1.
 Titinius. 544. 2: 573. 2: 574. 2: 586. 1:
 591. 1: 594. 2: 596. 1: 619. 1: 642. 1.
 & 2: 646. 2: 648. 1: 654. 1.
 -- In Barathro. 636. 1.
 -- In Barbaro. 648. 1.
 -- In Epistula. 642. 2.
 -- In Gemina. 593. 2.
 -- In Prilla. 629. 2.
 -- In Quinta. 591. 1.
 -- In Serina. 575. 1: 590. 1: 615. 2.
 C. Titius. 587. 2.
 Trachalus. 650. 1.
 M. Tullius Cicero. 622. 1: 647. 1: 648. 2.
 -- Lib. I. de gloria. 589. 1. Lib. I. in Ver-
 rem. 615. 2. Lib. IV. 617. 2.
 -- In Pisonem. 631. 2.
 -- De Senectute. 586. 2.
 Turpilius in Demerrio. 579. 2.
 Valerius in explanatione XII. *Tabularum*.
 616. 2.
 C. Valerius Catullus. 599. 2: 613. 1: 644. 2.
 M. Valerius Corvinus pro Liburnia. 645. 2.
 C. Valerius Flaccus. 622. 1.
 M. Valerius Martialis. 653. 2.
 M. Valerius Messalla Augur. 632. 1: 635. 1:
 638. 1: 640. 2: 653. 2.
 Valerius Valentinus jocosus carmine. 647. 1.
 C. Valgius Rufus. 630. 2.
 Veranius. 576. 1: 577. 1: 587. 2: 592. 1:
 604. 1: 605. 2: 633. 2.
 -- Idem in libro *auspiorum de comitiis*. 615. 2.
 P. Vergilius Maro. 551. 1: 648. 2. IV. *Eclo-*
ga. 641. 2. V. *Ecloga*. 594. 2. VI. *Eclo-*
ga. 596. 1. VII. *Ecloga*. 539. 2.
 -- Lib. I. *Georgicorum*. 641. 2. Libro IV.
 597. 2.
 -- Lib. I. *Æneidos*. 580. 1. Lib. VI. 554. 2:
 591. 1. Lib. VIII. 557. 2.
 M. Verrius Flaccus. *Habes alibi*.

Legum, & aliorum monumentorum Index.

- Romuli & Tatii leges. 599. 2.
 Numæ Pompilii leges. 536. 2: 586. 2: 592.
 2: 595. 1: 648. 1.
 In secunda tabula, secunda lege. 619. 1.
 Ser. Tullii leges. 599. 2.
 Duodecim tabulæ. 576. 2: 577. 2: 579. 2:
 583. 2: 584. 2: 594. 2: 601. 1: 613. 1:
 622.

622. 2: 626. 1. & seqq. 636. 1: 640. 1.
 & 2: 644. 2: 646. 1: 649. 1: 652. 1:
 654. 2.
Tribunicia lex prima. 623. 2.
L. Papirii lex. 624. 1.
Annaria lex. 538. 2.
Censoria lex. 606. 1.
Latinum fœdus. 577. 2.
Siliorum lex. 608. 1.
Unciaria lex. 654. 2.
Prætoris edictum. 601. 1.
Laurentium leges. 540. 1.
Saliaria carmina. 541. 2: 570. 2: 595. 2:
 597. 1: 602. 1: 606. 2: 628. 1.
Augurales libri. 592. 1.
Rituales libri Etruscorum. 619. 2.
Commentarium sacrorum. 580. 1.
Nelei carmen. 584. 1: 640. 1. & 2: 649. 2.
Janualii Junonii, & Minervii versus.
 541. 2.

I N C E R T A.

Incertus scriptor. 554. 2: 557. 2: 571. 2:
 573. 1: 585. 2: 586. 1: 589. 1: 597. 1:
 598. 1: 618. 2: 639. 2: 654. 2.
Cumanæ historiæ compositor. 621. 1.
Historiarum scriptor. 646. 1.
Agnorizomene. 643. 2. *Terentii.*
Alexandri. 609. 2. *Ennii.*
Erechtheus. 580. 2. *Ennii.*
Fullonia. 644. 1. *Titinii, vel Laberii.*
Medus. 606. 1. *Pacuvii.*
Pantafilea. 585. 2.
Philocteres. 648. 2. *Attii.*
Privignus. 606. 1. *Afranii.*
Telephus. 638. 1. *Ennii, vel Attii.*
 lius in Demetrio. 647. 1. forte
Turpilii.
 nus lib. II. 651. 1. forte *Ennius.*
 cilius. 611. 2. forte *Cæcilius, vel*
Lucilius.

Index Rerum obiter dictarum.

Accensus. 589. 1.
 Acies. 534. 1.
 Acilius ædem Pietati vocit. 598. 1.
 Ἀκόνη. 534. 1.
 Acron. 588. 2.
 Acuere. 534. 1.
 Acumen. Ibid.
 Acus. Ibid.
 Adcensi. 535. 1.
 Adeptus. 539. 1.
 Adgregare. 533. 1.
 Adolescens. 534. 2.
 Ἀδολεσχῶ. Ibid.
 Adonis. 643. 1.
 Adultus. 534. 2.
 Ædes Æsculapii. 563. 2.
 Ædes Honoris, & Virtutis a Mario facta.
 643. 2.
 Ædes Martis. 569. 1.
 Ædificare. 535. 2.
 Ædiles plebei. 599. 1.
 Ægæa Amazonum regina. 535. 2.
 Ægeus pater Thesei. Ibid.
 Ælia gens. 559. 2.
 Æmilius & Fulvius censores. 567. 2.
 Αἰών. 535. 2.
 Æquinoctiale. Ibid.
 Ærarium P. R. Ibid.
 Ærumnæ. 536. 1.
 Æsculapius. 563. 2.
 Æs pararium. 592. 2.
 Æs resignatum. 618. 2.
 Æs Taurium. 647. 1.
 Africa unde dicta. 539. 1.
 Ager Nemorensis Aricia. 569. 2.
 Ager occupatricius. 587. 1.
 Ager peregrinus. 596. 1.
 Ager Remurinus. 617. 2.

Ager restibilis. 618. 2.
Ager Solonius. 600. 1.
Aginatores qui. 536. 1.
Agitare. 534. 1.
Agna præcidanea. 602. 1.
Agne pennatæ. 295. 2.
Agonalia. 536. 1.
Agonia hostia dicta. Ibid.
Agonia sacrificia. Ibid.
Albenses Mensi. Ibid. 2.
Allia fluvius. 537. 1.
Alpes unde dictæ. 536. 2.
Alcare. 534. 2.
Ambarvalia. 539. 1.
Amburbium. Ibid.
Ameci & Amecæ. Ibid.
Amens. 541. 1.
Amiciri. 539. 1.
Amplexus. Ibid.
Amuffis. 555. 1.
Ancile. 569. 1.
Anclabria vasa. 539. 2.
Anclabris. 554. 2.
Anculare pro ministrare. 539. 2.
Anculi dii & Ancula. Ibid.
Ancus Marcius. 591. 2: 612. 2.
Angeronalia. 539. 2.
Angina. Ibid.
Annales maximi. 571. 1.
Antæ. 538. 2.
Antemna. Ibid. 1.
Antiochus rex Syriæ superatus. 582. 1.
Antiqui non geminabant consonantes. 539. 1.
Apere & aptus. Ibid.
Appendices. 538. 1.
Appulia. 551. 2.
Aquæductus. 539. 2.
Aquarium vas. 577. 2: 578. 1.

O O O O 2

Aqui-

Aquila avis. 536. 2: 539. 2.

Arca. 539. 2.

Arcula ☉ *arcela.* Ibid.

Arcus. Ibid.

Ardearina via. 619. 1.

Arpyei. 534. 2.

Argeus ager. 566. 1.

Armi. 540. 1.

Artes unde. Ibid. 2.

Aranca. 541. 2.

Arx. 539. 2.

Ascanius. 535. 2: 563. 1.

Afinaria. 619. 1.

Asses sextantarii. 533. 1.

Assir sanguis. 540. 2.

Assula. 558. 1.

Astura. 640. 2.

Atricapilla aves. 572. 1.

Atrum, nigrum. 540. 2.

Atticum talentum. 646. 1.

Attius Navius. 578. 2.

Audaculus. 541. 1.

Aves oscines. 590. 2.

Aves præpetes. 602. 2.

Aves remores. 617. 2.

Aves sinistra. 634. 1.

Augures spectionem habent. 637. 1.

Augurium. 541. 1.

Avidus ☉ *aviditas.* Ibid.

Aulicoqua extra. Ibid.

Auseli. Ibid. & 598. 1.

Auson. 541. 2.

Auspicari peremne. 596. 1.

Auspicia pedestria. 594. 2.

Auspicia pestifera. 597. 1.

Auspicia piacularia. Ibid. 2.

Auspicium facientes aves. 590. 2.

Axies mulieres. 541. 2.

Axit. Ibid.

B *Alare.* 442. 1.

Belle. Ibid.

Beneventum. 541. 2.

Bilefia. 596. 1.

Bidens ovis. 537. 2.

Bidentes hostiæ. 542. 2.

Bigati. 560. 2.

Bona dea. 551. 2.

Bos patalis. 593. 1.

Boves fordæ. 558. 1.

Brenda. 543. 1.

Bruttiani. Ibid.

Bruttii. 542. 2.

Bubo. 543. 2.

Bupædæ. Ibid. 1.

Busycon. Ibid.

Buteo avis. 536. 2: 590. 2.

C *pro G.* 590. 1.

Cæcades Trojanus. 543. 2.

Cæcilia familia. Ibid. & 572. 2.

Cæcilia uxor Tarquinii Prisci. 602. 1. & 2.

Cælare. 538. 1.

Calabra Curia. 550. 2.

Calcei flaminica. 574. 2.

Cales. 541. 2.

Calculi. 544. 1.

Camelli. 542. 2.

Camillus. 557. 2.

Campus sceleratus. 628. 2.

Cancelli. 544. 1.

Candelabra. 546. 1.

Canes rutilæ. 623. 1.

Caniculæ sidus. 545. 1.

Canistra. 544. 1.

Capitolium liberatum. 571. 1.

Capræ palus. 544. 2.

Capus. Ibid.

Cardo. 551. 2.

Carina. 544. 2.

Carmentali porta egredi cur religiosum. 616. 1.

Carmina saliaria. 541. 2.

Carthaginienses. 560. 2.

Casilinum a Pœnis obsessum. 583. 2.

Casmena. 553. 2.

Castella. 548. 2.

Catillones. 557. 1.

Censores. 562. 2.

Censores L. Julius, P. Licinius. 615. 2.

Census. 565. 2.

Centumviri. 545. 2.

Centuriæ prærogativæ. 602. 2.

Ceres. 566. 1.

Cereris festa. 560. 2.

Cerus manus. 570. 2.

Cetus. 542. 1.

Chaos. 563. 1.

Cilo. 546. 1.

Cimbri ☉ *Teutoni.* 537. 2.

Circensia spectacula. 558. 1.

Circum. 537. 1.

Cispius mons. 631. 2.

Cistophorum. 646. 1.

Civica corona. 585. 2: 586. 1.

Classis procincta. 605. 1.

Clavator. 544. 1.

Clivi. 547. 1.

Clivus publicius. 608. 1.

Κνέφος. 547. 1.

Cocio. 540. 1.

Cocus nundinalis. 584. 2.

Coda. 595. 1.

Cælius mons. 570. 2.

Coercere. 539. 2.

Cœfnas. 595. 2.

Cohors prætoria. 603. 2.

Collicia tegulæ. 564. 1.

Colligere ☉ *deligere.* 566. 1.

Collina porta Agonensis dicta. 536. 1.

Collis Vaticanus. 652. 2.

Coloni. 535. 1.

Color burrus. 543. 2.

Columbaria. 578. 2.

Columella bellica. 542. 1.

Comis. 548. 1.

Comitialis morbus. 606. 1.

Comitium. 547. 2.

Comperendinata res. 618. 1.

Compescere. 553. 1.
Compilare. 598. 2.
Compitalia. 565. 2.
Compitaliciæ feriæ. 548. 1.
Compluvium. 562. 1.
Congruere. 560. 2.
Conlatina porta. 548. 2.
Conscripti. 534. 2.
Consiua. 588. 1.
Contenones. 542. 2.
Concinere. 548. 1.
Conscripti patres. 612. 1.
Consul major. 568. 1.
Consules Claudius, & Fulvius. 625. 2.
Consules Ti. Gracchus, P. Valerius Falto. 627. 1.
Consules L. Sulla, Q. Pompejus. 654. 2.
Consules P. Sulpicius, Cn. Fulvius. 625. 2.
Cornus. 590. 2.
Cornicines. 535. 2.
Cornix. 590. 2.
Corona civica. 585. 2: 586. 1.
Corona graminea. 560. 1.
Corona obsidionalis. 585. 2.
Coronæ oleaginæ. 588. 1.
Corona ovalis. 591. 2.
Coronæ triumphales. 650. 2.
Sub Corona venire. 640. 2.
Cortina. 539. 1.
Crepæ. 544. 2.
Crinibus senis ornantur nubentes. 631. 1.
Cumulus. 541. 1.
Cupedia. 550. 1.
Curculio. 563. 2.
Curia xxx. 550. 2.
Curia nova. 583. 1.
Curia veteres. Ibid.
Curia Foriensis, Rapta, Veliensis, Velitia. Ibid.
Curia Tifata. 649. 1.
Curia Tiria. Ibid.
Curio maximus. 571. 2.
Curis hasta. 545. 2.
Curis urbs. 550. 2.
Curiales flamines, & mensæ. Ibid.
Cyprus insula. 536. 1.

Δ *curia.* 551. 2.
Daptice. Ibid.
Dapticum negocium. Ibid.
Dautia. Ibid. 1.
Deamare. Ibid. 2.
P. Decius. 585. 2.
Decretum senatus quid differat a S. C. 631. 1.
Decumana scuta. 536. 2.
Decurionatus. 589. 1.
Dedicare. 552. 1.
Denarius. 560. 2.
Detestatio. 587. 1.
Diales flamines. 536. 2.
Dialis flamen. 553. 1. & 2: 590. 1.
Diana. 565. 1.
Dicearchia. 573. 1.
Dies religiosi. 616. 2.
Dies status. 638. 2.
Dies tersus. 648. 2.

Dii inferi. 537. 1.
Dii manes. 570. 2.
Dii superi. 537. 1.
Dii terrestres. Ibid.
Discus. 540. 1.
Dissipare. 564. 1.
Dolium pertusum. 597. 1.
Draco in tutela Æsculapii. 563. 2.
Duodecim signa. 559. 2.

E *Dov.* 534. 2.
Egregius. 533. 1.
Emerere. Ibid.
Equiria. 570. 2.
Equites Trossuli dicti. 650. 2.
Equitum centuria. 632. 2.
Equus october. 587. 1.
Erigones & scari festa. 590. 2.
Eruclare. 554. 2.
Exordita toga. 590. 1.
Expensa. 553. 1.
Extra muta. 576. 2.
Extra regalia. 615. 2.
Exverra. 555. 1.

F *Aba refriva.* 615. 2.
Fabii. 558. 1.
Fabius, qui superfuit trecentis ad Cremeram. 584. 1.
Q. Fabius Eburnus, Pullus Jovis. 608. 2.
Facilitas. 556. 1.
Falco. 544. 2.
Fana sistere. 634. 2.
Favere. 556. 2.
Februa. 556. 2.
Fenum. 557. 1.
Ferentarii. 535. 1: 635. 1.
Feriæ novendiales. 583. 1.
Feriæ privata. 604. 1.
Feriæ sementinæ. 630. 2.
Feriæ stultorum. 640. 1.
Feronius. 590. 2.
Festuca. 557. 1.
Ficus ruminalis. 622. 2.
Fidicula. 557. 1.
Flamendialis. 553. 2: 556. 1: 557. 2.
Flamen Palatualis. 592. 1.
Flamines majores. 568. 1.
Flamines XV. 571. 1.
Flameum. 584. 2.
Flaminicarum capitis ornamentum. 651. 2.
Flaminium menta. 535. 1.
Fœdus Gabinium. 547. 1.
Foriensis curia. 583. 1.
Forum Cupedinis. 550. 1.
Forum Flaminium & Julium. 558. 1.
Forum Olitorium. 565. 1.
Fossæ Quiritium. 612. 2.
Fraterculare. 636. 1.
Fronte recto. 614. 2.
Fulgur. 558. 2.
Fulgur dium. 553. 1.
Fulgor provorsum. 607. 2.
Fulgur renovativum. 617. 2.

Ful.

Fulgur trifulce. 650. 2.
Fulgura adrestata. 535. 1.
Fulgura peremptalia. 596. 1: 601. 2.
Fulgura postularia. 601. 2.
Funera simpludearia. 634. 1.
Fur. 565. 2.
Furcilla. 536. 1.

G *Allia Togata.* 543. 1.
Galinae passales. 593. 1.
Gallus fluvius. 559. 1.
Ganymedes. 537. 1.
Germani. 559. 2.
Gingrina tibia. Ibid.
Gladiatores Thraeces. 648. 2.
Gladius. 540. 1.
Gloria. 534. 2.
Grues. 548. 2.
Gynæceum. 536. 2.

H *Alo.* 554. 1.
Hasta donati. 560. 2.
Hercules pellem unde dicitur habere. 595. 1.
Herculis filii. 546. 1. & 2.
Hibris. 542. 2.
Hinnirus equorum. 543. 1.
Hispanienses qui. 549. 1.
Honoris, & Virtutis aedes a Mario facta. 643. 2.
Horatius Trigemini accusatus parricidii apud Duumviros. 636. 2.
Hordicidia. 561. 2.
Horrea Sempronia. 631. 1.
Hostia. 536. 1.
Hostia Ambaruales. 537. 2.
Hostia maxima. 571. 1.
Hostia aptata, vel optima. 589. 1.
Hostia prodigua. 605. 2.
Hostia pura agnus. 536. 1.
Hostia succidanea. 632. 2.

J *Anus.* 546. 1: 552. 2.
Janus Curiarius. 636. 2.
Iduum posteri dies nuptiis alieni. 582. 2.
Jentaculum. 633. 2.
Iliginea corona. 546. 2.
Illucis. 560. 1.
Imbulbinare. 543. 1.
Immissulus. 590. 2.
Immusculus avis. 536. 2.
Implorare. 554. 1.
Inclusus. 547. 1.
Increpitare. 549. 2.
Indicare verbis. 536. 1.
Iniquus. 535. 2.
Inops. 589. 1.
Inquinare. 535. 2.
Inquinamentum. 538. 2.
Integrare. 535. 2.
Interamna. 538. 1.
Inrimus. 555. 2.
Irrigare. 540. 1.
Ἰσχυροειξιν. 535. 2.
Judex subditus. 641. 1.

Sub Jugum mitri. 640. 2.
Julius mensis. 565. 1.
L. Julius, P. Licinius Censores. 615. 2.
Julus & Æmilus Ascanii filii. 535. 2.
Juno curis. 545. 2.
Juno Februata. 556. 2.
Juno Fluonia. 557. 2.
Juno Juga. 565. 1.
Juno Lucina. 570. 2.
Juna Opigena. 588. 1.
Juno sispes, vel sospes. 634. 2.
Juno sororia. 636. 2.
Juppiter Herceus. 561. 1.
Juppiter Opitulus & opitulator. 588. 2.
Jurgare. 536. 1.
Jusiurandum. 565. 2.

K *Alendæ.* 605. 1.

L *Acerna.* 565. 1.
Licina. 552. 2: 565. 1.
Lacrymæ. 551. 1.
Lacus Servilius. 632. 2.
Lamella ærea adsimilis stellæ adfigitur locis inauguratis. 638. 2.
Lanius. 565. 1.
Lares. 565. 2: 598. 1.
Latina via. 619. 1.
Latina Coloniae Priscæ. 604. 1.
Latinorum imperium usque ad P. Decium Cos. 603. 2.
Latini Prisci. 604. 1.
Latrones. 639. 1.
Laverna dea. 565. 2.
Lavernalis porta. Ibid.
Laumedon. 537. 1.
Laurus. 565. 2.
Lax. Ibid. 1.
Legati. 589. 2.
Leges fenestres. 557. 1.
Leges promulgari. 606. 2.
Legio. 632. 2.
Leopardus. 542. 2.
Lex quid. 620. 2.
Lex Minucia. 591. 1.
Lex muneralis. 575. 2.
Lex optima. 589. 1.
Lex tapulla. 647. 1.
Lex unciaria. 654. 2.
Liber pater. 549. 2: 561. 1.
Liberalia. 561. 2.
Limites prorisi. 607. 1.
Linea postica. 601. 1.
Literæ ab antiquis non geminabantur. 533. 2: 541. 1.
Liticen. 566. 2.
Lotophagi. Ibid.
Lucellum. 540. 1.
Lucerenses. 567. 1.
Lucerus Ardeæ rex. Ibid.
Lucina Juno. 643. 2.
Lucifer. 565. 1.
Lucrio. 545. 2.
Lucus Albronarum. 536. 2.

Ludii statua. 638. 2.
Ludi in Circo Maximo. 575. 1.
Ludi Romani. 568. 1.
Ludi seculares. 624. 2.
Ludi Taurii. 647. 1.
Luna. 552. 2.
Lupercalia. 556. 2.
Luperci. 549. 2: 556. 2.
Lurcones. 567. 1.
Lustratio. Ibid.
Luxuriosus. Ibid.
Lymphati. Ibid. 2.
M *Acellum.* 550. 1.
Mæandrus amnis. 567. 2.
Manius. Ibid.
Magistratus. Ibid.
Magistratus abacti, qui. 533. 1.
Magistratus plebejus. 599. 2.
Magistri. 567. 2.
Majalis. 544. 2.
Majus mensis. 567. 2.
Malandrea. 554. 1.
Maleventum. 542. 2.
Malluvia. 595. 1.
Malo cruce. 570. 2.
Mamercus Pythagoræ filius. 535. 2.
Mamertini. 568. 2.
Mamilia turris. 587. 1.
Manalis lapis. 539. 2.
Mane. 569. 1: 570. 2.
M. Manlius. 569. 2.
Mansilia. 570. 1.
Marcipor. 612. 1.
A Marco Marcellus. 537. 1.
Maria Tyria. 652. 1.
C. Martius. 593. 1.
Martialis flamen. 590. 1.
Mars gradivus. 560. 1.
Mater Matuta. 569. 1.
Mater Stata. 638. 2.
Materia. 533. 2.
Maturus. 570. 2.
Maxima multa. 575. 1: 591. 2.
T. Menenius Lanatus cos. 594. 1.
Mensæ Glisceræ. 559. 2.
Mercatorum diei festus. 568. 1.
Mercurii Malevoli signum. 568. 2.
Mercurius. 551. 1.
Meretrices Aliconia. 536. 2.
Meretrices prostibulæ. Ibid.
Mergi aves. Ibid.
Merula. 572. 2.
Mezentius rex Caritum. 590. 2.
Milites Rorarii. 621. 2.
Minerva. 565. 1.
Mirmillo. 618. 2.
Mola salsa. 534. 2.
Mons Aventinus. 576. 1.
Mons Murcus. Ibid.
Mons sacer. 623. 2.
Morbus fonticus. 636. 1.
Mos receptus. 614. 2.
Mugitus boum. 543. 1.

Multa maxima. 591. 2.
Multa suprema. 594. 1.
Multandi ratio antiqua. 591. 2.
Muli Mariani. 536. 1.
Mulus. 542. 2.
Munifices. Ibid.
Municipium & *municipiorum plura genera.*
 576. 1.
Muriola. Ibid. 2.
Murus Mustellinus. Ibid.
Musæ Pegasides. 594. 2.
Musæ Pierides. 598. 1.
Musæ Pimpleides. Ibid. 2.
Mutare. 538. 1.
Myoparo. 593. 1.

N *Littera, quid significet in fastis.* 580. 1.
Nacæ. 577. 1.
Nai ηχι αυχι. 578. 2.
Nævius. 577. 2.
Narnienses. 581. 1.
Nativatores. 578. 1.
Nérov. 577. 1.
Nancum. 582. 1.
Navius Atrius. 578. 2.
Neapolitanum talentum. 646. 1.
Nectar. 576. 2.
Nefasti dies. 556. 2.
Nefastus dies nundinarum. 584. 2.
Neptunus equester. 561. 2.
Nequitur. 581. 1.
Néty. 577. 1.
Nexum facere. 584. 2.
Nictis. 581. 2.
Noctua. 590. 2.
Nomada. 584. 1.
Nomenclatores. 556. 2.
Nonarum posterius dies nuptiis alieni. 582. 2.
Nova nupta. 556. 1: 564. 1.
Novimen. 582. 1.
Noviter. 584. 2.
Nox. 554. 2.
Nubens a quibus deducatur. 593. 2.
Numa Pompilius rex. 569. 1.
Numisma. 584. 2.
Nuncupare lingua. Ibid.
Nuncupare vota. Ibid.
Nundina. 557. 1.
Nuntiatio in auguralibus. 637. 1.
Nyctegresia. 554. 1.

O *Bvitu.* 586. 2.
Obsatulent. Ibid. 1.
Obsequium. 607. 1.
Obsidium. 586. 1.
Occator. 539. 1.
Ca. Octavius. 587. 1.
Ogygus. Ibid. 2.
Offecisses. 563. 2.
Oleos. 533. 2.
Olla. 541. 1.
Olli. 588. 1.
Operarii. 542. 1.
Opes antiquorum in pecoribus. 533. 2.

Opi-

Opicum. 591. 1.
Opirulator Jupiter. 588. 2.
Opis. Ibid. 1.
Oppius mons. 559. 2.
Opscos. 591. 1.
Optima hostia. 589. 1.
Opulenti. 588. 1. & 2.
Orata Sergius unde dictus. 589. 2.
Orator mutus. 574. 1.
Oratores. 534. 2: 589. 2.
Orcades nymphæ. 590. 2.
Orichalcum. 543. 2.
Oricolæ. 589. 2.
Orion stella. 565. 1.
Osci qui. 567. 2.
Osculari. 541. 2.
Osculum. 591. 1.
Ostentum. 574. 2.
Ostiensis via. 600. 1.
Otacilius Maleventanus. 584. 1.
Oves pascales. 593. 1.
Oves passales. Ibid.
Ovis Idulis. 562. 1.
Oufens fluvius. 591. 2.
P *Alemon.* 601. 1.
Palatuar. 631. 2.
Palea de frumento acus dicuntur. 534. 1.
Palmata tunica. 598. 1.
Paulus primnesius. 604. 1.
Parra. 590. 2.
Pangere. 562. 2: 592. 1.
Pantomimi. 560. 1.
Papirius. 577. 1.
Παπῖος. 541. 2.
Parentalia. 556. 1.
Parici quæstores. 592. 2.
Paricida. Ibid.
Pastorale baculum. 536. 1.
Patagiarii. 593. 1.
Patres. 534. 2.
Patres, & conscripti. 612. 1.
Patrimus pater. 593. 2.
Patris familie nomen cur percunctatum. 595. 2.
Pavire. 585. 2.
Pecinates. 595. 1.
Peculatus. 552. 1.
Peculia. 533. 1.
Pecunia. 594. 1.
Pecunie. 533. 1.
Peligni. 595. 1.
Penas. Ibid.
Penes. 539. 1.
Penetrans deus. 561. 1.
Penita offa. 595. 2.
Perduellis. 553. 2: 561. 2.
Peremne sacrificium. 597. 2.
Perempralia fulgura. 601. 2.
Perplexa. 599. 2.
Perplovere pateram. 593. 2.
Per se facul. 596. 1.
Pesnas. 595. 2.
Petronia aqua. 545. 1.
Petulci. 597. 2.

Piamenta. Ibid.
Picus Martius. 590. 2.
Picus rex. 598. 1.
Pinarii. 601. 2.
Pistor. 549. 1.
Pistrinx. 541. 1.
Pœnas pendere. 595. 1.
Pœnica pavimenta. 593. 2.
Politiones. 552. 1.
Pomerium. 607. 2.
Pomonalis Flamen. 571. 1.
Pompejus Bithynicus. 623. 1.
Pondera publica. 608. 1.
Pontia urbs. 600. 1.
Per pontem suffragia ferebantur. 933. 1.
Pentifex Maximus. 571. 2: 590. 1.
Porca. 562. 2.
Porca præcidanea. 602. 1.
Porcet. 539. 2.
Porculus & porcellus. Ibid.
Porta Agonensis. 536. 1.
Porta Capena. 564. 1.
Porta Carularia. 545. 1.
Porta Collatina. 548. 2.
Porta Collina. 536. 1.
Porta Flumentana. 557. 2.
Porta Fontinalis. 558. 1.
Porta Minucia. 573. 2.
Porta Mugionia. 575. 1.
Porta Piacularis. 597. 2.
Porta Prætoria. 603. 2.
Porta Principalis. 604. 1.
Porta Querquetularia. 611. 1.
Porta Quintana. Ibid. 2.
Porta Quirinalis. 609. 2.
Porta Ratumena. 613. 2.
Porta Rodusculana. 620. 2.
Porta Romana. 621. 2.
Porta Salutaris. 626. 1.
Porta Scelerata, quæ & Carmentalis. 628. 2.
Porta, & Collis Viminalis. 654. 2.
Portentum. 574. 2.
Porticus Octavia. 587. 1.
Portum Persicum. 596. 2.
Portumnus. 546. 2.
Potitii Sacerdotes. 540. 2.
Prægnans. 560. 2.
Prænestini Nucula. 583. 2.
Præspere. 535. 1.
Prætor major. 568. 1.
Prætor Maximus. 571. 1.
Prætor urb. M. Calpurnius Piso. 625. 2.
Prata Quintia. 611. 2.
Princeps. 551. 2.
Procinctus. 554. 1.
Procurator. 547. 2.
Publicii Malleoli. 608. 1.
Pudicitia plebeja. 599. 1.
Pudor & pudicus. 538. 1.
Pugio. 540. 1.
Pugna Osculana. 591. 1.
Pulla prætexta. 603. 1.
Pusula. 561. 1.
Puteoli. 552. 2: 573. 1.

Putus. 562. 2.
Putus pro puro. 538. 1.
Pyrrhus rex. 574. 1.

Q*uadrans ratitus.* 613. 2.
Quadrigati. 560. 2.
T. *Quinctius Dictator.* 650. 2.
Quinquatrus minuscule. 573. 2.
Quirinalia. 640. 1.
Quirinalis. 590. 1.
Quirinalis mons Agonius dictus. 536. 1.
Quirinus Romulus. 550. 2.
Quirites Romani. Ibid.

R*ana quaxant.* 611. 1.
Rapta curia. 583. 1.
Rationum relatarum tabula. 624. 2.
Reata orti. Ibid. 1.
Regina sacrorum. 562. 2.
Religiosi dies. 616. 2.
Rependere. 536. 1.
Rex. 590. 1.
Rex sacrificulus. 624. 2.
Rheginum talentum. 646. 1.
Rhodium talentum. Ibid.
Roma quadrata. 610. 1.
Romanenses qui. 549. 1.
Romulus Atellus. 537. 1.
Rorarii. 535. 1.
Rumen. Ibid.
Rutilia. 623. 1.
Rutilius Rufus. 622. 1.

S*pro aspiratione graecorum.* 632. 1.
S pro R. 539. 2: 624. 2.
Sacer homo. 623. 2.
Sacerdotum ordo. 590. 1.
Sacra municipalia. 576. 1.
Sacra peregrina. 596. 1.
Sacra popularia. 600. 2.
Sacra publica. 608. 1.
Sacra solemnia. 635. 1.
Sacravienfes. 587. 1.
Sacrificia stata. 638. 1.
Sacrificium propter viam. 607. 1.
Sacrificium penetrale. 595. 2.
Sacrificium pecunia quomodo fieret. 594. 1.
Sacrificium Vestalium. 576. 1.
Saga. 625. 1.
Sagittarii. 540. 2.
Salii sacerdotes. 541. 2.
Salutis augurium. 571. 1.
Sangualis. 590. 2.
Sangualis avis. 536. 2.
Saturnalia. 557. 1.
Scavola. 565. 2.
Scilicet. 550. 1.
Scriba navalis. 578. 2.
Segestria. 552. 1.
Segregare. 533. 2.
Sementinae ferice. 548. 1.
Senator pedarius qui. 594. 2.
Senatores praeteriti. 603. 1.
Senatusconsultum quomodo impediatur. 584. 1.
 Tom. VII.

Septenatrus. 611. 2.
Sepulchra. 543. 2.
Ser. Tullius rex. 585. 1: 593. 2.
Servus recepticius. 614. 1.
Sestius Capirolinus. 594. 1.
Sexagenarii de ponte. 633. 1.
Sexatrus. 611. 2.
Sica. 540. 1.
Siciliensis qui. 549. 1.
Sicilissat. 541. 1.
L. *Sicinius Dentatus.* 585. 2.
Signa adulterina. 535. 2.
Signa militaria. 573. 2.
Sinistrum. 552. 2.
Sobrino propius. 607. 1.
Socii Romanorum. 541. 2.
Sodes. 550. 1.
Solis statua. 547. 2.
Solonius Ager. 540. 1.
Sonticus morbus. 564. 1. & 2.
Speculator. 555. 2.
Spolia opima. 588. 1.
Sponsalia. 604. 1.
Stata feriae. 557. 1.
Sthenius Merrius. 568. 2.
Stips teres. 541. 2.
Stiria. 539. 1.
Stirpe supremo. 614. 2.
Strues. 557. 1.
Stutomellum. 593. 1.
Subsidium. 603. 2.
Suburanenses. 587. 1.
Suburae regio. 568. 2.
Sub vitem hastas jacere. 640. 2.
Sub vos placo. 586. 2.
Sucufanus pagus. 642. 1.
Suffitio. 539. 2.
Sumptu privato se alebant milites Rom. 604. 1.
Sulcus primigenius. Ibid.
Supercilium. 546. 1.
Syracusanum talentum. 646. 1.

T*Abernacula.* 535. 1.
Tabula sectilis. 541. 2.
Tabulata aedificia. 535. 1.
Talentum. 554. 2.
Talentum Alexandrinum. 646. 1.
Tanaquil. 559. 1.
Tarpeja lex. 594. 1.
Tarquinius Priscus. 604. 1.
Tarracina. 539. 1.
Tarratia. 603. 2.
Taxatio. 647. 2.
Tecta castrensis. 535. 1.
Tecta. 540. 1.
Tectum pectenatum. 594. 1.
Temerarium tributum. 650. 1.
Tempestas. 564. 2.
Templum. 548. 2: 573. 1.
Tempus substillum. 642. 1.
Teruncium. 582. 2.
Testamentum prociatum. 605. 1.
Thuraria arcula. 534. 1.
Tiberis. 536. 2.

P P P P

Ti-

Tibiae funebres. 558. 2.
Tibiae impares. 562. 1.
Tigillum sororium. 636. 2.
Titia curia. 649. 1.
Titi prænomen. Ibid.
Toga picta. 598. 1.
Tolumnius. 588. 2.
Transfuga. 596. 1.
Triatrus. 611. 2.
Tribunus primanus. 604. 1.
Tribus XXXV. 545. 2.
Tribus Crustumina. 550. 1.
Tribus Lemonia. 566. 1.
Tribus Lucerum. 567. 1.
Tribus Mæcia. Ibid. 2.
Tribus Ostentina. 591. 2.
Tribus Papiria. 592. 2.
Tribus Quirina. 612. 1.
Tribus Romulia. 621. 2.
Tribus Sabatina. 623. 1.
Tribus Scaptia. 628. 2.
Tribus Stellatina. 638. 2.
Tribus Titiensis. 649. 1.
Tribus Tromentina. 650. 2.
Tribus urbanae, Suburana, Palatina, Esquilina, Collina. 655. 2.
Tricenariae caeremoniae. 552. 1.
Triens. 542. 2.
Tripudium. 591. 1; 609. 1.
Tritum. 535. 1.
Trossulum oppidum. 650. 2.
Trua. 539. 1.
Truant. Ibid.
Truili. 578. 1.
Trulla. 542. 1.
Tumidum. 535. 2.
Tunica palmata. 598. 1.
Turris Mamilia. 587. 1.
U *pro O.* 590. 1.
M. Valerius. 589. 1.
Valesii. 598. 1.
Vallis. 549. 1.
Vasa calata. 538. 1.
Vestigalia publica. 565. 1.
Velati. 535. 1.

Veliensis Curia. 583. 1.
Velites. 535. 1.
Velitia Curia. 583. 1.
Venus. 551. 1.
Verba frivola. 558. 2.
Verberum injuria. 604. 2.
Vervex. 537. 2; 544. 2.
Vesperna. 544. 1.
Vespilones. 653. 2.
Vestalia. 595. 2.
Vestæ ædes rotunda. 622. 1.
Vestæ sacerdotes sex. 632. 2.
Vestæ ignis. 562. 1.
Via Appia. 564. 1.
Via Ardeatina, Asinaria, Latina. 619. 1.
Via Cassia. 545. 1.
Via Flaminia. 538. 1; 557. 2.
Via Latina. 566. 1.
Via sacra. 623. 2.
Via salaria. 566. 2; 625. 1.
Vicus patricius. 593. 2.
Vicus sceleratus. 628. 2.
Vicus sobrius. 634. 2.
Viminalis porta. 577. 2.
Vinalia festa. 544. 1.
Vinalia rustica. 622. 2.
Vindemia. 588. 1.
Sub Vineam jacere. 640. 2.
Vinum vorarium. 621. 2.
Vinum spurcum. 638. 1.
Violarii. 557. 2.
Virdumarus. 588. 2.
Virgines salia. 625. 1.
Virgo sacrificans. 540. 1.
Vita vesticularia. 652. 2.
Vituli. 565. 1.
Vividus. 654. 2.
Ultimus. 546. 2.
Vovendi ver sacrum mos. 653. 1.
Vox rava. 614. 1.
Uragus. 590. 1.
Ustrina. 543. 2.
Uva raminia. 646. 2.
Vulturius avis. 536. 2; 590. 2.
Z *Eufis pictor.* 598. 1.

I N D E X

RERUM, ET VERBORUM.

Prior numerus Paginam, posterior Columnam indicat.

- A** Bdiæ Babylonæ primi Episcopi Libri X. Pag. 160. col. 2.
 Absolutionum diversæ formæ. 101. 1.
 Acheloi numisma. 244. 1.
 Achilles Staius Alexandrinus de ave Phœnice. 398. 1. & 2.
 Achilles Cassii Decisiones. 102. 1.
 Acoluthia, quid sit. 44. 2. Ecclesiastica. Ibid.
 Actii Sinceri Sennazarrii Neapolit. Opera. 121. 1. & 2.
 Adami Sosboui Delphii Minoritæ Commentarii, & alia Opera. 139. 1.
 Adelmani Ep. Brixienf. Epist. ad Berengarium. 145. 2.
 Adriani historiarum, &c. libri V. priores. 48. 1.
 Adscriptivi qui dicebantur. 450. 2.
 Ægidii de Foscaris Bonon. ordo judicarius. 104. 1. & 2.
 -- Romani Ord. Erem. S. Augustini Archiep. Bituricens. Commentarii, & alia Opera. 109. 1: 135. 2: 144. 1.
 -- Topiarrii Flandri volumina II. 156. 2.
 Ælia, a quo dicta. 17. 2.
 -- ipsius Episcopo honores decreti. Ibid.
 Æliani Sophistæ de proprietate animalium libri XVII. 60. 2. alia opera. 97. 1.
 Æmilius Scaurus, cujus pater fuerit, quidque in ejus denario descriptum habeatur. 365. 1.
 Æneæ Silvii Senens. libri XII. & historia Germanica. 90. 2.
 Æschini Rethoris epistula IV. 63. 1.
 Æschyli Poetæ Athen. tragedia. Ibid. & 120. 1.
 Æsopi Fabulatoris vita. 63. 1.
 -- Apophthegmata. 65. 1.
 Africani quid concessere Episcopo Carthagin. 19. 1.
 Agathi Cler. Catacenf. ad Clem. VII. in Cant. Canticor. Salom. expositio. 139. 2.
 Agathonii Sophistæ progymnasmata. 62. 1.
 Agathonis, Anthemii Monachi, & Argyropuli Poemata Ecclesiast. cum notis musicis. 32. 2.
 Ager a quo dictus. 429. 1.
 -- Romanus in tres partes divisus. 431. 1.
 Agonales dies, a quo tales dicti. 441. 1.
 Agrorum quinque genera. 429. 1.
 Abenobarbi nummus. 234. 2.
 Alani Copi Angli Dialogi VI. 150. 2.
 Alardi Æmstredami Sacerdotis præparatio ad sacram Eucharistiam suscipiendam, & alia opera. 151. 1: 158. 1.
 Albani Mart. vita. 88. 2.
 Albani Langdalii Archid. Cisterciens. catholica confutatio contra Nicol. Ridleum. 150. 1.
 Albertani caussidici Brixiani opera. 79. 2.
 -- de bona loquela. 99. 1.
 Alberti Suevi cognom. Magni Archiep. Ratispon. Ord. Præd. opera varia. 137. 1.
 -- de Ferrariis J. C. Placent. opusculum de horis Canon. 139. 1.
 Alberti Novicampiani Scopus Biblicus. 142. 1.
 Alberti Pii Carporum Comitris libri XXIII. 149. 1.
 Alberti Pighii Campens. hierarchiæ Ecclesiast. assertio ad Paulum III. 152. 1.
 Alberti Patavini Erem. August. conciones in Evang. Quadragesim. 156. 1.
 Albinus Andegar. Eccl. Ep. & Conf. vita. 88. 2.
 Alcuini Diaconi liber de virtutibus, & vitiis 72. 1. alia opera. 75. 1: 77. 1. & 2: 158. 2.
 Aldhelmis Balduini Angli ænigmata, cum suis titulis. 113. 1.
 Alefia collibus cingebatur. 309. 1.
 Alexander Alexandrinus Antistes de quibus auctor habitus fuerit. 4. 2.
 Alexandri Monachi oratio. 44. 1.
 -- commentarii. 59. 2.
 Alexandri Aphrodissei Philos. Peripar. opera. 61. 1: 109. 1.
 Alexandri de Ales expositio in Regulam D. Francisci. 72. 1. alia opera. 137. 1.
 Alexandri de Ferraria libellus de usuris. 80. 2.
 -- de S. Elipidio August. de Potestat. Ecclesiast. 150. 2.
 Alexandri nummus. 241. 1.
 Alexandria viros habuit insignes sanctitate &c. & nobiles heresi, & seditione. 17. 1.
 -- a recta Religione discessit. Ibid. 2.
 Alexii viri divini vita. 38. 1.
 Alexii Patriarchæ C. P. de Simonia, &c. duo capita, & alia opera. 55. 1. & 2: 57. 2.
 Alexii Comneni novella de nuptiis. 57. 1.
 Aleynous de dogmatibus Platonis. 59. 1.
 Algeri Monachi Cluniac. de Sacram. Corporis, & Sanguinis Domini. 145. 2.
 Allobroges rebellati. 282. 1.
 Aloysii Lippomani Metonens. Ep. Cathena in Genesim. 140. 1.
 Aloysii Marliani Mediolan. Ep. Tude in Mart. Interum oratio paranetica. 147. 2.

- Alphonsi Toletani Ord. S. August. Archiep. Hispanens. lectura in I. sententiar. 137. 1.**
 -- **Tostati Hisp. Madrigalen. & Abulen. Ep. volumina varia. Ibid. 2.**
 -- **Pisani Soc. Jesu Doctrina catholica. 148. 2.**
 -- **Castri Zamorens. Minoritæ opera adversus hæreses. 149. 1.**
 -- **ab Prozeo Erem. August. declamationes XII. & alia opera. 156. 2.**
 -- **Zorrillæ magistri, de sacris Concionibus re-
 ste formandis &c. 158. 1.**
**Altercatio Synagogæ, & Ecclesiæ, incerto Au-
 ctore. 145. 2.**
**Alvari Gomezii Toletani emendationum capita
 CVI. 82. 1. alia opera. 120. 2.**
Alyppii musicæ introductio. 62. 1.
B. Amadei Apocalypsis. 84. 2.
Amalarii Archiep. Trevirens. opera. 86. 2: 158. 2:
Ambattus quid exprimat lingua Gallica. 303. 1.
Ambibareni qui sint. 309. 1.
Ambibarrî qui dicebantur. Ibid.
**Ambrosii Catharini Politi Senens. Archiep. Com-
 psani Ord. Præd. varia opera. 127. 2: 148. 1:
 154. 1.**
**Ambrosii Ansberti Galli Presbyt. Benedictini
 opera. 136. 1.**
**D. Ambrosii Rom. Episc. Mediolan. Eccles.
 Doctoris varia opera. 68. 2: 73. 1: 76.
 1. & 2: 84. 2: 94. 2: 123. 2.**
Amisus urbs maris Euxini. 367. 1.
Ammones numisma. 241. 2.
**Amphilochii Episc. Iconii encomium Deiparæ
 de Anna, &c. 35. 1. oratio in Adv.
 Domini. 36. 2. & jambis ad Seleucum.
 Ibid. alia opera. 37. 1: 38. 1: 54. 1.**
**Anacephaleosis secundi libri hæreseon de Mas-
 salianis. 53. 1.**
de Analogia. 455. 1. & seqq.
 -- **eius fundamenta. 470. 1: 471. 1.**
 -- **quid sit. 470. 1: 471. 2.**
Anastasi Antioch. de dogmatibus. 32. 2.
 -- **collectio divinatorum dogmatum. 39. 2.**
 -- **Presbyteri de imagine Dei in homine.
 33. 2.**
 -- **epistula de affluentia humoris ad Ammon.
 34. 1.**
 -- **Monachi Sinaitæ homilia in VI. Psalmum.
 37. 1. alia opera. 39. 1: 130. 2.**
 -- **Antioch. Philosophica, &c. cum aliis ope-
 ribus. 57. 1: 130. 2.**
 -- **Papæ ad Joann. Ep. Hierosolym. 69. 2.**
 -- **Imperatoris nummus. 231. 2.**
Ancilia, ex quo dicta. 449. 2.
**Andræ Archiep. Hierosolym. de Annunciatio-
 ne Deiparæ Virg. 38. 1.**
 -- **Archiep. Cretens. encomium in S. Nico-
 laum. Ibid. de dormitione Deiparæ Virg.
 Ibid.**
 -- **Archiep. Cesar. Cappad. ex therapeuticis
 interrogationes, & alia. 40. 2.**
 -- **in Apocalypsim Joann. Apost. sermones
 XXIV. cap. LXXII. 34. 1.**
 -- **Placi Moguntini Lexicon Biblicum. 122. 2.
 & alia opera. Ibid.**
- **Episc. Cretæ de vita humana. 34. 2. alia
 opera. 39. 1.**
 -- **Faventini General. Servorum flores.
 97. 2.**
 -- **de Dati Hispani notabilia quædam. 101. 1.**
 -- **Eborensis loci communes sententiarum.
 158. 1.**
 -- **Vegæ Minoritæ Salmaticens. opusculum de
 justificatione, gratia, & meritis. 142. 2.**
 -- **Duditii Sbardellati Ep. Tininiens. oratio-
 nes duæ in Concil. Trid. habitæ. 152. 2.
 alia opera. Ibid.**
**Andronici Phil. Peripat. Libellus. 59. 2. alia
 opera. Ibid.**
**Angeli Canini ex Grammatica Chaldea quæ-
 dam excerpta. 76. 1.**
 -- **Perusini Margharitæ, sive repertorium
 decretalium. 99. 1. alia. 104. 2.**
 -- **tractatus de societatis pecuniæ, & ani-
 malium, & alia. 101. 1.**
 -- **de Gambilionibus de Aretio de inquiren-
 dis, puniendisque criminibus. 108. 1.**
 -- **Canini Anglarensis institutiones lingua
 Syriacæ, &c. & alia opera. 123.
 1. & 2.**
 -- **de Pas Franciscani Reform. Enchiridion.
 142. 2.**
**Angelomi Mon. Ord. S. Bened. enarrationes
 in libros Reg. IV. 133. 2. alia opera.
 136. 1.**
**Angenoræ Divæ quo die sacrificabatur. 282.
 1. & 2.**
Angeronia Diva, ex quo talis dicta. 529. 2.
**de Animalibus in aere, in aqua, & in ter-
 ra, deque ipsorum diversitate, descri-
 ptio. 432. 2. & seqq.**
**Anitii Boetii liber de disciplina scholarium.
 88. 2.**
**Anselmi Ep. Cantuar. varia opera. 72. 1:
 77. 2: 78. 1: 91. 1: 136. 1.**
 -- **Episcopi Lucens. opera. 96. 2.**
**Anticlaudiani Poetæ libri IX. Cyclopediam
 universam complectentes. 155. 2.**
**Antididagma, sive propugnatio contra Mar-
 tinum Bucerum. 151. 1.**
**Antidorum contra diversas omnium seculo-
 rum hæreses. 145. 1.**
**Antinoi Numismata, ipsorumque inscriptiones.
 416. 2. & seqq.**
**Antiochi Balsamonis regule juris civilis.
 55. 2.**
 -- **Monachi Ascetæ, Pandectes scripturæ divi-
 nitus inspiratæ. 155. 1.**
 -- **nummi. 244. 1.**
**Antiochiæ populi primi Christiani appellati.
 17. 2.**
**Antipatri, & aliorum opiniones de verbis.
 440. 1.**
Antistie gentis duæ familia. 301. 1.
**Antonii Patriarchæ præceptum de consuetudi-
 nibus presbyterorum, &c. 55. 1.**
**Antonii, & aliorum de iudicio, & periculo.
 41. 2.**
**Antonii Trumbetæ Ep. Urbinat. de plenitu-
 dine**

- dine pontificiæ Potestatis, & de aliis. 101. 2.
- Puccii Cardin. Homiliæ XIV. 123. 2: 157. 1.
- Monchiaceni Democharis Ressonæi Doctoris Sorbonici catholica impugnationis christiana Religionis. 149. 2.
- Forebelli Mutinens. liber de auctoritate Ecclesiæ. 150. 2.
- Solerii Carpinatis, Bicocens. Canon. opusculum contra Erasmus. 151. 2.
- Pagani Veneti Minoritæ opera diversa. 154. 1.
- Sebastiani Minturni Ep. Uxentini de officiis Eccles. præstandis, & alia opera. Ibid.
- Bræckwey a Königstein, breve Evangeliorum monotessaron. 158. 1.
- Antonii Augustini Epistolæ Latinæ. 163. 1. & seqq.
- Epistolæ Hispanicæ. 200. 1. & seqq.
- Epistolæ Italicæ. 231. 1. & seqq.
- Fr. Antonii de Massa Ep. Florent. tractatus de restitutionibus, & alia opera. 101. 1.
- M. Antonii Flamini in librum Psalmorum paraphrasis ad Alexandrum Farnesium Cardin. 141. 2.
- Cordubensis Minoritæ questionarium theologicum. 142. 1.
- Zimara Philos. tabula dilucidationum in dictis Aristot. & Averreos. 145. 2.
- Ruvii Legionens. Minor. adv. Erasmi errores lib. IX. 149. 1.
- Mureti ad Pium IV. oratio habita Romæ. 153. 1.
- Mocenici Patr. Veneti de anima lib. I. 156. 1.
- D. Antonini Archiep. Florent. varia opera. 80. 2: 81. 2: 137. 2.
- Antonius Iffares Ferrariæ acceptus splendide, & in Campaniam profectus. 165. 1.
- Anxur qui dictus fuerit. 384. 1.
- Aonii Palearii Verulani de anim. immortalit. lib. III. 121. 1.
- Apollines numisma. 241. 2.
- Apollo Sandalarius, quare talis dictus. 410. 1.
- Belenus, ejus inscriptio. 420. 2.
- umbilicum terrarum obrinere dictus, & quare. 448. 1.
- Apollodori poliorcetica. 61. 2.
- Apollonii Rhodii vita, & ejusdem opera. 63. 2.
- Alexandr. Grammatici libri II. 65. 1.
- Tyanei imago ubi expressa. 423. 2.
- Apophthegmata VII. Sapientum. 57. 1: 62. 1.
- Appulejus de cane rabido. 372. 1.
- Apuleii Medaurenf. de syllogismo cathogorico. 127. 1.
- Aquitania ad quos spectet. 281. 1. & 2.
- Aratoris libri II. 155. 2.
- Archiepiscopus a quibus ordinandus. 201. quid præstare debet. Ibid. 2. ipsius potestas. 21. 1. per quid talis esse desinat. Ibid. 2.
- Archiereus qui dicatur. 22. 1. idem ac Episcopus. Ibid.
- Archislamines qui essent. 20. 1.
- Arduenna totius Galliæ silva maxima erat. 304. 2.
- Arctologi iidem ac circulatores. 410. 1.
- Arctæ Casareæ Cappad. Ep. explanatio in Apocalypsim. 131. 2.
- Arctuse nummi descriptio. 243. 2.
- Argei, a quibus tales dicti. 430. 2: 449. 2.
- Argeorum sacraria in quos partes disposita. 430. 2.
- Ariæ Montani humanæ salutis monumenta. 120. 1.
- Aricia distat a Roma stadiis CLX. 343. 1.
- Ariobarzanes Eusebes, & Philoromæus dictus. 334. 2.
- Ariovistus ad Casarem legatos misit. 287. 2.
- Aristæ de LXXII. Interpretibus libellus. 90. 2.
- Aristidis Quintilianii de musica libri tres. 61. 2.
- Aristonicus, cujus filius putatus fuerit. 377. 1.
- Aristophanis poetæ Comici fabulæ. 63. 1. & seq.
- Aristotelis de mundo ad Alexandrum libellus. 53. 1. alia opera. 59. 1. & 2: 65. 1: 99. 2: 108. 2: 109. 1: 467. 1.
- Arius ubi damnatus. 4. 2.
- Arnaldi de Podio Ordin. Prædic. ars prædicandi. 86. 2.
- Diac. Card. litteræ. 99. 1.
- de Muro allegationes contra Monaster. Falneolar. 107. 2.
- Arnobii Presbyr. Afri libri VIII. disputationum adversus gentes, & alia opera. 132. 2: 133. 1.
- Arnoldi Possembruch Embricensis Panoplia christiani militis. 155. 2.
- Arpinus cujus legatus. 300. 1.
- Arsaces Reges quot numero; ipsorumque genealogia. 256. 1.
- Arseni Monachi canonum epitomes. 53. 1.
- Archiep. Monembasiæ collectio. 60. 1.
- versus diversi. 247. 1.
- Asia duobus modis dicta. 428. 2.
- a quo dicta. 430. 1.
- Atellonica exodia, quare sic dicta. 412. 1.
- Athamania omnis in jus, & ditionem Philippi concessa fuit. 361. 2.
- Athanasii Archiep. Alexandr. brevis explicatio in quinquaginta primos Psalmos David. 32. 2.
- explicationum in reliquos omnes Psalmos tomus alter cum hypothesibus Eusebii Pamphili in eisdem &c. Ibid. alia opera. 126. 2.
- ad Antiochum Archontem variæ scripturæ sacræ quæstiones dubiæ, & alia. 32. 2: 33. 2.
- ad eundem de plurimis, & necessariis script. sac. quæst. dubiis. Ibid. & 65. 2.
- adversus Paganos, & Arianos disputatio. 33. 1. & 2.
- alia opera. 37. 1: 38. 1: 41. 2: 137. 1.
- Epistolæ Canonice. 50. 2. & seq.
- Alexand. declaratio Incarnationis. 57. 1.
- Scholastici de criminibus. 58. 1.
- Episcopi liber de exhortatione Monachorum. 87. 2.
- Apo-

- *Apostol. Bibliothecæ custodis historia Pontificum, quo tempore, & unde collecta.* 90. 2.
Athenæi mechanica. 61. 2.
Attalus Rex Asiæ Pergami regnavit. 377. 1.
 -- *pater ejus qui fuerit.* Ibid.
Averruncare a vertendo. 452. 2.
Augusti numismatis descriptio. 245. 2: 284. 1: 301. 1: 413. 1. & 2.
 -- *Statua equestris.* 246. 1.
Augustini Terentilli compendium catechismi Conc. Trid. ad Episc. Anconæ. 130. 1.
 -- *Steuchi Eugub. Ep. Kifani varia opera.* 139. 1. & 2: 153. 2.
 -- *Niphi Medicis Philos. Sueffani oratio.* 144. 1.
D. Augustini Epistolæ ad D. Hieron. & vicissim. 70. 2. *alia opera.* 72. 1. & seqq.
Augustus, quo tempore natus. 408. 2. & seqq.
 -- *janum ter clausit.* 409. 1: 414. 1.
Aulerici diversimode vocati. 239. 1. & 2.
Aureliæ familiæ cognomen. 306. 1.
Aurelii Carthagin. Ep. epistula ad Damasum Papam. 97. 1.
 -- *Prudentii Clem. Hisp. Psycomachia.* 120. 2. *alia.* 121. 1.
 -- *Albucii Mediolan. Christianarum institutionum libri tres, & alia opera.* 122. 1.
Aurum vicesimarum in sanctiore arario servabatur ad ultimos casus. 319. 2.
Ausonii ad Paulin. Nol. Ep. epistula metricæ, & poematia. 133. 2.
Aymari Falconei Thautani, de ruta fidelium navigatione dialogi X. 155. 2.
Azonis Porcii de soldana Bonon. summa. 103. 1.
Baldi super secundum decretalium. 99. 1. & 2.
 -- *consilii fragmentum.* 101. 2. *alia opera.* 103. 2: 104. 1. & 2: 107. 1.
Bale nummi descriptio. 252. 1.
Balthassaris Sorii Apologeticus. 150. 1.
Baptistæ Mantuani Parthenice Mariana, & alia. 121. 2.
S. Barbaræ Virginis Martyrium. 35. 2.
Barchinii Asdrubalis imago. 273. 1.
Bartholomæi Anglici de proprietatibus rerum. libri XIX. 76. 2.
 -- *Brixienf. libellus judiciarius.* 104. 2.
 -- *de Pisis opus.* 81. 2.
 -- *de Chaimis interrogatorium Confessorum.* Ibid.
 -- *de S. Concordio Summæ de casibus.* 98. 2.
 -- *Ep. Urbin. milleloquium veritatis.* 124. 1.
 -- *Medinæ expositio in 1. 2. B. Thomæ Aquin.* 125. 1. & in 3. partem. Ibid.
 -- *Torres Ep. Canariæ commentarii in XVII. quæst. 1. p. S. Thomæ.* Ibid.
 -- *Carranzæ de Miranda Archiep. Tolet. opusculum de Residentia Pastorum.* 138. 1: 154. 1.
 -- *Facci de bello Veneto Clodiano.* 142. 2.
 -- *Camerarii Benevent. Dialogi IV.* 143. 2.
 -- *Latomi responsio.* 150. 1.
 -- *de Spina potestatis Eccles. catholica declaratio.* 153. 1.
 -- *a martyribus Archiep. Bracarenf. Stimulus Pastorum.* 154. 1.
Bartoli de Saxoferrato de insigniis, & armis. 99. 1: 102. 1. *alia opera.* 103. 1. & seqq.
Basilicorum libri. 56. 2. *prima decas.* Ibid. *selecta, & synopsis.* Ibid. *summæ.* Ibid.
Basilii liber de fide. 32. 2: 57. 1.
 -- *contra Sabellium.* Ibid.
 -- *homiliæ IX. in Hexameron.* 33. 1. *item homiliæ variæ.* Ibid.
 -- *in Natalem Domini.* Ibid. 2.
 -- *volumen Liturgiæ, sive Missæ ritus.* Ibid.
 -- *alia multa opera, orationes &c.* 35. 2: & seqq.
 -- *ad Libanium, & vicissim epistulæ.* 39. 2.
 -- *Cæsar. de fide.* 41. 2. & *alia opera.* Ibid. & 65. 2: 66. 1.
 -- *Magni ascetica.* Ibid. & *alia opera.* 43. 2: 53. 2: 54. 1: 63. 1: 127. 2: 128. 2: 160. 2.
 -- *Archiep. Cæsar. Cappad. canonicæ epist. tres.* 53. 1.
 -- *& aliorum epitomes juris civilis.* 54. 1. *alia opera.* Ibid. *cazones.* 55. 1.
 -- *Imperatoris ad Leonem filium capita parænetica.* 60. 2.
 -- *Patricii naumachica.* 62. 1.
 -- *Zanchi opera varia.* 141. 2: 142. 1.
E. Basilii epistula ad Gregorium Fr. de vita religiosorum. 88. 2.
Batteolus, ex quo dictus. 410. 2.
Ven. Bedæ Presbyt. opera. 75. 2: 76. 2: 77. 1: 96. 2: 113. 1: 135. 2.
 -- *conditio exprimitur.* 77. 1.
Belgæ inter Gallos fortissimi. 281. 1.
Belus amnis Judaico mari illabitur. 405. 2.
Benedicti XII. constitutio. 21. 2.
 -- *XIII. Constitutio, & alia.* 100. 1.
 -- *Ariæ Montani commentarii, & alia opera.* 141. 2.
 -- *de Falco, de origine litterarum hebraicarum &c.* 144. 1.
 -- *Bonsignori homiliarum libri duo.* 156. 2.
 -- *Herbesti Neapolit. presbyt. libri duo.* 159. 1.
Benedictus XI. eligenti consuetudinem abstulit, & qua ratione. 18. 2.
Benedictus Ægius Spoletinus Rom. antiquitatis vir curiosus. 405. 2.
Berengarii Ep. Breterrenf. Card. opera varia. 80. 1. & 2.
 -- *de Montrava lumen constitutionum.* 106. 2.
Bernardi Oliverii Ep. Darcucensis liber ad Ray. Ep. Valent. 84. 2.
 -- *Lunes de repræsaliis.* 95. 2.
 -- *de Seva, & aliorum consilia.* 106. 2.
 -- *Præpositi Papiens. Ep. Favent. collectio, & alia opera.* 97. 2: 98. 1.
 -- *Presbyt. Compostellani notabilia compilationis decretalium Gregorii IX.* 99. 1.
 -- *Senis epist. moralis de regimine domus.* 108. 2: 110. 2.
 -- *Bonjoannis Ep. Camerini epitome in univ. Theol.*

- Theol. Summam D. Thomæ Aquin.* 124. 2.
 -- *Justiniani Legati Veneti oratio ad Xystum IV. habita.* 143. 2.
 -- *Lutsemburgi catalogus hereticorum omnium.* 151. 2.
 D. *Bernardi Abbatis epistula ad Canonicos Lugdunenses.* 72. 2.
 -- *alia opera.* 73. 1: 74. 2: 75. 2: 78. 2: 79. 1: 82. 1: 84. 1. & 2: 86. 2: 136. 2: 143. 1: 155. 1.
 -- *sermones varii.* 75. 1. & 2: 78. 1. & seqq. 91. 1: 145. 2.
 D. *Bernardini Sen. Ord. Min. opera diversa.* 80. 2.
Bernardini Arevalens. tractatus de correctione fraterna. 143. 1.
 -- *Rutilii J. U. D. orationes pro Pont. Rom.* 153. 2.
Bertrandi de Seva in consuetudines Cataloniæ. 95. 2.
Biblia sacra cum iis, quæ specialius continentur in ipsa. 67. 1: 119. 1. & 2.
Rigatus nummus. 232. 2.
 B. *Birgittæ de Suetia opera varia.* 155. 2.
 -- *Regula S. Salvatoris data ipsi divinitus.* Ibid.
 -- *ipsius vita abbreviata.* Ibid. & 160. 2.
 -- *canonizationis Bulla.* 155. 2.
Bitonis de apparatus bellicorum instrumentorum. 61. 2: 62. 1.
Bocchus cum magna multitudine Jugurtham accedit. 364. 2.
Bohemorum hæreses. 5. 2.
Bonaguidæ de Aretio summa de dispensationibus, & alia opera. 101. 1: 104. 1.
Bonananti Petri allegationes contra monast. Balneolarum. 107. 2.
Bonaventuræ de Bagnarea Cardinalis epistula ad amicum. 72. 2. *alia opera.* 77. 2: 79. 1. & seqq. 137. 1: 155. 1.
Bonifacii constitutio de coadjutoribus. 26. 2. & seq.
 -- *ipsius epistula data Romæ ad Archiep. Arelat.* 74. 2.
 -- *ipsius formula pro electione.* 26. 2.
 D. *Bracarii epistula ad Januarium.* 129. 1.
Βερρυου ex auro numisma. 234. 1: 237. 2.
Breviaria diversa. 87. 1: 159. 2.
Brictii Ep. Successoris D. Martini vita. 88. 2.
Britannia per longitudinem & latitudinem comparata. 298. 2.
 -- *insula natura triquetra.* 304. 2.
Bruno Signinius Ep. de oratione Dominica. 73. 1.
Bruffani Columbi Sydus novum. 143. 1.
Burchardus Wormaciens. Ep. decretorum Collector. 96. 1.
 C *Admus unde in Græciam attulit litteras.* 265. 2: 274. 1.
Cæcina, nomen familiæ non cognomen. 403. 1.
Cælestinus V. Pontificatum abdicavit. 16. 2.
Cælum a quo dicatur. 428. 2.
 -- *& Terra principes Dei d. &.* 431. 1. & 2.
 -- *dictum Olympum.* 448. 2.
Cæsar qua die occisus fuit. 282. 2.
 -- *legem tulit, ut Campanus ager plebi divideretur.* 320. 1.
Cæsaraugustana Colonia a C. Plinio Salduba dicta. 194. 2. *hujus urbis encomia.* 195. 1. *quando, & a quibus obsessa.* Ibid. 2.
Cæsariani cum Gallis inducias pacti. 164. 1.
 -- *Pignarolum oppidum vi expugnarunt.* 172. 2.
 B. *Cæsarii epistula, sermones, & varia opera.* 76. 2: 77. 1: 83. 1: 84. 2.
Cæsarii Germani responsa ad quæstiones varias. 36. 1.
 -- *Dialogi.* 128. 1.
Cæsaris Nuptii Forosempronienf. compendium. 144. 2.
Cajetani de institutione Rom. Pontif. 147. 2.
Caii Furii Cretini factum historicum. 275. 2.
 -- *Numonii Vaalæ nummus.* 231. 1.
 -- *Cassii nummus.* Ibid. & 2.
 -- *Fontei cum Jano nummus.* Ibid. 2.
 -- *Flavii Hemis nummus.* 234. 2.
 -- *Sulpicii nummus.* 236. 1.
 -- *Terentii Luc. nummus argenteus.* 238. 1.
Cajus Licinius Macer historiarum lib. I. quid scribat. 266. 2. *quos auctores citet.* 267. 2.
 -- *Antistius vetus, ejusque epigramma.* 301. 1. *triumvir describitur.* Ibid.
 -- *Hirrus murenarum vinarium excogitavit.* 320. 2. *quid de ipsius villa per Macrobius.* Ibid.
 -- *Trebonius legem tulit de prorogando imperio Cæsari.* 324. 1.
 -- *Cassius Syriacis navibus præfectus.* 335. 1.
 -- *Coponius Prætor, quo anno.* Ibid. *Tibure oriundus.* Ibid. *Herculis insignia in ejus denario.* Ibid.
 -- *Scribonius Libo, in ejus denario puteal expressum fuit.* Ibid.
 -- *Marius Juliam C. Cæsaris amitam uxorem habuit, eaque defuncta laudatur a Cæsare.* 355. 2.
 -- *Cilinius Mæcenas Augusti familiaris, bellis civilibus ab ipso præpositus.* 384. 2.
 -- *Valens ejus inscriptio.* 422. 2. *quæ ipsius uxor.* Ibid. 1.
Caleni nummus. 233. 1.
Caligolæ nummus. 245. 2.
Callixti III. & aliorum Pontif. formulæ Bullarum. 101. 1.
Camelus Arabum insigne. 399. 2.
Camulus Deus a Sabinis colebatur. Ibid.
Canones Generalium Conciliorum, & ipsorum tempora enarrantur. 4. 2.
 -- *Apostolorum producuntur.* 9. 2.
 -- *Trullani ad eundem ordinem collati.* Ibid.
 -- *Ancyranæ interpretari.* 50. 1. & 2. *suo ordine expositi.* Ibid. & seq. *ipsorum collectores.* Ibid.
 -- *Pœnitentiales LXXIX.* 101. 1.
Capitolium a quibus refectum. 407. 1. & 2. *a quo dictum.* 430. 1.

- Capreoli quid essent.* 329. 1.
Cardinales qui forent, quidque ipsis commissum. 13. 2: 15. 2. *illorum munera.* Ibid. & seq.
 -- *Consilarii Pontificis.* 13. 2.
 -- *de quibus iudicent.* 16. 1.
 -- *de latere qui dicti.* Ibid. 2.
Cari numismata, & inscriptio græca. 424. 2.
Carini vetus inscriptio. Ibid.
Caroli Capellii sermo de iuxta ira Dei. 150. 2.
 -- *Bovilli Samarobrini de Laude Hierusalem liber, & alia.* 143. 1.
 -- *Magni Imperat. divisio inter filios.* 94. 2.
 -- *Quinti Imperat. constituta.* 147. 1. & 2.
 -- *Langii hymnus.* 121. 2.
Carthaginensis Synodi interpretatio, & alia. 54. 2.
Carthagines numismata varia. 241. 2.
Casparis Satzgeri Eccles. Sacramentorum pia assertio. 145. 1.
Cassiani Abb. cap. XV. ex scriptis de spiritali institutione, & alia opera. 40. 1. & 2.
Cassii Dionysii Uticensis de agricultura lib. XX. 60. 2. *alia opera.* Ibid.
Cassiodori de Institutione divinar. literar. 73. 1. *alia opera.* 74. 2: 75. 1: 135. 1.
Catabathmos vallis devixa in Ægyptum, finit Africam. 365. 1. & 2.
Cataphracti equites qui essent. 377. 2.
Cata scopum, navigium explicatur speculatorium. 355. 1.
Cathaniæ flumen Acis dictum. 243. 2.
D. Catharinæ Senens. vita, & canonizatio, earumque auctores. 160. 2.
Cathedralis Ecclesia, vel regularis, ultra tres menses Prælato non vacet. 25. 1. *ipsius Capitulum.* 21. 2. *quæ ei cura commissa.* Ibid.
Cato Uticæ sibi ipsi manus intulit. 357. 2.
Catonæ nummus. 245. 2.
Catonis Romani sententiæ. 60. 2: 63. 1.
Caudicariæ naves, ex tabulis crassioribus factæ erant. 377. 2.
Censor lustrabat populum. 312. 1.
Censura Generalis contra errores recentium hereticorum. 152. 2.
Centuria a quo dicta. 429. 1.
Centuriæ Tribuum nominibus explicata. 381. 2.
Centuriorum nomina. 382. 2.
Ceremoniale Rom. sive Pontificale. 86. 2: 87. 1.
Cereris festa unde translata, & ob quem finem. 385. 1.
Chalcidii Timæi, Platonis traductio, & explanatio. 136. 2.
Christiani qui sint. 12. 1.
Christophori a Capitefontium defensio Fidei majorum nostrorum. 152. 1.
 -- *Marcelli exercitationes in VII. primo Psalmo.* 138. 2. *alia opera.* 152. 2.
 -- *Longolii ad Luteranos iam damnatos oratio.* 145. 2.
Chrysoctomi sermo de Phariseo, & Publicano, cum aliis. 35. 1. & 2.
 -- *epistula ad Cyriacum.* Ibid.
 -- *de adoratione Crucis.* Ibid.
 -- *sermone de jejuniis.* Ibid.
 -- *de pœnitentia.* Ibid.
 -- *de silentio, & aliis.* Ibid.
 -- *sermo utilis animæ, & alia opera.* 36. 1. & seqq. 41. 2: 43. 2: 72. 1: 74. 1. & 2: 84. 2: 88. 2: 128. 1. & seqq. 134. 2: 143. 1: 152. 1.
Cia dicenda, non Cea, insula Eubææ opposita. 386. 1.
de Ciborum multiplicitate, & diverso usu. 434. 2. & seq.
Ciceronis jocus. 243. 1. *ipsius pro Cluent.* 48. *h. sententiæ.* 248. 2. *quo mense mortuus.* 254. 2.
Cimbri fusi, & fugati. 286. 2.
Cincius Romam adserit XII. Olympiade conditam. 265. 1.
Claudie duæ celebratæ. 411. 2.
Claudii Alisiodorens. in epist. D. Pauli ad Galat. enarratio. 130. 2.
 -- *Ptolemæi de harmonicis libri tres.* 61. 2.
 -- *Coussord Parisiens. Theol. Valdensium impugnatio.* 151. 2.
 -- *Seiffellii de Divina Providentia tractatus.* 143. 2.
 -- *Espeñcæi de Calorum animatione.* 144. 1.
Claudii mors a pluribus descripta. 282. 1.
Claudius quorum auctor habitus. 273. 1.
Clementis Alexandr. varia opera. 126. 2.
 -- *recognitionum libri X.* 131. 1.
B. Clementis, Rom. Constit. SS. Apostolor. libri VIII. 48. 2. *item fragmentum eandem Constit.* Ibid.
Cleopatæ interitus. 393. 1.
Clepere, idem ac corripere. 452. 1.
Clerici qui dicuntur. 12. 1. *ipsorum ordines, & gradus.* Ibid.
Clodius Arquiteus vulneribus confectus. 358. 2.
Cnæo Piso in citeriorem Hispaniam Quæstor Propratore missus. 361. 2. *Inscriptio vetus in marmore ad ipsum pertinens.* Ibid.
Cnæus Magius a Pompejo, & vicissim ad Cæsarem de pace missus fuerat. 322. 2.
Codices, apud antiquos, quos dicebant. 377. 2.
Cælii Sedulis mirabilium divinatorum libri IV. 120. 1. *alia opera.* 121. 1.
Cælius, quare Vinicianus dictus. 354. 2.
Cohors Prætoriana quæ dicebatur. 286. 2.
 -- *ex quingentis hominibus constabat.* 348. 2.
Colles circa Romam quot numero, & unde nomina habeant. 431. 1.
de Comitiis ad eligendum Pont. Max. 13. 1. & 2: 18. 1. *ipsorum forma a Justiniano.* 27. 2.
Commodi nummus. 237. 1.
Compromissi species ubi videri possent. 25. 2.
Concilia, & ipsorum divisio. 4. 1. & seq.
 -- *insigniora quatuor.* Ibid. *alia quinque.* Ibid. 2. *ipsorum historia.* Ibid.
 -- *duo apud Græcos.* Ibid.
 -- *quando habita fuere, & quo in loco, quibus auctoribus, &c.* Ibid. & seqq.
 -- *Pro-*

- *Provincialia cum Græcis communia pauca sunt.* 6. 1.
- *Latina in quinque classes referuntur.* Ibid.
- *Sacra Œcumenica quæ fuerunt.* 48. 2. & seq. ipsorum acta. Ibid. & 92. 2: 93. 1.
- *Provincialia Gallia.* 92. 2.
- *Hispaniæ.* 94. 2. & seq. quibus temporibus habita. Ibid. & 196. 1. & 2.
- *Toletana quo tempore habita.* 196. 1. & 2.
- Concilium a Christo Opt. Max. potestatem habet.** 6. 1. ipsi obedire tenetur & Papa. Ibid.
- *convocare Archiepiscopo non licet sine pallio.* Ibid. 2.
- *Nicænum cujus auctoritate fuit convocatus.* 4. 2. quas, & quæ regulas constituit. Ibid.
- *Constantinopolitanum quo tempore, & sub quo Pontifice habitum fuit.* Ibid.
- *Ephesinum auctore Cælestino, & Theodosio minore habitum.* Ibid.
- *Chalcedonense quo tempore habitum.* Ibid. & seq.
- *Constantinopolitanum II.* 5. 1.
- *Constantinopolitanum III.* Ibid.
- *Trullanum, & Photianum inter minus recepta.* 4. 2.
- *Nicænum II.* 5. 1.
- *Octavum duplex.* Ibid. seu triplex. Ibid.
- *Photii contra Ignatium rejectum.* Ibid.
- *contra Photium receptum.* Ibid. quor ipsius canones. Ibid.
- *Florentinum ubi inchoatum.* Ibid. idem ac Ferrariense. Ibid. 2: 50. 1.
- *Constantiense quando habitum fuit.* 5. 2. quid in ipso constitutum. Ibid.
- *Lateranense sub Alexandro III.* Ibid.
- *Lateranense sub Innocentio III.* Ibid.
- *Basilienense a quo ex parte confirmatum.* 9. 2.
- *Matifconense quid statuerit.* 20. 2.
- *Parisiense.* 23. 2.
- *Carthaginense.* 25. 1.
- *Gerundense quando habitum.* 195. 1.
- *Toletanum VI.* 196. 1.
- Confirmatio quid sit.** 22. 1. & 2.
- *Episcopos a Presbyteris maxime distinguit.* Ibid.
- *electionis ad quid introducta.* 26. 1. qui possint confirmare. Ibid.
- Conradi Bruni admonitio catholica contra Matthiam Illiricum, & collegas.** 140. 2: 141. 1: 149. 2: 150. 1.
- *Kollin everfio Luterani epithalamii.* 147. 1.
- Consecratio ab Apostolis originem ducit.** 28. 1.
- *quando fieri debeat.* Ibid. quæ ejusdem sit ratio. Ibid. quo die, & qua hora faciendâ. Ibid. quæ fuerit ipsius vetus forma. Ibid. ubi faciendâ. Ibid. 2.
- *quando poterat impediri.* Ibid.
- Consensus postulantium, & postulati quando requiratur.** 26. 2.
- Considius Nonianus Galliam citeriorem obtinuit.** 317. 2. in denariis ab ipso cufis qua nota descriptus. Ibid.
- Tom. VII.
- Constanzii Appiani dialogus.* 143. 2.
- Constantini Harmenopuli epitome.* 54. 1. & 2: 57. 1. *Lexicon.* 66. 2.
- *Porphyrogeneta novella constitutio.* 54. 2: 57. 2.
- *Lascaris CP. methodicum.* 65. 1.
- *Imperatoris nummus.* 231. 2.
- Constantinopolis a quo talis dicta.* 17. 2. *Byzantium antea dicebatur.* Ibid. *Nova Roma dicta.* Ibid. ipsi per Principes omnia jura veteris Romæ concessa fuerunt. Ibid. quid per Pontifices. 18. 1.
- Constantinus Psellus de VII. Sacris Synodis.* 56. 1.
- *Harmenopolus de quibus Auctor judicatus.* 187. 2.
- Constitutiones quæ dictæ fuerunt.* 14. 2.
- *Pontificiæ juri divino non contrariæ.* Ibid.
- *diversæ Regum.* 105. 2.
- *Reginæ Mariæ Barcinon.* Ibid.
- *Provinciales Petri Archiep. Tarracon.* Ibid.
- Constitutionum Græcarum liber quo tempore latine scriptus putetur.* 186. 1. ipsarum numerus varius. Ibid. 2.
- Consuetudo optima legum interpret.* 11. 1.
- *qualis excipiendâ.* Ibid. 2.
- *duplex proponitur, & declaratur.* Ibid.
- *Romanæ Ecclesiæ in primis observandâ.* Ibid.
- *a ratione dirigendâ: quid rationis nomine intelligendum.* 12. 1.
- Consules legatos secum ducere solebant, & quando.* 287. 2.
- *extra urbem tantum securibus utebantur.* 318. 1. *intra urbem fascibus.* Ibid.
- Coriolani Martyrâni tragœdia, & alia opera.* 122. 1.
- Cornelii Frontonis, & aliorum veterum Grammaticorum libelli varii.* 135. 2.
- *Jansenii Ep. Gandavens. Paraphrasis in Psalmos, & alia opera.* 141. 1.
- Cornificii Augures nummus.* 236. 1.
- Cornificius artis rethorum ad Herennium auctor habitus.* 240. 1.
- Crassus, quare Junianus dictus.* 354. 2.
- Crateris epistule XIV.* 62. 2.
- Cresconii Præfatio ad Liberium Papam de concordia canonum.* 97. 1.
- Cromatii Ep. Rom. Dissertatio in V. & VI. Cap. Matthæi.* 134. 2.
- Crotonis nummus.* 232. 2. ejus explicatio. Ibid.
- Cumani, unde trahebant originem.* 384. 2.
- Curia cognomen familiæ Scriboniæ, non Fabiæ.* 314. 1.
- Cutheberti Tonstalli Dunelmens. Ep. libri duo.* 150. 1.
- Cypriani Beneti de prima Orbis Sede.* 152. 2.
- Cec. Cypriani Ep. Carthag. Synodus.* 53. 1. opera varia. 132. 2.
- Cyranni Persarum Regis de animalibus, & plantis.* 60. 1.
- Cyrilli Archiep. Hierosol. catecheses illuminatorum.* 38. 2: 129. 2.
- *Patriarcha Alexandr. adversus hæreticos opus.* 38. 2.
- *Epist.*

- *Epist. III. adversus Nestorium.* 53. 2. *alia epistula.* 54. 1.
- D**ædalus ex Sicilia proficiscitur, & quare. 374. 1.
 -- in Japigiam venit. Ibid.
 -- *variae opiniones.* 233. 2.
- Damasi epistula ad Hieronymum.* 69. 1. *alia opera.* 90. 2: 121. 1.
- Damiani Heliodori Opticæ hypotheses.* 59. 2.
- Dantis Aligeri Paradisus.* 113. 1.
- Dardani supra Macedonas, & Illyrios positi a Geographis.* 335. 1.
- Davidis Regis Psalmorum Libri.* 31. 1: 67. 2.
 -- *Liber Acephalus.* 31. 1.
 -- *Psalterium Græce, & Latine.* Ibid.
 -- *versibus heroicis conscriptum.* 67. 2: 120. 1.
 -- *Psalmi Pœnitentiales expositi.* 67. 2.
 -- *Psalterium per pia carmina a pluribus interpretatum.* 120. 1.
- Davidis Theutonici Speculum monachorum, & aliud opus.* 83. 2.
- Decetia oppidum inter Augustumdunum, & Parisios.* 249. 1.
- Declinatio quæ sit.* 471. 2. *ipsiusque similitudo.* Ibid.
- Declinationum genera duo, & quæ.* 454. 2.
 -- *similitudo, & dissimilitudo exponitur.* 455. 1. & seqq.
- Decurio qui dicendus.* 284. 1. & 2.
- Deliquium, unde dictum.* 452. 2.
- Demetrii Chrysoloræ sermo de transfiguratione, & alia opera.* 40. 1.
 -- *Cydonis chronographiæ sacræ compendium.* 47. 2.
- Demetrii nummus.* 246. 1. *cum Neptuno.* Ibid.
- Democriti Epistula.* 62. 2.
- Demosthenis Oratoris varia opera.* 62. 2: 64. 1.
 -- *effigies.* 257. 2.
- Denarius cum Castore, & Polluce.* 232. 2.
- Deorum nomina, & ethymologiæ.* 431. 2. & seq.
- Detorsa Hispaniæ oppidum.* 415. 1.
- Deusdedit Card. ad Victorem III. P. præfatio.* 76. 1. *alia opera.* Ibid.
- Diadochi Ep. Photices in Epiro sermones.* 40. 2. *alia opera.* 41. 1: 154. 2.
- Dianæ numisma.* 246. 1.
- Dianium insula.* 324. 1. *Artemisia dicta.* Ibid.
- Didaci Henrici chronicon.* 92. 1.
 -- *Stellæ opera varia.* 141. 1.
 -- *Stunica commentarii in Job.* Ibid. 2. *alia opera.* 149. 2.
 -- *Payvæ Andradii lib. X. adversus hæreticos.* 141. 2.
- Didii Juliani nummus.* 234. 1. & seqq.
- Diodori Siculi bibliothecæ fragmenta.* 91. 2.
- Diogenis Cynici epistulæ.* 62. 2.
 -- *Laertii libri X. de vita, & decretis eorum, qui in Philosophia claruerunt.* 91. 2.
- Dionis verba de Pompejo Consule.* 301. 2.
- Dionysii Papæ Alexandr. epistola ad Paulum Samosat.* 53. 2: 55. 1.
- *Longini opera.* 64. 2.
- *Magni Arcopag. de martyrio Magistri epistola ad Timorh.* 73. 1. & 2.
- *Exigui varia opera.* 74. 2: 76. 1: 97. 1.
- *Galliarum Apostoli opera latina tantum.* 125. 2.
- Disputatio hæretici cum christiano.* 64. 1.
- Dividia a dividendo dicta.* 450. 2.
- Doctrina compendiosa de divinis Nominibus.* 64. 2.
- Dominici Soto opera varia.* 138. 1: 139. 2.
- Domitiæ nummus.* 262. 2.
- Domitii Calderini commentarii.* 113. 1.
- Drachma cum capite Jovis.* 232. 1. *alia.* 245. 2.
- Duellona, Bellona, unde deriventur.* 450. 1.
- Durandi Ep. Meldens. de origine jurisdictionum, & de legibus.* 153. 2.
- E**adimundi Archiep. Cantuar. de VII. gaudiis V. M. 82. 1.
- Ebiardi Gracisini de arte grammat. carmina cum scholiis.* 114. 1.
- Ecclesia Romana mater omnium Ecclesiarum, & caput.* 14. 1.
- Edovardi Lei Apologia, & alia opera.* 149. 1. & 2.
- Elagabalus Summus Sacerdos Dei Solis dictus.* 419. 2.
- Electio qualis esse debeat.* 25. 2.
- Electores catholici esse debent.* 23. 2.
- Elephas, Luca Bos dictus, & quare.* 449. 2.
- Enchiridii quis auctor habeatur.* 53. 2.
- Ennodii Ticinens. Ep. Panegyricus Theodorico dictus.* 135. 1.
- B.** *Ephræm Syri sermo de fine sæculi, & Antichristo &c.* 35. 2: 37. 1.
 -- *de secundo adventu, & de dilectione.* 38. 2.
 -- *de vita spiritali consilia, & alia opera.* 40. 1: 41. 1: 83. 1: 134. 2: 154. 2.
- Epicteti Hierapolitani enchiridium.* 60. 2.
- Epiphanius Archiep. Cypri narratio de sanctis, & sacris locis.* 35. 2. & *alia opera.* 39. 2: 42. 2: 53. 1: 69. 1: 128. 2: 129. 1. & 2.
- Episcopi plerique ab Apostolis constituti.* 22. 1.
 -- *nomen, & Presbyteri omnibus Sacerdotibus fuit commune.* Ibid. 2.
 -- *qui eligi possint, quibusque sit interdictum.* 23. 2: 24. 1. & 2.
 -- *eligendi forma constituitur, eaque triplex.* 25. 1.
 -- *officium.* 28. 2. *quæ ad ipsum pertinent.* Ibid.
 -- *quæ, & quo tempore referre debent suis Sacerdotibus.* 7. 1.
 -- *primi Apostoli a Christo instituti.* 22. 1.
 -- *Daciæ Mediterraneæ &c. cui subiaceant jurisdictioni.* 19. 2.
- Episcopus quando non consecrandus.* 7. 2.
 -- *primæ Sedis non aliter appellandus.* 19. 2.
 -- *nomen Græcum.* 22. 1.
 -- *qualis debet eligi.* 24. 2.
- Epistola Pauli ad Carolum Regem.* 533.
- Epistolæ variæ Summorum Pontif.* 92. 1. & seqq. 95. 2: 96. 1.

- *Canonica BB. Apostolor. Pauli, Jacobi &c. cum postillis Ascensionis.* 143. 1.
Equites ferentarii qui dicebantur. 450. 2.
Erasmi Roterodami declarationes ad censuras Luteriæ vulgaras &c. 149. 1. & 2.
Esquilæ montes duo habiti. 431. 1.
Evagrii capita ascetica. 40. 2. *proverbia.* 76. 2.
Evander unde in Italiam litteras attulit. 265. 2: 274. 1.
Evangelia distincta pro Divinis Officiis. 68. 1.
Eucherii Galli varia opera. 133. 2: 135. 1.
Eudociæ Augustæ iusjurandum. 58. 1.
Eugenii Papæ decreta. 74. 2.
 -- II. *Synodus Romana.* 76. 1.
 -- III. *tractatus excommunicationum.* 101. 1.
Eugipii, sive Eugepii Abb. ex operibus D. Aug. Thesaurorum. 124. 1.
Eulogia quid significaret apud Græcos. 192. 2.
B. Eulogii Cordubens. Mart. vita, & ejus Auct. flor. 161. 1. *ipsius varia opera.* Ibid. 2.
Eunapii Sardiani Philosophorum, & Sophistarum vita. 60. 2.
Eupraxiæ Mart. vita. 41. 1.
Euripidis epistola V. ad diversos. 62. 2. *alia opera.* 63. 2.
Europa a quo dicta. 430. 1.
Eusebii Discipuli D. Hieron. ad Damasum Porruens. Episc. &c. testamentum D. Hieron. 72. 2.
 -- *Pamphili in Cantica canticorum.* 34. 1. *in Esaiam Proph. commentarii.* 39. 1. *chronographia de Episcopis &c.* 44. 1. *Evang. præparationis libri XV.* 126. 2. *alia opera.* Ibid. & 132. 1.
 -- *Emisseni homiliæ exhortatoriæ.* 77. 1. *opera diversa.* 130. 2.
Eustachii Fidanse libri IV. concionatoribus utiles. 158. 1.
Euthymii Mon. Zigabeni dogmatica panoplia pars I. 42. 2. & seq. *alia opera.* 131. 2.
Eutropii Presbyt. Romanor. historie libri VI. 91. 2.
Excommunicationes Papales, quæ extenduntur ad omnes. 101. 1.
 -- *a quibus potest absolvere Ordinarius.* Ibid.
 -- *quæ solos Religiosos concernunt.* Ibid.
Exemini Gorboch decisionum collectio. 102. 1.
Extravagantes diversorum Roman. Pontificum. 96. 1.
F *Abula de Æsonis comis per Medeam.* 164. 1.
 -- *de ortu Veneris.* 431. 2.
Facundia canina, de quibus dicta. 378. 1: 379. 1.
Faernus volumen emendavit M. Tullii Philippicarum. 191. 1.
Falastra, quæ dicuntur. 293. 1.
Fausti Ep. libri duo. 134. 1.
Faustini Ep. ad Flacillam Imperat. de Fide adversus Arianos. Ibid.
Feliciani Capironi explicationes locorum utriusque testam. 152. 1.
Fenerator, a quo dictus. 427. 1.
Ferdinandi Regis forma electionis, & arbor Regum Aragoniæ. 107. 2.
 -- *de Heredia Aragonens. opusculum de refectione animæ.* 147. 2.
Feroniæ nummus. 239. 1.
Ferrandi Carthaginens. Eccl. Diaconi Paræneticus, & alia opera. 120. 2.
Festi, sive Sexti Avieni Ruffi Poetæ Fabulæ ad Theodosium Imperat. 113. 1.
Festi Opera. 233. 2: 234. 2: 239. 1. *ipsius de consonantibus sententia.* 240. 1.
Fidius nomen a Græcis quomodo versum. 301. 2.
Fistula aquariæ repertæ. 421. 2. *ipsarum inscriptiones.* Ibid.
Flamines, qui dicti, & a quo ipsorum cognomina. 433. 1: 450. 1.
Flaviani Archiep. CP. ad Leonem Papam Roman. epistola. 74. 2.
Flavii Sabini inscriptio. 416. 2.
Florentini Dominii, sive Communis Florent. Statuta cum postillis Alexandri. 108. 2.
Florianus quomodo inscriptus. 423. 2.
Fluminis jacentis nummus, ipsiusque descriptio. 243. 2.
Fœderis inter Romanos, & Gabinos monumentum. 301. 1. *denarii exemplum hoc exprimens.* Ibid. 2.
Fœminæ apud Germanos in honore habitæ ex inscriptionibus. 405. 2.
Formula Sacramenti in consecratione Episcoporum. 28. 2.
Fortalitiium Fidei, incerto auctore. 146. 1.
Forum judicum quid contineat. 105. 1.
 -- *Romanum ubi fuerit.* 383. 2: 403. 1.
 -- *Comitium ubi fuerit.* 383. 2. *in ipso fove rostra.* Ibid.
D. Francisci Minor. Patriarchæ vita. 83. 1. & 2.
Francisci Maronis opusculum. 80. 2. *alia opera.* 81. 1.
 -- *Petrarchæ Etrusci Florent. epitome.* 92. 1.
 -- *Patriarchæ Hierosolym. collectio constitutionum.* 95. 2.
 -- *de Saona ordinationes, & alia opera.* 99. 1.
 -- *Episc. Warmiens. epitome.* 100. 1.
 -- *Putei aurea cathena in Psalmos, &c.* 124. 2.
 -- *Garcie Hisp. emendationes.* 125. 1.
 -- *Titelmanni Hassellens. paraphrastica elucidatio in lib. Job, & alia opera.* 138. 2: 139. 1: 159. 2.
 -- *Forerii Olyssipon. Esaiæ Proph. versio ex Hebraico.* 140. 1.
 -- *Vargas de Episcoporum jurisdictione.* 141. 1. *alia opera.* Ibid. & 153. 1.
 -- *Ruizii regulæ intelligendi Sac. Script.* 142. 1.
 -- *Raguellii Præsidis Biturigum leges politica.* 144. 1.
 -- *Securis Doct. Parisiens. veritatis reperitorium in Hebræos.* 146. 1.
 -- *Torrensis Opera Dogmatica.* 148. 1. & 2.
 -- *Agricolæ varia opera.* Ibid. 2.
 -- *Horantii libri VII. adv. Calvinum.* 149. 1.
 -- *Polintii Siculi varia opera.* 151. 2.

- *Poniffoni de officio Pastorum, & ovium.* 154. 1. & alia opera. Ibid.
- *ab Offuna Bærici Sermones in Evang. totius anni.* 156. 2. alia opera. Ibid.
- Franconis Abb. Affligeniens. opera varia.* 136. 2.
- Frederici de Senis de Beneficiorum permutatione tractatus.* 106. 1.
- Friderici Staphylitii defensio adv. Hæreticos nostrorum temporum.* 148. 1. alia opera. 150. 2: 151. 1.
- *Nauseæ miscellaneorum libri duo.* 159. 1. alia opera. Ibid. 2.
- Fulgentii Carthagin. Diaconi lib. X. Canonum SS. Patrum.* 95. 1.
- *Afri Ep. Ruspenf. varia opera.* 133. 1: 135. 2.
- G**abrieli Prateoli elenchus alphabeticus. 150. 1. alia opera. Ibid.
- *Purherbei Turonici, Theotimus, sive de tollendis malis libris.* 151. 2.
- Galba Romanæ familiæ cognomen.* 289. 1.
- Galeatii Capellæ commentarii, & alia opera.* 155. 2.
- Galenus de elementis, & alia opera.* 60. 1. & seqq.
- Gallia quomodo per Cæsarem accepta.* 281. 1.
- *divisa in tres partes.* 338. 2.
- Galliæ Comata pars quomodo intelligenda.* 281. 1.
- *Provincia finitimæ quæ sint.* 293. 2.
- Gallienus.* 421. 2. ejus inscriptio. Ibid.
- Gallogræcia a quo subacta.* 391. 2.
- Gallorum consuetudines.* 303. 2.
- Garlicæ Menesii Eborens. Præsulis oratio ad Xystum IV.* 146. 1.
- Garumna flumen.* 281. 1.
- Gasparis Contareni compendium philosophiæ.* 109. 1.
- *Stephani tractatus de Eccles. Immunitate.* 143. 1.
- *Querhameri tabula contradictionum Luteri.* 147. 1.
- Gaufredi de Trono Eccl. Rom. hypodiaconi Summæ.* 98. 2.
- Gela in Sicilia oppidi nummus.* 243. 2.
- Gelasii Papæ epistula decretalis.* 73. 1.
- *privilegium.* 94. 2.
- Gemella nomen Legionis.* 334. 2.
- Gemmæ Phrysiæ libellus de locorum ratione, & distantis inveniendis.* 159. 2.
- Genera verborum declinantium quot sint.* 442. 2. de ipsis Cosconii opinio. Ibid.
- Genesis Sepulveda dialogus.* 97. 1. alia opera. 143. 2: 153. 2. epistola ad Antonium Augustinum. 190. 1.
- Gennadii Patriarchæ CP. epistola.* 54. 1.
- Genusum flumen prope flumen Apsum.* 347. 2.
- D. Georgii Mart. passio, & miracula.* 35. 2: 36. 1.
- Georgii Diac. Metochitæ de Processione Spiritus Sancti lib. V. & alia opera.* 43. 1.
- *Cedreni compendium historiarum.* 48. 1.
- *Logothetæ forma de fide, &c.* 55. 2.
- *Pachymerii in universam Logicam epitome.* 59. 2.
- *Chrysococæ Medici expositio per epitomen.* 61. 2.
- *Gemisti varia opera.* 64. 2.
- *Cherobosci de arte grammatica.* 65. 1.
- *Metropolitæ Corinthi, prius Pardi de Orat. constructione.* 65. 2.
- *Cassandri commentarius de duabus in Christo Naturis.* 134. 2.
- *Ederi Consiliarii Regii Catechismi Catholici methodus.* 144. 2.
- Gerardi Zutphanensis Theutonici opuscula duo.* 134. 2.
- Gessarum Litus Gentis Morinorum.* 298. 1.
- Getulia a quo subacta.* 237. 2.
- Glastum in Gallia simile plantagini.* 299. 1.
- Gordiani senioris nummus.* 234. 1.
- Gorgiæ Leontini de laudibus Helenæ.* 59. 1.
- Græci sæpe hostes Religionis appellati.* 18. 1.
- Græcorum Imperator de quo reprehendatur.* 19. 1.
- Grammatices Auctores.* 113. 1. & 2.
- Gratiani Monachi opera diversa.* 97. 1. & 2: 106. 2.
- D. Gregorii liber moralium.* 196. 1.
- Gregorii II. & III. constitutionibus quid statutum.* 19. 2.
- *Niffeni de sepultis sermo.* 31. 2.
- *Homiliæ VIII.* 34. 1.
- *disputationes de anima inscriptæ.* Ibid.
- *in Cantica Canticorum explicatio.* Ibid.
- *in Ecclesiasten enarrationes.* Ibid.
- *expositio in orationem Dominicam.* 43. 2.
- *de pane consecrato.* 44. 1.
- *epistola canonica ad Letojum.* 53. 1: 54. 1.
- *Canones.* 55. 1. alia opera. 85. 1: 125. 1: 127. 2.
- *Nazianzeni de differentia hypostaseos.* 34. 1. varii sermones. Ibid. & 2.
- *aliud volumen.* Ibid. 2.
- *vita scripta a Gregorio Presbyt. Cæsar. Cappad.* 35. 1.
- *orationes panegyricæ, & alia opera plura.* 36. 1: 39. 2: 72. 1: 125. 2: 127. 2: 128. 1: 143. 1.
- *Fratris Basilii Magni laudes.* 34. 2.
- *Theologi oratio in Sancta Lumina.* 37. 1. & alia. 39. 2: 54. 1: 63. 1.
- *Presbyteri Cæsar. Cappad. de CCCXVIII. Patribus in Nic. Syn. congregatis.* 37. 1.
- *Archiep. Tauomenii Siciliæ homilia, & alia opera.* 43. 2: 44. 1.
- *Papæ Rom. epist. due ad Leonem Imperatorem.* 44. 1. Decreta in Concil. Rom. 74. 2.
- *Thaumaturgi epistola canonica.* 53. 1: 54. 1.
- *VII. Papæ ad Herimannum Metensem Episc. epistola.* 72. 1.
- *Magni Rom. Pont. Max. opera omnia in unum volumen redacta.* 123. 2.
- *Neocæsareæ mataphrasis.* 132. 1.
- *Primiticii Senens. ecphrases, vel expositio-*

- riones in epist. cathol. vel canonicas. 141. 2.
 -- Haloandri novellæ constitutiones. 185. 1.
 Gregorius IX. quid senserit circa consuetudinem, & jus naturale. 12. 2.
 Guidonis Fabricii Boderiani Dictionarium Syro-Chaldaicum. 122. 2.
 Guilberri Genebrardi Theol. Parisiens. notæ Chronica. 142. 2.
 Guilhelmi Peralt Galli opera. 80. 1: 158. 1.
 -- de Nausis epitome historiarum. 91. 1.
 -- de Monte Lauduno summa novellarum. 99. 2.
 -- de Mandagoto Archidiacon. Nemausen. libellus de electionibus. 100. 2.
 -- Galteri decisionum collectio. 102. 1.
 -- Cassadori Hisp. decisionum volumen. Ibid.
 -- Durantis Ep. Miniacens. speculum juris. 103. 1. alia opera. 156. 1.
 -- Praprositi opera varia. 107. 2.
 -- Vallæ Regiens. Card. ad Hadrianum Pont. opus. 117. 2.
 -- Ep. Altrifiodorens. Summa Theologia. 136. 2.
 -- Hameri commentarii in Genesim. 140. 2.
 -- Bernard. de sacrarum literarum communicatione. 151. 1.
HAdriani Florentii Pap. VI. varia opera. 138. 2.
 -- Turnebi commentarii in lib. M. Varronis de Lingua Latina. 126. 1.
 -- Hecquetii revocatio hæreticorum a Luternismo. 152. 1.
 Hadriani Numisma aureum, ejusque inscriptio. 416. 2.
 Harudes Germaniæ Populi. 285. 2.
 Haymonis Halberstattenensis Sac. Historiæ epitome. 134. 2. alia opera. 136. 1.
 Hæstoris Pinti Lusitani commentarii, & alia opera. 140. 2.
 Helvetii Gallos virtute præcedunt; de quibus Gallis intelligi hoc debeat. 281. 1.
 Orgetoricem ex vinculis causam dicere coegerunt. Ibid. 2.
 -- & Suevi in pagos divisi. 283. 1.
 -- Græcis literis rationes conficere soliti. 300. 2.
 Henrici Imperat. privilegium. 94. 2.
 -- Segusii Cardin. Ostiens. summa aurea in V. libros Decretalium. 98. 2.
 -- Boyc Britonis lectura in V. libros Decret. 99. 2: 100. 1.
 -- Gæthals a Gandavo opera. 136. 2.
 -- Gorichem Germani Conclusiones, &c. cum concordantiis Sac. librorum & Canonum. 138. 1.
 -- Mauroy ad Julium II. Apologia. 146. 1.
 -- Jacobini Britonis Tractatus de libero hominis arbitrio. 153. 1. & 2.
 Heraclidis Pontici de allegoriis apud Homerum. 64. 2.
 Heracliti Epistula VIII. 62. 2.
 Hercules numisma. 234. 2. & seqq. 246. 1.
 -- Deus Fidius dictus. 301. 2.
 Hercynia Silvarum maxima. 304. 1.
 Herdianus de figuris. 65. 1. de temporibus. Ibid. 2.
 Herennii Philos. enarratio in lib. Metaph. Aristot. 59. 2.
 Hermæ Latmatii de instauranda Religione libri IX. ad Carolum Imperat. 131. 1.
 Hermiæ Philosophi commentarii, & alia opera. 59. 1.
 -- de Montagnone opera varia. 82. 1.
 Hermogenis Tarsensis ars rethorica. 62. 1.
 Heronis Alexandr. isagogæ stereometriæ. 59. 2. alia opera. Ibid. & 61. 1. & 2.
 -- Chiroballistræ apparatus, &c. 61. 2.
 Hervæi Natalis de utraque potestate Papali, & Regali. 153. 2.
 Hesiodi opera. 60. 2: 63. 1.
 Hesychie Presbyt. ad Theodulum de jejuniis, & de virtute. 31. 2. alia opera. 131. 1.
 Hiermiæ CP. Patriarchæ censura orientalis Ecclesiæ. 145. 2.
 Hieroclis Philosophi in aurea carmina Pythagoræ. 65. 1.
 Hieronymi Stridonensis varia Opera. 68. 2. & seqq. 77. 1. & 2: 82. 1. & seqq. 109. 2: 123. 2: 124. 1: 129. 2.
 -- Laureti Benedictini Abb. Index, & Genealogia. 123. 1.
 -- Fracastorii Veronens. de Sympatia, & alia opera. 128. 1.
 -- Savonarolæ Ferrariens. varia opera. 134. 1: 155. 2.
 -- Manfredi Ferrar. JC. de Cardinalibus S. R. E. liber ad Sac. Colleg. 136. 1.
 -- Seripandii Card. commentarius in epist. Pauli ad Galat. & alia opera. 140. 2: 141. 1.
 -- Orosii Lusitani paraphrasis in Isaiam. 141. 1. & alia opera. Ibid. & 153. 1.
 -- Guadalupens. commentarii in Oseam Proph. 141. 2.
 -- Torrensis confessio Augustiniana in lib. IV. distributa. 148. 2.
 -- Mutii Justinopolitani Tractatus de Rom. Eccl. 153. 2.
 -- Regis Syracusani nummus, ipsiusque interpretatio. 240. 2.
 Hierosolymæ a quo subversa, & a quo restituta. 17. 2.
 Hilarii Pictavorum in Gallia Equitan. Ep. opera diversa. 133. 1.
 Hildeberti Cenoman. Ep. versus de Mysterio Missæ. 73. 1. alia opera. 86. 1.
 Hildebrandi sermones festivi. 77. 1.
 D. Hildegardis Abbatissæ Virg. liber epistularum spiritualium, & alia. 155. 2.
 Hippocratis Medici de natura hominis. 60. 1: 61. 1. liber Aphorismorum. 60. 2.
 -- Epist. XIV. 62. 2.
 Hippolytus Martyr de fine mundi, & Antichristo. 33. 2: 36. 2.
 Hispan. Nummus. 232. 2: 246. 1.
 Homeri Ilias. 63. 1.
 -- nummus. 244. 1. epigrammata. 248. 2.
 Homocentra quid sit. 121. 1.

- Homerus, & Hesiodus, quo tempore floruerint.* 276. 1.
- Honorati Episcopi Insulani epigramma a quo traductum.* 234. 2.
- Horatii locus ad Numonium Vaalam de duplicatione vocalium.* 241. 1.
- Hori Apollinis Niliaci hieroglyphica.* 64. 2.
- Hugonis de S. Victore de studio orandi.* 77. 2. alia opera. 78. 2: 84. 2: 90. 2.
- *Etheriani Tusci Opera diversa.* 85. 1. & 2: 145. 1.
- *Card. S. Susannæ summa synodalis.* 104. 1.
- *Saxonis varia opera.* 136. 2.
- *Ep. Constantiens. quæstiones de imaginibus, & aliis.* 147. 1.
- J** *Acca ap. Ptolomeum, prope Pampelonum.* 249. 1. de Jaccetanis. Ibid. forsan Tarraconens. Ibid.
- Jacobi de Voragine opera diversa.* 89. 1.
- *Philippi Bergomens. opus de clariss. selectisque mulieribus.* 92. 1.
- *de Guimerano in titulum de rebus Ecclesiarum alienandis, vel non.* 99. 1.
- *Zochi Ferrariens. in quartum Decretal.* 100. 1.
- *Simonetæ Tractatus de reservationibus Beneficiorum.* 102. 1. & de aliis. Ibid.
- *Putei Decisiones.* Ibid.
- *Calveti Postillæ super Constitutionibus.* 105. 1. alia opera. 107. 2.
- *Montanini Majoricens. de armis Clericorum disputatio.* 101. 1.
- *Regis constitutio.* Ibid. 2. & alia. 107. 1: 108. 1.
- *de Monello allegatio.* 101. 2.
- *Ardizonis de Brolio summa feudorum.* 104. 1.
- *Calicii opera diversa.* 106. 2. & seqq.
- *Bracellii opera diversa.* 114. 1.
- *Naclanti Ep. Gluciens. de Papæ Potestate, &c.* 138. 1. alia opera. 140. 1.
- *Perez Hisp. Valent. Ep. Christopolitani varia opera.* 138. 1.
- *de Bangio Tractatus de censuris.* 143. 1.
- *Bruti Novocomiens. de immortalitate animæ.* Ibid. 2.
- *Simancæ Pacens. Ep. de cathol. institutionibus.* 149. 2.
- *Latomi Theol. Lovaniens. opera varia.* 150. 1.
- *Lebetii Ferrariens. Christi crucifixi querela heroico carmine.* 153. 2.
- *Lavezoli Ferrariens. Helicon.* Ibid.
- *Silvestri opusculum de conscribendis diversis ciphrarum notis.* Ibid.
- *Veldii Augustiniani Tabulæ in Evang. & Epist. per Quadragesimam.* 158. 1.
- Jacobi, Petri, & Joannis Apostolorum epistola omnes cum argumentis.* 31. 2: 32. 1: 68. 1. Syro Sermones expositæ. 120. 1.
- D.** *Jacobus primus Hierosolym. Pontifex.* 17. 2. ab eodem orta Episcoporum consecratio. Ibid. a quibus fuit consecratus. Ibid.
- Jamblichi Chalcidensis de vita, & secta Pythagorica libri, & alia opera.* 60. 1.
- Jani a Suola J.C. alphabetum Theologicum, & alia opera.* 123. 1.
- Janii Ansii Satyræ ad Pompejum Columnam Card.* 153. 2.
- Janus qualiter accipiendus.* 409. 2.
- Iberniæ longitudo, & latitudo.* 298. 2.
- Iccius Porrus.* Ibid. 1.
- Idalii, sive Idacii Barcinon. Ep. epistulae duæ.* 135. 2.
- ad Idus Aprilis quomodo intelligendum.* 282. 1.
- Ignatii Mart. Antioch. Archiep. epist. XII.* 126. 1.
- Ignigus Bolea ubi, & quando mortuus.* 169. 2.
- Ildefonsi Toletani Archiep. opera.* 75. 2: 76. 1.
- *Regis de pace, & irruca.* 105. 2: 108. 1.
- Ilerda quo tempore a Barbaris Saracenis occupata.* 194. 1.
- Imperatores appellati quid facere consueverunt.* 346. 2.
- Inductiomari nomen unde irrepit.* 298. 1.
- Innocentii IV. opera diversa.* 99. 2.
- Innocentius III. duo sacerdotia, aut dignitates conferri veruit.* 15. 1. ipsius epistula. 18. 1. & privilegia pro Pisano Archiepiscopo. 19. 2.
- Inscriptiones variæ, earumque interpretationes.* 246. 2. & seqq. 411. 1.
- Institutio quem respiciat.* 27. 2. idem ac collatio. Ibid.
- Instrumentorum nomina, & usus.* 435. 2. & seqq.
- Interpretes Juris Cæsarei.* 103. 1. & seqq.
- Joachimi Abb. Florentis expositio in Apocalypsim Joann. & alia opera.* 136. 2.
- *Camerarii in Plutarchi de oraculorum defectu epistula.* 146. 2.
- *Perionii Topicorum Theologicorum libri duo, & alia opera.* 150. 2.
- Joannes Paleologus Græcorum Imperat. Florentino Concilio interfuit.* 5. 1.
- Joannis Octavi epistola ad Basilium, &c.* 18. 1.
- *Zonaræ Monachi in tetraistica B. Gregorii.* 31. 2. interpretatio. 50. 1. de duobus consobrinis. Ibid. alia opera. 54. 1. & 2: 57. 2.
- *Evangelistæ Apocalypsis fragmentum.* 32. 1. de dormitione virginis. 38. 1: 44. 2: 48. 1: 68. 1.
- *Damasceni de sepultis oratio, &c.* 34. 2. alia opera. 39. 1. & 2: 41. 1. & 2: 43. 2: 44. 1: 58. 1: 61. 1: 64. 1: 73. 2: 131. 1. & 2.
- *Dociani epistolæ cum aliis.* 36. 1.
- *Ascetæ vita.* 38. 1.
- *Calibitæ vita.* Ibid.
- *Minimi varia capita ad Logicam pertinentia, &c.* 39. 2.
- *Carpathii Abb. capita practica.* 40. 1: 41. 1.
- *Cantacuzeni Imperat. CP. contra Saracenorum sectam apologiæ tres.* 43. 1: 48. 2.
- *Curopalati historiæ.* 48. 1: 90. 2.
- Con-

- Constantinopolitani de legationibus gentium ad Romanos. 48. 1.
 -- Antiocheni de statu monachorum. 50. 1.
 -- Nestoræ canonicon de pœnitentiis. 52. 2.
 -- Episcopi Civri canones. 53. 1.
 -- Scholastici Patriarchæ CP. tituli L. Nomenclonis. 54. 2.
 -- Pselli carmina de VII. Sacr. Synodis. 56. 1. & alia. Ibid.
 -- Xiphilini Patr. declaratio synodica. 57. 1.
 -- Jesunatoris Patr. CP. canones pœnitentiales. Ibid.
 -- Convidii anticensoris de pœnis. 58. 1.
 -- Tzetzis in lib. Oppiani de piscibus scholia. 59. 2. alia opera. 64. 1.
 -- Strobæi eclogarum libri duo. 60. 1. & 2.
 -- Alexandrini Philoponi de usu Astrolabii. 61. 2.
 -- Pediasimi compendium geometriæ. Ibid.
 -- Doxopatrii varia opera. 62. 2.
 -- Theutonici opera. 79. 2.
 -- Gallensis opera diversa. 80. 1: 100. 2.
 -- Gersonis Cancellarii Parisiens. opera. Ibid. 2.
 -- Abbatis Raitbu opera. 82. 2: 83. 1.
 -- Cassiani Eremitæ opera. Ibid. & 154. 2.
 -- Chaneyst Presbyt. Textus Sacramentorum carmine. 159. 1.
 -- Salon Valentini de Romani Kalendarii emendatione. 160. 1.
 -- Benedicti de visionibus, & revelationibus naturalibus, & divinis libellus. Ibid. 2.
 -- Pini Galli Tolosani varia opera. Ibid.
 -- Turriscrematæ opus contra errores Mahumetis. 85. 2.
 -- Cardinalis Aragonii Historia Pontificum. 90. 2.
 -- Bocacii de Certaldo virorum illustrium libri IX. & aliud opus. 92. 1.
 -- Papæ VIII. rescriptum. 93. 2.
 -- Patriarchæ Alexandr. institutiones articulorum fidei, & alia. 95. 2.
 -- de Zasco descriptio Nationis Rutenorum. 97. 1.
 -- de Lignano Repressaliæ, & de bello. 99. 2: 102. 1.
 -- Andreæ in extravagantes scholia. 100. 1: alia opera. Ibid.
 -- Calderini Bonon. opera diversa. 100. 2: 102. 1: 104. 2.
 -- XXII. Processus contra Ludovicum Bavar. & alia. 101. 1.
 -- Petri de Patos JC. Casaraugustan. opera. 108. 2.
 -- Cottæ Veronens. Carmina. 121. 2.
 -- Breidbachii Dusseldorpii Militia Christiana &c. 122. 1.
 -- de Secubia concordantiæ majores Biblia. Ibid. & 2.
 -- Altenstaig Mindelhaimensis Theologicum Lexicon. 123. 1.
 -- Reuchlim de accentibus linguæ hebraicæ lib. III. Ibid. 2.
 -- Campensis libellus de natura literarum & punctorum Hebraicorum. Ibid. paraphrasis in Psalmos, & alia opera. 141. 2.
 -- Patriarchæ Hierosolym. de vita Jo. Damasceni Græce. 131. 1.
 -- Cochlaei ad Alexandr. Farnesium Cardin. libellus, & alia opera. 135. 2: 147. 1. & 2: 148. 1: 150. 1.
 -- Driedonis Tournhoutens. varia opera. 139. 2.
 -- Soarez Ep. Conimbricens. Commentarii. 140. 1.
 -- Viguerii Granatens. Institutiones ad Christianam Theologiam. 142. 1.
 -- Petri Cermenati Rapsodia. 144. 1.
 -- Molani de Fide hæreticis servanda libri III. & alia. Ibid.
 -- Antonii Campani Poetæ, & Oratoris varia opera. 145. 2.
 -- Nannis Viterbiens. de futuris Christianorum triumphis. 146. 1.
 -- Trithemii de reprobis atque maleficis quaestiones tres. Ibid. 2.
 -- Roffensis Ep. Cantabrigiens. Assertionis Luteranæ Confutatio. Ibid. alia opera. 147. 1.
 -- Soltanii Geffensis de retinenda fide Ortod. lib. IX. & alia opera. Ibid. & 2.
 -- Maria Verrati disputationes adversus Luteranos. Ibid.
 -- Bernardi Florent. Monachi Cisterciens. in Luterum hæreticum liber. Ibid. 1.
 -- Fabri Ep. Constantiens. adv. dogmata Luteri. 148. 1.
 -- Fabri Ep. Viennens. opera diversa. 150. 2.
 -- a Via responsio ad calumnias confessionistarum. Ibid.
 -- a Bononia de æterna Dei prædestinatione ad Carolum V. 151. 2.
 -- Tavernerii de Purgatorio, & de aliis. Ibid.
 -- Lensæi Belliolani de unica Religione in Repub. conservanda. 152. 1.
 -- Francisci Poggii de potestate Papæ, & Concilii. Ibid. 2.
 -- a Copistrano de Papæ auctoritate &c. & alia opera. 153. 1.
 -- Hieronymi Albani de potestate Papæ, & Concilii. Ibid.
 -- Ferrerii Pedemontani varia opera. Ibid.
 -- Lupi Decani Segobiens. Tractatus de heresi. Ibid. 2.
 -- Parisiens. de potestate Papali, & Regali. Ibid.
 B. Job liber, cum antiquorum Patrum enarrationibus. 31. 1.
 -- in eum expositiones, & notæ. 67. 2.
 Jordani Ep. Ravenn. liber de origine, & actibus Getarum. 135. 1.
 Josephi Zarlini Clodiens. de vera anni forma. 160. 1.
 Irenæi Mart. adversus Valentini, & Gnosticorum hæreses lib. V. 126. 1. & 2.
 Isaaci Ascetæ Syri veri sermones. 40. 2.
 -- Imperat. Angeli declaratio. 57. 1.
 Isides, & Fintæ nummi. 243. 1.
 Isidori Hispalens. de ortu, & obitu SS. Patrum. 73. 1. & alia opera. 74. 2: 75. 2: 96.

96. 2: 97. 1: 135. 1. & 2: 146. 1: 158. 2: 196. 1. & 2.
- Isium, Isidis templum.* 420. 2.
- Isocratis orationes duæ.* 146. 1. *alia opera.* Ibid.
- Italia nummus.* 236. 1.
- Ithaca non apta equis.* 290. 1.
- Jubæ adventus terribilis.* 356. 1.
- Judoci Clichtovei de Sacram. Euchar. contra Ecolampadium libri duo.* 147. 1: 159. 1.
- Jugurtha armis, viris, & pecunia spoliatus.* 302. 2.
- Jugurthæ promissio Roccho facta.* 370. 2.
- Juliani Cesaris parabata de sole Rege liber.* 61. 1. & *alia opera.* Ibid.
- *Apostata epistolæ.* 63. 1.
- *Imperat. misopogon, & epistolæ.* 126. 1.
- *Tolet. Antistitis prognosticon futuri sæculi.* 135. 1. & 2: 158. 2.
- *Pomerii Toletani contra Judæos libri tres.* 145. 2.
- Julii Papæ epist. ad Dionys. Alexandr.* 32. 2: 56. 1.
- *Firmici Materni seculi astronomicon lib. VIII.* 110. 2.
- *Rugerii Abb. Lamularum opuscula varia.* 132. 2.
- *Secundi Bulla contra aspirantes ad Papatum simoniace.* 149. 1.
- *Fulli sententiæ.* 143. 2.
- Julius Rom. Eccl. potestatem ostendit.* 15. 1.
- Junia Torquata Silani soror.* 396. 2.
- Ivonis Carnotens. Episc. sermo.* 72. 2: 73. 1.
- *panormia, & alia opera.* 96. 2: 145. 2.
- Jura divina quos habeant auctores.* 3. 1.
- Juris Cesarei tituli, vel rubricæ.* 103. 1.
- Jus Divinum quibus libris comprehendatur.* 3. 1.
- *Pontificium quibus constat.* Ibid. *quid in jure scripto contineatur.* Ibid. & 12. 1. *mirum in modum auctum.* 5. 2.
- *humanum quomodo divinum quasi dici possit.* 4. 1.
- *civile quale sit.* 10. 1. & 2. *detrahendo aliquid communi civili jus efficitur.* Ibid.
- *ex non scripto proveniens quid sit.* 11. 1. & 2.
- Justini Philosophi, ac Mart. opera diversa.* 126. 1.
- Justiniani constitutiones.* 53. 2: 54. 1. *Bulla aurea.* 51. 1. *privilegium.* 55. 1. & *alia.* Ibid. & 58. 1: 102. 2: 103. 1.
- Justinianus novellarum Constitutionum collector non judicatur.* 186. 1. *reprehenditur.* 187. 2.
- Juveni Presbyt. Hispani Evangel. historia libri IV.* 74. 1: 120. 1: 155. 2.
- Juventii Cæli Calani Dalmata historia de Attila Hunnorum Rege.* 110. 1.
- K**alendarium Indorum hieroglyphicis conscriptum cum coloribus. 114. 1.
- *corrighendi modus tempore Leonis X. editum.* 150. 2.
- *Romanum Magnum, ejusque auctor.* 159. 2.
- *Ecclesiast. ejusque auctor.* 160. 1.
- *Gregorianum perpetuum.* Ibid.
- Kalenus cognomen Fusæ familiæ.* 352. 2.
- Karoli Francorum Regis Capitularium lib. VII. & pars VIII.* 93. 2: 94. 1.
- L**abyrinthi cum capite Epiphani Regis nummus. 246. 1.
- Lactantii Firmiani divinarum institutionum fragmentum.* 72. 1. *alia opera.* 74. 1: 121. 1: 133. 1.
- *locus de Cruce Gabiniana quomodo intelligendus.* 242. 2.
- Lacus Lemanus, an Lemannus.* 281. 2.
- *Curtius a quo talis dictus; triceps de ipso historia.* 437. 2.
- Lalii Capilupi Patricii Mant. Centones ex Virgilio.* 153. 1.
- *Tauvelli epistolæ ad Antonium Augustinum.* 178. 2. & seqq.
- Lævini Torrentii Archid. Leodiens. poemata sacra ad Pium V.* 121. 2.
- Laici profani qui dicantur.* 12. 1. *quid ipsis prohiberetur.* 23. 1. & 2.
- Lamberti Episc. & Mart. Leodiensium Patroni vita.* 134. 1.
- *Danaei de veneficis dialogi.* 146. 2.
- Lanfranci Archiep. Cantuar. opera.* 86. 1. & 2: 145. 1.
- Lares Dii Sabini.* 239. 1.
- Larium Sacellum ubi fuerit.* 403. 1.
- Latini Latini opera ex Tertulliano.* 132. 2.
- Latium spectabat ad Pontificem cum aliis Provinciis.* 13. 2.
- Latrones unde tales dicti.* 450. 1.
- Laurentii Campegii Card. constitutio ad removendos abusos.* 152. 2.
- Lauretum a quo dictum.* 437. 2.
- Lectiones Conciliorum variæ ex vetustis codicibus.* 95. 1.
- Leges omnes, cujus nutum fiant.* 187. 2.
- Legio decem cohortibus constabat.* 348. 2.
- Legiones quibus, & quot dabantur.* 313. 1.
- Legis Serviliæ tabula ænea.* 315. 2.
- Lentulus Marcellinus, cujus filius.* 345. 2. & *Marcellis adoptatus, oriundus a Cornelia familia.* Ibid.
- Leones, cum Leonis capite nummus.* 232. 1.
- Leonis Sapientis Imperatoris responsum.* 48. 1. *alia opera.* 57. 1. & 2: 61. 2: 62. 1.
- *Archiep. Bulgariae epistolæ tres.* 54. 2: 55. 1. & *alia opera.* Ibid.
- *Philosophi liber de aucupio.* 62. 1.
- *Castri Salmanticens. Accad. Magistri commentarii in Isaiam Prophetam.* 141. 2.
- *Papæ, & aliorum Sermones MS.* 143. 1.
- *IX. Epistola.* 19. 1. & 2.
- *X. Bulla contra errores Luteri, & sequacium.* 147. 2. *Privilegia Francorum Regi concessa.* 149. 1.
- Lepidi Comici Fabula Philodoxios inscripta.* 113. 1.
- Lepidi a Scauris diversi.* 239. 1.

- Lex Regia** quibus verbis concepta erat. 296. 1.
 -- **Cornelia** a Sulla lata fuit. 332. 2.
 -- **Porcia** quid sanciat. 363. 2.
Libanii Sophistæ varia opera. 62. 2: 63. 1.
Liber Novellarum quid continebat. 10. 2. dubi-
 tatum fuit de Legibus in ipso contentis.
 11. 1.
Liberti novi apud Romanos albis vestibus uteban-
 tur. 390. 2.
Libri sacri. 3. 1. ipsorum divisio. Ibid.
 -- **Novi Testamenti**, & ipsorum divisio. Ibid.
 ipsorum numerus. Ibid. quid contineant.
 Ibid. ubi legendi. Ibid. a quo legendi. Ibid.
 -- **Musici divini cantus eorumque auctores.**
 45. 1.
 -- **Conciliorum** quid contineant. 4. 2.
 -- **Digestorum, seu Pandectarum.** 10. 2.
 -- **Quarti Regum** quibus tribuantur. 67. 2.
 -- **diversi Italico sermone.** 114. 2. & seq.
Librilia instrumenta bellica. 309. 2.
Librorum omnium divisio in tres partes. 8. 2. &
 seq. de his auctorum nomina proferuntur.
 9. 1. testimonium Augustini circa ipsos.
 Ibid. 2. auctoritas eorum, & usus compro-
 batur. Ibid.
Lilii Tyfervatis ad Xystum IV. epistola. 97. 1.
Lingua promontorii genus. 292. 2.
Locus qui sit. 428. 2. locorum divisio. Ibid.
Longini cum capite Vestæ nummus. 238. 2.
Luca, Liguriæ Urbs. 407. 2. **Provinciæ Casa-**
ris Urbs dicta. Ibid.
D. Lucæ Evang. Apostol. Historiæ Syro sermo-
ne. 120. 1.
Luciani dialogus. 134. 1.
 -- **varia opera.** 64. 2.
Lucii Tertii rescriptum. 11. 1.
 -- **Cornelii Sisennæ dicta, & facta.** 280. 1. &
 2: 370. 1.
 -- **Julii nummus.** 232. 1.
 -- **Rubrii Dossen. nummus.** Ibid.
 -- **Senti C. F. Arg. Pub. nummus.** Ibid.
 -- **Ælii Veri, sive Commodi nummus.** Ibid. 2.
 -- **Lent. C. Marc. Cos. nummus.** 234. 2.
 -- **Scipionis Asiag. nummus.** 236. 2.
 -- **Hostilii Savernæ nummus.** 238. 2.
 -- **Fundani inscriptio.** 405. 1.
Lucio Paulo, L. Marcello Coss. lana pluit circa
Castellum Carissanum. 340. 1.
 -- **Piso Cos. Tigurinos persecutus, & quo tem-**
pore. 282. 1. occisus est. Ibid.
 -- **Licinio, Cn. Domit. L. Pomponio nummus.**
 232. 1.
Lucius Torquatus Provinciam Macedoniam ex SC.
obtinuit, ex eo Imperator appellatus. 361. 2.
 -- **Cassius Hemina de quibus auctor habitus.**
 276. 2: 277. 1.
 -- **Cassius Cos. Tigurinos persecutus, & quo tem-**
pore. 282. 1. occisus est. Ibid.
 -- **Roscii Prætor, Lanuvio oriundus, Lanuvi-**
ni serpentis nota nummos signavit. 316. 1.
 -- **Domitius, Corfinii obsessus venenum potavit.**
 321. 2.
Lucorum divisio, ipsorumque varia nomina. 430.
 2. & seq.
Tom. VII.
- Lucretii Tirobosci Asulani Carmelit. expositio in**
Psalms. 140. 2.
Ludovici Imperat. donatio Eccl. Rom. 94. 2.
 -- **Gomezii Ep. Sarnens. decisionum libri duo.**
 102. 1.
 -- **Blosii Collyrium hæreticorum.** 152. 1.
 -- **Majorani Gravinariis clypeus militantis Eccl.**
 Ibid.
Ludus nucium ocellatarum. 410. 2.
Luperi nudi perambulabant cum solis campestri-
bus. 249. 2.
- M** **Acarii Eremitæ visiones.** 36. 2.
 -- **de spiritali perfectione epitome, &**
alia opera. 40. 1. & 2.
 -- **Ægyptii homiliæ asceticæ.** 155. 1.
Macedonius ubi damnatus. 4. 2.
Magistratus municipales quales dicebantur.
 324. 2.
Magnobodi Andegav. Eccl. Ep. & Confess.
vita incerto auctore. 88. 1.
Malleoli nummus 254. 1.
Mamilia Familia Tusculo oriunda. 353. 1.
Manfredi de Arriago Archiep. Mediol. Vicarii
flores, & Summa Juris Canonici, &c.
 99. 2.
Manliæ Scantillæ nummus. 262. 2.
Manuelis Moschopuli schedæ. 48. 1: 65. 1.
 -- **eclogæ ex Philostratos.** 66. 1.
Maphæi Vegii Laudensis libri XIII. Æneidos.
 72. 1.
Marcellini, vel Hippolyti epitome temporum.
 48. 1.
Marcellini in denariis Idææ Matris simula-
crum signare consueverunt. 345. 2.
Marci Musuri interpretatio dictionum Græca-
rum. 133. 1.
 -- **Æmilii Barbulæ Dictatoris epitaphium.**
 247. 2.
 -- **Bruti Cæsaris percussoris denarius.** 284. 1.
 -- **Marcelli ædilitas spicæ signo expressa.**
 315. 1.
 -- **Atilii Serrani de septem urbis Ecclesiis.**
 151. 2.
 -- **Platorii nummus.** 231. 1: 232. 1. ipsius-
 que interpretatio. 233. 2: 235. 2: 238. 2.
 -- **Servilii nummus.** 231. 1. & 2.
 -- **Lepidi nummus.** 232. 1.
 -- **Antonii nummus.** Ibid.
 -- **Tullii communis nummus.** Ibid.
 -- **Aquilii nummus.** 235. 1.
 -- **Aurelii nummus uti repertus.** Ibid.
 -- **Fouri L. F. Philii nummus.** Ibid.
 -- **Acilii M. F. nummus.** Ibid.
 -- **Sergii nummus.** 236. 2.
 -- **Fontei nummus.** 238. 2.
 -- **Catonis nummus.** 246. 1.
 -- **Terentii Varronis lib. XXIV. de ling. lat.**
ex Biblioth. Ant. Augustini. 427. 1. &
 seqq.
 -- **Verrii Flacci, quæ extant ex Biblioth.**
Ant. Augustini. 529. 1. & seqq.
D. Marcus Evangelista primus Episcopus Ec-
clesiæ Alexandr. 17. 1.

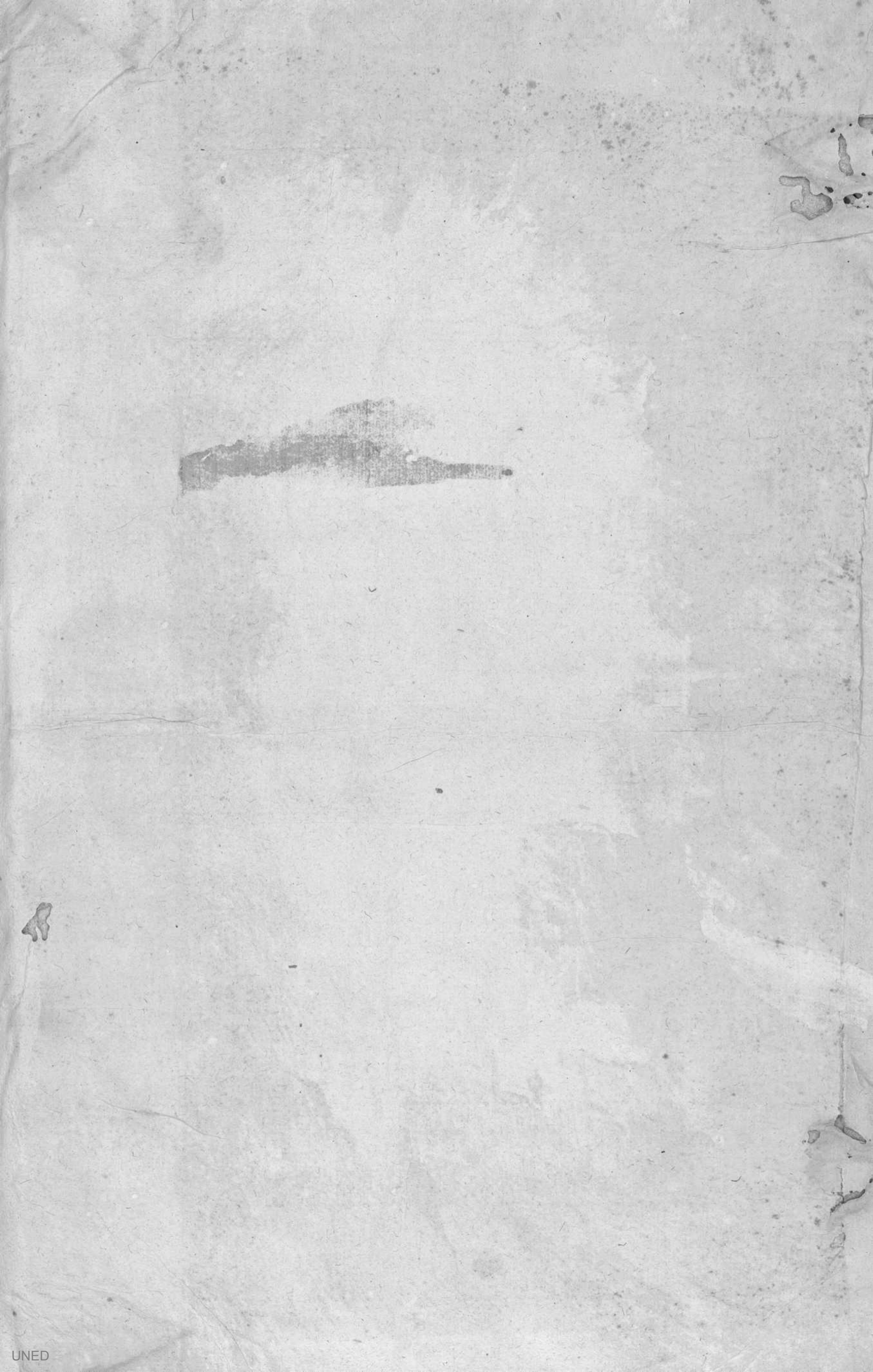
- Marcus Manlius Capitolium servavit a Gal-
lis.* 270. 2. quo ex factō ipse, posterique
sui cognominati fuerint *Torquati.* 271. 1.
-- *Titius*, alibi *M. Merrius*, in *Cæsaris de-
nariis* descriptus, 288. 1.
-- *Calidius Triumvir monetae cudendae.* 315. 1,
ipsius descriptio in *denariis argenteis*,
Ibid. inter *disertos oratores numeratus*,
Ibid.
-- *Lollius Palikanus restituendae tribuniciae
potestatis auctor*, *rostra libertati sacra in
denariis signavit.* 318. 2.
-- *Antonius Gordianus cum filio Imperator
appellatus*, 420. 1. *Antonini dicti*, Ibid.
ipsius *inscriptio.* Ibid.
Mardorum gens Hispaniae confinis, *cultu vi-
tae aspera*, & *latrociniiis essueta*, 374. 1.
Mare Ponticum dulcius, *quam cetera*, & *qua de
causa.* 379. 2.
*Mariani Socini Senens. commentarii in lib. I. De-
cretal.* 99. 2.
-- *Victorii Reatini Chaldaeae, seu Erythopicae lin-
guae institutiones.* 123. 1. *de Sacram. Con-
fessionis historia*, 143. 1. *alia opera.* 158. 2.
*Marii Salamonii Patr. Rom. de Principatu libri
VII. per dialogum.* 141. 2.
Marini Neapolitani Proclus. 59. 1.
*Martiani Capellae de nuptiis Philologiae, & Mer-
curii lib. IX.* 135. 2.
Martini Episc. Dumiensis formula honestae vitae.
68. 2.
-- *Poloni Archiep. Consentini chronicon Pontifi-
cum Romanorum, & Cæsarum.* 90. 2.
-- *de Carazziis tractatus varii.* 139. 1.
-- *Perezii de divinis traditionibus libri X.* 145. 1.
-- *de Arles de superstitionibus tractatus.* 146. 2.
Martinus V. in Concilio Pontifex factus. 5. 2.
Martyrologia diversa. 87. 2.
*Masgaba Massanissae filius Regnum a P. R. par-
tum &c. habuit.* 364. 2.
Massilia valle altissima munitur. 328. 1.
Massiliensium speculatoriae quid essent. 297. 1.
Mavis Deorum Turritae nummus. 237. 1.
Matthaei Hieromonachi nomocanonis collector.
56. 1.
-- *de Felicianis Perusini opera.* 99. 1.
-- *Bossi Veron. recuperationes Fesulanæ.* 157. 2.
Maurilii Calennens. Eccl. Ep. vita. 88. 1.
*Maximi ad Helpidium Presbyt. de dilectione ca-
pita XI.* 31. 2. *de diversis dubiis Sacr. Script.*
39. 1.
-- *Planudis syntagmata.* 60. 1. *alia opera.* 65. 2;
66. 2.
-- *Tirii Platonici quaestiones philosophicae.* 127.
1. *de mystagogia.* 130. 2.
-- *Corvini Ep. Esernien. oratio de fœdere inter
Julium II. & Hisp. Regem.* 161. 1.
*Megalynaria, sive laudes, & cantica Ecclesiasti-
ca.* 42. 1; 44. 2.
Menandri epigrammata. 248. 2.
*Menses aestivi rei militari, hiberni iurisdictioni
dabantur.* 288. 2.
*de Mensibus, eorumque propriis nominibus, &
derivatione.* 442. 1. & 2.
Mercurii Trismegisti, sive Orphei carmina.
64. 2.
Messallinae nummus. 231. 1.
Methodii Patriarchae constitutio. 55. 1.
Metropolis quid significet. 19. 2. & seq. quo nomi-
ne eius *Pontifex vocetur.* Ibid.
Mexentii supplicium. 419. 2.
*Michaelis Patriarchae CP. canones ex epistula ad
incertum.* 53. 1. *alia opera.* 55. 1; 57. 1.
-- *Ep. Mespurgens. sive Sidoniens. catechismus
catholicus, & alia opera.* 144. 2. & seq.
-- *Thomasii Fidei christianae defensio.* 146. 1.
-- *Medinae de cœlibatu lib. V.* 149. 1.
-- *Constantini, & Theophili nummi.* 242. 2.
Micropresbytericon quid sit. 132. 1.
Milo Clodium occidit. 339. 1. *ubi mortuus.* 340. 1.
Minervae nummi. 232. 1; 233. 1; 239. 1; 241. 1.
& 2.
Minotauri coronati nummus. 233. 1. & 2; 235. 2;
244. 1.
*Minucius Bassillus inter Cæsaris conjuratos nume-
ratus.* 304. 2.
Mirabilia Romae, opus sic inscriptum. 97. 2.
Moneta ex quo dicta per Ciceronem, & Livium.
240. 1.
Musae columnae innixae nummus. 238. 2.
-- *a quo dicta Olympiades.* 448. 2.
Musarum aliarum nummi. 238. 2.
N*eptuni numisma.* 238. 2.
Neroni adolescenti honores decreti. 399. 2.
Nestorius damnatus. 4. 2.
Nicephori Imperat. de rebus bellicis. 61. 2.
-- *Gregorae contra haereticos Palamites inve-
stiva.* 43. 1.
-- *CP. confessoris canones Ecclesiastici XXXIV.*
53. 1.
-- *Botoniatae chrysobullon, & alia opera.*
57. 1.
-- *Blemmidis Logica, &c.* 59. 2.
Nicetae Choniatae historia. 48. 1.
-- *Metropolitae Heraciens. ad Constantinum
Ep. responsa IX.* 52. 2.
*D. Nicolai Ep. Murae vita, & miracula,
ejusque translatio.* 88. 1.
Nicolai Cabasilae de Sacrif. Missae Cap. XLIII.
31. 2; 130. 2.
-- *Quinti Pant. Max. Epist. ad Constanti-
num Imperat. ex latina lingua a Theo-
doro Gaza conversa.* 31. 2. & *alia.* 56. 1.
-- *Patriarchae CP. carmina.* 33. 2. & *alia.*
Ibid. & 54. 2.
-- *Tudesquini notabilia Juris Canonici.* 99. 1.
-- *Clenardi Tabula in Grammaticen he-
braeam.* 123. 2.
-- *Cusani varia opuscula.* 138. 1.
-- *Villagagnonis adversus Calviniani Evan-
gelii sectatores.* 152. 2.
-- *Sanderi de visibili monarchia Ecclesiae
libri VIII.* 153. 2.
-- *Contareni de perfectione rerum libri VI.
ad Leonardum Donatum.* 156. 1.
Nicomachi Geraseni introductio Arithmetica.
59. 2; 60. 2.

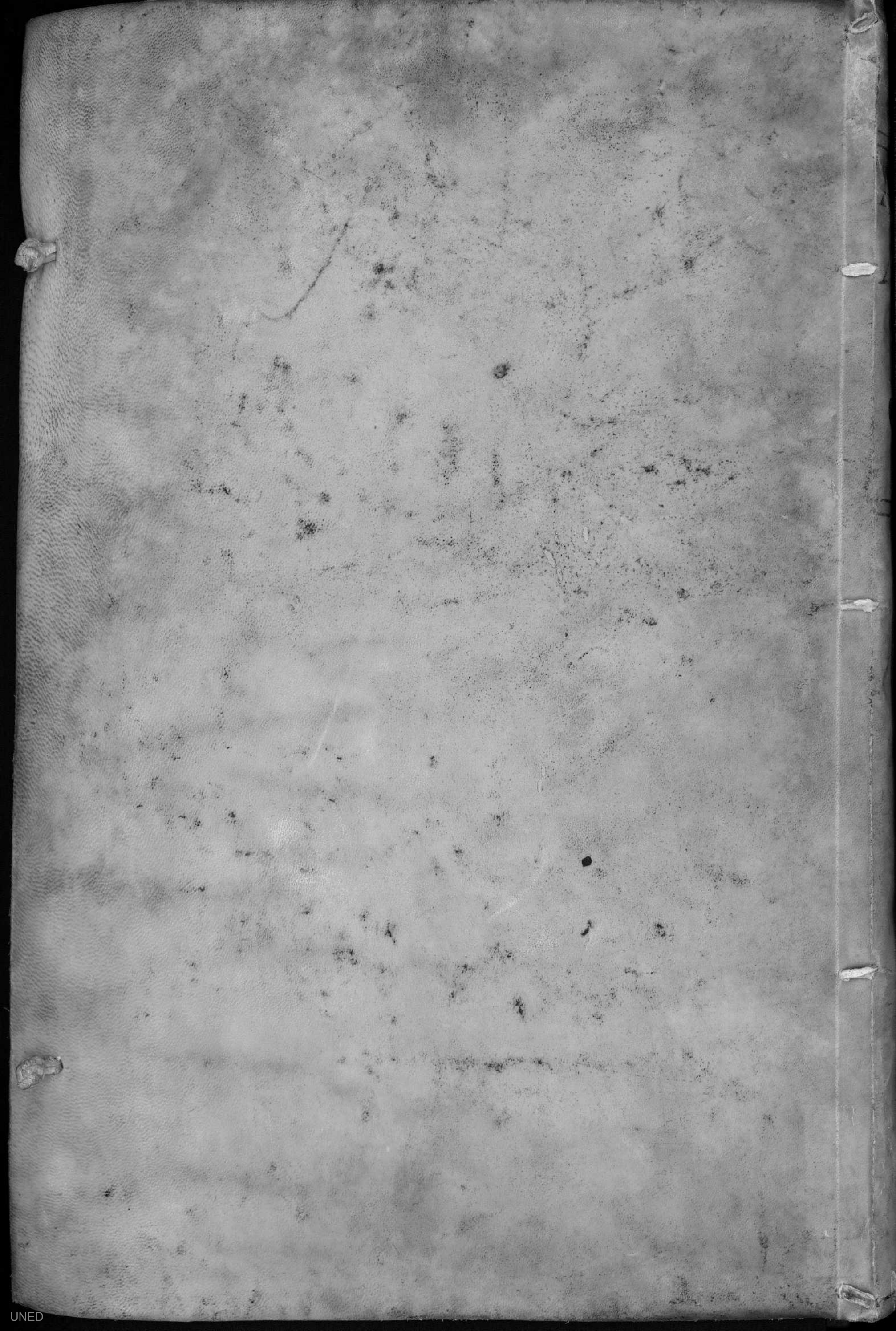
- Nili Abbatis de virtutibus capita XXIV.* 31. 2. de oratione cap. CL. Ibid. capita duo utilia. 40. 2. alia opera. 41. 1: 44. 1.
- Nomina diversa rerum, locorum per etymologias explicata.* 429. 1. & seqq.
- *impositicia paucissima, & quare.* 453. 2.
- *declinata quamplura.* Ibid. cur, & in quo, & quomodo declinata sint verba. Ibid. 1. & seqq.
- Nominatio Principibus concessa.* 23. 1: 27. 2. quid sit. 27. 2. cui committatur. Ibid.
- Nonni Panapolitæ interpretatio historiarum, vel fabularum, &c.* 31. 2: 34. 1. alia opera. 64. 2: 120. 2.
- Novellæ ipsorumque auctores.* 55. 1. & seqq. 186. 1. & seqq.
- Numa quid constituerit.* 276. 2: 282. 2. ipsius libri ubi reperi, & quid continerent. 277. 1.
- Numidæ a quo tales dicti.* 365. 1.
- Numidicus Ciliciam perdomuit.* 391. 2.
- Numismata diversa cum inscriptionibus.* 422. 1. & seqq.
- O** *ctodurani qui dicti fuerint.* 291. 2.
- Oda, & troparia Ecclesiastica.* 42. 1: 43. 2.
- Œcumenici Patriarchæ nomen Romanis Pontificibus delatum a Concilio Chalcedonensi, & ab eis modeste reiectum.* 18. 1.
- Olympiodori Philos. Commentarii.* 59. 1. alia opera. 132. 1.
- Oppiani Opera.* 63. 1. & 2.
- Optati Afri Milevitani Ep. lib. VI. de Donatistis.* 150. 1.
- Orator ab oratione dictus.* 449. 2.
- Ordinis Chartusianorum statuta &c.* 91. 1. & 2.
- Ordo baptizandi juxta ritum S. R. E. & alia.* 158. 2.
- *quo Ecclesia Æthiopum uritur.* Ibid.
- B.** *Orestes Monachi Regulæ de institutis monastis.* 134. 1.
- Orgetorix Princeps totas invasit Gallias.* 281. 2.
- Orosius de situ antiquæ Babylonis, & Kartaginis.* 76. 2. alia opera. 90. 2.
- D.** *Pachomii Regula a D. Hieron. in latinum conversa.* 154. 2.
- Pagani qui sint.* 12. 1.
- Palaphati fragmentum.* 64. 2. alia opera. 65. 1.
- Palapolis ubi fuerit.* 384. 1.
- Palangæ quæ dicebantur.* 329. 2.
- Palikani nummus.* 234. 2: 235. 2: 243. 1.
- Palladii Rutilii de rustica opus.* 110. 1.
- Pallium quid significet.* 18. 2: 20. 2. ed eum recipiendum quid prærequiratur. 18. 2. qui ipsum dare possit. Ibid. quid fuerat. 20. 2. unde assumptum. Ibid. cum ipso sepelitur Antistes defunctus. Ibid.
- Paluda a quo derivata, item paludamenta.* 449. 2.
- Papa cujus respectu talis dicatur.* 6. 2.
- Papii Celsi nummus.* 231. 1.
- Papirii Carbonis nummus.* 246. 1.
- Papirius Masso primus in Monte Albano triumphavit de Corsis.* 275. 2.
- Patriarchæ, & Primares qui sunt.* 6. 2: 16. 2.
- ipsorum nominis origo.* 16. 2. ipsorum institutio a Christo cæpit, & Apostolis. Ibid. quæ fuerit eos instituendi causa. 17. 1.
- Patriarchæ quot sint, ipsorumque nomina a provinciis.* Ibid. eos constituendi jus ad solum Rom. Pont. spectat. 18. 2. ipsorum auctoritas, & potestas exposita. Ibid. multorum Pontificum fulcitur sententiis. Ibid. quid quattuor Patriarchis concessum erat. 19. 1. maximus honos iis habendus. Ibid.
- *Oriental. Assyrior. de Sacro Trid. Concil. approbatio.* 152. 2.
- D.** *Pauli Apostoli epistolæ, quarum prima, Ad Romanos continet capita XX. ad Corinthios prior cap. VII. altera cap. X. ad Galatas cap. XII. ad Ephesios cap. X. ad Philippenses cap. VII. ad Colossenses cap. X. ad Thessalonicenses duæ: prior cap. VII. altera cap. VI. 32. 1.*
- *ad Titum, & alios cum commentariis, & expositionibus.* 68. 1.
- *ad Senecam, & vicissim.* 109. 2.
- *XIV. Syro sermone.* 120. 1.
- Pauli Samosatani ad Dionysium Papam propositiones X.* 53. 2. alia opera. Ibid.
- *Cortesii opera.* 134. 1: 138. 2.
- Paullus Ter Concordia nummus.* 232. 1.
- Pelagius damnatus.* 4. 2.
- Pensum quid significet.* 361. 1.
- Persei, & filiorum nummus.* 232. 1.
- *Regis nummus.* 246. 1.
- Pertinaces nummus.* 234. 1.
- Pertinacia a quo derivata.* 427. 1. pro perseverantia. Ibid. 2.
- Pescennii Nigri nummi.* 234. 1: 247. 1: 255. 2.
- Petauristæ qui dicebantur.* 412. 1.
- Petreii formula iusjurandi.* 326. 2.
- Petri Bembi hymnus in B. Stephanum, & alia opera.* 121. 2.
- *Soto opera diversa.* 139. 2: 154. 1.
- *Serræ oratio ad PP. in Concil. Trid. in die Pentecostes.* 144. 1.
- *Fontidonii apologia pro sacro Trid. Concil.* 149. 2. alia opera. 152. 2.
- *Emotæ catholica Fidei professio.* 152. 1.
- *de Morte monarchia, seu potestas Pontific. Max.* Ibid.
- *de Palude, de causa immediatæ Eccles. potestatis.* 153. 2.
- *Pitavi Veronens. Canones.* 160. 1.
- D.** *Petrus primus Pontifex a Christo Jesu constituitur.* 12. 2: 13. 1.
- *primam sedem constituit Antiochiæ.* 12. 2: 17. 2. quando Romam migravit, & cur. 12. 2. quos ibi designavit Pontifices. Ibid. quæ nomina obtinuerunt in posterum. Ibid. & 13. 1.
- Phagorum musicum instrumentum a quo inventum.* 123. 1.
- Phalanx quomodo fiebat.* 284. 2.
- Phalaridis epistolæ LXXVIII.* 39. 2.
- Pharos insula contraportum Brundisium sita.* 340. 1.
- Philastrii Ep. Brixiens. hereseon catalogus.* 145. 1.

- Philiberti Bonetii interpretatio legis.* 146. 2.
Philonis Judæi opera. 32. 1. & 2: 125. 1.
Philostrati Sophistæ opera. 62. 2: 63. 1.
Phocæ Grammatici opera. 114. 1.
Phoclydis Pæsis. 62. 1.
Photii Patriarchæ CP. de sanctis œcumenicis Synodis. 56. 1.
Photius restitutus. 5. 1.
Phurnuti varia opera. 64. 2: 65. 1.
Pilani galeas suas lupinis exuviis ornabant. 290. 1.
de Pileo ejusque usu apud Romanos teste Plinio, & aliis. 244. 1.
Pileus notam libertatis exprimebat. 390. 2.
Pili Romanorum descriptio. 284. 2.
Pindari fragmentum cum scholiis. 60. 2.
Pisones nummus. 237. 2: 240. 1.
Pittias urbs Siciliae. 242. 2.
Planitia, pro Planicies apud antiquos. 325. 1.
Platonis Philosophi dialogi. 58. 1. epistole XI. Ibid. 2. ejusdem sectatores. Ibid. & seq. 62. 2.
Plebiscitum quid sit. 10. 1.
Pleminius legatus vinculus Romam deportatur. 281. 2.
Plinius, quo tempore aurum & argentum usu venerit, notat. 255. 1.
Podium quid dictum fuit. 408. 1.
Pœnitentiarii majoris facultates, deque ejus officio. 101. 1.
Polyæni Rethoris Macedon. stratagematum libri. 62. 1.
Pompeii nummus. 245. 2.
 -- & Pisones a quo descenderint. 237. 1. & 2: 239. 2.
Pompejus a quo Consul factus fuit. 333. 2. ipse lex. Ibid.
 -- Imperator appellatus. 346. 2.
 -- similem se credebat Alexandro Regi. 376. 2.
Pomponii Mela de cosmographia libri III. 110. 2.
 -- sensus de Casaraugustana urbe. 194. 2. quando vixerit Mela, 195. 1. ipse error. Ibid.
ad Pontificatum abdicandum quid requiratur. 16. 2.
Pontifices qui D. Petro Apost. succedere, ipsorum nomina. 12. 2. & seq.
 -- quam habent potestatem. 14. 1. & seq.
 -- Orientis cui subiciebantur. 17. 2.
 -- eligendi modus a D. Petro usque adhuc. 117. 1.
Pontifici Max. quid pollicitum a Christo Domino. 14. 2. de summa ipsius potestate. 19. 1.
Porphyrus opera. 59. 1: 61. 2.
Posthumus ejus numisma, & inscriptiones. 422. 1.
 -- junior ejus numisma. Ibid.
Postulatio quid significet. 26. 1.
 -- differt ab electione. Ibid. 2.
Præfecti plures, & varii in exercitu Romano. 292. 1.
Præfica ex quo talis dicta, diversorum opinionones. 451. 1.
Prægustator qui dicebatur. 400. 1.
Præsentatio quid sit. 27. 1.
Præverbia quot sint. 442. 2.
Primasii commentarii. 135. 1.
ad Primatem quæ referenda, quæque ad Pontificem Max. 7. 1.
Primates non ita celebres ac Patriarchæ. 19. 1. quod nomen ipsis conveniat. Ibid. 2.
Primatis nomen a quibus usurpatum. Ibid.
Prisciani Casariensis diversa opera. 113. 2.
Probus unde oriundus ejus numisma. 423. 2.
Procli Sophistæ varia opera. 65. 1.
Prosperi Aquitan. de vita contemplativa libri tres. 74. 2. alia. Ibid. & 133. 2: 134. 1.
Provinciale quid sit. 100. 2: 101. 1.
Provoco P. Læcæ nummus. 232. 1.
Pselli expositio de Fide, &c. 33. 2.
 -- epistolæ ad diversos. 39. 2: 58. 2.
 -- alia opera. 58. 2: 60. 1: 61. 1: 62. 1: 64. 1.
Publii Vergilii Maronis opera diversa. 112. 1. & 2.
 -- Terentii comediæ sex, & ejusdem vita. 113. 1.
 -- Clodii cum corona radiata nummus. 238. 1.
 -- Crassi Propr. nummus. 242. 1.
 -- Lentuli nummus. 252. 2: 321. 2.
Publius Porcius Læcæ legis Porciæ simbola expressit in denariis suæ familiæ, eaque exponuntur. 363. 2.
Pupieni nummus. 234. 1.
Puteoli oppidum, ex quo tale dictum. 429. 2.
Pyrrhi Regis numisma aureum. 262. 2.
Pythagoræ aurea carmina. 62. 1.
 -- præceptorum fragmentum. 109. 2.
Pythagoras Samius quid de rerum omnium initiis senserit. 428. 1.
Q*uadrante Romanus in nummo.* 245. 2.
Quadrigatus nummus. M. F. A. N. C. F. 235. 1.
Quæstiones circa Missæ celebrationem, sive Canones Sacerdotales. 44. 2.
Quæstores, & eorum munus. 296. 2.
Quinquatrus quo die positi. 282. 2. & seq.
Quinti Therm. M. F. nummus. 238. 2.
 -- Pompeii Rufi nummus. Ibid.
 -- Fusii Kaleni denarius cum imaginibus Italiae, & Romæ. 328. 2.
Quintus Fabius Pictor mentionem habet de Æneæ somnio. 265. 1. de quadam matrona. Ibid. de hirundine. Ibid. de anno conditæ urbis. Ibid. de numero virorum, qui arma ferre poterant initio urbis. Ibid. de Coriolani morte. Ibid. 2. de Jolo. 266. 1. juris, & litterarum, & antiquitatis bene peritus. Ibid. 2.
 -- Fabius Max. Verrucossus, quid in ipso admirabilius per Ciceronem. Ibid.
 -- Fabius Vespillo, cujus filius fuit, ut acutus, & jurisperitus laudatus. 335. 2.
R*abani Mauri lib. XXII. & alia opera.* 76. 1. & 2: 136. 1: 158. 2.
 Rai-

- Raimundi Pennaforti decretalium collectiones, & alia opera.* 98. 1: 104. 1.
 -- *de Sabunde Theologia naturalis, & alia opera.* 142. 1.
Rationale divinatorum Officiorum, ipsiusque auctores. 159. 1.
Rebilus Caniniæ gentis cognomen. 309. 2.
Reginaldi Poli de Concilio, & alia opera. 152. 2.
Regulæ veteres quid statuunt. 6. 2.
Religiosi viri a qua electione arcendi, & sub qua pœna. 22. 2.
Remundi Rufi defensio in Molinaeum. 153. 1.
Remus, & Romulus a Pastoribus Regno præficiuntur. 276. 2. monstrum illius temporis. Ibid.
Repetundarum litis æstimatio quæ fuerit. 297. 2.
Rethorum, & Oratorum antiquorum nomina, & opera. 110. 2. & seq.
Rhenus ab Alpibus decidit. 295. 1.
Rhodanus fluvius ubi oritur. 283. 1.
Richardi Monachi opera. 136. 2.
 -- *Pampolitani varia opera.* 137. 2.
 -- *Smythæi de Cœlibatu Sacerdotum libri duo.* 148. 1.
Ritus antiquissimi. 159. 1. ipsorum tres libri cum præfatione Christophori Marcelli. Ibid.
Roderici Præsulis Toletani chronicon, & alia opera. 91. 1.
 -- *Sancti dialogi de auctoritate summa Rom. Pontif. super cuncta generalia Concilia, atque opera.* 101. 2.
Rodion nummus. 231. 1.
Rogeri ducis nummus. Ibid. 2.
Roma cuius longitudinis, & latitudinis dicta. 246. 1.
 -- *in quot regiones divisa, earum nomina.* 430. 2. & seq.
Romani raptores Orbis appellati. 377. 1.
Romulus interdictionem aquæ & ignis primus apud Romanos instituit. 305. 2.
Rutheni alii Aquitaniæ, alii Narbonensi Provinciae contermini. 306. 1.
- S***acerdotes quanto tempore in rebus omnibus iure civili usi fuerent.* 10. 2.
Sacramentum apud Romanos quid esset. 302. 1: 328. 2. per quid milites ab hoc solvabantur. 302. 1.
Sacrificium Missæ qui primus constituit post institutum a Christo extrema cœna. 17. 2.
Salonini, & Saloninæ inscriptio. 421. 2.
Sanctis Pagnini interpretatio Sac. Bibliæ. 119. 1. alia opera. 122. 2.
Sanniones ex quo tales dicti. 412. 1.
Saturnalia a quo dicta. 282. 2.
Saturni Templum ubi fuerit. 409. 2.
Scævola unde talis dictus. 452. 1.
Scalæ dictæ a scandendo. 463. 1.
Schematologium quid contineat. 44. 2.
Scipio dictus Metellus, & quare. 314. 2. se Imperatorem appellaverat; constat & ex denariis ipsius titulus Imperatoris. 341. 1.
- Scrupeda a quo dicta.* 450. 2.
Sector ex quo talis dictus. 291. 1.
Sedulii in omnes epist. Pauli collectaneum. 121. 1. alia opera. 134. 2.
Segester quid sit. 410. 2.
Sempronius Asellio quid in suo libro V. rerum gestarum tradat. 268. 1. quid de P. Crasso Muciano tradat. Ibid. 2.
Senatus extra urbem quibus in locis haberetur. 317. 1. & 2.
Senatusconsultum quid. 10. 1.
Servilii nummus. 251. 2.
Ser. Sulp. nummus. 234. 1.
Severini Boetii de consolatione Philosophiæ. 60. 2.
Sexti Empyrici Pyrrhoniæ hypotheseon libri tres, & alia opera. Ibid. 1.
 -- *Julii Frontini Cos. stratagematicon.* 110. 2.
 -- *Nonii Sufen. cum capite Saturni nummus.* 238. 2.
 -- *Pompeii Festi de Verbor. signif. lib. XX. ex Biblioth. Ant. Augustini.* 533. 1. & seqq.
Sextius nomen familiæ, non prænomen. 390. 2.
Sifinnius Patriarcha de incestis quibusdam nuptiis. 55. 2: 56. 1. ipsius synodica de sponsalibus. Ibid. 2.
Societates dicuntur corpora ipsa, & collegia, & ipsorum præpositi Magistri societatum. 334. 1.
Sophoclis Athen. Poetæ vita, & alia opera ejusdem. 63. 2: 64. 1.
Spurius Ligustinus quæ de se referat. 345. 2.
Stella Vesperugo dicta. 450. 1.
Stellæ septem cur Triones appellatæ. 298. 2.
Strabo, ejus opinio de ædificatione urbis Neapolit. 233. 2.
 -- *quid scribat de Gallis.* 303. 2.
Sucusa a quo dicta. 430. 2.
Sublicius Pons a quo talis dictus. 295. 2.
Suessiones nomen suspectum. 289. 1.
Suetonius mortem Claudii describit. 282. 1.
 -- *genus pœnæ indicat in Nerone.* 305. 2.
Suffraganei ex quo tales dicti. 21. 2.
Sulla ad Sacripotum dimicavit. 391. 1. Tribunicia potestatis imaginem in jure reliquit. Ibid. 2.
Supplicatio quid esset. 291. 1.
Supplicia pro hostiis, & sacrificiis Deorum. 363. 2: 367. 2.
Suvia Provincia cui tributa a Cæsare. 341. 1.
Symmachi Ep. Rom. apologeticus. 134. 2.
Symmachus ejusque sententia de Constitutionibus Pontif. 8. 2. ejusdem & Ambrosii epist. de Religione. 121. 1.
Synaxis pro communionem a quibus auctoribus Græcis adhibita. 248. 2. ab Erasmo sapius. 249. 1.
Syncerastum quid sit. 450. 2.
Synesii Episc. de persecutione Barbarorum. 32. 2: epistola XI. 39. 2: 130. 2.
Synodus V. Generalis ubi habita, quibus auctoribus, contra quem celebrata. 5. 1. canones non fecit. Ibid.

- VI. quibus auctoribus contra Monothelitas habitata. Ibid. a quo iterum coacta: quos Canones fecit. Ibid.
 -- VII. Nicæna a quo Pontifice habitata: contra quos habitata fuit: quot Canones constituit. Ibid.
 -- Cæsaraugustana contra quos habitata: fuit. 195. 2. qui in ipsa damnati fuerunt. Ibid.
 -- Osciensis quando habitata. 196. 1.
 Syntagma B. Athanasii Archiep. Alexandr. in XXII. cap. 40. 1.
 Syracusæ a quo ædificata, 240. 2. oraculum. Ibid. nummus cum Punicis litteris. 246. 1.
T Acitus, ejusque æreum numisma. 423. 2.
 Tampia familia unde nota. 404. 2.
 Tarraconæ Urbis descriptio. 260. 2.
 Temelium Liguriæ Urbis. 406. 1.
 Templum tribus modis dictum. 447. 2. de Templis. Ibid. & seq.
 Tempus intervallum mundi, & motus dictum. 440. 1. ipsius divisio etymologica. Ibid. & 2.
 Terra a quo dicta. 428. 2. & seq.
 Tertulliani opera varia. 132. 2: 133. 1.
 Teirici Junioris Imperat. nummus. 242. 2.
 Teutoni fusi, & fugati. 286. 2.
 Thaliæ nummus. 233. 2.
 Themistii Euphradæ orationes cum suis titulis. 128. 2.
 Theologi qui dicti. 3. 1.
 Theonis Sophistæ opera. 62. 2.
 Theophrasti Phil. Peripat. characteres. 59. 2: 62. 1.
 Thesæi Ambrosii introductio in Chaldaicam linguam. 123. 1.
 Thorii Proconsul. numisma. 353. 2.
 Thuria flumen Valentiam præterfluit, ab ipso Thurii dicti. 374. 1: 375. 1.
 Tiberiana domus ubi fuerit. 403. 1.
 Tiberii nummus. 245. 2.
 Tiberis annis anceps historia. 430. 1.
 Tiberius primus instituit vectigal ducentesima, & a quo fuit remissum. 395. 1.
 Timothei Christiani controversia cum Aquila Hebræo Philosopho. 39. 1.
 Titi nummus. 245. 2.
 -- Vet. nummus. 235. 1.
 Titulati qui dicti. 450. 1.
 Trabes pro trabs. 449. 1.
 Translata a vocibus animalium in homines exhibentur. 452. 2. & seq.
 Tribus a tributo appellata. 381. 2. ipsarum numerus ex veteri inscriptione, & ipsarum nomina. 383. 2.
 Trinavia Insula, quare talis dicta. 354. 1.
 Tubero Consul, ejusque mentio in veteri inscriptione. 395. 2.
 Tunicati unde sic dicti. 411. 1.
 Tutor Regni nummus. 234. 2.
V Aala nummus. 234. 1.
 Valabathus Rex, ejusque imago. 423. 2.
- Valentia cum capite mulieris nummus. 232. 2.
 Valerii Maximi libri IX. exemplorum. 91. 2.
 Valesii, quasi Laresii. 239. 1.
 Varronis nummi. 234. 1. & 2: 237. 1.
 -- sententia de initiis Romanæ Urbis. 265. 1: 427. 1.
 Fl. Vegetii Renati Comitissæ epitomes rei militaris libri IV. 100. 2: 110. 1.
 Veleda loco numinis habitata. 405. 2: 413. 1.
 Venantii Honorii opera. 120. 2: 133. 1.
 Veneris numisma. 234. 2: 241. 1.
 Venetorum legatio ad Cæsarem, & Regem Gallia. 163. 1.
 -- Civitas qualis dicta. 246. 1.
 Verba primigenia quæ dicta sint, quæque declinata. 442. 2: 467. 2. de ipsorum obscuritate, & derivatione. 442. 2. & seqq. in ipsorum origine tria conjuncta, & animadvertenda. 449. 1. de quatuor rebus, quæ continentur in declinationibus verborum. 466. 2. & seq.
 Verbi definitio. 471. 2.
 Verriculum quid esset. 284. 2.
 Vespasiani nummus. 232. 2.
 -- Statuæ titulus. 382. 2.
 Vexillum Crucis licet deferri ante Patriarcham, & Primatem. 18. 2.
 Via sacra ubi fuit. 421. 2. inscriptiones. Ibid.
 Vicarius qui sit. 21. 1. quid ipsi interdictum. Ibid.
 Victorini numisma. 422. 1. & 2.
 Vigili Mart. opera. 134. 2.
 Vinalia rustica. 282. 2.
 Vindemiæ a quibus fieri solita. 441. 1.
 Vineæ quid sint. 289. 2: 429. 2.
 Vincentii Burgundi opera. 137. 1.
 Vincentini Conventus rejectio. 164. 1.
 Virgilii opinio de urbe Neapolit. 233. 2.
 Virgultum unde dictum. 434. 2. ipsius diversitas. Ibid.
 Visitator a quo constituendus. 21. 2. a Pont. Max. constitutus quid possit. Ibid. quod ipsius sit munus. Ibid.
 Vitras herba, ejusque usus in Gallia. 298. 2. qualis a Græcis appellata. 299. 1.
 Ulla oppidum oppugnatum. 357. 1.
 Vocabula a rebus imposita. 427. 1.
 -- multa, & varia pecuniæ signata. 439. 1. & 2.
 -- dierum per antiquos scriptores explanata. 441. 1. & seqq.
 -- quæ a nominibus oriuntur. 457. 1.
 -- quæ dicuntur a verbis. Ibid. ipsorum genus compositum dictum. Ibid. & seqq.
 -- quot modis imponantur. 470. 1.
 Volcæ quales dicti. 306. 1. & 2.
 Volcejum oppidum apud Lucanos. 283. 1.
 Urania numisma. 234. 1.
 Willelmi Damasci Lindani in Psalterium David veteris castigationes. 140. 2. alia opera. Ibid.
 Vulcani nummi. 233. 1.

ANTONII

Agustini.

Opera

Omnia.

.7.

F.A.

061